

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 343

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

52 tomas

2009 m. gruodžio 22 d.

Turinys

I Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kuriuos skelbti privaloma

REGLAMENTAI

- ★ 2009 m. lapkričio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1224/2009, nustatantis Bendrijos kontrolės sistemą, kuria užtikrinamas bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių laikymasis, iš dalies keičiantis reglamentus (EB) Nr. 847/96, (EB) Nr. 2371/2002, (EB) Nr. 811/2004, (EB) Nr. 768/2005, (EB) Nr. 2115/2005, (EB) Nr. 2166/2005, (EB) Nr. 388/2006, (EB) Nr. 509/2007, (EB) Nr. 676/2007, (EB) Nr. 1098/2007, (EB) Nr. 1300/2008, (EB) Nr. 1342/2008 ir panaikinantys reglamentus (EEB) Nr. 2847/93, (EB) Nr. 1627/94 ir (EB) Nr. 1966/2006 1
- ★ 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių 51

DIREKTYVOS

- ★ 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos direktyva 2009/158/EB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių Bendrijos vidaus prekybą naminiais paukščiais ir perinti skirtais kiaušiniai ir jų importą iš trečiųjų šalių ⁽¹⁾ 74

⁽¹⁾ tekstas svarbus EEE

Kaina: 7 EUR

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį. Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

I

(Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kuriuos skelbti privaloma)

REGLAMENTAI

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1224/2009

2009 m. lapkričio 20 d.

nustatantis Bendrijos kontrolės sistemą, kuria užtikrinamas bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių laikymasis, iš dalies keičiantis reglamentus (EB) Nr. 847/96, (EB) Nr. 2371/2002, (EB) Nr. 811/2004, (EB) Nr. 768/2005, (EB) Nr. 2115/2005, (EB) Nr. 2166/2005, (EB) Nr. 388/2006, (EB) Nr. 509/2007, (EB) Nr. 676/2007, (EB) Nr. 1098/2007, (EB) Nr. 1300/2008, (EB) Nr. 1342/2008 ir panaikinantis reglamentus (EEB) Nr. 2847/93, (EB) Nr. 1627/94 ir (EB) Nr. 1966/2006

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 37 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

atsižvelgdama į Regionų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

atsižvelgdama į Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno nuomonę ⁽⁴⁾,

kadangi:

(1) Bendrosios žuvininkystės politikos (BŽP) tikslas, kaip nustatyta 2002 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2371/2002 dėl žuvų išteklių apsaugos ir tausojančio naudojimo pagal Bendrąją žuvininkystės politiką ⁽⁵⁾, – užtikrinti tokių gyvųjų vandens išteklių naudojimą, kad būtų išlaikyta tvarios ekonominės, aplinkos ir socialinės sąlygos.

(1) 2009 m. balandžio 22 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

(2) 2009 m. gegužės 15 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

(3) OL C 211, 2009 9 4, p. 73.

(4) OL C 151, 2009 7 3, p. 11.

(5) OL L 358, 2002 12 31, p. 59.

(2) Kadangi sėkmingam bendrosios žuvininkystės politikos vykdymui reikia įdiegti veiksmingą kontrolės sistemą, šiame reglamente nustatytais priemonėmis siekiama sukurti Bendrijos kontrolės, inspektavimo ir vykdymo užtikrinimo, taikant visuotinį ir integruotą metodą, sistemą, atitinkančią proporcingumo principą, kad būtų užtikrinamas visų bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių laikymasis tausiam gyvųjų vandens išteklių naudojimui užtikrinti įtraukiant visus šios politikos aspektus.

(3) Remiantis patirtimi, įgyta taikant 1993 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2847/93, nustatantį bendrosios žuvininkystės politikos kontrolės sistemą ⁽⁶⁾, matyti, kad dabartinė kontrolės sistema nėra pakankama bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių laikymuisi užtikrinti.

(4) Šiuo metu taikomos kontrolės nuostatos yra pateiktos įvairiuose iš dalies sutampančiuose sudėtinguose teisės aktuose. Tam tikras kontrolės sistemos nuostatas valstybės narės menkai įgyvendina, todėl už bendrosios žuvininkystės politikos pažeidimus taikomos nepakankamos ir skirtingos priemonės, o tai trukdo visoje Bendrijoje sukurti vienodas žvejų veiklos sąlygas. Todėl galiojanti tvarka ir visi ja nustatyti įpareigojimai turėtų būti konsoliduoti, apibendrinti ir supaprastinti, visų pirma mažinant dvigubą reguliavimą ir administracinę našą.

(6) OL L 261, 1993 10 20, p. 1.

- (5) Atsižvelgiant į jūrų vandens išteklių išekvojimo mastą itin svarbu, kad Bendrija imtųsi reikiamų priemonių, kuriomis visi operatoriai būtų skatinami laikytis bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių, siekti 2002 m. Pasaulio aukščiausio lygio susitikime tvaraus vystymosi klausimais iškeltų tikslų ir įgyvendinti Europos Vadovų Tarybos patvirtintą tvaraus vystymosi strategiją. Siekiant šio tikslo, turėtų būti sustiprintos, suderintos ir sugriežtintos kontrolės ir inspektavimo taisyklės, išteklių išsaugojimo ir valdymo priemonių, struktūrinių priemonių bei bendro rinkos organizavimo priemonių vykdymo užtikrinimas.
- (6) Kadangi 2008 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1005/2008, nustatančiame Bendrijos sistemą, kuria siekiama užkirsti kelią neteisėtai, nedeklaruojamai ir nereglamentuojamai žvejybai, atgrasyti nuo jos ir ją panaikinti⁽¹⁾, valstybės narės įpareigojamos imtis tinkamų priemonių, užtikrinančių veiksmingą bet kokios neteisėtos, nedeklaruojamos ir nereglamentuojamos (toliau - NNN) žvejybos bei susijusios veiklos prevenciją ir, atsižvelgiant į tai, kad 2008 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1006/2008 dėl Bendrijos žvejybos laivų žvejybos veiklos ne Bendrijos vandenyse leidimų ir trečiųjų šalių laivų žvejybos galimybių Bendrijos vandenyse⁽²⁾ nustatomos nuostatos dėl Bendrijos žvejybos laivų žvejybos veiklos ne Bendrijos vandenyse leidimų ir trečiųjų šalių laivų žvejybos veiklos leidimų Bendrijos vandenyse, šis reglamentas minėtus du reglamentus turėtų papildyti ir užtikrinti, kad nebūtų diskriminuojami valstybių narių ir trečiųjų šalių piliečiai.
- (7) Šis reglamentas neturėtų daryti poveikio konkrečioms nuostatomis, nustatytoms tarptautiniuose susitarimuose ar taikytinoms regioninių žuvininkystės valdymo organizacijų sistemoje, ir jokioms nacionalinėms kontrolės nuostatomis, kurios patenka į šio reglamento taikymo sritį, tačiau viršija būtiniausias jo nuostatas, jei tokios nacionalinės nuostatos atitinka Bendrijos teisę.
- (8) Reikėtų visapusiškai naudoti visas šiuolaikines technologijas, pavyzdžiui, laivų stebėjimo sistemą ir laivų aptikimo sistemą ir automatinio identifikavimo sistemą, nes jas taikant galima sparčiai vykdyti veiksmingą stebėjimą, sistemingus bei automatinius kryžminius patikrinimus, ir nacionalinėms institucijoms bei operatoriams supaprastinti administracinės procedūras ir tuo pat metu laiku atlikti rizikos analizę ir bendrą visos būtinos kontrolės informacijos įvertinimą. Taikydamos kontrolės sistemą valstybės narės turėtų galėti derinti įvairias kontrolės priemones, kad būtų užtikrintas veiksmingiausias kontrolės metodas.
- (9) Turėtų būti įdiegtas naujas bendras žuvininkystės kontrolės metodas, apimantis išsamų sugautų kiekių stebėjimą, siekiant užtikrinti vienodas sąlygas žuvininkystės sektoriui, kuriose siekiama atsižvelgti į laivyno segmentų skirtumus. Tuo tikslu turėtų būti nustatyti bendri žuvininkystės kontrolės, visų pirma standartizuotų ir suderintų inspektavimo procedūrų jūroje, sausumoje ir visoje prekybos grandinėje, įgyvendinimo kriterijai. Taikant naują požiūrį turėtų būti aiškiau apibrėžta atitinkama valstybių narių, Komisijos ir Bendrijos žuvininkystės kontrolės agentūros kompetencija.
- (10) Žuvininkystės išteklių valdymas Bendrijos lygiu visų pirma grindžiamas bendru leidžiamu sugauti kiekiu (BLSK), kvotomis, žvejybos pastangų sistema ir techninėmis priemonėmis. Reikėtų imtis tinkamų veiksmų siekiant užtikrinti, kad valstybės narės imtųsi reikiamų priemonių, kuriomis šios valdymo priemonės būtų veiksmingai įgyvendinamos.
- (11) Kontrolės veikla ir metodai turėtų būti pagrįsti rizikos valdymu, kuriam valstybės narės sistemingai ir išsamiai taiko kryžminių patikrinimų procedūras. Be to, valstybės narės turi teikti būtina informacija.
- (12) Valstybių narių bendradarbiavimas, jų veiklos koordinavimas, valstybių narių bendradarbiavimas su Komisija bei Bendrijos žuvininkystės kontrolės agentūra ir valstybių narių veiklos koordinavimas su Komisijos ir šios agentūros veikla turėtų būti stiprinamas siekiant skatinti bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių laikymąsi.
- (13) Siekiant užtikrinti, kad žvejybos veikla būtų vykdoma tik tuo atveju, jei laikomasi bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių, tokiai veiklai turėtų būti taikoma žvejybos licencija, o kai taikomos specialios sąlygos – žvejybos leidimas. Be to, turėtų būti taikomos žvejybos laivų ir jų įrankių ženklavimo ir atpažinimo taisyklės.
- (14) Siekdamas užtikrinti veiksmingą kontrolę valstybės narės turėtų įdiegti laivų stebėjimo sistemą, o laivuose, kurių bendrasis ilgis didesnis nei 12 metrų, turėtų būti įrengta įranga, kuri sudarytų sąlygas automatiškai nustatyti laivo buvimo vietą ir jį identifikuoti. Be to, žvejybos laivuose turėtų būti įrengta automatinio identifikavimo sistema laikantis 2002 m. birželio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/59/EB, įdiegiančios Bendrijos laivų eismo stebėsenos ir informacijos sistemą⁽³⁾, nuostatų, ir valstybės narės atlikdamos kryžminį patikrinimą turėtų naudotis tokios sistemos duomenimis.

(1) OL L 286, 2008 10 29, p. 1.

(2) OL L 286, 2008 10 29, p. 33.

(3) OL L 208, 2002 8 5, p. 10.

- (15) Turėtų būti stiprinamas Bendrijos agentūrų ir valstybių narių institucijų bendradarbiavimas. Šiuo tikslu laivų stebėjimo sistemos, automatinio identifikavimo sistemos ir laivų aptikimo sistemos duomenis turėtų būti galima perduoti Komisijos agentūroms ir valstybių narių kompetentingoms institucijoms, dalyvaujančioms priežiūros operacijose siekiant užtikrinti laivybos saugą ir saugumą, vykdyti pasienio kontrolę, apsaugoti jūrų aplinką ir užtikrinti teisės saugą.
- (16) Taryba turėtų priimti sprendimą ateityje naudoti elektroninius stebėjimo įtaisus ir atsekamumo priemones, pavyzdžiui, genetinę analizę ir kitas žuvininkystės kontrolės technologijas, jei jas naudojant ekonominiu požiūriu naudingu būdu būtų užtikrinamas geresnis bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių laikymasis.
- (17) Valstybės narės savo laivų veiklą turėtų stebėti tiek Bendrijos, tiek ne Bendrijos vandenyse. Siekiant sudaryti palankesnes sąlygas veiksmingam stebėjimui, didesnių nei 10 metrų ilgio Bendrijos žvejybos laivų kapitonai turėtų būti įpareigoti vesti žvejybos žurnalą ir teikti iškrovimo bei perkrovimo deklaracijas. Siekiant pasinaudoti šiuolaikinėmis technologijomis, žvejybos laivų, kurių bendrasis ilgis yra 12 metrų ar didesnis, žvejybos žurnalas turėtų būti vedamas ir iškrovimo bei perkrovimo deklaracijos teikiamos elektroninėmis priemonėmis.
- (18) Žvejybos laivo žvejybos žurnale įrašyta informacija turėtų būti patikrinama iškrovimo metu. Atitinkamai turėti būti reikalaujama, kad žuvų ir žuvininkystės produktų iškrovimu ir prekyba jais užsiimantys asmenys deklaruotų iškrautą, perkrautą, parduodamą ar įsigytą kiekį.
- (19) Nedideliams žvejybos laivams, kuris ilgis mažesnis nei 10 metrų, įpareigojimas vesti žvejybos žurnalą ar pildyti iškrovimo deklaraciją, būtų pernelyg didelė našta, palyginti su jų žvejybos pajėgumais. Siekdamas užtikrinti tokių laivų tinkamo lygio kontrolę valstybės narės turėtų stebėti jų veiklą vykdydamos mėginių ėmimo atrankos planą.
- (20) Perkrovimo jūroje tinkamai kontroliuoti negali nei vėliavos, nei pakrantės valstybės, todėl operatoriai turi galimybę vežti neteisėtai sugautas žuvis. Siekiant sugriežtinti kontrolę perkrovimo operacijas Bendrijos vandenyse turėtų būti leidžiama atlikti tik paskirtuosiuose uostuose.
- (21) Valstybių narių institucijos turėtų galėti stebėti iškrovimą tų valstybių narių uostuose. Todėl turėtų būti reikalaujama, kad žvejybos laivai, žvejojantys išteklius, kuriuos apima daugiametis planas ir kuriems taikomas įpareigojimas elektroninėmis priemonėmis registruoti žvejybos žurnalo duomenis, iš anksto pranešti toms institucijoms apie savo ketinimą atlikti iškrovimą jų valstybių uostuose. Valstybės narės turėtų turėti teisę neleisti laivui įplaukti į uostą, jei reikalaujama informacija neišsami.
- (22) Kadangi žvejybos išteklių valdymas grindžiamas žvejybos galimybėmis, reikėtų užtikrinti, kad sugauti kiekiai ir panaudotos žvejybos pastangos būtų teisingai registruojami ir kad sugautas kiekis ir panaudotos žvejybos pastangos būtų išskaičiuojami iš vėliavos valstybei narei skirtų kvotų ir žvejybos pastangų. Jei skirta kvota ar žvejybos pastangos išnaudojamos, žvejybos veikla turėtų būti nutraukta.
- (23) Atsižvelgiant į Bendrijos žvejybos laivynui taikomus žvejybos pajėgumų reikalavimus, išdėstytus Tarybos reglamento (EB) Nr. 2371/2002 13 straipsnyje, 2004 m. kovo 30 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 639/2004 dėl atokiausiuose Bendrijos regionuose registruoto žvejybos laivyno valdymo ⁽¹⁾, 2003 m. rugpjūčio 12 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 1438/2003, nustatančiame Tarybos reglamento (EB) Nr. 2371/2002 III skyriuje išdėstytos Bendrijos laivyno politikos įgyvendinimo taisykles ⁽²⁾ ir 2004 m. gruodžio 9 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 2104/2004, nustatančiame Tarybos reglamento (EB) Nr. 639/2004 ⁽³⁾, turėtų būti įdiegtos laivyno žvejybos pajėgumo kontrolės priemonės, kuriomis būtų stebima variklių galia ir žvejybos įrankių naudojimas. Todėl valstybės narės turėtų imtis priemonių siekdamas užtikrinti, kad bendri žvejybos licencijose numatyti žvejybos pajėgumai neviršytų didžiausių leidžiamų žvejybos pajėgumų, o žvejybos laivų varomųjų variklių galia neviršytų sertifikuotos tų laivų variklių galios. Šiuo tikslu valstybės narės turėtų sertifikuoti didesnės nei 120 kW galios žvejybos laivų varomųjų variklių galią ir pagal mėginių ėmimo atrankos planą tikrinti, ar variklio galia atitinka kitą turimą informaciją.
- (24) Daugiamečių planų atveju turėtų būti taikomos specialios priemonės kaip specialus atitinkamų žuvų išteklių apsaugos būdas. Sugautų išteklių, kuriems taikomas daugiamečių planas, kiekius perkrauti turėtų būti leidžiama tik paskirtuosiuose uostuose, ir tik jei šie sugauti kiekiai buvo pasverti.
- (25) Reikėtų numatyti specialias nuostatas, pagal kurias būtų naudojami tik leidžiami įrankiai, o prarasti įrankiai susigrąžinami.
- (26) Specialios taisyklės turėtų būti taikomos ribojamos žvejybos rajonuose. Turėtų būti aiškiai apibrėžta žvejybos nutraukimo tam tikrame rajone realiuoju laiku ir jos atnaujinimo tvarka.

⁽¹⁾ OL L 102, 2004 4 7, p. 9.

⁽²⁾ OL L 204, 2003 8 13, p. 21.

⁽³⁾ OL L 365, 2004 12 10, p. 19.

- (27) Mėgėjų žvejyba gali turėti didelės įtakos žvejybos ištekliams, todėl valstybės narės turėtų užtikrinti, kad ji būtų vykdoma taip, kad ji atitiktų bendrosios žuvininkystės politikos tikslus. Apie išteklius, kuriems taikomas išteklių atkūrimo planas, valstybės narės turėtų rinkti mėgėjų žvejybos metu sugautų kiekių duomenis. Jei tokia žvejyba turi didelę įtaką ištekliams, Taryba turėtų turėti galimybę patvirtinti specifines valdymo priemones.
- (28) Siekiant įdiegti išsamią kontrolės tvarką, tokia tvarka turėtų būti taikoma visai gamybos ir prekybos grandinei. Ją turėtų sudaryti nuosekli atsekamumo sistema, papildanti 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 178/2002, nustatančio maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiančio Europos maisto saugos tarnybą ir nustatančio su maisto saugos klausimais susijusias procedūras ⁽¹⁾, nuostatas ir sugriežtinta gamintojų organizacijų kontrolė. Taikant šią tvarką taip pat turėtų būti apsaugoti vartotojų interesai, visuose prekybos etapuose pateikiant informaciją apie komercinę paskirtį, gamybos metodą ir žvejybos rajoną, kaip nurodyta 2001 m. spalio 22 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 2065/2001, nustatančiame išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 104/2000 taisykles, reglamentuojančias vartotojų informavimą apie žuvininkystės ir akvakultūros produktus ⁽²⁾. Taikant šią tvarką turėtų būti užtikrinama gamintojų organizacijų stebėseną pagal 2000 m. lapkričio 15 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 2508/2000, nustatantį Tarybos reglamento (EB) Nr. 104/2000 dėl veiklos programų žuvininkystės sektoriuje išsamias taikymo taisykles ⁽³⁾.
- (29) Valstybės narės, siekdamos užtikrinti tinkamą visų sugautų kiekių kontrolę, turėtų užtikrinti, kad visi žuvininkystės produktų pirminiai pardavimai vyktų arba būtų registruojami aukcione, arba parduodami registruotiems supirkėjams įmonėse arba gamintojų organizacijoms. Kadangi tikslus sugavimų kiekis reikalingas atsekti kvotų panaudojimą, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad visi žuvininkystės produktai būtų pasverti, nebent yra taikomi bendra metodika grindžiami mėginių ėmimo atrankos planai.
- (30) Kad būtų sekamas sugauto kiekio maršrutas ir būtų galima patikrinti jo atitiktį sugautų kiekių duomenims, registruoti pirkėjai, registruoti aukcionai arba kitos valstybių narių įgaliotos įstaigos ar asmenys turėtų pateikti pardavimo pažymą. Jei jų metinė pirminio žuvininkystės produktų pardavimo apyvarta didesnė nei 200 000 EUR, pardavimo pažymos turėtų būti siunčiamos elektroninėmis priemonėmis.
- (31) Siekiant užtikrinti Bendrijos išteklių išsaugojimo ir prekybos priemonių vykdymą reikėtų imtis veiksmų, kad būtų reikalaujama, jog prie visų žuvininkystės produktų, kurių pardavimo pažyma arba perėmimo deklaracija nebuvo pateikta ir kurie vežami į kitą vietą nei ta, kurioje jie buvo iškrauti, turi būti pridedamas važtos dokumentas, kuriame nurodomas jų pobūdis, kilmė ir svoris, išskyrus atvejus, kai važtos dokumentas iki pervežimo persiunčiamas elektroninėmis priemonėmis.
- (32) Valstybės narės turėtų reguliariai vykdyti gamintojų organizacijų patikrinimus siekdamos užtikrinti, kad jos atitiktų teisinius reikalavimus. Be to, jos turėtų vykdyti kainų ir intervencinių priemonių patikrinimus.
- (33) Valstybės narės Bendrijos vandenyse turėtų vykdyti priežiūrą ir imtis reikiamų priemonių, jei stebėjimo ar aptikimo duomenys neatitinka jų turimos informacijos.
- (34) Kontroliuojančių stebėtojų koncepcija ir užduotys turėtų būti aiškiai nustatytos būsimose kontroliuojančių stebėtojų programose. Taip pat reikėtų nustatyti inspektavimo vykdymo taisykles.
- (35) Siekiant, kad pažeidimai būtų nagrinėjami nuosekliai ir veiksmingai, turėtų būti numatyta nuostata, pagal kurią Komisijos pareigūnų, Bendrijos inspektorių ir valstybių narių pareigūnų rengiamas inspektavimo ir priežiūros ataskaitas būtų leidžiama naudoti tokiu pat būdu, kaip ir nacionalines ataskaitas. Valstybės narės taip pat turėtų sukurti elektroninę duomenų bazę, kurioje būtų pateikiamos jų pareigūnų inspektavimo ir priežiūros ataskaitos.
- (36) Siekiant sustiprinti bendrą kontrolės lygį Bendrijos vandenyse reikėtų sudaryti Bendrijos inspektorių sąrašą ir aiškiai apibrėžti jų užduotis bei kompetenciją. Dėl tos pačios priežasties tam tikromis sąlygomis turėtų būti galimybė vykdyti žvejybos laivų inspektavimą ne inspektuojančios valstybės narės teritorijoje.
- (37) Pažeidimo atveju turėtų būti užtikrinta, jog bus imtasi tinkamų priemonių ir kad būtų vykdomi tolesni veiksmai neatsižvelgiant į tai, kur pažeidimas padarytas. Tam tikrais sunkių pažeidimų atvejais turėtų būti imamasi tolesnių veiksmų, kad būtų galima juos nedelsiant iširti. Šiuo atžvilgiu, jei pažeidimą nustato Bendrijos inspektorius, valstybės narės taip pat turėtų būti įpareigtos imtis tinkamų priemonių. Tam tikromis sąlygomis turėtų būti galimybė pažeidimo nagrinėjimą perduoti vėlavos valstybei arba valstybei narei, kurios pilietybę turi pažeidėjas.

⁽¹⁾ OL L 31, 2002 2 1, p. 1.

⁽²⁾ OL L 278, 2001 10 23, p. 6.

⁽³⁾ OL L 289, 2000 11 16, p. 8.

- (38) Valstybių narių piliečiai turėtų būti atgrasomi nuo bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių pažeidimų vykdymo. Kadangi valstybių narių veiksmai, kurių jos imasi pažeidus šias taisykles, labai skiriasi, todėl atsiranda žvejų diskriminacija bei nesąžiningos konkurencijos sąlygos, taip pat atsižvelgiant į tai, kad tam tikros valstybės narės netaiko atgrasomųjų, proporcingų bei veiksmingų sankcijų ir dėl to kontrolės priemonių veiksmingumas sumažėja, tikslinga nustatyti administracines sankcijas ir taškų sistemą už sunkius pažeidimus, kurios būtų veiksminga atgrasomoji priemonė.
- (39) Dažni ir sunkūs bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių pažeidimai Bendrijos vandenyse arba Bendrijos operatorių nuolat daromi iš esmės todėl, kad sankcijos, nustatytos nacionalinėje teisėje už sunkius šių taisyklių pažeidimus, yra nepakankamai atgrasančios. Šią padėtį dar labiau apsunkina tai, kad sankcijos valstybėse narėse labai skiriasi, todėl neteisėtą veiklą operatoriai stengiasi vykdyti tos valstybės narės, kuri yra nustačiusi mažiausias sankcijas, vandenyse ar teritorijoje. Todėl tikslinga maksimalias sankcijas, nustatytas už sunkius bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių pažeidimus Reglamento (EB) Nr. 1005/2008 44 straipsnyje, papildyti atgrasančiomis sankcijomis, atsižvelgiant į žalos pobūdį, žuvininkystės produktų vertę, gautą padarius sunkų pažeidimą, ekonominę pažeidėjo padėtį ir bet koki pakartotinį pažeidimą. Taip pat turėtų būti nustatytos neatidėliotinos vykdymo užtikrinimo ir papildomos priemonės.
- (40) Nustačius sankcijas taip pat reikėtų nustatyti taškų sistemą už sunkius pažeidimus, pagal kurią žvejybos licencijos turėtojui skyrus tam tikrą skaičių taškų ir nustačius sankcijas už sunkius pažeidimus turėtų būti sustabdomas žvejybos licencijos galiojimas. Jei pagal šią sistemą žvejybos licencijos galiojimas sustabdomas penkis kartus ir pakartotinai skiriami taškai, žvejybos licencija turėtų būti visiškai panaikinta. Todėl valstybės narės nacionaliniame registre turėtų registruoti visus bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių pažeidimus.
- (41) Siekdama užtikrinti, kad būtų pasiekti bendrosios žuvininkystės politikos tikslai, Komisija turėtų galėti imtis veiksmingų taisyklių priemonių. Šiuo tikslu turėtų būti sustiprinti Komisijos valdymo gebėjimai ir galimybės imtis priemonių, kurios būtų proporcingos valstybės narės taisyklių nesilaikymo mastui. Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai savarankiškai ir be išankstinio pranešimo atlikti inspektavimus, kad ji galėtų patikrinti valstybės narės kompetentingų institucijų atliktas kontrolės operacijas.
- (42) Siekiant apsaugoti Bendrijos finansinius interesus ir užtikrinti svarbų interesą – žuvininkystės išteklių išsaugojimą, finansinė parama pagal 2006 m. liepos 27 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1198/2006 dėl Europos žuvininkystės fondo ⁽¹⁾ ir 2006 m. gegužės 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 861/2006, nustatantį Bendrijos finansines priemones, skirtas bendrai žuvininkystės politikai ir jūrų teisei įgyvendinti ⁽²⁾, turėtų būti skiriama tik tuo atveju, jei valstybės narės vykdo išsipareigojimus žuvininkystės kontrolės srityje, todėl turėtų būti numatytas tokios finansinės paramos sustabdymas ir panaikinimas tais atvejais, kai valstybės narės netinkamai įgyvendina bendrosios žuvininkystės politikos taisykles ir tai turi įtakos finansuojamų priemonių veiksmingumui.
- (43) Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai uždrausti žvejoti, jeigu valstybės narės kvota ar pati BLSK yra išnaudotos. Komisijai taip pat turėtų būti suteikti įgaliojimai atlikti išskaitymus iš skirtų kvotų ir žvejybos pastangų, kad būtų užtikrinta, jog žvejybos galimybių apribojimų būtų visapusiškai laikomasi. Be to, Komisija turėtų būti įgaliota imtis neatidėliotinių priemonių, jei yra įrodymų, kad valstybės narės žvejybos veikla ar priemonės pažeidžia valdymo planų apsaugos ir valdymo priemones ar kelia grėsmę jūrų ekosistemai.
- (44) Turėtų būti užtikrintas keitimasis elektroniniais duomenimis su kitomis valstybėmis narėmis ir Komisija ar jos paskirta įstaiga. Komisija ar jos paskirta įstaiga turėtų turėti tiesioginę prieigą prie valstybių narių žuvininkystės duomenų, kad galėtų patikrinti, ar valstybės narės vykdo savo išsipareigojimus, ir, jei būtų nustatyta pažeidimų, galėtų imtis priemonių.
- (45) Siekdamas gerinti informavimą valstybių narių kompetentingos institucijos turėtų sukurti tinklavietes ir pateikti bendro pobūdžio informaciją viešai prieinamaose tinklavietės dalyje, o veiklos informaciją – saugioje jos dalyje. Be to, reikėtų užtikrinti, kad valstybės narės kompetentingos institucijos įgyvendindamos šį reglamentą bendradarbiautų tarpusavyje, su Komisija ir su Komisijos paskirta įstaiga bei trečiųjų šalių kompetentingomis institucijomis.
- (46) Šiam reglamentui įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti patvirtintos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽³⁾. Visos Komisijos priimtos šio reglamento įgyvendinimo priemonės turėtų atitikti proporcingumo principą.

⁽¹⁾ OL L 223, 2006 8 15, p. 1.

⁽²⁾ OL L 160, 2006 6 14, p. 1.

⁽³⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

(47) Bendrijos žuvininkystės kontrolės agentūros įgaliojimai turėtų būti pakeisti ir išplėsti, siekiant sustiprinti suderintą bendrosios žuvininkystės politikos kontrolės sistemos įgyvendinimą, užtikrinti bendradarbiavimo organizavimą, teikti paramą valstybėms narėms ir sudaryti sąlygas įsteigti nenumatytų atvejų padalinį, jei būtų nustatyta, kad bendrosios žuvininkystės politikai kilo didelė grėsmė. Jai turėtų būti sudarytos sąlygos apsirūpinti reikalinga įranga jungtinės veiklos planams įgyvendinti ir bendradarbiauti įgyvendinant ES integruotą jūrų politiką.

(48) Duomenims, kurie renkami ir kuriais keičiamasi pagal šį reglamentą, turi būti taikomos slaptumą reglamentuojančios taisyklės. 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽¹⁾ turėtų reglamentuoti asmens duomenų tvarkymą valstybėms narėms taikant šį reglamentą. 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽²⁾ turėtų reglamentuoti asmens duomenų tvarkymą Komisijai taikant šį reglamentą.

(49) Siekiant Bendrijos teisę suderinti su šiuo reglamentu turėtų būti iš dalies pakeisti kai kurie su kontrolės nuostatomis susiję reglamentai.

(50) Pagal šį reglamentą parengus naują išsamią kontrolės tvarką, 1993 m. spalio 12 d. Reglamentas (EEB) Nr. 2847/93, 1994 m. birželio 27 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1627/94, nustatantis bendrąsias nuostatas dėl specialiųjų žvejybos leidimų ⁽³⁾, ir 2006 m. gruodžio 21 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1966/2006 dėl duomenų apie žvejybos veiklą elektroninio registravimo ir perdavimo bei dėl nuotolinio aptikimo priemonių ⁽⁴⁾ turėtų būti panaikinti.

(51) Siekiant valstybėms narėms suteikti pakankamai laiko pasirengti kai kuriems iš naujų šiame reglamente nustatytų įpareigojimų, tikslinga kai kurių nuostatų taikymą atidėti vėlesnei datai,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

⁽¹⁾ OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

⁽²⁾ OL L 8, 2001 1 12, p. 1.

⁽³⁾ OL L 171, 1994 7 6, p. 7.

⁽⁴⁾ OL L 408, 2006 12 30, p. 1.

I ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo reglamentu nustatoma kontrolės, inspektavimo ir vykdymo užtikrinimo Bendrijos sistema (toliau – Bendrijos kontrolės sistema), kad būtų užtikrintas bendrosios žuvininkystės politikos taikymą laikymasis.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas visai veiklai, kuriai taikoma bendroji žuvininkystės politika, vykdomai valstybių narių teritorijoje ar Bendrijos vandenyse arba kurią vykdo Bendrijos žvejybos laivai ar, neapribojant vėliavos valstybės narės tiesioginės atsakomybės, – valstybių narių piliečiai.

2. Veikla Sutarties II priede nurodytų užjūrio teritorijų ir šalių jūrų vandenyse prilyginama veiklai, vykdomai trečiųjų šalių jūrų vandenyse.

3 straipsnis

Santykis su tarptautinėmis ir nacionalinėmis nuostatomis

1. Šis reglamentas taikomas nepažeidžiant konkrečių nuostatų, išdėstytų Bendrijos ir trečiųjų šalių sudarytuose žvejybos susitarimuose arba taikomų vykdam regioninių žuvininkystės valdymo organizacijų veiklą ar pateiktų panašiuose susitarimuose, kurių Susitariančioji Šalis arba neprisijungusioji Bendradarbiaujančioji Šalis yra Bendrija.

2. Šis reglamentas taikomas nepažeidžiant nacionalinių kontrolės priemonių, kurių taikymo sritis platesnė už būtiniausias šio reglamento reikalavimus, jeigu jos atitinka Bendrijos teisės aktus ir bendrosios žuvininkystės politikos reikalavimus. Komisijai paprašius valstybės narės praneša apie tas kontrolės priemones.

4 straipsnis

Sąvokų apibrėžtys

Šiame reglamente taikomos Reglamente (EB) Nr. 2371/2002 išdėstytos sąvokų apibrėžtys. Taip pat taikomos šios sąvokų apibrėžtys:

1. „Žvejybos veikla“ – žuvų paieška, žvejybos įrankių metimas, statymas, traukimas, žvejybos įrankių tempimas, sugautų kiekių patalpinimas laive, žuvų ir žuvininkystės produktų perkrovimas, laikymas laive, perdėrimas laive, perkėlimas, laikymas varžose, tukinimas ir iškrovimas;

2. „Bendrosios žuvininkystės politikos taisyklės“ – Bendrijos teisės aktai, reglamentuojantys gyvųjų vandens išteklių išsaugojimą, valdymą bei eksploatavimą, akvakultūrą ir žuvininkystės bei akvakultūros produktų perdirbimą, vežimą ir pardavimą;
3. „Kontrolė“ – stebėjimas ir priežiūra;
4. „Inspektavimas“ – pareigūnų atliekamas patikrinimas, kuriuo siekiama nustatyti, ar laikomasi bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių, ir kuris aprašomas inspektavimo ataskaitoje;
5. „Priežiūra“ – žvejybos veiklos stebėjimas, remiantis žvejybos laivų stebėjimu, kurį vykdo inspektavimo laivai arba stebėjimo orlaiviai, ir taikant aptikimo bei identifikavimo metodus.
6. „Pareigūnas“ – asmuo, nacionalinės institucijos, Komisijos ar Bendrijos žuvininkystės kontrolės agentūros įgaliotas atlikti inspektavimą;
7. „Bendrijos inspektoriai“ – valstybės narės, Komisijos ar jos paskirtos įstaigos pareigūnai, nurodyti šio reglamento 79 straipsnyje nustatytame sąraše;
8. „Kontroliuojantis stebėtojas“ – asmuo, įgaliotas nacionalinės institucijos stebėti, kaip įgyvendinamos bendrosios žuvininkystės politikos taisyklės;
9. „Žvejybos licencija“ – oficialus dokumentas, kuriuo jo turėtoji, kaip nustatyta nacionalinėse taisyklėse, suteikiama teisė naudoti tam tikrus žvejybos pajėgumus gyvųjų vandens išteklių eksploatavimui komerciniais tikslais. Žvejybos licencijoje pateikiami Bendrijos žvejybos laivo identifikavimo, jo techninių charakteristikų ir įrengimo būtiniausi reikalavimai;
10. „žvejybos leidimas“ – Bendrijos žvejybos laivui kartu su jo turima žvejybos licencija išduotas žvejybos leidimas, kuriuo laivui suteikiama teisė nurodytą laikotarpį nustatytame rajone ar tam tikrame žvejybos rajone laikantis tam tikrų sąlygų vykdyti tam tikrą žvejybos veiklą;
11. „Automatinio identifikavimo sistema“ – automatinė nenutrūkstamo veikimo laivų identifikavimo ir stebėsenos sistema, kurią pasitelkdami laivai su kitais netoli plaukiančiais laivais ir krante esančiomis institucijomis elektroninėmis priemonėmis gali keistis laivų duomenimis, įskaitant atpažinimo, padėties, kurso ir greičio duomenis;
12. „Laivų stebėjimo sistemos duomenys“ – žvejybos laivo atpažinimo, jo geografinės padėties, datos, laiko, kurso ir greičio duomenys, kuriuos jamė įmontuoti palydovinio sekimo įtaisai perduoda vėliavos valstybės žvejybos stebėjimo centrui;
13. „Laivų aptikimo sistema“ – palydovinė nuotolinio aptikimo technologija, kuria naudojantis laivai gali būti identifikuoti ir nustatyta jų padėtis jūroje;
14. „Ribojamos žvejybos rajonas“ – Tarybos apibrėžtas jūrų rajonas, kuris priklauso valstybės narės jurisdikcijai ir kuriame žvejybos veikla ribojama arba draudžiama;
15. „Žvejybos stebėjimo centras“ – vėliavos valstybės narės įsteigtas operatyvusis centras, turintis kompiuterių aparatinę ir programinę įrangą, kuria galima automatiškai gauti ir tvarkyti duomenis bei juos perduoti elektroninėmis priemonėmis;
16. „Perkrovimas“ – visų ar tam tikrų laive laikomų žuvininkystės ar akvakultūros produktų perkrovimas į kitą laivą;
17. „Rizika“ – įvykio, kuris galėtų nutikti ir kuriam įvykus būtų pažeistos bendrosios žuvininkystės politikos taisyklės, tikimybė;
18. „Rizikos valdymas“ – sistemingas rizikos atpažinimas ir visų priemonių, kurios būtinos tos rizikos atsiradimo tikimybės sumažinti, įdiegimas. Tai apima, pavyzdžiui, duomenų ir informacijos rinkimą, rizikos analizę ir vertinimą, veiksmų planavimą ir vykdymą, reguliarią procesų ir jų rezultatų stebėseną bei peržiūrą remiantis tarptautiniais, Bendrijos ir nacionaliniais šaltiniais bei strategijomis;
19. „Operatorius“ – fizinis ar juridinis asmuo, valdantis ar turintis įmonę, kuri vykdo veiklą, susijusią su bet kuriuo žuvininkystės ir akvakultūros produktų auginimo, perdirbimo, pardavimo, platinimo ir pateikimo mažmeninės prekybos tinklams etapu;
20. „Partija“ – tuo pačiu metu pateikiamų tam tikros rūšies žuvininkystės ir akvakultūros produktų, kurie buvo gauti iš tos paties atitinkamo geografinio rajono ir to paties žvejybos laivo ar žvejybos laivų grupės arba tos pačios akvakultūros produktų auginimo grupės, kiekis;
21. „Perdirbimas“ – procesas, kurį naudojant buvo paruošti pateikiami produktai. Jis apima filė paruošimą, pakavimą, konservavimą, sušaldymą, rūkymą, sūdymą, terminį apdorojimą, marinavimą, vytinimą ar žuvies paruošimą rinkai kokiu nors kitu būdu;
22. „Iškrovimas“ – bet kokio žuvininkystės produktų kiekio pirminis iškrovimas iš žvejybos laivo į krantą;
23. „Mažmeninė prekyba“ – prekyba gyvųjų vandens išteklių produktais ir (arba) jų perdirbimas, jų laikymas pardavimo ar pateikimo galutiniais vartotojams vietose, taip pat platinimas;

24. „*Daugiamečiai planai*“ – Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 5 straipsnyje nurodyti išteklių atkūrimo planai, Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 6 straipsnyje nurodyti valdymo planai ir remiantis Sutarties 37 straipsniu priimtos kitos Bendrijos nuostatos, kuriomis nustatomos tam tikriems žuvų ištekliams kelerius metus taikomos ypatingosios valdymo priemonės;
25. „*Pakrantės valstybė*“ – valstybė, kuri turi suverenias teises į vandenį arba kurios jurisdikcijai priklauso vandenys, kuriuose vykdoma veikla, arba kurios uostuose vykdoma veikla;
26. „*Vykdymo užtikrinimas*“ – veiksmai, kurių imamasi siekiant užtikrinti bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių laikymąsi;
27. „*Sertifikuota variklio galia*“ – didžiausia nuolatinė variklio galia, kuri gali būti išmatuojama prie variklio išėjimo flanšo, nurodyta valstybės narės institucijų arba jų paskirtų klasifikacinių bendrovių ar kitų operatorių išduotame sertifikate;
28. „*Mėgėjų žvejyba*“ – nekomercinė jūrų gyvųjų vandens išteklių žvejybos veikla poilsio, turizmo arba sporto tikslais;
29. „*Perkėlimas*“ – žvejybos operacijos, kurių metu visas sugautas kiekis arba jo dalis perduodama ar perkeliama iš bendrų žvejybos įrankių į laivą arba iš žvejybos laivo triumo ar jo žvejybos įrankių į laivo išorėje esantį tinklą, konteinerį ar varžą, kuriuose sugauti gyvų žuvų kiekiai laikomi iki iškrovimo;
30. „*Atitinkamas geografinis rajonas*“ – jūrų rajonas, laikomas vienu geografiniam žvejybos zonų klasifikavimui, nurodant FAO parajonį, kvadratą ar pakvadratį arba, kur tai galioja, ICES statistinį stačiakampį, žvejybos pastangų zoną, ekonominę zoną arba geografinėmis koordinatėmis apribotą rajoną;
31. „*Žvejybos laivas*“ – laivas, įrengtas gyvųjų vandens išteklių naudojimui komerciniais tikslais;
32. „*Žvejybos galimybės*“ – kiekybiškai apibrėžta juridinė teisė žvejoti, išreikšta sugautais kiekiais ir (arba) žvejybos pastangomis.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDRIEJI PRINCIPAI

5 straipsnis

Bendrieji principai

1. Valstybės narės kontroliuoja bendrosios žuvininkystės politikos srities veiklą, kurią jų teritorijoje ar vandenyse, į kuriuos jos turi suverenias teises arba kurie priklauso jų jurisdikcijai, vykdo fiziniai ar juridiniai asmenys, visų pirma žvejybą perkrovimus, žuvų perkėlimą į varžas arba akvakultūros įrenginius, įskaitant tukinimo įrenginius, žuvininkystės ir akvakultūros produktų iškrovimą, importą, vežimą, perdirbimą, pardavimą ir laikymą.

2. Valstybės narės taip pat kontroliuoja patekimą į vandenį bei naudojimąsi ištekliais ir kontroliuoja veiklą ne Bendrijos vandenyse, kurią vykdo su jų vėliava plaukiojantys Bendrijos žvejybos laivai, ir, nepažeidžiant vėliavos valstybės narės tiesioginės atsakomybės, – jų piliečiai.

3. Valstybės narės patvirtina tinkamas priemones, skiria reikiamų finansinių, žmogiškųjų bei techninių išteklių ir sukuria administracines bei technines struktūras, būtinas norint užtikrinti bendrosios žuvininkystės politikos srities veiklos kontrolę, inspektavimą ir vykdymą. Jos savo kompetentingoms institucijoms ir pareigūnams suteikia visas tinkamas priemones, kad jie galėtų atlikti savo užduotis.

4. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad kontroliuojant, inspektuojant ir užtikrinant vykdymą nebūtų diskriminuojami sektoriai, laivai ar asmenys ir būtų taikomi rizikos valdymo principai.

5. Kiekvienoje valstybėje narėje visų nacionalinių kontrolės institucijų veiklą koordinuoja viena institucija. Ji taip pat atsakinga už informacijos apie žvejybos veiklą rinkimo, tvarkymo ir patvirtinimo koordinavimą, ataskaitų siuntimą ir informacijos perdavimą Komisijai, pagal Reglamentą (EB) Nr. 768/2005 ⁽¹⁾ įsteigta Bendrijos žuvininkystės kontrolės agentūrai, kitoms valstybėms narėms ir, atitinkamais atvejais, trečiosioms šalims, taip pat bendradarbiavimą su šiais subjektais.

6. Laikantis 103 straipsnyje nustatytos tvarkos, Europos žuvininkystės fondo išmokos pagal Reglamentą (EB) Nr. 1198/2006 ir Bendrijos finansinės išmokos Reglamento (EB) Nr. 861/2006 8 straipsnio a punkte nurodytoms priemonėms mokamos tik tuo atveju, jei valstybės narės vykdo savo įsipareigojimą užtikrinti pagal bendrąją žuvininkystės politiką nustatytų taisyklių, susijusių su finansuojamomis priemonėmis arba turinčių įtakos jų veiksmingumui, laikymąsi ir jų vykdymą, taip pat taikyti bei palaikyti veiksmingą tam skirtą kontrolės, inspektavimo ir vykdymo užtikrinimo sistemą.

7. Komisija ir valstybės narės pagal savo kompetenciją užtikrina, kad vykdant Bendrijos finansinės paramos valdymą ir kontrolę būtų įgyvendinti šio reglamento tikslai.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

PATEKIMO Į VANDENIS IR NAUDOJIMOSI IŠTEKLIAIS BENDROSIOS SĄLYGOS

6 straipsnis

Žvejybos licencija

1. Bendrijos žvejybos laivas gali būti naudojamas gyvųjų vandens išteklių naudojimas komerciniais tikslais tik tuo atveju, jei jis turi galiojančią žvejybos licenciją.

⁽¹⁾ OL L 128, 2005 5 21, p. 1.

2. Vėliavos valstybė narė užtikrina, kad žvejojimo licencijoje pateikiama informacija būtų tiksli ir atitiktų Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 15 straipsnyje nurodytame Bendrijos žvejojimo laivyno registre esančią informaciją.

3. Vėliavos valstybė narė laikinai sustabdo laivo, kurį ta valstybė narė yra nusprendusi laikinai sulaikyti ar kurio žvejojimo leidimo galiojimas sustabdytas pagal Reglamento (EB) Nr. 1005/2008 45 straipsnio 4 punktą, žvejojimo licencijos galiojimą.

4. Vėliavos valstybė narė visam laikui panaikina laivo, kuriam taikoma Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 11 straipsnio 3 dalyje nurodyta žvejojimo pajėgumų reguliavimo priemonė arba kurio žvejojimo leidimas buvo panaikintas pagal Reglamento (EB) Nr. 1005/2008 45 straipsnio 4 punktą, žvejojimo licenciją.

5. Vėliavos valstybė narė išduoda, tvarko ir panaikina žvejojimo licencijas laikydamasi išsamių taisyklių, patvirtintų 119 straipsnyje nurodyta tvarka.

7 straipsnis

Žvejojimo leidimas

1. Bendrijos vandenyse veiklą vykdančiam Bendrijos žvejojimo laivui specifinę žvejojimo veiklą leidžiama vykdyti tik tiek, kiek tos veiklos nurodyta galiojančiame žvejojimo leidime ir jeigu žvejojimo rajonuose arba žvejojimo zonose, kuriose leidžiama vykdyti veiklą, taikoma:

- a) žvejojimo pastangų sistema;
- b) daugiametis planas;
- c) ribojamas žvejojimo rajonas;
- d) žvejojimo mokslo tikslais;
- e) kitais Bendrijos teisės aktuose nustatytais atvejais.

2. Jeigu valstybė narė taiko tam tikrą nacionalinę žvejojimo leidimų išdavimo tvarką, valstybė narė Komisijos prašymu jai nusiunčia jos išduotuose leidimuose pateikiamos informacijos santrauką ir susijusius suvestinius duomenis apie žvejojimo pastangas.

3. Jeigu vėliavos valstybė narė yra priėmusi nacionalines nuostatas, t. y. nacionalinę žvejojimo leidimų išdavimo tvarką, pagal kurią ji pavieniams laivams paskirsto jos turimas žvejojimo galimybes, ta valstybė narė Komisijos prašymu jai nusiunčia informaciją apie žvejojimo laivus, kuriems leista tam tikrame žvejojimo rajone vykdyti žvejojimo veiklą, visų pirma atitinkamų laivų išorinius atpažinimo numerius, jų pavadinimus bei kiekvienam jų skirtas žvejojimo galimybes.

4. Žvejojimo leidimas neišduodamas, jeigu atitinkamas žvejojimo laivas neturi pagal 6 straipsnį gautos žvejojimo licencijos arba jeigu jo žvejojimo licencijos galiojimas buvo sustabdytas ar ji buvo panaikinta. Žvejojimo leidimas automatiškai panaikinamas, jeigu laivui išduota žvejojimo licencija panaikinta visam laikui. Jo galiojimas sustabdomas, jeigu laikinai sustabdomas žvejojimo licencijos galiojimas.

5. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 119 straipsnyje nurodyta tvarka.

8 straipsnis

Žvejojimo įrankių ženklėjimas

1. Žvejojimo laivo kapitonas turi laikytis žvejojimo laivų ir jų įrankių ženklėjimo ir atpažinimo sąlygų bei apribojimų.

2. Išsamios žvejojimo laivų ir jų žvejojimo įrankių ženklėjimo ir atpažinimo taisyklės priimamos 119 straipsnyje nurodyta tvarka.

9 straipsnis

Laivų stebėjimo sistema

1. Valstybės narės naudoja palydovinę laivų stebėjimo sistemą, kuria veiksmingai stebi su jų vėliava plaukiojančių žvejojimo laivų žvejojimo veiklą, kur tie laivai bebūtų, ir tų valstybių narių vandenyse vykdomą žvejojimo veiklą.

2. Nepažeidžiant daugiametį planų konkrečių nuostatų, žvejojimo laive, kurio bendrasis ilgis yra 12 metrų ar didesnis, turi būti įrengtas tinkamai veikiantis ir reguliariais laiko intervalais laivo buvimo padėties duomenis perduodantis įtaisas, kuris sudaro sąlygas naudojantis laivų stebėjimo sistema automatiškai nustatyti laivo buvimo vietą ir jį identifikuoti. Jis taip pat sudaro sąlygas vėliavos valstybės narės žvejojimo stebėjimo centrui gauti duomenis iš žvejojimo laivo. Žvejojimo laivams, kurių bendrasis ilgis yra 12 metrų ar didesnis, bet mažesnis nei 15 metrų, šis straipsnis taikomas nuo 2012 m. sausio 1 d.

3. Jeigu žvejojimo laivas yra kitos valstybės narės vandenyse, vėliavos valstybė narė padaro prieinamus laivų stebėjimo sistemos duomenis apie tą laivą, automatiškai perduodama juos pakrantės valstybių narių žvejojimo stebėjimo centrui. Laivų stebėjimo sistemos duomenys gavus prašymą taip pat perduodami valstybei narei, kurios uostuose žvejojimo laivas galbūt iškraus sugautus kiekius arba kurios vandenyse jis galbūt tęs savo žvejojimo veiklą.

4. Jeigu Bendrijos žvejojimo laivas vykdo veiklą trečiosios šalies vandenyse arba atviros jūros rajonuose, kuriuose žuvininkystės išteklius valdo tarptautinė organizacija, ir jeigu susitarime su ta trečiąja šalimi ar pagal taikomas tos tarptautinės organizacijos taisykles taip nustatyta, tie duomenys taip pat turi būti prieinami tai šaliai ar organizacijai.

5. Valstybė narė su jos vėliava plaukiojančių Bendrijos žvejojimo laivams, kurių bendrasis ilgis mažesnis nei 15 metrų, gali neįtaikyti reikalavimo juose įrengti laivų stebėjimo sistemą, jei:

- a) jie vykdo veiklą tik vėliavos valstybės narės teritoriniuose vandenyse arba

b) jie jūroje niekada nebūna ilgiau kaip 24 valandas, skaičiuojant trukmę nuo išplaukimo iš uosto iki sugrįžimo į jį.

6. Kaip ir Bendrijos žvejybos laivuose, trečiųjų šalių žvejybos laivuose, kurių bendrasis ilgis yra 12 metrų ar didesnis, ir trečiųjų šalių pagalbiniai žvejybos laivuose, dalyvaujančiuose su žvejybos veikla susijusioje papildomoje veikloje, vykdančiuose veiklą Bendrijos vandenyse, turi būti įrengtas tinkamai veikiantis ir reguliariai laivo buvimo padėties duomenis perduodantis įtaisas, kuris sudaro sąlygas naudojantis laivų stebėjimo sistema automatiškai nustatyti tokio laivo buvimo vietą ir jį identifikuoti.

7. Valstybės narės įsteigia žvejybos stebėjimo centrus, kurie stebi žvejybos veiklą bei žvejybos pastangas, ir užtikrina jų veiklą. Atitinkamos valstybės narės žvejybos stebėjimo centras stebi su jos vėliava plaukiojančių žvejybos laivų veiklą, nesvarbu, kuriuose vandenyse jie vykdo veiklą ar kuriuose uostuose jie yra, taip pat su kitų valstybių narių vėliava plaukiojančių Bendrijos žvejybos laivų veiklą ir trečiųjų šalių žvejybos laivų, kuriems taikoma laivų stebėjimo sistema ir kurie vykdo veiklą vandenyse, į kuriuos ta valstybė narė turi suverenias teises ar kurie priklauso jos jurisdikcijai, veiklą.

8. Kiekviena vėliavos valstybė narė paskiria už žvejybos stebėjimo centrą atsakingas kompetentingas institucijas ir imasi tinkamų priemonių užtikrinti, kad jos žvejybos stebėjimo centras būtų tinkamai aprūpintas personalu ir kompiuterių aparatine bei programine įranga, sudarančia sąlygas automatiškai tvarkyti duomenis ir juos perduoti elektroninėmis priemonėmis. Valstybės narės numato duomenų atsarginių kopijų kūrimo ir duomenų atkūrimo procedūras sistemos gedimo atveju. Valstybės narės gali naudoti bendrus žvejybos stebėjimo centrus.

9. Valstybė narė gali įpareigoti bet kuriuose su jos vėliava plaukiojančiuose žvejybos laivuose arba leisti įrengti laivų stebėjimo sistemą.

10. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 119 straipsnyje nurodyta tvarka.

10 straipsnis

Automatinio identifikavimo sistema

1. Pagal Direktyvos 2002/59/EB II priedo I dalies 3 punktą, žvejybos laive, kurio bendrasis ilgis didesnis nei 15 metrų, įmontuojama automatinio identifikavimo sistema, atitinkanti Tarptautinės jūrų organizacijos pagal 1974 m. SOLAS konvencijos V skyriaus, 19 taisyklės 2.4.5 punktą parengtus eksploatacinių charakteristikų standartus, ir užtikrinamas tos sistemos veikimas.

2. 1 dalis taikoma:

a) nuo 2014 m. gegužės 31 d. – Bendrijos žvejybos laivams, kurių bendrasis ilgis yra 15 metrų ar didesnis, bet mažesnis nei 18 metrų;

b) nuo 2013 m. gegužės 31 d. – Bendrijos žvejybos laivams, kurių bendrasis ilgis yra 18 metrų ar didesnis, bet mažesnis nei 24 metrai;

c) nuo 2012 m. gegužės 31 d. – Bendrijos žvejybos laivams, kurių bendrasis ilgis yra 24 metrai ar didesnis, bet mažesnis nei 45 metrai;

3. Valstybės narės automatinio identifikavimo sistemos duomenis, kai tokie duomenys yra, gali naudoti atlikdamos kryžminį patikrinimą lygindamos su kitais turimais duomenimis pagal 109 ir 110 straipsnius. Tuo tikslu valstybės narės užtikrina, kad su jų vėliava plaukiojančių žvejybos laivų duomenimis iš automatinio identifikavimo sistemos galėtų naudotis jų nacionalinės žvejybos kontrolės institucijos.

11 straipsnis

Laivų aptikimo sistema

Jei valstybės narės turi duomenų, kad, palyginti su tradicinėmis žvejybos laivų aptikimui naudojamomis kontrolės priemonėmis, ekonomiškai naudinga, jos siekiamos įvertinti, kiek zonoje yra žvejybos laivų, naudoja laivų aptikimo sistemą, sudarančią joms sąlygas pagal nuotolinio aptikimo priemonėmis gautus vaizdus, kuriuos į Žemę perduoda palydovai ar kitos lygiavertės sistemos, nustatyta laivo padėtį palyginti su duomenimis, gautais naudojant laivų aptikimo sistemą ar automatinio identifikavimo sistemą. Valstybės narės užtikrina, kad jų žvejybos stebėjimo centrai turėtų reikiamus techninius pajėgumus laivų aptikimo sistemai naudoti.

12 straipsnis

Priežiūros operacijų duomenų perdavimas

Laivų stebėjimo sistemos, automatinio identifikavimo sistemos ir laivų aptikimo sistemos duomenys, surinktus taikant šį reglamentą, gali būti perduodami Komisijos agentūroms ir valstybių narių kompetentingoms institucijoms, kurios dalyvauja priežiūros operacijose siekiant užtikrinti laivybos saugą ir saugumą, vykdyti pasienio kontrolę, apsaugoti jūrų aplinką ir užtikrinti teisėsaugą.

13 straipsnis

Naujosios technologijos

1. Remdamasi Sutarties 37 straipsniu Taryba gali priimti sprendimą dėl įpareigojimo naudoti elektroninius stebėjimo įtaisus ir atsekamumo priemones, pvz., genetinę analizę. Kad būtų įvertinta naudotina technologija, valstybės narės savo iniciatyva arba bendradarbiaudamos su Komisija ar jos paskirta įstaiga iki 2013 m. birželio 1 d. įgyvendina atsekamumo priemonių, pvz., genetinės analizės, bandomuosius projektus.

2. Remdamasi Sutarties 37 straipsniu Taryba gali priimti sprendimą dėl kitų naujų žuvininkystės kontrolės technologijų įdiegimo, jeigu jas naudojant ekonomiškai efektyviu būdu būtų užtikrinamas geresnis bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių laikymasis.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS
ŽUVININKYSTĖS KONTROLĖ

I SKYRIUS

Naudojimosi žvejojimo galimybėmis kontrolė

1 skirsnis

Bendrosios nuostatos

14 straipsnis

Žvejojimo žurnalo pildymas ir pateikimas

1. Nepažeidžiant daugiametį planų konkrečių nuostatų, Bendrijos žvejojimo laivų, kurių bendrasis ilgis yra 10 metrų ar didesnis, kapitonas privalo pildyti žvejojimo žurnalą, jame nurodyti žvejojimo operacijas, konkrečiai nurodydami visus kiekvienos sugautos ir laive laikomos rūšies kiekius, kurių gyvasis svoris viršija 50 kg.

2. 1 dalyje nurodytame žvejojimo žurnale pateikiama visų pirma ši informacija:

- a) žvejojimo laivo išorinis atpažinimo numeris ir pavadinimas;
- b) kiekvienos rūšies FAO trijų raidžių (alpha-3) kodas ir atitinkamas geografinis rajonas, kuriame kiekiai buvo sugauti;
- c) sugavimo data;
- d) išplaukimo iš ir atplaukimo į uostą data bei žvejojimo reiso trukmė;
- e) įrankio rūšis, tinklo akies dydis ir matmenys;
- f) apytikris kiekvienos rūšies kiekis kilogramais, išreikštas gyvuju svoriu arba, atitinkamai atvejais, vienetų skaičiumi;
- g) žvejojimo operacijų skaičius.

3. Nustatant žvejojimo žurnale įrašomus laive laikomus apytikrius žuvų kiekius kilogramais leidžiamas nuokrypis visų rūšių atveju yra 10 %.

4. Bendrijos žvejojimo laivų kapitonas į savo žvejojimo žurnalus taip pat įrašo visus apytikrius į jūrą išmestus kiekius, kurie sudaro daugiau nei 50 kg gyvojo svorio ekvivalento visų rūšių atveju.

5. Žvejojimo rajonuose, kuriuose taikoma Bendrijos žvejojimo pastangų sistema, Bendrijos žvejojimo laivų kapitonas žvejojimo zonoje išbūtą laiką žvejojimo žurnaluose registruoja ir apskaito taip:

- a) traukiamųjų žvejojimo įrankių atveju:
 - i) išplaukimas į tame rajone esantį uostą ir išplaukimas iš jo;
 - ii) kiekvienas išplaukimas į jūrą rajonus, kuriuose taikomos atskiros patekimo į vandenį ir naudojimosi išteklių taisyklės, ir kiekvienas išplaukimas iš tų rajonų;

iii) išplaukiant iš to rajono arba prieš išplaukiant į tame rajone esantį uostą – gyvojo svorio kilogramais nurodytas laive laikomas sugautos kiekis pagal rūšį;

b) pasyviųjų žvejojimo įrankių atveju:

- i) išplaukimas į tame rajone esantį uostą ir išplaukimas iš jo;
- ii) kiekvienas išplaukimas į jūrą rajonus, kuriuose taikomos atskiros patekimo į vandenį ir naudojimosi išteklių taisyklės, ir kiekvienas išplaukimas iš tų rajonų;
- iii) pasyviųjų žvejojimo įrankių statymo arba perstatymo tuose rajonuose data ir laikas;
- iv) žvejojimo pasyviaisiais žvejojimo įrankiais operacijų užbaigimo data ir laikas;
- v) išplaukiant iš to rajono arba prieš išplaukiant į tame rajone esantį uostą – gyvojo svorio kilogramais nurodytas laive laikomas sugautos kiekvienos rūšies kiekis.

6. Bendrijos žvejojimo laivų kapitonas kuo greičiau ir ne vėliau kaip po 48 valandų nuo iškrovimo pateikia žvejojimo žurnale įrašytą informaciją:

- a) savo vėliavos valstybei nare; ir
- b) jeigu iškrauta kitos valstybės narės uoste – atitinkamos uosto valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

7. Laive laikomų ar perdirbtų žuvų kiekį nurodydami kaip žuvų gyvąjį svorį, Bendrijos žvejojimo laivų kapitonas taiko 119 straipsnyje nurodyta tvarka nustatytą perskaičiavimo koeficientą.

8. Bendrijos vandenyse veiklą vykdančių trečiosios šalies žvejojimo laivų kapitonas šiame straipsnyje nurodytą informaciją registruoja taip pat kaip ir Bendrijos žvejojimo laivų kapitonas.

9. Už duomenų, įrašytų į žvejojimo žurnalą, tikslumą atsako laivo kapitonas.

10. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 119 straipsnyje nurodyta tvarka.

15 straipsnis

Žvejojimo žurnalo duomenų pildymas ir perdavimas elektroninėmis priemonėmis

1. Bendrijos žvejojimo laivo, kurio bendrasis ilgis yra 12 metrų ar didesnis, kapitonas registruoja 14 straipsnyje nurodytą informaciją elektroninėmis priemonėmis ir bent kartą per dieną elektroninėmis priemonėmis siunčia ją vėliavos valstybės narės kompetentingai institucijai.

2. Bendrijos laivų, kurių bendrasis ilgis yra 12 metrų ar didesnis, kapitonai siunčia 14 straipsnyje nurodytus duomenis vėliavos valstybės narės kompetentingai institucijai paprašius ir bet kuriuo atveju perduoda atitinkamus žvejybos žurnalo duomenis užbaigus paskutinę žvejybos operaciją ir prieš įplaukiant į uostą.

3. 1 dalis taikoma:

a) nuo 2012 m. sausio 1 d. – Bendrijos žvejybos laivams, kurių bendrasis ilgis yra 12 metrų ir didesnis, bet mažesnis nei 15 metrų;

b) nuo 2011 m. liepos 1 d. – Bendrijos žvejybos laivams, kurių bendrasis ilgis yra 15 metrų ir didesnis, bet mažesnis nei 24 metrai; ir

c) nuo 2010 m. sausio 1 d. – Bendrijos žvejybos laivams, kurių bendrasis ilgis yra 24 metrai ir didesnis.

4. Valstybė narė su jos vėliava plaukiojančių Bendrijos žvejybos laivų, kurių bendrasis ilgis mažesnis nei 15 metrų, kapitonomams gali netaikyti 1 dalies, jei:

a) jie vykdo veiklą tik vėliavos valstybės narės teritoriniuose vandenyse arba

b) jie jūroje niekada nebūna ilgiau kaip 24 valandas, skaičiuojant trukmę nuo išplaukimo iš uosto iki sugrįžimo į jį.

5. Bendrijos žvejybos laivų kapitonams, kurie elektroninėmis priemonėmis registruoja ir perduoda duomenis apie jų žvejybos veiklą, netaikomas įpareigojimas pildyti popierinius žvejybos žurnalą ir iškrovimo deklaraciją bei perkrovimo deklaraciją.

6. Valstybės narės gali sudaryti dvišalius susitarimus dėl elektroninių duomenų perdavimo sistemų naudojimo su jų vėliava jų suverenitetui arba jurisdikcijai priklausančiuose vandenyse plaukiojančiuose laivuose. Laivams, kuriems taikomi tokie susitarimai, tuose vandenyse netaikomas popierinio žvejybos žurnalo pildymo reikalavimas.

7. Valstybė narė gali įpareigoti ar įgalioti su jos vėliava plaukiojančių žvejybos laivų kapitonus nuo 2010 m. sausio 1 d. elektroninėmis priemonėmis registruoti ir perduoti 14 straipsnyje nurodytus duomenis.

8. Pakrantės valstybės narės kompetentingos institucijos priima iš vėliavos valstybės narės gautus elektroninius pranešimus, kuriuose pateikti iš 1 ir 2 dalyse nurodytų žvejybos laivų gauti duomenys.

9. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 119 straipsnyje nurodyta tvarka.

16 straipsnis

Žvejybos laivai, kuriems netaikomi žvejybos žurnalo pildymo reikalavimai

1. Remdamasi mėginių ėmimo atrankos duomenimis, kiekviena valstybė narė stebi tų žvejybos laivų, kuriems netaikomi 14 ir 15 straipsniuose nustatyti reikalavimai, veiklą, siekdama užtikrinti, kad jie laikytųsi bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių.

2. 1 dalyje nurodytos stebėsenos tikslu kiekviena valstybė narė parengia mėginių ėmimo atrankos planą pagal Komisijos 119 straipsnyje nurodyta tvarka priimtą metodiką ir iki kiekvienų metų sausio 31 d. jį perduoda Komisijai, kartu nurodydama to plano rengimo metodus. Mėginių ėmimo atrankos planai, kiek įmanoma, laikui bėgant turi išlikti stabilūs ir atitikti atitinkamų geografinių rajonų standartus.

3. Valstybėms narėms, reikalaujančioms, kad su jų vėliava plaukiojantys laivai, kurių ilgis mažesnis nei 10 metrų, pateiktų 14 straipsnyje nurodytus žvejybos žurnalų duomenis, netaikomas 1 ir 2 dalyse nustatytas įpareigojimas.

4. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 ir 2 dalių, pagal 62 ir 63 straipsnius pateiktos pardavimo pažymos priimamos kaip alternatyvi priemonė mėginių ėmimo atrankos planams.

17 straipsnis

Išankstinis pranešimas

1. Bendrijos žvejybos laivų, kurių bendrasis ilgis 12 metrų ir didesnis, žvejojantių į daugiametį planą įtrauktus išteklius, kapitonomai, kuriems taikomas įpareigojimas pagal 15 straipsnį elektroninėmis priemonėmis registruoti žvejybos žurnalo duomenis, bent prieš keturias valandas iki numatyto atplaukimo į uostą laiko savo vėliavos valstybės narės kompetentingoms institucijoms praneša šią informaciją:

a) žvejybos laivo išorinį atpažinimo numerį ir pavadinimą;

b) paskirties uosto pavadinimą ir įplaukimo į uostą tikslą, pvz., žuvų iškrovimas, perkrovimas ar galimybė pasinaudoti paslaugomis;

c) žvejybos reiso datas ir atitinkamus geografinius rajonus, kuriuose sugautos žuvis;

d) numatomą atplaukimo į uostą datą ir laiką;

e) žvejybos žurnale užregistruotus kiekvienos rūšies kiekius;

f) kiekvienos rūšies kiekius, kurie turi būti iškraunami arba perkraunami.

2. Kai Bendrijos žvejybos laivas ketina įplaukti ne į vėliavos valstybės narės, o kitos valstybės narės uostą, vėliavos valstybės narės kompetentingos institucijos gavusios išankstinį elektroninį pranešimą nedelsdamos perduoda jį pakrantės valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

3. Pakrantės valstybės narės kompetentingos institucijos gali duoti leidimą įplaukti į uostą anksčiau.

4. 15 straipsnyje nurodyti elektroninio žvejybos žurnalo duomenys ir išankstinis elektroninis pranešimas gali būti siunčiami vienu elektroniniu pranešimu.

5. Už išankstinio elektroninio pranešimo duomenų tikslumą atsako laivo kapitonas.

6. 119 straipsnyje nurodyta tvarka Komisija tam tikrų kategorijų žvejybos laivams gali leisti tam tikrą laikotarpį, kuris gali būti pratęstas, netaikyti šio straipsnio 1 dalyje nustatyto įpareigojimo arba numatyti kitą pranešimo laikotarpį, atsižvelgdama, *inter alia*, į žuvininkystės produktų tipą, atstumą tarp žvejybos plotų, iškrovimo vietas ir uostus, kuriuose atitinkami laivai įregistruoti.

18 straipsnis

Išankstinis pranešimas apie iškrovimą kitoje valstybėje narėje

1. Bendrijos žvejybos laivų kapitonas, kuriems netaikomas įpareigojimas elektroninėmis priemonėmis registruoti žvejybos žurnalo duomenis, kol įsigalios 15 straipsnio 3 dalyje pateiktos nuostatos, ir kurie ketina pasinaudoti uosto ar iškrovimo įrenginiais ne vėliavos valstybėje narėje, o kitoje pakrantės valstybėje narėje, bent prieš keturias valandas iki numatyto atplaukimo į uostą laiko pakrantės valstybės narės kompetentingoms institucijoms praneša šio reglamento 17 straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją.

2. Pakrantės valstybės narės kompetentingos institucijos gali duoti leidimą įplaukti į uostą anksčiau.

19 straipsnis

Leidimas įplaukti į uostą

Pakrantės valstybės narės kompetentingos institucijos gali neduoti leidimo žvejybos laivams įplaukti į uostą, jei 17 ir 18 straipsniuose nurodyta informacija yra neišsami, išskyrus *force majeure* atvejus.

20 straipsnis

Perkrovimo operacijos

1. Bendrijos vandenyse perkrovimą jūroje atlikti draudžiama. Atlikti perkrovimą leidžiama tik gavus leidimą ir laikantis šiame reglamente nustatytų sąlygų uostuose arba netoli valstybių narių kranto esančiose šiuo tikslu nustatytose vietose, laikantis 43 straipsnio 5 dalyje nustatytų sąlygų.

2. Jeigu perkrovimo operacija nutraukiama, gali būti reikalaujama, kad prieš tęsiant perkrovimo operaciją būtų gautas leidimas.

3. Šio straipsnio tikslais perkėlimas, poriniu tralavimu vykdoma žvejybos veikla ir žvejybos operacijos, kuriose dalyvauja du ar daugiau Bendrijos žvejybos laivų, nelaikomas perkrovimu.

21 straipsnis

Perkrovimo deklaracijos pildymas ir pateikimas

1. Nepažeisdami daugiamečių planų konkrečių nuostatų, perkrovimo operacijoje dalyvaujančių Bendrijos žvejybos laivų, kurių bendrasis ilgis yra 10 metrų ar didesnis, kapitonas pildo perkrovimo deklaraciją, kurioje konkrečiai nurodomi visi perkraunami ar gaunami kiekvienos rūšies kiekiai, viršijantys 50 kg gyvojo svorio ekvivalento.

2. 1 dalyje nurodytoje perkrovimo deklaracijoje pateikiama bent ši informacija:

- žvejybos laivo, iš kurio perkraunama, ir žvejybos laivo, į kurį perkraunama, išoriniai atpažinimo numeriai ir pavadinimai;
- kiekvienos rūšies FAO trijų raidžių (alpha-3) kodas ir atitinkamas geografinis rajonas, kuriame kiekiai buvo sugauti;
- apytikriai kiekvienos rūšies kiekiai kilogramais, išreikšti produkto svoriu ir suskirstyti pagal pateikiamo produkto rūšį arba, atitinkamai atvejais, vienetų skaičiumi;
- žvejybos laivo, į kurį perkraunama, paskirties uostas;
- paskirtasis perkrovimo uostas.

3. Nustatant perkrovimo deklaracijoje įrašomus apytikrius perkraunamus ar gaunamus žuvų kiekius kilogramais leidžiamas nuokrypis yra 10 % visų rūšių atveju.

4. Laivo, iš kurio perkraunama, ir laivo, į kurį perkraunama, kapitonas perkrovimo deklaraciją kuo greičiau ir ne vėliau kaip po 48 valandų nuo perkrovimo pateikia:

- savo vėliavos valstybei (-ėms) narei (-ėms) ir
- jeigu perkrauta kitos valstybės narės uoste – atitinkamos uosto valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

5. Tiek laivo, iš kurio perkraunama, tiek laivo, į kurį perkraunama, kapitonas atsako už jų perkrovimo deklaracijose įregistruotų duomenų tikslumą.

6. 119 straipsnyje nurodyta tvarka Komisija tam tikrų kategorijų žvejybos laivams gali leisti tam tikrą laikotarpį, kuris gali būti pratęstas, netaikyti šio straipsnio 1 dalyje nustatyto įpareigojimo arba numatyti kitą pranešimo laikotarpį, atsižvelgdama, *inter alia*, į žuvininkystės produktų tipą, atstumą tarp žvejybos plotų, iškrovimo vietas ir uostus, kuriuose atitinkami laivai įregistruoti.

7. Perkrovimo deklaravimo procedūros ir formos nustatomos 119 straipsnyje nurodyta tvarka.

22 straipsnis

Perkrovimo deklaracijos duomenų elektroninis pildymas ir perdavimas elektroninėmis priemonėmis

1. Bendrijos žvejybos laivo, kurio bendrasis ilgis yra 12 metrų ar didesnis, kapitonas registruoja 21 straipsnyje nurodytą informaciją elektroninėmis priemonėmis ir per 24 valandų nuo perkrovimo operacijos užbaigimo elektroninėmis priemonėmis siunčia ją vėliavos valstybės narės kompetentingai institucijai.

2. 1 dalis taikoma:

- a) nuo 2012 m. sausio 1 d. – Bendrijos žvejybos laivams, kurių bendrasis ilgis yra 12 metrų ar didesnis, bet mažesnis nei 15 metrų;
- b) nuo 2011 m. liepos 1 d. – Bendrijos žvejybos laivams, kurių bendrasis ilgis yra 15 metrų ar didesnis, bet mažesnis nei 24 metrai; ir
- c) nuo 2010 m. sausio 1 d. – Bendrijos žvejybos laivams, kurių bendrasis ilgis yra 24 metrai ar didesnis.

3. Valstybė narė su jos vėliava plaukiojančių Bendrijos žvejybos laivų, kurių bendrasis ilgis mažesnis nei 15 metrų, kapitonus gali netaikyti 1 dalies, jei jie:

- a) vykdo veiklą tik vėliavos valstybės narės teritoriniuose vandenyse arba
- b) jūroje niekada nebūna ilgiau kaip 24 valandas, skaičiuojant trukmę nuo išplaukimo iš uosto iki sugrįžimo į jį.

4. Pakrantės valstybės narės kompetentingos institucijos priima iš vėliavos valstybės narės gautus elektroninius pranešimus, kuriuose pateikti iš 1 ir 2 dalyse nurodytų žvejybos laivų gauti duomenys.

5. Jeigu Bendrijos žvejybos laivas sugautus kiekius perkrauna ne vėliavos valstybėje narėje, o kitoje valstybėje narėje, vėliavos valstybės narės kompetentingos institucijos, gavusios perkrovimo deklaracijos duomenis, nedelsdamos juos elektroninėmis priemonėmis perduoda valstybės narės, kurioje sugauti kiekiai perkrauti ir kurioje yra jų paskirties vieta, kompetentingoms institucijoms.

6. Valstybė narė gali įpareigoti ar įgalinti su jos vėliava plaukiojančių žvejybos laivų kapitonus nuo 2010 m. sausio 1 d. elektroninėmis priemonėmis registruoti ir perduoti 21 straipsnyje nurodytus duomenis.

7. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 119 straipsnyje nurodyta tvarka.

23 straipsnis

Iškrovimo deklaracijos pildymas ir pateikimas

1. Nepažeisdami daugiamečių planų konkrečių nuostatų, Bendrijos žvejybos laivo, kurio bendrasis ilgis yra 10 metrų ar didesnis, kapitonas arba jo atstovas pildo iškrovimo deklaraciją, kurioje tiksliai nurodomi visi iškraunami kiekvienos rūšies kiekiai:

2. 1 dalyje nurodytoje iškrovimo deklaracijoje pateikiama bent ši informacija:

- a) žvejybos laivo išorinis atpažinimo numeris ir pavadinimas;
- b) kiekvienos rūšies FAO trijų raidžių (alpha-3) kodas ir atitinkamas geografinis rajonas, kuriame kiekiai buvo sugauti;
- c) kiekvienos rūšies kiekiai kilogramais, išreikšti produkto svoriu ir suskirstyti pagal pateikiamo produkto rūšį arba, atitinkamais atvejais, vienetų skaičiumi;
- d) iškrovimo uostas.

3. Bendrijos žvejybos laivo kapitonas arba jo atstovas kuo greičiau ir ne vėliau kaip po 48 valandų nuo iškrovimo užbaigimo pateikia iškrovimo deklaraciją:

- a) savo vėliavos valstybei narėi ir
- b) jeigu iškrauta kitos valstybės narės uoste – atitinkamos uosto valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

4. Už iškrovimo deklaracijoje pateiktų duomenų tikslumą atsako laivo kapitonas.

5. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 119 straipsnyje nurodyta tvarka.

24 straipsnis

Iškrovimo deklaracijos duomenų pildymas ir perdavimas elektroninėmis priemonėmis

1. Bendrijos žvejybos laivo, kurio bendrasis ilgis yra 12 metrų ar didesnis, kapitonas arba jo atstovas elektroninėmis priemonėmis registruoja 23 straipsnyje nurodytą informaciją ir per 24 valandų nuo iškrovimo operacijos užbaigimo elektroninėmis priemonėmis siunčia ją vėliavos valstybės narės kompetentingai institucijai.

2. 1 dalis taikoma:

- a) nuo 2012 m. sausio 1 d. – Bendrijos žvejybos laivams, kurių bendrasis ilgis yra 12 metrų ar didesnis, bet mažesnis nei 15 metrų;
- b) nuo 2011 m. liepos 1 d. – Bendrijos žvejybos laivams, kurių bendrasis ilgis yra 15 metrų ar didesnis, bet mažesnis nei 24 metrai; ir
- c) nuo 2010 m. sausio 1 d. – Bendrijos žvejybos laivams, kurių bendrasis ilgis yra 24 metrai ar didesnis.

3. Valstybė narė su jos vėliava plaukiojančių Bendrijos žvejybos laivų, kurių bendrasis ilgis mažesnis nei 15 metrų, kapitonus gali netaikyti 1 dalies, jei jie:

- a) vykdo veiklą tik vėliavos valstybės narės teritoriniuose vandenyse arba

- b) jūroje niekada nebūna ilgiau kaip 24 valandas, skaičiuojant trukmę nuo išplaukimo iš uosto iki sugrįžimo į jį.

2 skirsnis

Žvejybos pastangų kontrolė

26 straipsnis

Žvejybos pastangų stebėseną

4. Jeigu Bendrijos žvejybos laivas sugautus kiekius iškrauna ne vėliavos valstybėje narėje, o kitoje valstybėje narėje, vėliavos valstybės narės kompetentingos institucijos, gavusios iškrovimo deklaracijos duomenis, nedelsdamos juos elektroninėmis priemonėmis perduoda valstybės narės, kurioje iškrauti sugauti kiekiai, kompetentingoms institucijoms.

5. Bendrijos žvejybos laivo kapitoniui arba jo atstovui, kurie elektroninėmis priemonėmis registruoja 23 straipsnyje nurodytą informaciją ir iškrauna savo sugautus kiekius ne vėliavos valstybėje narėje, o kitoje valstybėje narėje, netaikomas reikalavimas pateikti pakrantės valstybei narei neelektroninę iškrovimo deklaraciją.

6. Valstybė narė gali įpareigoti ar įgalinti su jos vėliava plaukiojančių žvejybos laivų kapitonus nuo 2010 m. sausio 1 d. elektroninėmis priemonėmis registruoti ir perduoti 23 straipsnyje nurodytus duomenis.

7. Pakrantės valstybės narės kompetentingos institucijos prima iš vėliavos valstybės narės gautus elektroninius pranešimus, kuriuose pateikti iš 1 ir 2 dalyse nurodytų žvejybos laivų gauti duomenys.

8. Iškrovimo deklaracijos procedūros ir formos nustatomos 119 straipsnyje nurodyta tvarka.

25 straipsnis

Laivai, kuriems netaikomi iškrovimo deklaracijos reikalavimai

1. Remdamasi mėginių ėmimo atrankos duomenimis, kiekviena valstybė narė stebi tų žvejybos laivų, kuriems netaikomi 23 ir 24 straipsniuose nustatyti iškrovimo deklaracijos reikalavimai, veiklą, siekdama užtikrinti, kad jie laikytųsi bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių.

2. 1 dalyje nurodytos stebėsenos tikslu kiekviena valstybė narė parengia mėginių ėmimo atrankos planą pagal Komisijos 119 straipsnyje nurodyta tvarka priimtą metodiką ir iki kiekvienų metų sausio 31 d. jį perduoda Komisijai, kartu nurodydama to plano nustatymui taikytus metodus. Mėginių ėmimo atrankos planai, kiek įmanoma, laikui bėgant turi išlikti stabilūs ir atitikti atitinkamų geografinių rajonų standartus.

3. Valstybėms narėms, reikalaujančioms, kad su jų vėliava plaukiojantys laivai, kurių bendrasis ilgis mažesnis nei 10 metrų, pateiktų 23 straipsnyje nurodytas iškrovimo deklaracijas, netaikomas šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytas įpareigojimas.

4. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 ir 2 dalių, pagal 62 ir 63 straipsnį pateiktos pardavimo pažymos priimamos kaip alternatyvi priemonė mėginių ėmimo atrankos planams.

1. Valstybės narės kontroliuoja, kaip laikomasi žvejybos pastangų sistemos reikalavimų geografiniuose rajonuose, kuriuose taikomos didžiausios leidžiamos žvejybos pastangos. Jos užtikrina, kad geografiniame rajone, kuriame taikoma žvejybos pastangų sistema, su jų vėliava plaukiojantys žvejybos laivai, turintys žvejybos įrankį ar įrankius, kuriems taikoma ta žvejybos pastangų sistema, ar, atitinkamais atvejais, naudojantys tą įrankį ar įrankius, arba, atitinkamais atvejais, vykdančios tą žvejybą, kuriai taikoma ta žvejybos pastangų sistema, būtų tuo atveju, jeigu dar nėra išnaudoję jiems skirtų didžiausių leidžiamų žvejybos pastangų ir jeigu dar nėra išnaudoję atskiro žvejybos laivo pastangų.

2. Nepažeidžiant specialiųjų taisyklių, tais atvejais, kai žvejybos laivas, turintis žvejybos įrankį ar įrankius, kuriems taikoma žvejybos pastangų sistema, ar, atitinkamais atvejais, naudojantis tą įrankį ar įrankius, arba, atitinkamais atvejais, vykdančios tą žvejybą, kuriai taikoma žvejybos pastangų sistema, tą pačią dieną kerta du ar daugiau geografinių rajonų, kuriuose taikoma ta žvejybos pastangų sistema, jų panaudotos žvejybos pastangos išskaičiuojamos iš didžiausių leidžiamų žvejybos pastangų, susijusių su tuo žvejybos įrankiu ar ta žvejyba ir su tuo geografiniu rajonu, kuriame laivas tą dieną praleido daugiausia laiko.

3. Jeigu valstybė narė, laikydamasi 27 straipsnio 2 dalies, leido žvejybos laivui naudoti daugiau kaip vieną žvejybos įrankį ar įrankius, priklausantį (-čius) daugiau nei vienai žvejybos įrankių, kuriems taikoma žvejybos pastangų sistema, grupei, tam tikro žvejybos reiso metu geografiniame rajone, kuriame taikoma ta žvejybos pastangų sistema, to reiso metu panaudotos žvejybos pastangos tuo pat metu išskaičiuojamos iš tos valstybės narės turimų didžiausių leidžiamų žvejybos pastangų, susijusių su kiekvienu iš tų įrankių ar kiekviena žvejybos įrankių grupe ir su tuo geografiniu rajonu.

4. Tais atvejais, kai žvejybos įrankiai priklauso tai pačiai žvejybos įrankių, kuriems taikoma ta žvejybos pastangų sistema, grupei, žvejybos pastangos, kurias tame geografiniame rajone panaudojo tuos įrankius turintys žvejybos laivai, tik vieną kartą išskaičiuojamos iš didžiausių leidžiamų žvejybos pastangų, susijusių su ta žvejybos įrankių grupe ir su tuo geografiniu rajonu.

5. Valstybės narės geografiniuose rajonuose, kuriuose taikoma žvejybos pastangų sistema, esančių savo laivų, turinčių žvejybos įrankį ar įrankius, kuriems taikoma ta žvejybos pastangų sistema, ar, atitinkamais atvejais, naudojančių tą įrankį ar įrankius, arba vykdančių tą žvejybą, kuriai taikoma ta žvejybos pastangų sistema, reguliuoja žvejybos pastangas imdamosi tinkamų veiksmų, jeigu turimos didžiausios leidžiamos žvejybos pastangos yra beveik išnaudotos, siekdamas užtikrinti, kad panaudotos žvejybos pastangos neviršytų nustatytų ribų.

6. Diena, kurią žvejybos laivas buvo rajone, yra nenutrūkstamas 24 valandų laikotarpis, kurį žvejybos laivas buvo tame geografiniame rajone ir nebuvo uoste ar kurį, atitinkamais atvejais, naudojo savo žvejybos įrankiu, arba jo dalis. Laiką, nuo kurio skaičiuojamas nenutrūkstamas dienos, kurią žvejybos laivas buvo tame rajone, laikotarpis, savo nuožiūra nustato valstybė narė, su kurios vėliava plaukioja atitinkamas žvejybos laivas. Diena, kurią žvejybos laivas nebuvo uoste, yra nenutrūkstamas 24 valandų laikotarpis, kurį žvejybos laivas nebuvo uoste, ar jo dalis.

27 straipsnis

Pranešimas apie žvejybos įrankius

1. Nepažeidžiant specialiųjų taisyklių, atitinkamuose geografiniuose rajonuose, kuriuose taikoma žvejybos pastangų sistema ir taikomi įrankių apribojimai arba kuriuose skirtingiems žvejybos įrankiams ar žvejybos įrankių grupėms buvo nustatytos didžiausios leidžiamos žvejybos pastangos, žvejybos laivo kapitonas ar jo atstovas prieš laikotarpį, kuriam taikomos didžiausios leidžiamos žvejybos pastangos, vėliavos valstybės narės kompetentingoms institucijoms praneša, kurį žvejybos įrankį ar, atitinkamais atvejais, žvejybos įrankius jis ketina naudoti tą ateinantį laikotarpį. Tik pateikus tokį pranešimą, žvejybos laivui suteikiama teisė žvejoti geografiniuose rajonuose, kuriuose taikoma ta žvejybos pastangų sistema.

2. Jeigu pagal žvejybos pastangų sistemą geografiniame rajone leidžiama naudoti įrankius, priklausančius daugiau nei vienai žvejybos įrankių grupei, iš anksto gaunamas vėliavos valstybės narės leidimas žvejybos reiso metu naudoti daugiau nei vieną žvejybos įrankį.

28 straipsnis

Žvejybos pastangų ataskaitos

1. Tarybai priėmus atitinkamą sprendimą, Bendrijos žvejybos laivų, kuriuose nėra veikiančios 9 straipsnyje nurodytos laivų stebėjimo sistemos arba kurie žvejybos žurnalo duomenų neperduoda elektroninėmis priemonėmis, kaip nurodyta 15 straipsnyje, ir kuriems taikoma žvejybos pastangų sistema, kapitonas kiekvieną kartą prieš laivui įplaukiant į geografinį rajoną, kuriame taikoma ta žvejybos pastangų sistema, ir iš jo išplaukiant žvejybos pastangų ataskaitos forma teleksu, faksu, telefonu arba elektroninio pašto pranešimu, kurį gavėjas tinkamai užregistruoja, ar radijo ryšiu per radijo stotį, patvirtintą pagal Bendrijos taisykles, nedelsdami pateikia savo vėliavos valstybės narės kompetentingoms institucijoms ir, atitinkamais atvejais, pakrantės valstybei narei šią informaciją:

- žvejybos laivo pavadinimą, išorės atpažinimo ženklą, radijo šaukinį ir kapitono vardą bei pavardę;
- žvejybos laivo, apie kurį pranešama, geografinę buvimo vietą;
- datą ir laiką, kai kiekvieną kartą įplaukiama į tą rajoną ir, atitinkamais atvejais, į jo dalis ir išplaukiama iš jo;

d) laive laikomą sugautą kiekį pagal rūšis, nurodant gyvo svorio kilogramais.

2. Valstybės narės, susitarusios su valstybėmis narėmis, susijusiomis su jų laivų žvejybos veikla, gali taikyti alternatyvias kontrolės priemones siekdamos užtikrinti, kad būtų vykdomi žvejybos pastangų ataskaitų teikimo įpareigojimai. Šios priemonės turi būti tokios pat veiksmingos ir skaidrios kaip ir 1 dalyje nustatyti ataskaitų teikimo įpareigojimai; prieš taikant apie jas pranešama Komisijai.

29 straipsnis

Išimtytys

1. Žvejybos laivas, turintis žvejybos įrankių, kuriems taikoma žvejybos pastangų sistema, gali plaukti tranzitu per geografinį rajoną, kuriame taikoma ta žvejybos pastangų sistema, jei neturi žvejybos tame geografiniame rajone leidimo arba iš anksto pranešė savo kompetentingoms institucijoms apie ketinimus plaukti tranzitu. Kol žvejybos laivas yra tame geografiniame rajone, visi turimi žvejybos įrankiai, kuriems taikoma ta žvejybos pastangų sistema, turi būti pritvirtinti ir sudėti laikantis 47 straipsnyje nustatytų sąlygų.

2. Valstybė narė gali nuspręsti neišskaičiuoti iš bet kurių turimų didžiausių leidžiamų žvejybos pastangų žvejybos laivo, vykdančio su žvejyba nesusijusią veiklą geografiniame rajone, kuriame taikoma žvejybos pastangų sistema, veiklos, jeigu žvejybos laivas iš anksto praneša vėliavos valstybei narei apie savo ketinimus tą veiklą vykdyti, apie veiklos pobūdį ir kad tam laikotarpiui atsisako savo žvejybos leidimo. Tuo laikotarpiu tie žvejybos laivai neturi turėti jokių žvejybos įrankių ar gabenoti žuvų.

3. Valstybė narė gali nuspręsti iš bet kurių didžiausių leidžiamų žvejybos pastangų neišskaičiuoti geografiniame rajone, kuriame taikoma žvejybos pastangų sistema, vykdytos žvejybos laivo, kuris buvo tame geografiniame rajone, bet negalėjo jame žvejoti, nes padėjo kitam žvejybos laivui ištikus nelaimę arba jame buvo gabenamas sužeistas asmuo, kuriam reikėjo suteikti skubią medicinos pagalbą, veiklos. Priėmusi tokį sprendimą, vėliavos valstybė narė per vieną mėnesį praneša apie tai Komisijai ir pateikia įrodymus apie suteiktą skubią pagalbą.

30 straipsnis

Žvejybos pastangų išnaudojimas

1. Nepažeisdamas 29 straipsnio ir 31 straipsnio, geografiniame rajone, kuriame žvejybos įrankiams taikoma žvejybos pastangų sistema, žvejybos laivas, turintis tą žvejybos įrankį ar įrankius, likusią laikotarpio, kuriuo taikoma ta žvejybos pastangų sistema, dalį būna uoste ar už to geografinio rajono ribų, jeigu:

- jis išnaudojo jam skirtų didžiausių leidžiamų žvejybos pastangų, susijusių su tuo geografiniu rajonu ir su tuo žvejybos įrankiu ar įrankiais, dalį; arba

b) jo vėliavos valstybės narės didžiausios leidžiamos žvejybos pastangos, susijusios su tuo geografiniu rajonu arba su tuo žvejybos įrankiu ar įrankiais, yra išnaudotos.

2. Nepažeisdamas 29 straipsnio, geografiniame rajone, kuriame tam tikrai žvejybai taikoma žvejybos pastangų sistema, žvejybos laivas nevykdo tos žvejybos, jeigu:

a) jis išnaudojo jam skirtą didžiausių leidžiamų žvejybos pastangų, susijusių su tuo geografiniu rajonu ir su ta žvejyba, dalį; arba

b) jo vėliavos valstybės narės turimos didžiausios leidžiamos žvejybos pastangos, susijusios su tuo geografiniu rajonu arba su ta žvejyba, yra išnaudotos.

31 straipsnis

Žvejybos laivai, kuriems netaikoma žvejybos pastangų sistema

Šis skirsnis žvejybos laivams netaikomas, jei jiems leista netaikyti žvejybos pastangų sistemos.

32 straipsnis

Išsamios taisyklės

Išsamios šio skirsnio taikymo taisyklės gali būti priimtos 119 straipsnyje nurodyta tvarka.

3 skirsnis

Valstybių narių vykdomas duomenų registravimas ir keitimasis jais

33 straipsnis

Sugautų kiekių ir žvejybos pastangų registravimas

1. Kiekviena vėliavos valstybė narė registruoja visus būtinius duomenis, ypač 14, 21, 23, 28 ir 62 straipsniuose nurodytus žvejybos galimybių, kaip nurodyta šiame skyriuje, duomenis, tiek apie iškrovimą, tiek, atitinkamais atvejais, apie žvejybos pastangas, ir tų duomenų originalus saugo trejus metus ar ilgiau, laikydamasi nacionalinių taisyklių.

2. Nepažeisdama Bendrijos teisės aktuose nustatytų specialiųjų taisyklių, kiekviena vėliavos valstybė narė iki kiekvieno mėnesio 15 dienos Komisijai ar jos paskirtai įstaigai kompiuteriniu ryšiu praneša suvestinius duomenis:

a) apie per ankstesnį mėnesį iškrautus kiekvienos rūšies išteklių ar išteklių grupės, kuriems taikomi BLSK arba kvotos, kiekius; ir

b) apie per ankstesnį mėnesį panaudotas žvejybos pastangas, suskirstytas pagal kiekvieną žvejybos rajoną, kuriame taikoma žvejybos pastangų sistema, arba, atitinkamais atvejais, pagal kiekvieną žvejybos, kuriai taikoma žvejybos pastangų sistema, rūšį.

3. Nukrypstant nuo 2 dalies a punkto, apie kiekius, iškrautus nuo 2010 m. sausio 1 d. iki 2010 m. gruodžio 31 d., valstybės narės registruoja kiekius, iškrautus jos uoste kitų valstybių narių žvejybos laivų, ir praneša apie juos Komisijai šiame straipsnyje nustatyta tvarka.

4. Kiekviena vėliavos valstybė narė iki pirmojo kiekvieno kalendorinio ketvirčio mėnesio pabaigos elektroninėmis priemonėmis Komisijai praneša suvestinius duomenis apie išteklių, kurie nepaminėti 2 dalyje, kiekius, iškrautus per ankstesnį ketvirtį.

5. Visi Bendrijos žvejybos laivais sugauti išteklių ar išteklių grupių, kurioms taikoma kvota, kiekiai išskaičiuojami iš vėliavos valstybei narei taikomų tų išteklių ar išteklių grupės kvotų, neatsižvelgiant į iškrovimo vietą.

6. Vykdamas mokslinius tyrimus sugauti kiekiai, kurie yra pateikiami rinkai ir parduodami, išskaičiuojami iš vėliavos valstybei narei taikomos kvotos jei jie sudaro daugiau nei 2 % atitinkamos kvotos. 2008 m. vasario 25 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 199/2008 dėl Bendrijos sistemos, skirtos duomenų rinkimui, tvarkymui ir naudojimui žuvininkystės sektoriuje bei paramai mokslinėms rekomendacijoms dėl bendros žuvininkystės politikos, sukūrimo ⁽¹⁾ 12 straipsnio 2 dalis netaikoma tiems mokslinių tyrimų reisams, kurių metu tie kiekiai sugaunami.

7. Nepažeidžiant XII antraštinės dalies, valstybės narės iki 2011 m. birželio 30 d. gali vykdyti bandomuosius projektus su Komisija ir su jos paskirta įstaiga, susijusius su nuotoline prieiga realiuoju laiku prie valstybės narės pagal šį reglamentą užregistruotų ir patvirtintų duomenų. Turi būti apsvaistytas ir išbandytas prieigos prie duomenų formatas bei procedūros. Valstybės narės iki 2011 m. sausio 1 d. informuoja Komisiją, jei ketina vykdyti bandomuosius projektus. Nuo 2012 m. sausio 1 d. Taryba gali priimti sprendimą dėl valstybių narių vykdomo duomenų perdavimo Komisijai kitokio būdo ir dažnumo.

8. Išskyrus žvejybos pastangas, panaudotas tų žvejybos laivų, kuriems netaikoma ta žvejybos pastangų sistema, visos žvejybos pastangos, kurias panaudojo Bendrijos žvejybos laivai, turintys žvejybos įrankį ar įrankius, kuriems taikoma žvejybos pastangų sistema, ar, atitinkamais atvejais, naudojantys tą įrankį ar įrankius, arba vykdančios tą žvejybą, kuriai taikoma žvejybos pastangų sistema, geografiniame rajone, kuriame taikoma ta žvejybos pastangų sistema, išskaičiuojamos iš vėliavos valstybės narės turimų didžiausių leidžiamų žvejybos pastangų, susijusių su tuo geografiniu rajonu ir tuo žvejybos įrankiu ar ta žvejyba.

⁽¹⁾ OL L 60, 2008 3 5, p. 1.

9. Žvejybos pastangos, kurias mokslinių tyrimų tikslais panaudojo laivas, turintis žvejybos įrankį ar įrankius, kuriems taikoma žvejybos pastangų sistema, arba vykdančys tą žvejybą, kuriai taikoma žvejybos pastangų sistema, geografiniame rajone, kuriame taikoma ta žvejybos pastangų sistema, išskaičiuojamos iš jo vėliavos valstybės narės didžiausių leidžiamų žvejybos pastangų, susijusių su tuo žvejybos įrankiu ar įrankiais arba ta žvejyba ir su tuo geografiniu rajonu, jeigu šių pastangų panaudojimo metu sugauti kiekiai buvo pateikti rinkai ir parduoti ir sudaro daugiau nei 2 % skirtų žvejybos pastangų. Reglamento (EB) Nr. 199/2008 12 straipsnio 2 dalis netaikoma tiems mokslinių tyrimų reisams, kurių metu tie kiekiai sugaunami.

10. 119 straipsnyje nurodyta tvarka Komisija gali patvirtinti formatus, kuriais turi būti perduodami šiame straipsnyje nurodyti duomenys.

34 straipsnis

Duomenys apie žvejybos galimybių išnaudojimą

Valstybė narė nedelsdama informuoja Komisiją, jei nustato, kad:

- a) laikoma, jog su jos vėliava plaukiojančių žvejybos laivai išnaudojo 80 % išteklių ar išteklių grupės, kuriems taikoma kvota, sugautų kiekių kvotos; arba
- b) laikoma, jog išnaudota 80 % didžiausių žvejybos pastangų, susijusių su žvejybos įrankiu ar žvejyba ir su geografiniu rajonu bei taikomų visiems su jos vėliava plaukiojantiems žvejybos laivams ar jų grupei, dydžio.

Susiklosčius tokiais padėčiais, valstybė narė Komisijos prašymu informaciją jai teikia išsamiau ir dažniau, nei numatyta 33 straipsnyje.

4 skirsnis

Žvejybos draudimas žvejybos rajone

35 straipsnis

Valstybių narių skelbiamas žvejybos draudimas žvejybos rajone

1. Kiekviena valstybė narė nustato datą, nuo kurios:
 - a) laikoma, kad su jos vėliava plaukiojantys žvejybos laivai išnaudojo išteklių ar išteklių grupės, kuriems taikoma kvota, kiekių kvotą;
 - b) laikoma, kad didžiausios leidžiamos žvejybos pastangos, susijusios su žvejybos įrankiu ar žvejyba ir su geografiniu rajonu bei taikomos visiems su jos vėliava plaukiojantiems žvejybos laivams ar jų grupei, yra išnaudotos.

2. Nuo 1 dalyje nurodytos datos atitinkama valstybė narė uždraudžia visiems su jos vėliava plaukiojantiems žvejybos laivams ar jų daliai vykdančiam žvejybą žvejoti tuos išteklius ar vykdyti tų išteklių grupės, kurių kvota išnaudota, žvejybą arba turint tą žvejybos įrankį vykdyti žvejybą tame geografiniame rajone, kur išnaudotos didžiausios leidžiamos žvejybos pastangos, visų pirma – po tos datos sugautos žuvies laikymą laive, perkrovimą, perkėlimą ir iškrovimą, ir nustato datą, iki kurios leidžiama atlikti perkrovimą, perkėlimą ir iškrovimą arba pateikti galutines sugautų kiekių deklaracijas.

3. 2 dalyje nurodytą sprendimą atitinkama valstybė narė paskelbia ir nedelsdama praneša jį Komisijai. Jis skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (C serijoje) ir viešoje Komisijos tinklavietėje. Nuo tos datos, kai atitinkama valstybė narė paskelbia tą sprendimą, valstybės narės užtikrina, kad visi su atitinkamos valstybės narės vėliava plaukiojantys žvejybos laivai ar jų grupė jų vandenyse ir teritorijoje nelaikytų laive, neperkrautų, neperkeltų ar neiškrautų atitinkamos žuvies arba nedarytų to turėdami atitinkamus žvejybos įrankius atitinkamuose geografiniuose rajonuose.

4. Komisija užtikrina, kad pagal šį straipsnį gauti pranešimai elektroninėmis priemonėmis būtų perduodami valstybėms narėms.

36 straipsnis

Komisijos skelbiamas žvejybos uždraudimas žvejybos rajone

1. Komisijai nustačius, kad valstybė narė nesilaikė 33 straipsnio 2 dalyje nustatyto įpareigojimo kas mėnesį teikti duomenis apie žvejybos galimybes, Komisija gali nustatyti datą, nuo kurios laikoma, kad išnaudota 80 % tos valstybės narės žvejybos galimybių, ir numatomą datą, nuo kurios laikoma, kad žvejybos galimybės išnaudotos.

2. Remdamasi 35 straipsnyje numatyta informacija arba savo pačios iniciatyva nustačiusi, kad laikoma, jog Bendrijos, valstybės narės ar valstybių narių grupės turimos žvejybos galimybės yra išnaudotos, Komisija apie tai praneša atitinkamoms valstybėms narėms ir uždraudžia žvejybą tam tikroje žvejybos zonoje, tam tikrais žvejybos įrankiais, tam tikrų rūšių ar rūšių grupės ar tam tikrais būtent tai žvejybai naudojamais laivais.

37 straipsnis

Ištaisomosios priemonės

1. Komisija uždraudus žvejybą dėl to, jog manoma, kad valstybė narė ar valstybių narių grupė arba Bendrija išnaudojo savo turimas žvejybos galimybes, ir paaiškėja, kad iš tiesų valstybė narė savo žvejybos galimybių neišnaudojo, taikomas šis straipsnis.

2. Jeigu valstybės narės, kuriai buvo uždrausta žvejoti dar neišnaudojus savo žvejybos galimybių, patirta žala neatlyginta, 119 straipsnyje nurodyta tvarka imamasi priemonių patirtai žalai tinkamai atlyginti. Šios priemonės gali apimti išskaitymus iš tų valstybių narių, kurios tas galimybes viršijo, žvejybos galimybių, taip išskaičiuotus kiekius tinkamai paskiriant toms valstybėms narėms, kurių žvejyba buvo uždrausta joms dar neišnaudojus savo žvejybos galimybių.

3. 2 dalyje nurodyti išskaitymai ir vėlesni paskyrimai atliekami atsižvelgiant, prioriteto tvarka, į žvejojamas rūšis ir atitinkamus geografinius rajonus, kuriems buvo nustatytos žvejybos galimybės. Išskaitymus ir paskyrimus galima atlikti metais, kai buvo padaryta žala, kitais metais ar po kelerių metų.

4. Išsamios šio straipsnio taikymo, visų pirma atitinkamų kiekių nustatymo, taisyklės priimamos 119 straipsnyje nurodyta tvarka.

II SKYRIUS

Laivyno valdymo kontrolė

1 skirsnis

Žvejybos pajėgumai

38 skyrius

Žvejybos pajėgumai

1. Valstybės narės atsako už tai, kad būtų atlikti būtini patikrinimai, kuriais užtikrinama, kad bendri pajėgumai (išreikšti GT ir kW), atitinkantys valstybės narės išduotas žvejybos licencijas, niekada neviršytų didžiausių tos valstybės narės žvejybos pajėgumų, nustatytų pagal:

- a) Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 13 straipsnį;
- b) Reglamentą (EB) Nr. 639/2004;
- c) Reglamentą (EB) Nr. 1438/2003; ir
- d) Reglamentą (EB) Nr. 2104/2004.

2. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, ypač dėl:

- a) žvejybos laivų registracijos;
 - b) žvejybos laivų variklių galios patikros;
 - c) žvejybos laivų talpos patikros;
 - d) žvejybos įrankių rūšies, skaičiaus ir jų charakteristikų patikros
- gali būti priimtos 119 straipsnyje nurodyta tvarka.

3. Pateikdamos 118 straipsnyje nurodytą ataskaitą valstybės narės praneša Komisijai apie taikytus patikrinimo metodus ir pateikia įstaigų, kurios atsakingos už šio straipsnio 2 dalyje nurodytų patikrų atlikimą, pavadinimus ir adresus.

2 skirsnis

Variklio galia

39 straipsnis

Variklio galios stebėseną

1. Draudžiama žvejoti žvejybos laivu, kuriame įmontuoto variklio galia viršija žvejybos licencijoje nustatytą galią.

2. Valstybės narės užtikrina, kad nebūtų viršijama sertifikuota variklio galia. Pateikdamos 118 straipsnyje nurodytą ataskaitą valstybės narės praneša Komisijai apie kontrolės priemones, kurių jos ėmėsi siekdamos užtikrinti, kad nebūtų viršijama sertifikuota variklio galia.

3. Valstybės narės gali įpareigoti tų žvejybos laivų operatorius apmokėti visas variklio galios sertifikavimo išlaidas ar jų dalį.

40 straipsnis

Variklio galios sertifikavimas

1. Valstybės narės atsako už variklio galios sertifikavimą ir variklio sertifikatų išdavimą Bendrijos žvejybos laivams, kurių varomojo variklio galia viršija 120 kilovatų (kW), išskyrus tik pasyviuosius žvejybos įrankius naudojančius laivus, pagalbinus laivus ir tik akvakultūroje naudojamus laivus.

2. Valstybių narių kompetentingos institucijos oficialiai sertifikatu patvirtina, kad 1 dalyje nurodytų žvejybos laivų nauji varomieji varikliai, pakeičiamieji varomieji varikliai ir techniškai modifikuoti varomieji varikliai nėra pajėgūs pasiekti didesnės didžiausios ilgalaikės variklio galios, nei nustatyta žvejybos variklio sertifikate. Toks sertifikatas išduodamas tik jei variklis nėra pajėgus pasiekti didesnės nei nustatyta didžiausios ilgalaikės variklio galios.

3. Valstybių narių institucijos variklio galios sertifikavimą gali pavesti klasifikacinėms bendrovėms arba kitiems operatoriams, turintiems reikiamos patirties techninei variklio galiai patikrinti. Tos klasifikacinės bendrovės arba kiti operatoriai sertifikuoja variklį kaip nepajėgų viršyti oficialiai nurodytos galios tik tuo atveju, jei nėra jokių galimybių variklio charakteristikas keisti taip, kad jo galia viršytų sertifikuotąją.

4. Draudžiama naudoti naują varomąjį variklį, pakeičiamąjį varomąjį variklį ir techniškai modifikuotą varomąjį variklį, jei tas variklis nėra oficialiai sertifikuotas atitinkamos valstybės narės.

5. Šis straipsnis taikomas žvejybos laivams, kuriems nuo 2012 m. sausio 1 d. taikomas žvejybos pastangų režimas. Kitiems žvejybos laivams jis taikomas nuo 2013 m. sausio 1 d.

6. Išsamios šio skirsnio taikymo taisyklės priimamos 119 straipsnyje nurodyta tvarka.

41 straipsnis

Variklio galios patikra

1. Atlikus rizikos analizę, valstybės narės atlieka patikrą, grindžiamą mėginių ėmimo atrankos planu, parengtu pagal Komisijos 119 straipsnyje nurodyta tvarka priimtą metodiką, siekdamas patikrinti, ar duomenys apie variklio galią atitinka visą administracijos turimą informaciją apie atitinkamo laivo technines charakteristikas. Konkrečiai, jos tikrina informaciją, esančią:

- a) laivų stebėjimo sistemos įrašuose;
- b) žvejybos žurnale;
- c) Variklio tarptautiniame atmosferos teršimo prevencijos liudijime (EIAPP), išduotame varikliui pagal MARPOL 73/78 Konvencijos VI priedą;
- d) klasės liudijimuose, kuriuos išdavė Direktyvoje 94/57/EB apibrėžta pripažinta laivo apžiūros ir tikrinimo organizacija;
- e) eksploatacinių bandymų sertifikate;
- f) Bendrijos žvejybos laivyno registre; ir
- g) visuose kituose dokumentuose, kuriuose yra svarbios informacijos apie laivo galią arba visas susijusias technines charakteristikas.

2. Atlikus 1 dalyje nurodytos informacijos analizę, kai esama pagrindo manyti, kad žvejybos laivo variklio galia yra didesnė nei nurodyta laivo žvejybos licencijoje, valstybė narė atlieka fizinę variklio galios patikrą.

III SKYRIUS

Daugiametį planų kontrolė

42 straipsnis

Perkrovimas uoste

1. Žvejybos laivai, vykdančys žvejybą, kuriai taikomas daugiamečių planas, perkrauna sugautus kiekius į kitą laivą paskirtajame uoste ar arti kranto esančiose vietose tik tuo atveju, jeigu sugauti kiekiai buvo pasverti laikantis 60 straipsnyje nustatytų nuostatų.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, žvejybos laivai gali perkrauti nepasvertus sugautus pelaginių rūšių žuvų kiekius, kuriems taikomas daugiamečių planas, paskirtuosiuose uostuose ar arti kranto esančiose vietose, jei laive, į kurį perkraunama, yra kontroliuojantis stebėtojas arba pareigūnas arba jei atliekamas inspektavimas iki laivo, į kurį perkraunama, išplaukimo užbaigus perkrovimą. Laivo, į kurį perkraunama, kapitonas yra atsakingas už pakrantės valstybės narės kompetentingų institucijų informavimą prieš 24 valandas iki laivo, į kurį perkraunama, numatomo išplaukimo laiko. Jei laivas, į kurį perkraunama, vykdo žvejybos veiklą prieš arba po tokio sugautų kiekių perkrovimo, jame kontroliuojantis stebėtojas ar pareigūnas būna tol, kol neiškraunami perkrautieji sugauti kiekiai. Laivas, į kurį perkraunama, perkrautuosius kiekius iškrauna tam tikslui paskirtame valstybės narės uoste, laikydamasis šio reglamento 43 straipsnio 4 dalyje nustatytų sąlygų; sugauti kiekiai šiame uoste pasveriami pagal 60 ir 61 straipsnių nuostatas.

43 straipsnis

Paskirtieji uostai

1. Priimdama daugiamečių planą, Taryba gali nustatyti tų rūšių, kurioms taikomas daugiamečių planas, gyvajam svoriui taikytiną ribinį kiekį, kurį viršijęs žvejybos laivas privalėtų sugautus kiekius iškrauti paskirtajame uoste ar arti kranto esančioje vietoje.

2. Jeigu ketinama iškrauti didesnę nei šio straipsnio 1 dalyje nurodytą ribinį kiekį, Bendrijos žvejybos laivo kapitonas užtikrina, kad toks iškrovimas būtų atliekamas tik paskirtajame uoste ar arti kranto esančioje vietoje Bendrijoje.

3. Jei daugiamečių planas taikomas dalyvaujant regioninės žuvininkystės valdymo organizacijos veikloje, iškrovimą arba perkrovimą galima atlikti tos organizacijos Susitariančiosios Šalies arba neprisijungusiosios Bendradarbiaujančiosios Šalies uostuose, vadovaujantis tos regioninės žuvininkystės valdymo organizacijos nustatytais taisyklėmis.

4. Kiekviena valstybė narė paskiria uostus ar netoli kranto esančias vietas, kuriuose vykdomas šio straipsnio 2 dalyje nurodytas iškrovimas.

5. Kad uostą ar netoli kranto esančią vietą būtų galima paskirti paskirtuoju uostu, turi būti įvykdytos šios sąlygos:

- a) nustatytas iškrovimo arba perkrovimo laikas;
- b) nustatytos iškrovimo arba perkrovimo vietos;
- c) nustatytos inspektavimo ir priežiūros procedūros.

6. Jei uostas arba netoli kranto esanti vieta yra paskirta paskirtuoju uostu, kuriame iškraunami tam tikros rūšies, kuriai taikomas daugiamečių planas, kiekiai, šį uostą ar vietą galima naudoti ir bet kurios kitos rūšies kiekiams iškrauti.

7. Valstybėms narėms leidžiama netaikyti 5 dalies c punkto, jeigu pagal 46 straipsnį priimtoje nacionalinėje kontrolės veiksmų programoje yra pateiktas kontrolės vykdymo paskirtuosiuose uostuose planas, užtikrinantis tokio pat lygio kompetentingų institucijų atliekamą kontrolę. Planas laikomas patenkinamu, jeigu 119 straipsnyje nurodyta tvarka jam pritarė Komisija.

44 straipsnis

Atskiras sugautų priedugnio žuvų kiekių, kuriems taikomas daugiametis planas, laikymas

1. Visi tų priedugnio žuvų išteklių, kuriems taikomas daugiametis planas, sugauti kiekiai, laikomi Bendrijos žvejybos laive, kurio bendrasis ilgis yra 12 metrų ar didesnis, patalpinami į atskiras kiekvienai iš tokių rūšių skirtas dėžes, talpyklas ar konteinerius taip, kad juos būtų galima atskirti nuo kitų dėžių, talpyklų ar konteinerių.

2. Priedugnio žuvų išteklių, kuriems taikomas daugiametis planas, sugautus kiekius Bendrijos žvejybos laivo kapitonas laiko pagal laikymo planą, kuriame nurodyta skirtingų rūšių vieta triumuose.

3. Bendrijos žvejybos laive draudžiama toje pačioje dėžėje, talpykloje ar konteineryje laikyti bet kokius priedugnio žuvų išteklių, kuriems taikomas daugiametis planas, sugautus kiekius, kartu su kitais žuvininkystės produktais.

45 straipsnis

Kvotų išnaudojimo duomenys realiuoju laiku

1. Kai išteklių, kuriems taikomas daugiametis planas, bendras sugautas kiekis pasiekia tam tikrą nacionalinės kvotos ribą, šie duomenys apie sugavimus Komisijai siunčiami dažniau.

2. Taryba nustato atitinkamą taikytiną ribą ir 1 dalyje nurodytų duomenų pranešimo dažnumą.

46 straipsnis

Nacionalinės kontrolės veiksmų programos

1. Valstybės narės parengia nacionalinę kontrolės veiksmų programą, kuri taikoma kiekvienam daugiametiam planui. Apie visas nacionalines kontrolės veiksmų programas pranešama Komisijai arba jos pateikiamos saugiojoje valstybės narės tinklavietės dalyje pagal 115 straipsnio a punktą.

2. Valstybės narės pagal I priedą nustato specialius inspektavimo standartus. Šie standartai parengiami atsižvelgiant į rizikos valdymą ir periodiškai peržiūrimi atlikus pasiektų rezultatų analizę. Inspektavimo standartai palaipsniui plėtojami tol, kol pasiekiami I priede apibrėžti siektini standartai.

IV SKYRIUS

Techninių priemonių kontrolė

1 skirsnis

Žvejybos įrankių naudojimas

47 straipsnis

Žvejybos įrankiai

Vykdamą tą žvejybą, kuriai laive leidžiama naudoti tik vienos rūšies žvejybos įrankius, visi kiti įrankiai pritvirtinami ir sudedami taip, kad jie nebūtų parengti naudoti, laikantis šių sąlygų:

- tinklai, gramzdikliai ir panašūs žvejybos įrankiai atkabinami nuo jų tralų kėtoklių ir traukiamųjų bei ištraukimo lynų ir virvių;
- tinklai, kurie yra denyje arba virš jo, tvirtai pritvirtinami ir sudedami;
- ūdos sudedamos žemutiniuose deniuose.

48 straipsnis

Prarastų žvejybos įrankių susigrąžinimas

1. Bendrijos žvejybos laive turi būti prarastiems įrankiams susigrąžinti skirta įranga.

2. Bendrijos žvejybos laivo, praradusio įrankius ar jų dalį, kapitonas stengiasi kuo greičiau juos susigrąžinti.

3. Jei įrankio neįmanoma susigrąžinti, laivo kapitonas per 24 valandas praneša vėliavos valstybės narės kompetentingai institucijai, kuri atitinkamai pakrantės valstybės narės kompetentingai institucijai praneša:

- žvejybos laivo išorinį atpažinimo numerį ir pavadinimą;
- prarastų žvejybos įrankių rūšį;
- laiką, kada žvejybos įrankiai buvo prarasti;
- laivo poziciją, kai įrankiai buvo prarasti;
- priemonės, kurių imtasi įrankiams susigrąžinti.

4. Jei apie įrankių, kuriuos susigrąžina valstybės narės kompetentingos institucijos, praradimą nebuvo pranešta, šios institucijos patirtas išlaidas gali susigrąžinti iš žvejybos laivo, kuris prarado įrankius, kapitono.

5. Valstybė narė su jos vėliava plaukiojančių Bendrijos žvejybos laivų, kurių bendrasis ilgis mažesnis nei 12 metrų, kapitonas gali netaikyti 1 dalyje nustatyto reikalavimo:

- a) jei jie vykdo veiklą tik vėliavos valstybės narės teritoriniuose vandenyse; arba
- b) jei jie jūroje niekada nebūna ilgiau kaip 24 valandas, skaičiuojant trukmę nuo išplaukimo iš uosto iki sugrįžimo į jį.

49 straipsnis

Sugautų kiekių sudėtis

1. Jei sugauti kiekiai, laikomi bet kuriame Bendrijos žvejybos laive, buvo sužvejoti to paties reiso metu skirtingo mažiausio akies dydžio tinklais, rūšių sudėtis apskaičiuojama atskirai kiekvienai skirtingomis sąlygomis sužvejotai sugauto kiekio daliai. Tuo tikslu visi anksčiau naudoto tinklo akies dydžio pasikeitimai ir bet kurio tokio pasikeitimo metu laive laikyto sugauto kiekio sudėtis įrašomi į žvejybos žurnalą.

2. Nepažeidžiant 44 straipsnio nuostatų, 119 straipsnyje nurodyta tvarka gali būti priimtos išsamios taisyklės dėl laive turėtų perdirbtų produktų laikymo plano, kuriame produktai suskirstyti pagal rūšį ir nurodyta jų laikymo vieta triume.

2 skirsnis

Ribojamos žvejybos zonų kontrolė

50 straipsnis

Ribojamos žvejybos zonų kontrolė

1. Tose žvejybos zonose, kuriose Taryba yra nustatiusi ribojamos žvejybos zoną, Bendrijos žvejybos laivų ir trečiųjų šalių žvejybos laivų vykdomą žvejybos veiklą kontroliuoja pakrantės valstybės narės žvejybos stebėjimo centras, kuris turi turėti laivų išplaukimo į ribojamos žvejybos zoną, tranzito per tą zoną ir išplaukimo iš jos aptikimo ir registravimo sistemą.

2. Be to, kas numatyta 1 dalyje, Taryba nustato datą, nuo kurios žvejybos laivuose turi būti veikianti sistema, įspėjanti kapitoną apie išplaukimą į ribojamos žvejybos zoną ir išplaukimą iš jos.

3. Žvejybos laivui išplaukus į ribojamos žvejybos zoną, duomenys turi būti perduodami bent kartą per 30 minučių.

4. Visiems žvejybos laivams, neturintiems leidimo žvejoti tokiose zonose, leidžiama plaukti tranzitu per ribojamos žvejybos zonas, jei laikomasi šių sąlygų:

- a) tranzito metu visi laive esantys žvejybos įrankiai yra pritvirtinti ir sudėti; ir
- b) tranzito metu laivo greitis negali būti mažesnis kaip šeši mazgai, išskyrus *force majeure* atvejus ar nepalankias oro sąlygas. Tokiais atvejais kapitonas nedelsdamas apie tai informuoja vėliavos valstybės narės žvejybos stebėjimo centrą, kuris šią informaciją praneša pakrantės valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

5. Šis straipsnis taikomas Bendrijos ir trečiųjų šalių žvejybos laivams, kurių bendrasis ilgis yra 12 metrų ar didesnis.

4 skirsnis

Žvejybos nutraukimas tam tikrame rajone realiuoju laiku

51 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Jei pasiekiamas kritinis tam tikrų rūšių ar rūšių grupių, apibrėžtų 119 straipsnyje nurodyta tvarka, sugauto kiekio lygis, atitinkamoje zonoje atitinkama žvejyba laikinai uždraudžiama pagal šį skirsnį.

2. Kritinis sugauto kiekio lygis apskaičiuojamas remiantis Komisijos 119 straipsnyje nurodyta tvarka patvirtinta mėginių ėmimo atrankos metodika, kaip viso tam tikrų rūšių ar rūšių grupės kiekio procentinė dalis ar svoris palyginti su visu per atitinkamą žvejybos operaciją sugautu žuvų kiekiu.

3. Išsamios šio skirsnio taikymo taisyklės gali būti priimtos 119 straipsnyje nurodyta tvarka.

52 straipsnis

Dviejų žvejybos operacijų kritinis sugautas kiekis

1. Jeigu dviejų iš eilės žvejybos operacijų metu sugautas kiekis viršija kritinio sugauto kiekio lygį, žvejybos laivas, prieš pratęsdamas žvejybą, plaukia į kitą žvejybos zoną, esančią bent už penkių jūrmylių nuo ankstesnės žvejybos operacijos vietos, arba, laivų, kurių bendrasis ilgis mažesnis nei 12 metrų, atveju – už dviejų jūrmylių, ir nedelsdamas apie tai praneša pakrantės valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

2. 119 straipsnyje nurodyta tvarka Komisija savo iniciatyva arba atitinkamos valstybės narės prašymu gali pakeisti 1 dalyje nurodytus atstumus.

53 straipsnis

Valstybės narės skelbiamas žvejybos uždraudimas realiuoju laiku

1. Jeigu pareigūnas, kontroliuojantis stebėtojas ar mokslinių tyrimų platforma nustato, kad pasiektas kritinis sugauto kiekio lygis, pareigūnas, pakrantės valstybės narės kontroliuojantis stebėtojas arba bendroje operacijoje pagal jungtinių veiksmų planą dalyvaujantis asmuo nedelsdamas apie tai informuoja pakrantės valstybės narės kompetentingas institucijas.

2. Remdamasi pagal 1 dalį gauta informacija, pakrantės valstybė narė nedelsdama priima sprendimą paskelbti žvejybos atitinkamoje žvejybos zonoje uždraudimą realiuoju laiku. Priimdama šį sprendimą ji taip pat gali remtis pagal 52 straipsnį gauta informacija ar bet kokia turima informacija. Sprendime, kuriuo skelbiamas žvejybos uždraudimas realiuoju laiku, turi būti aiškiai apibrėžtas žvejybos ploto, kuriam jis taikomas, geografinis rajonas, uždraudimo trukmė ir sąlygos, reglamentuojančios žvejybą toje zonoje žvejybos uždraudimo laikotarpiu.

3. Jei 2 dalyje nurodytas rajonas priklauso ne tik žvejybos uždraudimą paskelbusios valstybės narės jurisdikcijai, pastaroji valstybė narė nedelsdama praneša kaimyninei pakrantės valstybei narei apie nustatytus faktus ir sprendimą uždrausti žvejybą. Kaimyninė pakrantės valstybė narė nedelsdama uždraudžia žvejybą jai priklausančioje tos zonos dalyje.

4. 2 dalyje nurodytas žvejybos uždraudimas realiuoju laiku turi būti nediskriminuojantis ir taikomas tik tiems žvejybos laivams, kurie turi atitinkamai rūšiai žvejoti skirtą įrangą ir (arba) turi leidimą žvejoti atitinkamame žvejybos plote.

5. Pakrantės valstybė narė nedelsdama informuoja Komisiją, visas valstybes nares ir trečiąsias šalis, kurių žvejybos laivai turi leidimą vykdyti veiklą atitinkamoje žvejybos zonoje, apie tai, kad paskelbtas žvejybos uždraudimas realiuoju laiku.

6. Komisija gali bet kuriuo metu paprašyti valstybės narės žvejybos uždraudimą realiuoju laiku atšaukti arba pakeisti ir kad toks atšaukimas ar pakeitimas įsigaliojotų nedelsiant, jeigu atitinkama valstybė narė nepateikė pakankamos informacijos, įrodančios, kad buvo pasiektas kritinis sugauto kiekio lygis, kaip nurodyta 51 straipsnyje.

7. Žvejybos veikla 2 dalyje nurodytoje žvejybos zonoje uždraudžiama tokiomis sąlygomis, kokios nustatytos sprendime, kuriuo skelbiamas žvejybos uždraudimas realiuoju laiku.

54 straipsnis

Komisijos skelbiamas žvejybos uždraudimas realiuoju laiku

1. Remdamasi informacija, įrodančia, kad pasiektas kritinis sugauto kiekio lygis, Komisija gali nuspręsti tam tikroje žvejybos zonoje laikinai uždrausti žvejybą, jeigu pakrantės valstybė narė pati nėra priėmusi sprendimo dėl tokio uždraudimo.

2. Komisija nedelsdama informuoja visas valstybes nares ir trečiąsias šalis, kurių žvejybos laivai vykdo veiklą uždraustoje zonoje, ir oficialioje savo tinklavietėje nedelsdama pateikia žemėlapi, kuriame nurodytos žvejybos zonos, kurioje laikinai uždraudžiama žvejyba, koordinatės, išsamiai nurodydama uždraudimo žvejoti trukmę bei žvejybos toje konkrečioje zonoje, kurioje uždrausta žvejyba, sąlygas.

V SKYRIUS

Mėgėjų žvejybos kontrolė

55 straipsnis

Mėgėjų žvejyba

1. Valstybė narė užtikrina, kad mėgėjų žvejyba jų teritorijoje ir Bendrijos vandenyse būtų vykdoma taip, kad atitiktų bendrosios žuvininkystės politikos tikslus ir taisykles.

2. Mėgėjų žvejybos metu sugautus kiekius parduoti draudžiama.

3. Nepažeidamos Reglamento (EB) Nr. 199/2008, valstybės narės, remdamosi mėgėjų ėmimo atrankos planu, vandenyse, į kuriuos jos turi suverenias teises arba kurių jurisdikcijai jie priklauso, stebi su jų vėliava plaukiojančių laivų ir trečiųjų šalių laivų vykdomos mėgėjų žvejybos metu sugautus išteklių, kuriems taikomi išteklių atkūrimo planai, kiekius. Tai netaikoma žvejybai nuo kranto.

4. Žuvininkystės mokslo, technikos ir ekonomikos komitetas (ŽMTEK) įvertina 3 dalyje nurodytos mėgėjų žvejybos biologinį poveikį. Jei nustatoma, kad mėgėjų žvejyba daro didelį poveikį, Taryba Sutarties 37 straipsnyje nurodyta tvarka gali nuspręsti 3 dalyje nurodytai mėgėjų žvejybai taikyti specifines valdymo priemones, pavyzdžiui, žvejybos leidimus ir sugautų kiekių deklaracijas.

5. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 119 straipsnyje nurodyta tvarka.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

PARDAVIMO KONTROLĖ

I SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

56 straipsnis

Pardavimo kontrolės principai

1. Kiekviena valstybė narė atsako už bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių taikymo savo teritorijoje kontrolę visuose žuvininkystės ir akvakultūros produktų pardavimo etapuose – nuo pirminio pardavimo iki mažmeninės prekybos, įskaitant šių produktų gabenimą.

2. Tais atvejais, kai tam tikroms rūšims Bendrijos teisės aktuose yra nustatytas minimalus dydis, operatoriai, atsakingi už pirkimą, pardavimą, sandėliavimą ar gabenimą, privalo sugebėti įrodyti atitinkamą produktų kilmės geografinį rajoną.

3. Valstybės narės užtikrina, kad visi žuvininkystės ir akvakultūros produktai, gauti žvejybos ar surinkimo būdu, iki pirminio pardavimo būtų teikiami partijomis.

4. Gamintojų organizacija, kuriai priklauso žvejybos laivo operatorius, arba registruotas pirkėjas iki pirminio pardavimo gali suformuoti partijas iš mažesnių nei 30 kg vienos rūšies kiekių, gautų toje pačioje valdymo teritorijoje iš kelių žvejybos laivų. Gamintojų organizacija ir registruotas pirkėjas bent trejus metus saugo partijų, kurios buvo suformuotos iš kelių žvejybos laivų sugautų kiekių, turinio kilmės dokumentus.

57 straipsnis

Bendri pardavimo standartai

1. Valstybės narės užtikrina, kad produktai, kuriems taikomi bendri pardavimo standartai, būtų pateikti pirminiam pardavimui, siūlomi pirminiam pardavimui, parduodami ar jais kitaip prekiaujama tik tuo atveju, jei jie atitinka tuos standartus.

2. Produktai, pašalinti iš rinkos pagal Reglamentą (EB) Nr. 104/2000, turi atitikti bendrus pardavimo standartus, ypač šviežumo kategorijas.

3. Už žuvininkystės ir akvakultūros produktų partijų pirkimą, pardavimą, laikymą ar gabenimą atsakingi operatoriai turi galėti įrodyti, kad tie produktai visuose etapuose atitinka būtiniausius pardavimo standartus.

58 straipsnis

Atsekamumas

1. Nepažeidžiant Reglamento (EB) Nr. 178/2002 nuostatų, visos žuvininkystės ir akvakultūros produktų partijos turi būti atsekamos visuose gamybos, perdirbimo ir platinimo etapuose: sugavimo ar surinkimo ir mažmeninės prekybos.

2. Žuvininkystės ir akvakultūros produktai, kurie yra ar gali būti pateikti Bendrijos rinkai, turi būti tinkamai paženklinėti, kad būtų užtikrintas kiekvienos partijos atsekamumas.

3. Žuvininkystės ir akvakultūros produktų partijos gali būti sujungiamos arba padalijamos po pirminio pardavimo tik tuo atveju, jei įmanoma jas atsekti iki žvejybos ar surinkimo etapo.

4. Valstybės narės užtikrina, kad operatoriai turėtų sistemas ir taikytų procedūras, kurios sudarytų sąlygas nustatyti bet kurį operatorių, kuris jiems pristatė žuvininkystės ir akvakultūros produktų partijas ir kuriam tie produktai buvo pristatyti. Ši informacija pateikiama kompetentingoms institucijoms jų prašymu.

5. Teikiant informaciją apie visas žuvininkystės ir akvakultūros produktų partijas ženkliniame ir teikiant informaciją reikalaujama nurodyti bent:

- kiekvienos partijos atpažinimo numerį;
- žvejybos laivo išorinį atpažinimo numerį ir pavadinimą arba akvakultūros produktus auginančio subjekto pavadinimą;
- kiekvienos rūšies FAO trijų raidžių (alpha-3) kodą;
- sugavimo datą arba pagaminimo datą;

e) kiekvienos rūšies kiekį kilogramais, išreikštą grynuoju svoriu arba, atitinkamais atvejais, vienetų skaičiumi;

f) tiekėjų pavadinimus (vardus ir pavardes) ir adresus;

g) informaciją vartotojams, numatytą Reglamento (EB) Nr. 2065/2001 8 straipsnyje: komercinį pavadinimą, mokslinį pavadinimą, atitinkamą geografinį rajoną ir gamybos metodą;

h) ar žuvininkystės produktai prieš tai buvo užšaldyti ar ne.

6. Valstybės narės užtikrina, kad 5 dalies g ir h punktuose išvardyta informacija vartotojams būtų pateikta mažmeninės prekybos etape.

7. 5 dalies a–f punktuose nurodyta informacija neteikiama žuvininkystės ir akvakultūros produktams, importuojamiems į Bendrijos su sugautų žuvų kiekiu sertifikatais, pateiktais pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1005/2008.

8. Valstybės narės gali leisti šiame straipsnyje išdėstytų reikalavimų netaikyti mažiems produktų kiekiams, kurie vartotojams parduodami tiesiogiai iš žvejybos laivų, jei tų produktų vertė neviršija 50 EUR per dieną. Bet koks šios ribinės sumos pakeitimas priimamas 119 straipsnyje nurodyta tvarka.

9. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės gali būti priimtos 119 straipsnyje nurodyta tvarka.

II SKYRIUS

Veikla po iškrovimo

59 straipsnis

Pirminis žuvininkystės produktų pardavimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad visi žuvininkystės produktai pirmą kartą būtų parduodami arba užregistruojami aukcione, registruotų pirkėjų įmonėse arba gamintojų organizacijose.

2. Žuvininkystės produktų pirkėjas, perkantis juos iš žvejybos laivo per pirminį pardavimą, turi būti registruotas tos valstybės narės, kurioje vyksta pirminis pardavimas, kompetentingose institucijose. Registracijos tikslais kiekvienas pirkėjas identifikuojamas pagal jo PVM mokėtojo kodą, mokesčių mokėtojo identifikacijos kodą arba kitą unikalų identifikatorių, naudojamą nacionalinėse duomenų bazėse.

3. Pirkėjui, įsigyjančiam iki 30 kg produktų, kurie po to nepateikiami rinkai, o yra skirti vien asmeniniam vartojimui, šis straipsnis netaikomas. Bet koks šios ribinės sumos pakeitimas priimamas 119 straipsnyje nurodyta tvarka.

60 straipsnis

Žuvininkystės produktų svėrimas

1. Valstybė narė užtikrina, kad visi žuvininkystės produktai būtų sveriami naudojant kompetentingų institucijų patvirtintas sistemas, išskyrus atvejus, kai ji yra priėmusi Komisijos patvirtintą mėginių ėmimo atrankos planą, grindžiamą rizikos įvertinimu grindžiama metodika, kurią 119 straipsnyje nurodyta tvarka patvirtino Komisija.
2. Nepažeidžiant konkrečių nuostatų žuvininkystės produktai pasveriami iškrovimo metu prieš jų saugojimą, išgabenimą ar pardavimą.
3. Nukrypdomos nuo 2 dalies nuostatų, valstybės narės gali leisti žuvininkystės produktus sverti žvejybos laive laikantis 1 dalyje nurodyto mėginių ėmimo atrankos plano.
4. Registruoti pirkėjai, registruoti aukcionai arba kitos įstaigos ar asmenys, atsakingi už žuvininkystės produktų pirminį pardavimą valstybėje narėje, atsako už svėrimo operacijų tikslumą, išskyrus atvejus, kai pagal 3 dalį sveriamas žvejybos laive, nes tokiu atveju už tikslumą atsako žvejybos laivo kapitonas.
5. Nustatytas svoris nurodomas pildant iškrovimo deklaracijas, važtos dokumentus, pardavimo pažymas ir perėmimo deklaracijas.
6. Valstybės narės kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad toje valstybėje narėje pirmą kartą iškrauti žuvininkystės produktų kiekiai, prieš išgabenant juos iš iškrovimo vietos į kitą vietą, būtų pasverti dalyvaujant pareigūnams.
7. Išsamios rizikos įvertinimu grindžiamą svėrimo metodiką ir procedūrą reglamentuojančios taisyklės gali būti nustatytos 119 straipsnyje nurodyta tvarka.

61 straipsnis

Žuvininkystės produktų svėrimas išgabenus iš iškrovimo vietos

1. Nukrypdomos nuo 60 straipsnio 2 dalies, valstybės narės gali leisti žuvininkystės produktus sverti po to, kai jie buvo išgabenti iš iškrovimo vietos, jei jie gabenami į atitinkamos valstybės narės teritorijoje esančią paskirties vietą ir jei ši valstybė narė yra priėmusi kontrolės planą, kuris yra patvirtintas Komisijos ir grindžiamas rizikos įvertinimu pagrįsta metodika, kurią 119 straipsnyje nurodyta tvarka patvirtino Komisija.
2. Nukrypdomos nuo 1 dalies, valstybės narės, kurioje žuvininkystės produktai iškraunami, kompetentingos institucijos gali leisti registruotiems pirkėjams, registruotiems aukcionams arba kitoms įstaigoms ar asmenims, atsakingiems už žuvininkystės produktų pirminį pardavimą kitoje valstybėje narėje, išgabenti šiuos produktus prieš pasveriant. Šiam leidimui taikoma 94 straipsnyje nurodyta atitinkamų valstybių narių tarpusavyje

taikomos bendros kontrolės programa, kuri yra patvirtinta Komisijos ir grindžiama rizikos įvertinimu pagrįsta metodika, kurią 119 straipsnyje nurodyta tvarka patvirtino Komisija.

62 straipsnis

Pardavimo pažymų pildymas ir pateikimas

1. Registruoti pirkėjai, registruoti aukcionai arba kitos įstaigos ar valstybių narių įgalioji asmenys, kurių metinė pirminio žuvininkystės produktų pardavimo apyvarta neviršija 200 000 EUR ir kurie atsakingi už valstybėje narėje iškrautų žuvininkystės produktų pirminį pardavimą, valstybės narės, kurios teritorijoje įvyko pirminis pardavimas, kompetentingoms institucijoms per 48 valandas po pirminio pardavimo pateikia, jei įmanoma - elektroninėmis priemonėmis, pardavimo pažymą. Už pardavimo pažymos tikslumą atsako pirkėjai, aukcionai, įstaigos arba asmenys.
2. Valstybė narė gali įpareigoti ar įgalioji registruotus pirkėjus, registruotus aukcionus arba kitas įstaigas ar valstybių narių įgaliojotus asmenis, kurių metinė pirminio žuvininkystės produktų pardavimo apyvarta neviršija 200 000 EUR, elektroninėmis priemonėmis registruoti ir perduoti 64 straipsnio 1 dalyje paminėtus duomenis.
3. Jei valstybė narė, kurios teritorijoje vyksta pirminis pardavimas, nėra laivo, kuris iškrovė žuvį, vėliavos valstybė, ji užtikrina, kad pardavimo pažymos kopija gaus atitinkamą informaciją būtų pateikta, jei įmanoma elektroninėmis priemonėmis, vėliavos valstybės narės kompetentingoms institucijoms.
4. Jei pirminis žuvininkystės produktų pardavimas vyksta ne toje valstybėje narėje, kurioje produktai buvo iškrauti, už pirminio pardavimo kontrolę atsakinga valstybė narė užtikrina, kad gaus pardavimo pažymą šios pardavimo pažymos kopija būtų pateikta, jei įmanoma elektroninėmis priemonėmis, už atitinkamų produktų iškrovimo kontrolę atsakingoms kompetentingoms institucijoms ir laivo vėliavos valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

5. Kai iškraunama ne Bendrijos teritorijoje, o pirminis pardavimas vyksta trečiojoje šalyje, žvejybos laivo kapitonas ar jo atstovas per 48 valandas po pirminio pardavimo vėliavos valstybės narės kompetentingai institucijai pateikia, jei įmanoma elektroninėmis priemonėmis, pardavimo pažymos kopiją arba bet kokią lygiavertį dokumentą, kuriame pateikiama tokia pat informacija.

6. Jei pardavimo pažymos duomenys nesutampa su sąskaitos faktūros arba ją pakeičiančio dokumento duomenimis, kaip nurodyta 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl bendros pridėtinės vertės mokesčio sistemos⁽¹⁾ 218 ir 219 straipsniuose, valstybė narė priima nuostatas, būtinas užtikrinti, kad informacija apie kainą be mokesčio už prekių pristatymą pirkėjui būtų identiška sąskaitoje faktūroje pateiktai informacijai. Valstybės narės priima nuostatas, būtinas užtikrinti, kad informacija apie kainą be mokesčio už prekių pristatymą pirkėjui būtų identiška sąskaitoje faktūroje pateiktai informacijai.

⁽¹⁾ OL L 347, 2006 12 11, p. 1.

63 straipsnis

Pardavimo pažymų duomenų pildymas ir perdavimas elektroninėmis priemonėmis

1. Registruoti pirkėjai, registruoti aukcionai arba kitos įstaigos ar valstybių narių įgalioti asmenys, kurių metinė pirminio žuvininkystės produktų pardavimo apyvarta yra 200 000 EUR ar didesnė, elektroninėmis priemonėmis registruoja 64 straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją ir elektroninėmis priemonėmis per 24 valandas po pirminio pardavimo užbaigimo ją pateikia valstybės narės, kurios teritorijoje įvyko pirminis pardavimas, kompetentingoms institucijoms.
2. Valstybės narės tokiu pačiu būdu (elektroninėmis priemonėmis) perduoda informaciją apie 62 straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodytas pardavimo pažymas.

64 straipsnis

Pardavimo pažymų turinys

1. 62 ir 63 straipsniuose nurodytose pardavimo pažymose pateikiami šie duomenys
 - a) atitinkamą produktą iškrovusio žvejybos laivo išorinis atpažinimo numeris ir pavadinimas;
 - b) iškrovimo uostas ir data;
 - c) žvejybos laivo operatoriaus pavadinimas arba kapitono vardas ir pavardė bei pardavėjo vardas ir pavardė, jei pardavėjas yra kitas asmuo;
 - d) pirkėjo pavadinimas (vardas ir pavardė) ir jo PVM mokėtojo kodas, jo mokesčių mokėtojo identifikacinis kodas arba kitas unikalus identifikatorius;
 - e) kiekvienos rūšies FAO trijų raidžių (alpha-3) kodas ir atitinkamas geografinis rajonas, kuriame kiekiai buvo sugauti;
 - f) kiekvienos rūšies kiekiai kilogramais, išreikšti produkto svoriu ir suskirstyti pagal pateikiamo produkto rūšį arba, atitinkamai atvejais, vienetų skaičiumi;
 - g) atitinkamais atvejais visų produktų, kuriems taikomi pardavimo standartai, vieneto dydis ar svoris, kokybė, pateikimas ir šviežumas;
 - h) atitinkamais atvejais iš rinkos pašalintų produktų paskirtis (perkėlimas, naudojimas gyvūnų pašarui, gyvūnų pašarui naudojamų miltų gamybai, jaukui ir ne maisto tikslams);
 - i) pardavimo vieta ir data;
 - j) jei įmanoma, sąskaitos faktūros serija bei data ir, atitinkamai atvejais, pardavimo sutartis;
 - k) jei taikoma, nuoroda į 66 straipsnyje nurodytą perėmimo deklaraciją ar kitą 68 straipsnyje nurodytą važtos dokumentą;
 - l) kaina.
2. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 119 straipsnyje nurodyta tvarka.

65 straipsnis

Įpareigojimo pateikti pardavimo pažymas netaikymas

1. Komisija 119 straipsnyje nurodyta tvarka valstybės narės kompetentingoms institucijoms arba kitoms įgaliotoms įstaigoms gali netaikyti įpareigojimo pateikti žuvininkystės produktų, iškrautų iš tam tikrų kategorijų Bendrijos žvejybos laivų, kurių bendrasis ilgis mažesnis nei 10 metrų, arba iškrautų žuvininkystės produktų, kurių kiekvienos rūšies gyvojo svorio ekvivalentas neviršija 50 kg, pardavimo pažymą. Šis įpareigojimas gali būti netaikomas tik tuo atveju, jei atitinkama valstybė narė pagal 16 ir 25 straipsnius yra įdiegusi priimtina mēginių ėmimo atrankos sistemą.
2. Pirkėjui, išsigyjančiam iki 30 kg produktų, kurie po to nepateikiami rinkai, o yra skirti vien asmeniniam vartojimui, 62, 63 ir 64 straipsnių nuostatos netaikomos. Bet koks šios ribinės sumos pakeitimas priimamas 119 straipsnyje nurodyta tvarka.

66 straipsnis

Perėmimo deklaracija

1. Nepažeidžiant daugiamečiuose planuose išdėstytų konkrečių nuostatų, tais atvejais, kai žuvininkystės produktus ketinama parduoti vėlesniame etape, registruoti pirkėjai, registruoti aukcionai arba kitos įstaigos ar asmenys, kurių metinė pirminio žuvininkystės produktų pardavimo apyvarta neviršija 200 000 EUR ir kurie atsakingi už valstybėje narėje iškrautų žuvininkystės produktų pirminį pardavimą, per 48 valandas po iškrovimo valstybės narės, kurios teritorijoje vyksta perėmimas, kompetentingoms institucijoms pateikia perėmimo deklaraciją. Už perėmimo deklaracijos pateikimą ir jos tikslumą atsako šie pirkėjai, aukcionai ar kitos įstaigos arba asmenys.
2. Jei valstybė narė, kurioje vyksta perėmimas, nėra laivo, kuris iškrovė žuvį, vėliavos valstybė narė, ji užtikrina, kad gavus atitinkamą informaciją perėmimo deklaracijos kopija būtų pateikta, jei įmanoma, elektroninėmis priemonėmis, vėliavos valstybės narės kompetentingoms institucijoms.
3. 1 dalyje nurodytoje perėmimo deklaracijoje pateikiama bent ši informacija:
 - a) produktus iškrovusio žvejybos laivo išorinis atpažinimo numeris ir pavadinimas;
 - b) iškrovimo uostas ir data;
 - c) laivo operatoriaus pavadinimas arba kapitono vardas ir pavardė;
 - d) kiekvienos rūšies FAO trijų raidžių (alpha-3) kodas ir atitinkamas geografinis rajonas, kuriame kiekiai buvo sugauti;
 - e) kiekvienos laikomos rūšies kiekiai kilogramais, išreikšti produkto svoriu ir suskirstyti pagal pateikiamo produkto rūšį arba, atitinkamai atvejais, vienetų skaičiumi;

- f) įrenginių, kuriuose produktai laikomi, pavadinimas ir adresas;
- g) jei taikoma, nuoroda į 68 straipsnyje nurodytą važtos dokumentą.

67 straipsnis

Perėmimo deklaracijų duomenų pildymas ir perdavimas elektroninėmis priemonėmis

1. Nepažeidžiant daugiamečiuose planuose išdėstytų konkrečių nuostatų, tais atvejais, kai žuvininkystės produktus ketinama parduoti vėlesniame etape, registruoti pirkėjai, registruoti aukcionai arba kitos įstaigos ar asmenys, kurių metinė pirminio žuvininkystės produktų pardavimo veiklos apyvarta yra 200 000 EUR ar didesnė ir kurie atsakingi už valstybėje narėje iškrautų žuvininkystės produktų pirminį pardavimą, elektroninėmis priemonėmis registruoja 66 straipsnyje nurodytą informaciją ir elektroninėmis priemonėmis per 24 valandas ją pateikia valstybės narės, kurioje vyksta perėmimas, kompetentingoms institucijoms.

2. Valstybės narės elektroninėmis priemonėmis perduoda informaciją apie 66 straipsnio 2 dalyje nurodytas perėmimo deklaracijas.

68 straipsnis

Važtos dokumento pildymas ir pateikimas

1. Prie Bendrijoje iškrautų neperdirbtų arba laive perdirbtų žuvininkystės produktų, kurių pardavimo pažyma arba perėmimo deklaracija nebuvo pateikta pagal 62, 63, 66 ir 67 straipsnius ir kurie gabenami ne į vietą, kurioje jie buvo iškrauti, o į kitą vietą, iki pirminio pardavimo turi būti pridedamas vežėjo parengtas dokumentas. Vežėjas per 48 valandas nuo pakrovimo važtos dokumentą pateikia valstybės narės, kurios teritorijoje atliktas iškrovimas, kompetentingoms institucijoms arba kitiems jos įgaliotiems subjektams.

2. Vežėjui netaikomas reikalavimas turėti lydimąjį žuvininkystės produktų važtos dokumentą, jei važtos dokumentas iki gabenimo pradžios elektroninėmis priemonėmis buvo perduotas vėliaus valstybės narės kompetentingoms institucijoms, kurios tuo atveju, jei produktai gabenami ne į valstybę narę, kurioje jie buvo iškrauti, o į kitą valstybę narę, iškart gavusios važtos dokumentą jį perduoda valstybės narės, kurios teritorijoje, kaip nurodyta deklaracijoje, turi įvykti pirminis pardavimas, kompetentingoms institucijoms.

3. Jei produktai gabenami į ne valstybę narę, kurioje jie buvo iškrauti, o į kitą valstybę narę, vežėjas per 48 valandas nuo žuvininkystės produktų pakrovimo važtos dokumento kopiją taip pat pateikia valstybės narės, kurios teritorijoje, kaip nurodyta deklaracijoje, turi įvykti pirminis pardavimas, kompetentingoms institucijoms. Valstybė narė, kurioje vyksta pirminis pardavimas, gali prašyti iškrovimo valstybės narės pateikti papildomos su tuo susijusios informacijos.

4. Už važtos dokumento tikslumą atsako vežėjas.
5. Važtos dokumente nurodoma:
- siuntos (-ų) paskirties vieta ir transporto priemonės atpažinimo informacija;
 - produktus iškrovusio žvejybos laivo išorinis atpažinimo numeris ir pavadinimas;
 - kiekvienos rūšies FAO trijų raidžių (alpha-3) kodas ir atitinkamas geografinis rajonas, kuriame kiekiai buvo sugauti;
 - kiekvienos gabenamos rūšies kiekiai kilogramais, išreikšti produkto svoriu ir suskirstyti pagal pateikiamo produkto rūšį arba, atitinkamai atvejais, vienetų skaičiumi;
 - gavėjo (-ų) vardas (-ai) ir pavardė (-ės)/pavadinimas (-ai) ir adresas (-ai);
 - pakrovimo vieta ir data.
6. Valstybės narės kompetentingos institucijos gali netaikyti 1 dalyje nustatyto reikalavimo, jei žuvininkystės produktai gabenami uosto teritorijoje arba ne toliau kaip 20 kilometrų nuo iškrovimo vietos.

7. Jei žuvininkystės produktai, kurių pardavimo pažymoje nurodyta, kad jie parduoti, gabenami ne į iškrovimo vietą, vežėjas dokumentais turi galėti įrodyti, jog pardavimo sandoris įvyko.

8. Vežėjui netaikomas šiame straipsnyje nustatytas reikalavimas, jei važtos dokumentas pakeičiamas 23 straipsnyje nurodytos iškrovimo deklaracijos, susijusios su gabenamais kiekiais, kopija arba bet koku lygiaverčiu dokumentu, kuriame nurodoma tokia pat informacija.

III SKYRIUS

Gamintojų organizacijos, kainos bei intervencinės priemonės

69 straipsnis

Gamintojų organizacijų veiklos stebėseną

1. Pagal Reglamento (EB) Nr. 104/2000 6 straipsnio 1 dalį valstybės narės reguliariai atlieka patikrinimus siekdamas užtikrinti, kad:
- gamintojų organizacijos laikytųsi pripažinimo nuostatų ir sąlygų;
 - gamintojų organizacijos pripažinimą būtų galima panaikinti, jei nebesilaikoma Reglamento (EB) Nr. 104/2000 5 straipsnyje nustatytų sąlygų arba jei pripažinimas yra pagrįstas neteisinga informacija;
 - pripažinimas būtų nedelsiant panaikintas atgaline data, jei organizacija gauna pripažinimą arba juo naudojasi nesąžiningais būdais.

2. Siekdama užtikrinti, kad būtų laikomasi Reglamento (EB) Nr. 104/2000 5 straipsnyje ir 6 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytų gamintojų organizacijoms taikomų taisyklių, Komisija atlieka patikrinimus ir atsižvelgdama į šių patikrinimų rezultatus prirėikus gali prašyti, kad valstybės narės panaikintų pripažinimą.

3. Siekdama užtikrinti, kad kiekviena gamintojų organizacija vykdytų atitinkamų žvejybos metų veiklos programoje nustatytus įpareigojimus, kaip nurodyta Reglamente (EB) Nr. 2508/2000, kiekviena valstybė narė atlieka reikiamus patikrinimus ir skiria Reglamento (EB) Nr. 104/2000 9 straipsnio 3 dalyje numatytas nuobaudas, jeigu šie įpareigojimai nevykdomi.

70 straipsnis

Kainų ir intervencinių priemonių stebėseną

Valstybės narės atlieka visus kainų ir intervencinių priemonių patikrinimus, visų pirma patikrina:

- produktų pašalinimą iš rinkos ne dėl tikslų, susijusių su jų vartojimu maistui;
- perkėlimo operacijas, skirtas iš rinkos pašalintiems produktams stabilizuoti, saugoti ir (arba) perdirbti;
- jūroje sušaldytų produktų privatų saugojimą;
- kompensacines išmokas už perdirbti skirtus tunus.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

PRIEŽIŪRA

71 straipsnis

Valstybių narių vykdomas stebėjimas jūroje ir aptikimas

1. Valstybės narės Bendrijos vandenyse, į kuriuos jos turi suverenias teises arba kurie priklauso jų jurisdikcijai, vykdo priežiūrą, kuri grindžiama:

- žvejybos laivų stebėjimu, kurį vykdo inspektavimo laivai arba stebėjimo orlaiviai,
- 9 straipsnyje nurodyta laivų stebėjimo sistema; arba
- kitais aptikimo ir atpažinimo metodais.

2. Jeigu stebėjimo ar aptikimo duomenys neatitinka valstybės narės turimos kitos informacijos, ši valstybė narė atlieka tyrimus, kurie gali būti reikalingi siekiant nustatyti, kokių tolesnių veiksmų reikia imtis.

3. Jeigu stebėjimas ar aptikimas yra susijęs su kitos valstybės narės ar trečiosios šalies žvejybos laivu, o informacija neatitinka pakrantės valstybės narės turimos kitos informacijos, ir jeigu ta pakrantės valstybė narė neturi galimybių imtis tolesnių veiksmų, ji savo duomenis pateikia priežiūros ataskaitoje ir tą ataskaitą, jei įmanoma elektroninėmis priemonėmis, nedelsdama perduoda vėliavos valstybei narei arba atitinkamoms trečiosioms šalims. Tais atvejais, kai priežiūros ataskaita yra susijusi su trečiosios šalies laivu, ji perduodama ir Komisijai ar jos paskirtai įstaigai.

4. Jeigu valstybės narės pareigūnas pastebi ar aptinka žvejybos laivą, vykdančią veiklą, kuri gali būti laikoma bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių pažeidimu, jis nedelsdamas parengia priežiūros ataskaitą ir išsiunčia ją savo kompetentingoms institucijoms.

5. Priežiūros ataskaitos turinys nustatomas 119 straipsnyje nurodyta tvarka.

72 straipsnis

Veiksmai, kurių turi būti imtasi gavus informacijos apie stebėjimą ir aptikimą

1. Vėliavos valstybės narės, iš kitos valstybės narės gavusios priežiūros ataskaitą, nedelsdamos imasi veiksmų ir atlieka tokią tolesnę tyrimą, kuris reikalingas siekiant nustatyti, kokių tolesnių veiksmų reikia imtis.

2. Prirėikus valstybės narės, išskyrus atitinkamą vėliavos valstybę narę, patikrina, ar pastebėtas laivas, apie kurį buvo pranešta, vykde veiklą vandenyse, į kuriuos jos turi suverenias teises arba kurie priklauso jų jurisdikcijai, ir ar tame laive laikyti žuvininkystės produktai buvo iškrauti jų teritorijoje arba importuoti į ją, ir patikrina, kaip tas laivas laikėsi atitinkamų išsaugojimo ir valdymo priemonių reikalavimų.

3. Komisija ar jos paskirta įstaiga arba, atitinkamais atvejais, vėliavos valstybė narė ir kitos valstybės narės taip pat patikrina tinkamai dokumentais pagrįstą informaciją apie pastebėtus laivus, kurią pateikia pavieniai piliečiai, pilietinės visuomenės organizacijos, įskaitant aplinkos apsaugos organizacijas, taip pat žuvininkystės ar žuvų prekybos sektoriaus suinteresuotųjų subjektų atstovai.

73 straipsnis

Kontroliuojantys stebėtojai

1. Tais atvejais, kai Tarybos sprendimu taikoma Bendrijos kontroliuojančių stebėtojų programa, kontroliuojantys stebėtojai žvejybos laivuose tikrina, ar žvejybos laivai laikosi bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių. Stebėtojai vykdo visas pagal stebėtojų programą jiems paskirtas užduotis, visų pirma tikrina ir registruoja laivų žvejybos veiklą bei atitinkamus dokumentus.

2. Kontroliuojantys stebėtojai turi turėti jų užduotims atlikti reikalingą kvalifikaciją. Jie turi būti nepriklausomi nuo laivo savininko, kapitono ar įgulos narių. Jie neturi būti ekonomiškai susiję su operatoriumi.

3. Būdami žvejybos laive kontroliuojantys stebėtojai kiek įmanoma stengiasi netrukdyti žvejybos veiklai ir įprastoms laivo operacijoms ar nesikišti į tą veiklą ir operacijas.

4. Jeigu kontroliuojantis stebėtojas pastebi sunkų pažeidimą, jis nedelsdamas apie tai praneša vėliavos valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

5. Kontroliuojantys stebėtojai parengia stebėjimo ataskaitą, jei įmanoma elektroninėmis priemonėmis, ir naudodami, jei mano esant būtina, žvejybos laive turimas elektronines perdavimo priemones nedelsdami perduoda ją savo kompetentingoms institucijoms ir vėliavos valstybės narės kompetentingoms institucijoms. Ataskaitą valstybės narės įtraukia į 78 straipsnyje nurodytą duomenų bazę.

6. Jeigu stebėjimo ataskaitoje nurodoma, kad stebėtas laivas vykde bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių neatitinkančią žvejybos veiklą, 4 dalyje nurodytos kompetentingos institucijos imasi visų atitinkamų veiksmų šiam faktui iširti.

7. Bendrijos žvejybos laivų kapitonas paskirtiems kontroliuojantiems stebėtojams suteikia tinkamas patalpas, sudaro jiems palankias sąlygas atlikti savo darbą ir nekliudo vykdyti pareigų. Bendrijos žvejybos laivų kapitonas kontroliuojantiems stebėtojams taip pat suteikia galimybę patekti į atitinkamas laivo dalis, įskaitant sugautų kiekių saugojimo vietą, ir susipažinti su laivo dokumentais, įskaitant elektronines rinkmenas.

8. Visas išlaidas, kurias kontroliuojantys stebėtojai patiria vykdydami veiklą pagal šį straipsnį, padengia vėliavos valstybės narės. Valstybės narės gali įpareigoti tų žvejybos laivų, kurie plaukioja su jų vėliava ir vykdo atitinkamą žvejybą, operatorius apmokėti visas šias išlaidas ar jų dalį.

9. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės gali būti priimtos 119 straipsnyje nurodyta tvarka.

VII ANTRAŠTINĖ DALIS

INSPEKTAVIMAS IR PAŽEIDIMŲ NAGRINĖJIMAS

I SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

74 straipsnis

Inspektavimo vykdymas

1. Valstybės narės sudaro ir atnaujina už inspektavimą atsakingų pareigūnų sąrašą.

2. Pareigūnai vykdo pareigas pagal Bendrijos teisę. Laikydami nediskriminavimo principo, jie inspektuoja jūroje, uostuose, gabenimo metu, gamybinėse patalpose ir parduodant žuvininkystės produktus.

3. Pareigūnai visų pirma tikrina:

a) ar teisėtai sugauti laive turimi, laikomi, gabenami, perdirbami ar parduodami kiekiai ir ar tikslūs su sugautais kiekiais susiję dokumentai arba elektroninėmis priemonėmis perduota informacija;

b) ar teisėti žvejybos įrankiai, kuriais žvejojamos gaudomų rūšių žuvis ir kuriais sužvejoti laive laikomi sugauti kiekiai;

c) atitinkamai atvejais laikymo planą ir atskirą tam tikrų rūšių žuvų laikymą;

d) žvejybos įrankių ženklimą ir

e) 40 straipsnyje nurodytą informaciją apie variklį.

4. Pareigūnai gali tikrinti visus atitinkamus plotus, denius ir patalpas. Jie taip pat gali tikrinti sugautus (perdirbtus ar neperdirbtus) kiekius, tinklus ar kitus žvejybos įrankius, įrangą, talpyklas ir pakuotes, kuriose yra žuvų ar žuvininkystės produktų, ir visus atitinkamus dokumentus ar elektroninėmis priemonėmis perduotą informaciją, kurią, jų manymu, būtina patikrinti siekiant nustatyti, ar laikomasi bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių. Šiems pareigūnams taip pat leidžiama apklausti asmenis, kurie, jų manymu, gali suteikti informacijos tuo klausimu, dėl kurio atliekamas inspektavimas.

5. Pareigūnai inspektavimą vykdo kuo mažiau trukdydami ar apsunkindami laivo ar transporto priemonės veiklą ir sugautų kiekių laikymo, perdirbimo bei pardavimo veiklą. Pareigūnai, kiek įmanoma, stengiasi užtikrinti, kad per inspektavimą nepablogėtų sugautų žuvų būklė.

6. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, visų pirma inspektavimo metodika ir jo vykdymas, priimamos 119 straipsnyje nurodyta tvarka.

75 straipsnis

Operatoriaus pareigos

1. Operatorius sudaro sąlygas saugiai patekti į laivą, transporto priemonę ar patalpą, kurioje laikomi, perdirbami ar parduodami žuvininkystės produktai. Jis užtikrina pareigūnų saugą, netrukdo jiems eiti pareigų, negrasina jiems ir nesikiša į jų veiklą.

2. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės gali būti priimtos 119 straipsnyje nurodyta tvarka.

76 straipsnis

Inspektavimo ataskaita

1. Po kiekvieno inspektavimo pareigūnai parengia inspektavimo ataskaitą ir perduoda ją savo kompetentingoms institucijoms. Jei įmanoma, ši ataskaita parengiama ir perduodama elektroninėmis priemonėmis. Atlikus su kitos valstybės narės vėliava plaukiojančio žvejybos laivo inspektavimą, inspektavimo ataskaitos kopija nedelsiant siunčiama atitinkamai vėliavos valstybei narei, jei inspektavimo metu nustatyta, jog esama pažeidimų. Atlikus su trečiosios šalies vėliava plaukiojančio žvejybos laivo inspektavimą, inspektavimo ataskaitos kopija nedelsiant siunčiama atitinkamos trečiosios šalies kompetentingai institucijai, jei inspektavimo metu nustatyta, jog esama pažeidimų. Jeigu inspektuojama vandenyse, kurie priklauso kitos valstybės narės jurisdikcijai, inspektavimo ataskaitos kopija nedelsiant siunčiama tai valstybei narei.

2. Pareigūnai apie inspektavimo rezultatus praneša operatoriui, kuris turi turėti galimybę pateikti pastabas apie inspektavimą ir jo rezultatus. Operatoriaus pastabos įrašomos į inspektavimo ataskaitą. Pareigūnai žvejybos žurnale nurodo, kad laivas buvo inspektuotas.

3. Inspektavimo ataskaitos kopija operatoriui nusiunčiama kuo greičiau, tačiau bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per 15 darbo dienų nuo inspektavimo užbaigimo.

4. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 119 straipsnyje nurodyta tvarka.

77 straipsnis

Inspektavimo ir priežiūros ataskaitų priimtumas

Bendrijos inspektorių ar kitos valstybės narės ar Komisijos pareigūnų parengtos inspektavimo ir priežiūros ataskaitos yra priimtini įrodymai bet kurios valstybės narės administraciniame ar baudžiamajame procese. Faktams nustatyti jos laikomos lygiavertėmis valstybių narių inspektavimo ir priežiūros ataskaitoms.

78 straipsnis

Elektroninė duomenų bazė

1. Valstybės narės sukuria ir reguliariai atnaujina elektroninę duomenų bazę, į kurią įkelia visas tų valstybių narių pareigūnų parengtas inspektavimo ir priežiūros ataskaitas.

2. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 119 straipsnyje nurodyta tvarka.

79 straipsnis

Bendrijos inspektoriai

1. 119 straipsnyje nurodyta tvarka Komisija sudaro Bendrijos inspektorių sąrašą.

2. Nepažeisdami pakrantės valstybių narių tiesioginės atsakomybės, Bendrijos inspektoriai gali atlikti inspektavimus pagal šį reglamentą Bendrijos vandenyse ir Bendrijos žvejybos laivuose, kurie plaukioja ne Bendrijos vandenyse.

3. Bendrijos inspektoriai gali būti paskirti:

- a) įgyvendinti pagal 95 straipsnį priimtas specialiąsias kontrolės ir inspektavimo programas;
- b) tarptautinėms žuvininkystės kontrolės programoms, jeigu Bendrija yra išipareigojusi imtis kontrolės priemonių.

4. Siekdami įvykdyti savo užduotis ir laikydamiesi 5 dalies nuostatų Bendrijos inspektoriai turi teisę nedelsiant:

- a) patekti į visas Bendrijos žvejybos laivų ir kitų žvejybos veiklą vykdančių laivų dalis, viešas patalpas ar vietas bei transporto priemones ir
- b) gauti visą informaciją ir dokumentus, būtinus jų užduotims vykdyti, visų pirma žvejybos žurnalą, iškrovimo deklaracijas, sugautų žuvų kiekio sertifikatus, perkrovimo deklaracijas, pardavimo pažymas ir kitus atitinkamus dokumentus

tokiu pačiu mastu ir tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir valstybės narės, kurioje atliekamas inspektavimas, pareigūnai.

5. Bendrijos inspektoriai neturi policijos ar teisėsaugos pareigūnų įgaliojimų už jų kilmės valstybės narės teritorijos ar Bendrijos vandens, į kuriuos jų kilmės valstybė narė turi suverenias teises ir kurie priklauso jos jurisdikcijai, ribų.

6. Bendrijos inspektoriais paskirti Komisijos ar jos paskirtos įstaigos pareigūnai neturi policijos ar teisėsaugos pareigūnų įgaliojimų.

7. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 119 straipsnyje nurodyta tvarka.

II SKYRIUS

Inspektavimas ne inspektuojančios valstybės narės vandenyse

80 straipsnis

Žvejybos laivų inspektavimas ne inspektuojančios valstybės narės vandenyse

1. Nepažeisdama pakrantės valstybės narės tiesioginės atsakomybės, valstybė narė su jos vėliava plaukiojančius žvejybos laivus gali inspektuoti visuose Bendrijos vandenyse, į kuriuos kitos valstybės narės neturi suverenių teisių.

2. Pagal šį reglamentą valstybė narė inspektuoti kitos valstybės narės žvejybos laivų žvejybos veiklą visuose Bendrijos vandenyse, į kuriuos kita valstybė narė neturi suverenų teisių, gali:

- a) gavusi atitinkamos pakrantės valstybės narės leidimą arba
- b) jeigu pagal 95 straipsnį priimtos specialiosios kontrolės ir inspektavimo programos.

3. Valstybė narė turi teisę inspektuoti tarptautiniuose vandenyse su kitos valstybės narės vėliava plaukiojančius Bendrijos žvejybos laivus.

4. Su jos ar kitos valstybės narės vėliava trečiųjų šalių vandenyse plaukiojančius Bendrijos žvejybos laivus valstybė narė gali inspektuoti pagal tarptautinius susitarimus.

5. Taikydamos šį straipsnį valstybės narės paskiria kompetentingą instituciją, kuri vykdo informacijos centro funkcijas. Valstybės narės informacijos centras turi veikti 24 valandas per parą.

81 straipsnis

Prašymai išduoti leidimą

1. Sprendimą dėl valstybės narės prašymo leisti inspektuoti žvejybos laivus Bendrijos vandenyse, į kuriuos prašančioji valstybė narė neturi suverenų teisių arba kurie nepriklauso jos jurisdikcijai, kaip nurodyta 80 straipsnio 2 dalies a punkte, atitinkama pakrantės valstybė narė priima per 12 valandų nuo prašymo pateikimo arba per pagrįstą laikotarpį, jei prašymas pateiktas dėl persekiojimo, pradėto inspektuojančios valstybės narės vandenyse.

2. Apie sprendimą prašančiajai valstybei narei pranešama nedelsiant. Sprendimai taip pat perduodami Komisijai arba jos paskirtai įstaigai.

3. Prašymas išduoti leidimą gali būti visiškai ar iš dalies atmetas tik tuo atveju, jei tai būtina. Pranešimas apie atmetimą ir jo priežastis nedelsiant siunčiamas prašančiajai valstybei narei, Komisijai ar jos paskirtai įstaigai.

III SKYRIUS

Inspektuojant nustatyti pažeidimai

82 straipsnis

Nustačius pažeidimą taikoma procedūra

Jeigu atsižvelgęs į inspektuojant surinktą informaciją ar kitus atitinkamus duomenis pareigūnas turi pagrindą manyti, kad pažeistos bendrosios žuvininkystės politikos taisyklės, jis:

- a) įtariamą pažeidimą nurodo inspektavimo ataskaitoje;

- b) imasi visų būtinų veiksmų siekdamas užtikrinti, kad tokio įtariamo pažeidimo įrodymai būtų saugomi;

- c) nedelsdamas inspektavimo ataskaitą siunčia savo kompetentingai institucijai;

- d) fiziniam arba juridiniam asmeniui, kuris įtariamasis padaręs pažeidimą arba kuris buvo užklyptas darantis pažeidimą, praneša, kad už pažeidimą gali būti skiriamas atitinkamas taškų skaičius pagal 92 straipsnį. Ši informacija nurodoma inspektavimo ataskaitoje.

83 straipsnis

Ne inspektuojančios valstybės narės vandenyse nustatyti pažeidimai

1. Jeigu pažeidimas nustatytas atlikus inspektavimą pagal 80 straipsnį, inspektuojanti valstybė narė inspektavimo ataskaitos santrauką nedelsdama pateikia pakrantės valstybei narei arba, jei inspektavimas atliktas ne Bendrijos vandenyse, atitinkamo žvejybos laivo vėliavos valstybei narei. Visa inspektavimo ataskaita per 15 dienų nuo inspektavimo pateikiama pakrantės valstybei narei ir vėliavos valstybei narei.

2. Pakrantės valstybė narė arba, jei inspektavimas atliktas ne Bendrijos vandenyse, atitinkamo žvejybos laivo vėliavos valstybė narė imasi visų atitinkamų priemonių dėl 1 dalyje nurodyto pažeidimo.

84 straipsnis

Griežtesni tolesni veiksmai, susiję su tam tikrais sunkiais pažeidimais

1. Vėliavos valstybė narė arba pakrantės valstybė narė, kurios vandenyse žvejybos laivas, kaip įtariamai:

- a) registruodamas sugautus išteklių, kuriems taikomas daugiametis planas, kiekius juos suklastojo daugiau kaip 500 kilogramų arba 10 % sugauto kiekio, kuris apskaičiuojamas kaip procentinė žvejybos žurnale nurodyto kiekio dalis (pasirenkama didesnioji vertė), arba

- b) bet kurį Reglamento (EB) Nr. 1005/2008 42 straipsnyje arba šio reglamento 90 straipsnio 1 dalyje nurodytą sunkų pažeidimą padarė nepraėjus vieneriems metams nuo pirmo tokio sunkaus pažeidimo,

gali pareikalauti, kad toks žvejybos laivas nedelsdamas plauktų į uostą, kad būtų atliktas išsamus tyrimas (šis reikalavimas taikomas kartu su Reglamento (EB) Nr. 1005/2008 IX skyriuje nurodytomis priemonėmis).

2. Pakrantės valstybė narė nedelsdama nacionalinėje teisėje nustatyta tvarka vėliavos valstybei narei praneša apie 1 dalyje nurodytą tyrimą.

3. Pareigūnai žvejybos laive gali likti tol, kol bus visiškai užbaigtas 1 dalyje nurodytas tyrimas.

4. 1 dalyje nurodyto žvejybos laivo kapitonas nutraukia visą žvejybos veiklą ir pareikalavus plaukia į uostą.

IV SKYRIUS

Inspektuojant nustatytų pažeidimų nagrinėjimas

85 straipsnis

Pažeidimų nagrinėjimas

Nepažeisdamos 83 straipsnio 2 dalies ir 86 straipsnio, tais atvejais, kai inspektavimo metu arba po jo kompetentingos institucijos nustato, kad buvo pažeistos bendrosios žuvininkystės politikos taisyklės, inspektuojančios valstybės narės kompetentingos institucijos pagal VIII antraštinę dalį imasi atitinkamų priemonių prieš laivo, susijusio su pažeidimu, kapitoną ar bet kurį kitą už pažeidimą atsakingą juridinį arba fizinį asmenį.

86 straipsnis

Pažeidimo nagrinėjimo perdavimas

1. Valstybė narė, kurios teritorijoje ar vandenyse buvo nustatytas pažeidimas, to pažeidimo nagrinėjimą gali perduoti vėliavos valstybės narės arba valstybės narės, kurios pilietis yra pažeidimą padaręs asmuo, kompetentingoms institucijoms, jeigu ta valstybė narė sutinka ir jeigu labiau tikėtina, kad perdavus pažeidimo nagrinėjimą bus pasiektas 89 straipsnio 2 dalyje nurodytas rezultatas.

2. Vėliavos valstybė narė pažeidimo nagrinėjimą gali perduoti inspektuojančios valstybės narės kompetentingoms institucijoms, jeigu ta valstybė narė sutinka ir jeigu labiau tikėtina, kad perdavus pažeidimo nagrinėjimą bus pasiektas 89 straipsnio 2 dalyje nurodytas rezultatas.

87 straipsnis

Bendrijos inspektorių nustatytas pažeidimas

Valstybės narės imasi visų atitinkamų priemonių visų pažeidimų, kuriuos Bendrijos inspektoriai nustatė vandenyse, į kuriuos jos turi suverenias teises arba kurie priklauso jų jurisdikcijai, arba su jų vėliava plaukiojančiame žvejybos laive, atžvilgiu.

88 straipsnis

Taisomosios priemonės, kurių imamasi, jeigu išskrovimo ar perkrovimo valstybė narė nenagrinėja pažeidimo

1. Jeigu išskrovimo arba perkrovimo valstybė narė yra ne vėliavos valstybė narė ir jos kompetentingos institucijos nesiima atitinkamų priemonių prieš pažeidimą padariusius fizinius ar juridinius asmenis arba jeigu ji neperduoda pažeidimo nagrinėjimo pagal 86 straipsnį, neteisėtai iškrautus ar perkrautus žuvų kiekius galima išskaičiuoti iš išskrovimo ar perkrovimo valstybei narei skirtos kvotos.

2. Iš išskrovimo arba perkrovimo valstybės narės kvotos išskaičiuotinus žuvų kiekius 119 straipsnyje nurodyta tvarka Komisija nustato pasikonsultavusi su dviem atitinkamomis valstybėmis narėmis.

3. Jeigu išskrovimo arba perkrovimo valstybės narės atitinkama kvota jau išnaudota, taikomas 37 straipsnis. Tuo tikslu laikoma, kad neteisėtai iškrautų ar perkrautų žuvų kiekiai yra lygūs žalos, kurią patyrė vėliavos valstybė narė, dydžiui, kaip nurodyta tame straipsnyje.

VIII ANTRAŠTINĖ DALIS

VYKDYMO UŽTIKRINIMAS

89 straipsnis

Reikalavimų laikymosi užtikrinimo priemonės

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų sistemingai imamasi atitinkamų priemonių, įskaitant administracinius veiksmus ar baudžiamojo proceso veiksmus pagal jų nacionalinę teisę, prieš fizinius ar juridinius asmenis, kurie įtariami pažeidę kurią nors bendrosios žuvininkystės politikos taisyklę.

2. Pagal atitinkamas nacionalinės teisės nuostatas apskaičiuojamas toks bendras sankcijų ir papildomų sankcijų lygis, kad būtų užtikrinta, kad pažeidimus padarę asmenys iš esmės netektų šiuos pažeidimus įvykdžius gautos ekonominės naudos, nepažeidžiant teisėtos teisės vykdyti profesinę veiklą. Šiomis sankcijomis taip pat užtikrinama, kad rezultatai atitiktų tokių pažeidimų sunkumą ir taip būtų veiksmingai atgrasoma nuo kitų panašių pažeidimų.

3. Valstybės narės gali taikyti sistemą, pagal kurią bauda būtų proporcinga juridinio asmens apyvartai arba finansinei naudai, gautai ar planuotai gauti padarius pažeidimą.

4. Valstybės narės, kurios jurisdikcijoje padarytas pažeidimas, kompetentingos institucijos pagal nacionalinėje teisėje nustatytas procedūras nedelsdamos praneša vėliavos valstybei narei, valstybei narei, kurios pilietis yra pažeidėjas, arba bet kuriai kitai valstybei narei, kuri gali būti suinteresuota tolesne eiga, apie administracinius veiksmus, baudžiamąjį procesą ar kitas priemones, kurių buvo imtasi, ir apie bet kokį galutinį su tokiu pažeidimu susijusį sprendimą, įskaitant pagal 92 straipsnį paskirtų taškų skaičių.

90 straipsnis

Sankcijos už sunkius pažeidimus

1. Taikant šį reglamentą sunkiais pažeidimais laikomi ne tik Reglamento (EB) Nr. 1005/2008 42 straipsnyje nurodyti pažeidimai, bet ir toliau išvardytos veikos, atsižvelgiant į atitinkamo pažeidimo sunkumą, kurių nustato valstybės narės kompetentinga institucija, atsižvelgdama į tam tikrus kriterijus, pavyzdžiui, žalos pobūdį, jos dydį, pažeidėjo ekonominę padėtį ir pažeidimo mastą ar pasikartojantį pobūdį:

- a) iškrovimo deklaracijos arba pardavimo pažymos neperdavimas tais atvejais, kai sugauti kiekiai iškraunami trečiosios šalies uoste;
 - b) manipuliavimas varikliu siekiant padidinti jo galią, kuri viršytų variklio sertifikate nurodytą didžiausią ilgalaikę variklio galią;
 - c) vykdamas žvejybos operacijas sugautų rūšių, kurioms taikomos kvotos, neiškrovimas, nebent toks iškrovimas prieštarautų bendrosios žuvininkystės politikos taisyklėse nustatytiems įpareigojimams vykdamas žvejybą ar žvejybos rajonuose, kuriems šios taisyklės taikomos.
2. Valstybės narės užtikrina, kad sunkų pažeidimą padariusiam fiziniam asmeniui ar juridiniam asmeniui, kuris laikomas atsakingu už sunkų pažeidimą, būtų taikomos veiksmingos, proporcingos ir atgrasomosios administracinės sankcijos pagal Reglamento (EB) Nr. 1005/2008 IX skyriuje numatytas sankcijas ir priemones.
 3. Nepažeisdamos Reglamento (EB) Nr. 1005/2008 44 straipsnio 2 dalies nuostatų valstybės narės taiko sankciją, kuri veiksmingai atgraso ir kuri, jeigu tinkama, apskaičiuojama pagal padarius sunkų pažeidimą gautų žuvininkystės produktų vertę.
 4. Nustatydamas sankcijos dydį, valstybės narės atsižvelgia ir į žuvininkystės išteklius bei jūrų aplinkai padarytos žalos dydį.
 5. Valstybės narės taip pat arba alternatyviai gali taikyti veiksmingas, proporcingas ir atgrasomąsias baudžiamąsias sankcijas.
 6. Kartu su šiame skyriuje numatytomis sankcijomis galima taikyti kitas sankcijas ar priemones, ypač nurodytąsias Reglamento (EB) Nr. 1005/2008 45 straipsnyje.

91 straipsnis

Neatidėliotinos vykdymo užtikrinimo priemonės

Valstybės narės imasi neatidėliotinų priemonių, kad žvejybos laivų kapitonas, ar kitiems fiziniams ar juridiniams asmenims, kurie buvo užklupti darantys sunkų pažeidimą, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1005/2008 42 straipsnyje, būtų užkirstas kelias toliau daryti šiuos pažeidimus.

92 straipsnis

Už sunkius pažeidimus taikoma taškų sistema

1. Valstybės narės taiko taškų, skiriamų už sunkius pažeidimus, nurodytus Tarybos reglamento (EB) Nr. 1005/2008 42 straipsnio 1 dalies a punkte, sistemą, pagal kurią žvejybos licencijos turėtojui už bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių pažeidimą skiriamas atitinkamas taškų skaičius.

2. Kai fizinis asmuo padaro bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių sunkų pažeidimą arba kai juridinis asmuo laikomas atsakingu už tokį sunkų pažeidimą, žvejybos licencijos turėtojui už pažeidimą skiriamas atitinkamas taškų skaičius. Skirtų taškų skaičius perkeliamas visiems būsiniams to žvejybos laivo žvejybos licencijos turėtojams, jei laivas parduodamas, perduodamas ar kitu būdu keičiamas nuosavybės ir jį teisės po pažeidimo datos. Žvejybos licencijos turėtojui suteikiama teisė į sprendimo peržiūrą pagal nacionalinę teisę.

3. Kai bendras taškų skaičius tampa lygus nustatytam taškų skaičiui ar jį viršija, žvejybos licencijos galiojimas automatiškai sustabdomas bent dviem mėnesiams. Jei dėl to, kad licencijos turėtojui buvo skirtas nustatytas taškų skaičius, žvejybos licencijos galiojimas sustabdomas antrą kartą, jis sustabdomas keturiems mėnesiams, jei trečią kartą – aštuoniems mėnesiams, jei ketvirtą kartą – vieneriems metams. Jeigu nustatytas taškų skaičius turėtojui skiriamas penktą kartą, žvejybos licencija galutinai panaikinama.

4. Jeigu žvejybos licencijos turėtojas per trejus metus nuo paskutinio sunkaus pažeidimo dienos nepadarо kito sunkaus pažeidimo, visi į žvejybos licenciją įrašyti taškai išbraukiami.

5. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos laikantis 119 straipsnyje nurodytos tvarkos.

6. Valstybės narės taip pat įdiegia taškų sistemą, pagal kurią laivo kapitonas už jo padarytus sunkius bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių pažeidimus skiriami atitinkami taškai.

93 straipsnis

Nacionaliniai pažeidimų registrai

1. Valstybės narės nacionaliniame registre registruoja visus bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių pažeidimus, kuriuos padarė su jų vėliava plaukiojantys laivai arba jų piliečiai, įskaitant jiems skirtas sankcijas ir paskirtų taškų skaičių. Valstybės narės savo nacionaliniame pažeidimų registre taip pat registruoja su jų vėliava plaukiojančių žvejybos laivų arba jų piliečių padarytus pažeidimus, kurie nagrinėjami kitose valstybėse narėse, kai iš turinčios jurisdikciją valstybės narės pagal 90 straipsnį gauna pranešimą apie galutinį sprendimą.

2. Vykdydamas tolesnius veiksmus, susijusius su bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių pažeidimu, valstybės narės gali prašyti kitų valstybių narių iš savo nacionalinių registrų pateikti informaciją apie žvejybos laivus ir asmenis, kurie įtariami padarę atitinkamą pažeidimą arba kurie buvo užklupti darantys atitinkamą pažeidimą.

3. Jeigu valstybė narė prašo, kad kita valstybė narė pateiktų informaciją apie priemones, kurių imtasi dėl pažeidimo, ta kita valstybė narė gali pateikti susijusią informaciją apie atitinkamus žvejybos laivus ir asmenis.

4. Nacionaliniuose pažeidimų registruose pateikti duomenys laikomi tik tol, kol jie reikalingi šio reglamento tikslams, tačiau bet kuriuo atveju ne mažiau kaip trejus kalendorinius metus, skaičiuojant nuo kitų metų po tų, kuriais informacija buvo užregistruota.

IX ANTRAŠTINĖ DALIS

KONTROLĖS PROGRAMOS

94 straipsnis

Bendros kontrolės programos

Valstybės narės tarpusavyje ir kiekviena savo iniciatyva gali vykdyti su žuvininkystės veikla susijusias kontrolės, inspektavimo ir priežiūros programas.

95 straipsnis

Specialiosios kontrolės ir inspektavimo programos

1. Pasitarusi su atitinkamomis valstybėmis narėmis, Komisija 119 straipsnyje nurodyta tvarka gali nuspręsti, kuriai žvejybos rūšiai bus taikomos specialiosios kontrolės ir inspektavimo programos.

2. 1 dalyje nurodytose specialiosiose kontrolės ir inspektavimo programose nustatomi inspektavimo veiklos tikslai, prioritetai, procedūros ir gairės. Šios gairės grindžiamos rizikos valdymo principais ir periodiškai persvarstomos išanalizavus pasiektus rezultatus.

3. Įsigaliojus daugiamečiam planui ir prieš pradėdant vykdyti specialiąją kontrolės ir inspektavimo programą, kiekviena valstybė narė parengia rizikos valdymo principais pagrįstus tikslinius inspektavimo veiklos standartus.

4. Atitinkamos valstybės narės priima reikiamas priemones, kuriomis siekiama užtikrinti specialiųjų kontrolės ir inspektavimo programų vykdymą, visų pirma susijusias su būtinais žmogiškaisiais bei materialiniais ištekliais ir laikotarpiais bei zonomis, kuriose šie ištekliai turi būti naudojami.

X ANTRAŠTINĖ DALIS

KOMISIJOS ATLIEKAMAS VERTINIMAS IR KONTROLĖ

96 straipsnis

Bendrieji principai

1. Komisija kontroliuoja ir vertina, kaip valstybės narės taiko bendrosios žuvininkystės politikos taisyklės, nagrinėdama informaciją bei dokumentus, atlikdama patikras, savarankiškus inspektavimus bei auditą, ir sudaro palankesnes sąlygas joms koordinuoti veiklą bei bendradarbiauti. Šiuo tikslu Komisija savo nuožiūra ir pasitelkusi savo išteklius gali inicijuoti ir atlikti tyrimus, patikras, inspektavimą ir auditą. Ji visų pirma gali tikrinti:

- a) kaip valstybės narės ir jų kompetentingos institucijos taiko ir įgyvendina bendrosios žuvininkystės politikos taisyklės;
- b) kaip bendrosios žuvininkystės politikos taisyklės taikomos ir įgyvendinamos trečiosios šalies vandenyse pagal tarptautinį susitarimą su ta šalimi;
- c) ar nacionalinės administracinės procedūros ir inspektavimo bei priežiūros veikla atitinka bendrosios žuvininkystės politikos taisyklės;
- d) ar privalomi dokumentai parengti ir suderinami su taikomomis taisyklėmis;
- e) sąlygas, kuriomis valstybės narės vykdo kontrolės veiklą;
- f) kaip nustatomi ir nagrinėjami pažeidimai;
- g) kaip valstybės narės bendradarbiauja tarpusavyje.

2. Valstybės narės bendradarbiauja su Komisija, kad padėtų jai įvykdyti jos užduotis. Valstybės narės užtikrina, kad apie pagal šią antraštinę dalį atliekamas patikras, savarankiškus inspektavimus bei auditą nebūtų viešai skelbiama, kai viešumas kenkia užduočių atlikimui vietoje. Kai Komisijos pareigūnams iškyla sunkumų vykdamas savo pareigas, atitinkamos valstybės narės sudaro sąlygas Komisijai vykdyti užduotis ir suteikia Komisijos pareigūnams galimybę įvertinti konkrečias kontrolės bei inspektavimo operacijas.

Valstybės narės suteikia Komisijai tokią paramą, kokios jai reikia jos užduotims atlikti.

97 straipsnis

Komisijos pareigūnų kompetencija

1. Komisijos pareigūnai gali atlikti patikras ir inspektavimus žvejybos laivuose, taip pat įmonių bei kitų įstaigų patalpose, kuriose vykdoma su bendrąja žuvininkystės politika susijusi veikla, jiems suteikiama galimybė gauti visą informaciją ir dokumentus, kurių jiems reikia jų pareigoms vykdyti, tokios pat apimties ir tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir valstybės narės, kurioje atliekama patikra ir inspektavimas, pareigūnai.

2. Jiems suteikiama teisė paimti atitinkamų rinkmenų kopijas ir būtinus ėminius, jei jie turi pagrįstų priežasčių manyti, kad nesilaikoma bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių. Jie gali prašyti, kad būtų atskleista inspektuojamose patalpose esančių asmenų tapatybė.

3. Komisijos pareigūnai neturi didesnių įgaliojimų nei nacionaliniai inspektoriai; jie neturi policijos ar teisėsaugos pareigūnų įgaliojimų.

4. Komisijos pareigūnai pateikia raštišką įgaliojimą, kuriame nurodoma jų tapatybė ir statusas.

5. Komisija savo pareigūnams parengia rašytinius nurodymus, kuriuose išdėsto jų įgaliojimus ir jų darbo tikslus.

98 straipsnis

Patikros

1. Kai, Komisijos nuomone, būtina, jos pareigūnai gali dalyvauti nacionalinėms kontrolės institucijoms vykdant kontrolės veiklą. Atlikdama šias patikros užduotis Komisija užmezga reikiamus ryšius su valstybėmis narėmis, kad, jeigu įmanoma, būtų parengta abipusiai priimtina patikros programa.

2. Atitinkama valstybė narė užtikrina, kad atitinkamos įstaigos ar asmenys sutiktų, kad būtų atliekamos 1 dalyje nurodytos patikros.

3. Jeigu pirminėje patikros programoje numatytų kontrolės ir inspektavimo operacijų neįmanoma atlikti dėl pagrįstų priežasčių, Komisijos pareigūnai, palaikydami ryšius su atitinkamos valstybės narės kompetentingomis institucijomis, ir joms pritarus iš dalies pakeičia pirminę patikros programą.

4. Jeigu kontrolės ir inspektavimo užduotys atliekamos jūroje arba orlaiviais, kontrolės ir patikrinimo operacijoms vadovauja tik laivo kapitonas ar orlaivio vadas. Vadovaudamas operacijoms jis tinkamai atsižvelgia į 1 dalyje nurodytą patikros programą.

5. Komisija gali pasirūpinti, kad valstybėje narėje besilankančius jos pareigūnus kaip stebėtojai lydėtų vienas ar daugiau kitos valstybės narės pareigūnų. Gavusi Komisijos prašymą, net ir iš anksto neįspėjus, siunčiančioji valstybė narė paskiria nacionalinius pareigūnus stebėtojais. Valstybės narės taip pat gali sudaryti nacionalinių pareigūnų, kuriuos Komisija gali kviešti dalyvauti šiose kontrolės ir inspektavimo operacijose, sąrašą. Komisija savo nuožiūra gali kviešti į šį sąrašą įrašytus nacionalinius pareigūnus ar tuos, apie kuriuos jai buvo pranešta. Tam tikrais atvejais Komisija gali perduoti sąrašą visoms valstybėms narėms.

6. Komisijos pareigūnai, jei jų nuomone tai būtina, gali nuspręsti atlikti šiame straipsnyje nurodytą patikrą be išankstinio pranešimo.

99 straipsnis

Savarankiškas inspektavimas

1. Jeigu yra priežasčių manyti, kad taikant bendrosios žuvininkystės politikos taisyklės padaryta pažeidimų, Komisija gali imtis savarankiško inspektavimo. Šį inspektavimą ji atlieka savo iniciatyva ir nedalyvaujant atitinkamos valstybės narės pareigūnams.

2. Visus operatorius galima savarankiškai inspektuoti, jeigu tai laikoma būtina.

3. Vykdamas savarankišką inspektavimą valstybės narės teritorijoje arba vandenyse, kurie priklauso jos jurisdikcijai arba į kuriuos ji turi suverenias teises, taikomos tos valstybės narės procesinės taisyklės.

4. Jei Komisijos pareigūnai nustato sunkų šio reglamento nuostatų pažeidimą valstybės narės teritorijoje ar vandenyse, į kuriuos ji turi suverenias teises ar kurie priklauso jos jurisdikcijai, jie apie tai nedelsdami informuoja atitinkamos valstybės narės kompetentingas institucijas, kurios imasi atitinkamų priemonių dėl šio pažeidimo.

100 straipsnis

Auditas

Komisija gali atlikti valstybių narių kontrolės sistemų auditą. Atliekant auditą visų pirma gali būti vertinama:

- a) kvotų ir pastangų valdymo sistema;
- b) duomenų tvirtinimo sistemos, įskaitant laivų stebėjimo sistemų, duomenų, sugautų kiekių, žvejybos pastangų ir prekybos duomenų, taip pat su Bendrijos žvejybos laivyno registru susijusių duomenų kryžminio patikrinimo sistemas, taip pat licencijų bei žvejybos leidimų tikrinimas;
- c) administracinė struktūra, įskaitant turimų darbuotojų ir turimų priemonių pakankumą, darbuotojų mokymas, visų kontrolės procese dalyvaujančių valdžios institucijų funkcijų atskyrimas, taikomi darbų koordinavimo mechanizmai ir bendras tų institucijų veiklos rezultatų vertinimas;
- d) operatyvinės sistemos, įskaitant paskirtųjų uostų kontrolės procedūras;
- e) nacionalinės kontrolės veiksmų programos, įskaitant tikrinimo lygių nustatymą ir jų taikymą;
- f) nacionalinė sankcijų sistema, įskaitant tai, ar paskirtos sankcijos yra tinkamos, procesų trukmė, ekonominę naudą, kurios neteko pažeidėjai, ir atgrasomąjį sankcijų sistemos pobūdį.

101 straipsnis

Patikrų, savarankiško inspektavimo ir audito ataskaitos

1. Atlikus patikras ir savarankiškus inspektavimus, per vieną dieną po jų atlikimo Komisija atitinkamoms valstybėms narėms praneša jų preliminarius rezultatus.

2. Komisijos pareigūnai po kiekvienos patikros, savarankiško inspektavimo ar audito parengia patikros, savarankiško inspektavimo ar audito ataskaitą. Užbaigus patikrą, savarankišką inspektavimą ar auditą, jų ataskaitos per mėnesį pateikiamos atitinkamai valstybei narėi. Valstybėms narėms sudaroma galimybė per vieną mėnesį pareikšti pastabas dėl ataskaitos išvadų.

3. Remdamosi 2 dalyje nurodyta ataskaita, valstybės narės imasi reikiamų veiksmų.

4. Komisija galutinės patikros, savarankiško inspektavimo ir audito ataskaitas kartu su atitinkamos valstybės narės pastabomis skelbia saugiojoje savo oficialios svetainės dalyje.

102 straipsnis

Tolesni su patikros, savarankiško inspektavimo ir audito ataskaitomis susiję veiksmai

1. Valstybės narės Komisijai pateikia tokią atitinkamą informaciją apie šio reglamento įgyvendinimą, kokios Komisija paprašo. Prašyme pateikti tokią informaciją Komisija konkrečiai nurodo pagrįstą laiką, per kurį ji turi būti pateikta.

2. Jeigu Komisija mano, kad įgyvendinant bendrosios žuvininkystės politikos taisykles padaryta pažeidimų arba kad galiojančios kontrolės nuostatos ir metodai tam tikrose valstybėse narėse nėra veiksmingi, ji apie tai praneša atitinkamoms valstybėms narėms, kurios atlieka administracinį tyrimą, kuriame gali dalyvauti Komisijos pareigūnai.

3. Atitinkamos valstybės narės Komisijai praneša apie tyrimo rezultatus ir nusiunčia ataskaitą, parengtą ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo Komisijos prašymo gavimo. Šį laikotarpį Komisija gali pratęsti tik gavusi tinkamai pagrįstą valstybės narės prašymą, kuriuo pagrįstai prašoma pratęsti šį laikotarpį.

4. Jeigu atlikus 2 dalyje nurodytą administracinį tyrimą pažeidimai nepašalinami arba jeigu vykdydama 98 ir 99 straipsniuose nurodytas patikras ar savarankiškus inspektavimus arba 100 straipsnyje nurodytą auditą Komisija nustato valstybės narės kontrolės sistemos trūkumą, Komisija kartu su ta valstybe narė parengia veiksmų planą. Valstybė narė imasi visų būtinų priemonių tam veiksmų planui įgyvendinti.

XI ANTRAŠTINĖ DALIS

PRIEMONĖS, KURIOMIS UŽTIKRINAMA, KAD VALSTYBĖS NARĖS LAIKYTŪSI BENDROSIOS ŽUVININKYSTĖS POLITIKOS TIKSLŲ

I SKYRIUS

Finansinės priemonės

103 straipsnis

Bendrijos finansinės paramos sustabdymas ir panaikinimas

1. Komisija gali nuspręsti ne daugiau kaip 18 mėnesių sustabdyti visos pagal Reglamentą (EB) Nr. 1198/2006 ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 861/2006 8 straipsnio a punktą numatytos Bendrijos finansinės paramos ar jos dalies mokėjimą, jei turima įrodymų, kad:

- a) finansuojamų priemonių veiksmingumui daro arba yra tikėtina, kad darys poveikį bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių nesilaikymas, visų pirma žuvininkystės išteklių išsaugojimo ir valdymo, laivyno pritaikymo bei žuvininkystės kontrolės srityse;
- b) toks taisyklių nesilaikymas yra tiesiogiai siejamas su atitinkama valstybe narė; ir
- c) dėl taisyklių nesilaikymo gali kilti didelė grėsmė gyvųjų vandens išteklių išsaugojimui arba veiksmingam Bendrijos kontrolės ir vykdymo užtikrinimo sistemos veikimui,

ir jeigu remdamasi turima informacija ir prireikus išnagrinėjusi valstybės narės paaiškinimus, Komisija padarė išvadą, kad ta valstybė narė nesiėmė reikiamų priemonių padėčiai ištaisyti ir kad artimiausiu metu ji nesugebės to padaryti.

2. Jei sustabdymo laikotarpiu atitinkama valstybė narė nesusugeba įrodyti, kad ji ėmėsi veiksmų padėčiai ištaisyti, siekdama užtikrinti, kad ateityje bus laikomasi taikomų taisyklių ir kad bus užtikrintas jų vykdymas, arba įrodyti, kad nėra rimto pavojaus, jog bus pakenkta būsimos Bendrijos kontrolės ir vykdymo užtikrinimo sistemos veiksmingam veikimui, Komisija gali panaikinti visą Bendrijos finansinę paramą, kurios mokėjimas buvo sustabdytas pagal 1 dalį, arba tokios paramos dalį. Parama panaikinama tik jeigu atitinkamas mokėjimas buvo sustabdytas 12 mėnesių.

3. Prieš imdamasi 1 ir 2 dalyse nurodytų priemonių Komisija raštu informuoja atitinkamą valstybę narę apie nustatytus valstybės narės kontrolės sistemos trūkumus bei apie savo ketinimą priimti 1 arba 2 dalyje nurodytą sprendimą ir pareikalauja imtis veiksmų padėčiai ištaisyti per laikotarpį, kurį Komisija nustato atsižvelgusi į pažeidimo sunkumą, tačiau ne mažiau kaip per mėnesį.

4. Jeigu per 3 dalyje nurodytą laikotarpį valstybė narė neatsako į toje dalyje nurodytą raštą, Komisija, remdamasi tuo metu turima informacija, gali priimti 1 ar 2 dalyje nurodytą sprendimą.

5. Mokėjimų, kurie gali būti sustabdyti ar atšaukti, procentinė dalis nustatoma, proporcingai įvertinus galiojančių išsaugojimo, kontrolės, inspektavimo ar vykdymo užtikrinimo taisyklių nesilaikymo pobūdį bei reikšmę ir grėsmę gyvųjų vandens išteklių išsaugojimui ar Bendrijos kontrolės ir vykdymo užtikrinimo sistemos veiksmingam veikimui, ir atsižvelgiama į esamo ar tikėtino poveikio finansuojamų priemonių veiksmingumui mastą. Atsižvelgiama į tai, kokią priemonių, kurioms skiriama 1 dalyje nurodyta finansinė parama, santykinę dalį sudaro žvejyba ir su žvejyba susijusi veikla, su kuria yra susijęs taisyklių nesilaikymas, ir tuo apsiribojama.

6. Sprendimai pagal šį straipsnį priimami tinkamai atsižvelgiant į visas svarbias aplinkybes ir taip, kad būtų aiškiai ekonomiškai susietos taisyklių nesilaikymo esmė ir priemonė, su kuria susijusi sustabdyta ar atšaukta Bendrijos finansinė parama.

7. Sustabdymas nutraukiamas, jeigu nebetenkinamos 1 dalyje nustatytos sąlygos.

8. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės patvirtinamos 119 straipsnyje nurodyta tvarka.

II SKYRIUS

Žvejybos uždraudimas

104 straipsnis

Žvejybos uždraudimas tais atvejais, kai nesilaikoma bendrosios žuvininkystės politikos tikslų

1. Jeigu valstybė narė nevykdo savo įsipareigojimų įgyvendinant daugiamečių planą ir jeigu Komisija turi įrodymų, kad nevykdant šių įsipareigojimų gali būti padaryta didelė žala atitinkamų išteklių išsaugojimui, Komisija gali paskelbti, kad atitinkamai valstybei narei laikinai uždraudžiama žvejyba, kuriai minėti trūkumai turi įtakos.

2. Komisija atitinkamai valstybei narei raštu pateikia savo išvadas bei atitinkamus dokumentus ir nustato ne ilgesnį kaip dešimties darbo dienų terminą, per kurį valstybė narė turi įrodyti, kad tą žvejybą galima saugiai vykdyti.

3. 1 dalyje nurodytos priemonės taikomos tik jeigu valstybė narė per 2 dalyje nurodytą terminą neatsako į Komisijos prašymą arba jeigu manoma, kad atsakymas nepakankamas, arba jeigu iš atsakymo galima daryti aiškią išvadą, kad būtinos priemonės neįgyvendintos.

4. Komisija paskelbia apie žvejybos draudimo panaikinimą, jeigu patenkindama Komisijos reikalavimus valstybė narė raštiškai įrodo, kad tą žvejybą galima saugiai vykdyti.

III SKYRIUS

Išskaitymas iš kvotų ir žvejybos pastangų

105 straipsnis

Išskaitymas iš kvotų

1. Kai Komisija nustato, kad valstybė narė viršijo jai skirtas kvotas, ji atlieka išskaitymus iš tos valstybės narės būsimų kvotų.

2. Jei valstybė narė pereikvoja atitinkamais metais jos turimą kvotą, išteklių arba išteklių grupės paskyrimą ar dalį, Komisija kitais metais ar per kelerius ateinančius metus atlieka išskaitymus iš pereikvojusios valstybės narės metinės kvotos, paskyrimo ar dalies taikydama daugiklį pagal šią lentelę:

Pereikvotų išteklių kiekio ir leidžiamo iškrovimo santykis	Daugiklis
iki 5 %	Pereikvotas išteklių kiekis * 1,0
Daugiau kaip 5 % – ne daugiau kaip 10 %	Pereikvotas išteklių kiekis * 1,1
Daugiau kaip 10 % – ne daugiau kaip 20 %	Pereikvotas išteklių kiekis * 1,2
Daugiau kaip 20 % – ne daugiau kaip 40 %	Pereikvotas išteklių kiekis * 1,4
Daugiau kaip 40 % – ne daugiau kaip 50 %	Pereikvotas išteklių kiekis * 1,8
Bet koks kitas pereikvojimas, kai pereikvojama daugiau nei 50 %	Pereikvotas išteklių kiekis * 2,0

Vis dėlto visais atvejais, kai su leidžiamu iškrovimu susijęs pereikvotas išteklių kiekis yra 100 tonų ar mažesnis, atliekamas išskaitymas lygus „pereikvotam išteklių kiekiui * 1,00“.

3. Be 2 dalyje nurodyto daugiklio, taikomas daugiklis 1,5, jei:

- per ankstesnius dvejus metus valstybė narė pakartotinai pereikvojo savo kvotą, išteklių arba išteklių grupės paskyrimą ar dalį, ir jeigu dėl šio pereikvojimo buvo atliktas 2 dalyje nurodytas išskaitymas; arba
- remiantis turimomis mokslinėmis, techninėmis ir ekonominėmis rekomendacijomis, visų pirma ŽMTEK parengtomis ataskaitomis nustatoma, kad pereikvojimas kelia didelę grėsmę atitinkamų išteklių išsaugojimui; arba
- ištekliais taikomas daugiamečių planas.

4. Jei valstybė narė pereikvojo ankstesniais metais turėtą kvotą, išteklių arba išteklių grupės paskyrimą ar dalį, Komisija, pasikonsultavusi su ta valstybe nare, gali 119 straipsnyje nurodyta tvarka išskaityti kvotas iš būsimų tos valstybės narės kvotų atsižvelgdama į pereikvojimo lygį.

5. Jeigu išskaičiavimas pagal 1 ir 2 dalis iš pereikvotos kvotos, išteklių arba išteklių grupės paskyrimo ar dalies negali būti atliktas, nes atitinkama valstybė narė neturi ar neturi pakankamai kvotos, išteklių ar išteklių grupės paskyrimo ar dalies, Komisija, pasikonsultavusi su ta valstybe narė, pagal 1 dalį kitais metais ar per kelerius ateinančius metus gali atlikti išskaitymus iš tai valstybei narėi tame pačiame geografiniame rajone paskirtų ar tokios pačios komercinės vertės kitų išteklių ar išteklių grupės kvotų.

6. Išsamios šio straipsnio taikymo, visų pirma atitinkamų kiekių nustatymo, taisyklės gali būti patvirtintos 119 straipsnyje nurodyta tvarka.

106 straipsnis

Žvejybos pastangų išskaitymas

1. Kai Komisija nustato, kad valstybė narė viršijo jai skirtas žvejybos pastangas, ji atlieka išskaitymus iš tos valstybės narės būsimų žvejybos pastangų.

2. Jei viršijamos valstybės narės tam tikrame geografiniame rajone ar tam tikrai žvejybos rūšiai skirtos žvejybos pastangos, Komisija kitais metais ar per kelerius ateinančius metus atlieka išskaitymus iš tos valstybės narės atitinkamame geografiniame rajone ar tam tikrai žvejybos rūšiai skirtų žvejybos pastangų taikydama daugiklį pagal šią lentelę:

Turimų žvejybos pastangų viršijimo mastas	Daugiklis
iki 5 %	Viršytas kiekis* 1,0
Daugiau kaip 5 % – ne daugiau kaip 10 %	Viršytas kiekis* 1,1
Daugiau kaip 10 % – ne daugiau kaip 20 %	Viršytas kiekis* 1,2
Daugiau kaip 20 % – ne daugiau kaip 40 %	Viršytas kiekis* 1,4
Daugiau kaip 40 % – ne daugiau kaip 50 %	Viršytas kiekis* 1,8
Bet koks kitas viršijimas, didesnis nei 50 %	Viršytas kiekis* 2,0

3. Jei išskaitymo pagal 2 dalį iš viršytų didžiausių leidžiamų žvejybos pastangų negalima atlikti nes atitinkama valstybė narė neturi ar turi nepakankamai didžiausių leidžiamų žvejybos pastangų, Komisija pagal 2 dalį kitais metais ar per kelerius ateinančius metus gali atlikti išskaitymus iš tai valstybei narėi tame pačiame geografiniame rajone paskirtos žvejybos pastangos.

4. Išsamios šio straipsnio taikymo, visų pirma atitinkamų žvejybos pastangų nustatymo, taisyklės gali būti patvirtintos 119 straipsnyje nurodyta tvarka.

107 straipsnis

Išskaitymai iš kvotų, jeigu nesilaikoma bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių

1. Jeigu turima įrodymų, kad valstybė narė nesilaiko taisyklių, susijusių su ištekliais, kuriems taikomi daugiamečiai planai, ir kad dėl to gali kilti didelė grėsmė šių išteklių išsaugojimui, kitais metais Komisija gali atlikti išskaitymus iš tai valstybei narėi skirtų metinių kvotų, išteklių arba išteklių grupės paskyrimų ar dalių taikydama proporcingumo principą ir atsižvelgdama į tiems ištekliams padarytą žalą.

2. Komisija atitinkamai valstybei narėi raštu praneša apie savo išvadas ir nustato ne ilgesnį kaip 15 darbo dienų terminą, per kurį valstybė narė turi įrodyti, kad tą žvejybos veiklą galima saugiai vykdyti.

3. 1 dalyje nurodytos priemonės taikomos tik jeigu valstybė narė per 2 dalyje nurodytą terminą neatsako į Komisijos prašymą arba jeigu manoma, kad atsakymas nepakankamas, arba jeigu iš atsakymo galima daryti aiškią išvadą, kad privalomos priemonės neįgyvendintos.

4. Išsamios šio straipsnio taikymo, visų pirma atitinkamų kiekių nustatymo, taisyklės priimamos 119 straipsnyje nurodyta tvarka.

IV SKYRIUS

Neatidėliotinos priemonės

108 straipsnis

Neatidėliotinos priemonės

1. Jeigu turima įrodymų, įskaitant Komisijos atliktų mėginių ėmimo atrankos rezultatais pagrįstus įrodymus, kad žvejybos veikla ir (arba) priemonės, kurių ėmėsi valstybė narė arba valstybės narės, trukdo įgyvendinti išsaugojimo ir valdymo priemones, patvirtintas pagal daugiamečius planus, ar kelia grėsmę jūrų ekologinei sistemai ir dėl to reikia imtis skubių veiksmų, Komisija, gavusi pagrįstą bet kurios valstybės narės prašymą, arba savo iniciatyva gali nuspręsti imtis neatidėliotinių priemonių, kurios būtų taikomos ne ilgiau kaip šešis mėnesius. Komisija gali dar kartą nuspręsti pratęsti neatidėliotinių priemonių taikymą ne ilgiau kaip šešis mėnesius.

2. Šio straipsnio 1 dalyje numatytos neatidėliotinos priemonės yra proporcingos iškilusiai grėsmei ir joms, *inter alia*, priskirtina:

- su atitinkamų valstybių narių vėliava plaukiojančių laivų žvejybos veiklos sustabdymas;
- žvejybos uždraudimas žvejybos rajone;

- c) draudimas Bendrijos operatoriams leisti iškrauti, perkelti į varžas tukinimui arba auginimui ar perkrauti žuvis arba žuvininkystės produktus, kuriuos sugavo su atitinkamų valstybių narių vėliava plaukiojantys laivai;
- d) draudimas pateikti rinkai ar kitais komerciniais tikslais naudoti žuvis arba žuvininkystės produktus, kuriuos sugavo su atitinkamų valstybių narių vėliava plaukiojantys laivai;
- e) draudimas tiekti gyvas žuvis, skirtas auginti žuvininkystės ūkiuose, kurie veikia atitinkamų valstybių narių jurisdikcijai priklausančiuose vandenyse;
- f) draudimas priimti gyvas žuvis, kurias sugavo su atitinkamos valstybės narės vėliava plaukiojantys laivai ir kurios būtų skirtos auginti žuvininkystės ūkiuose, kurie veikia kitų valstybių narių jurisdikcijai priklausančiuose vandenyse;
- g) draudimas su atitinkamos valstybės narės vėliava plaukiojantiems žvejybos laivams žvejoti kitų valstybių narių jurisdikcijai priklausančiuose vandenyse;
- h) valstybių narių pateiktų žvejybos duomenų tinkamas pakeitimas.

3. Valstybė narė 1 dalyje nurodytą prašymą tuo pat metu perduoda ir Komisijai, ir atitinkamai valstybei narei. Kitos valstybės narės savo pastabas raštu Komisijai gali pateikti per penkias darbo dienas nuo prašymo gavimo. Komisija sprendimą priima per 15 darbo dienų nuo prašymo gavimo.

4. Neatidėliotinos priemonės įsigalioja nedelsiant. Apie jas pranešama atitinkamoms valstybėms narėms ir paskelbiama Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

5. Susijusios valstybės narės gali perduoti Komisijos sprendimą Tarybai per 15 darbo dienų nuo pranešimo gavimo.

6. Per vieną mėnesį nuo perduoto dokumento gavimo dienos Taryba kvalifikuota balsų dauguma gali priimti kitokį sprendimą.

XII ANTRAŠTINĖ DALIS

DUOMENYS IR INFORMACIJA

I SKYRIUS

Duomenų analizė ir auditas

109 straipsnis

Bendrieji duomenų analizės principai

1. Ne vėliau kaip iki 2013 m. gruodžio 31 d. valstybės narės sukuria kompiuterizuotą duomenų bazę, skirtą pagal šį reglamentą užregistruotiems duomenims patvirtinti, ir įdiegia patvirtinimo sistemą.

2. Valstybės narės užtikrina, kad visi pagal šį reglamentą užregistruoti duomenys būtų tikslūs, išsamūs ir pateikti laikantis bendrojoje žuvininkystės politikoje nustatytų terminų. Būtent:

- a) remdamosi automatiniais kompiuteriniais algoritmais ir mechanizmais valstybės narės atlieka šių duomenų kryžminį patikrinimą, analizes ir patikrinimą:
 - i) laivų stebėjimo sistemos duomenų;
 - ii) žvejybos veiklos duomenų, pirmiausia žvejybos žurnalo, iškrovimo deklaracijos, perkrovimo deklaracijos ir išankstinio pranešimo duomenų;
 - iii) perėmimo deklaracijų, važtos dokumentų ir pardavimo pažymų duomenų;
 - iv) žvejybos licencijų ir žvejybos leidimų duomenų;
 - v) inspektavimo ataskaitų duomenų;
 - vi) duomenų apie variklio galią;
- b) kai taikoma, taip pat atliekamas šių duomenų kryžminis patikrinimas, analizė ir patikrinimas:

- i) laivų aptikimo sistemos duomenų;
- ii) stebėjimo duomenų;
- iii) duomenų, susijusių su tarptautiniais žuvininkystės susitarimais;
- iv) duomenų apie įplaukimus į žvejybos zonas, jūros rajonus, kuriuose galioja konkrečios naudojimosi vandenimis ir išteklių taisyklės, regioninių žuvininkystės valdymo ir panašių organizacijų reguliuojamus rajonus bei trečiųjų šalių vandenį ir apie išplaukimą iš jų;
- v) automatinio identifikavimo sistemos duomenų.

3. Naudojant patvirtinimo sistemą galima iškart nustatyti duomenų neatitikimus, klaidas ir trūkstamą informaciją.

4. Valstybės narės užtikrina, kad duomenų bazėje būtų aiškiai matomi visi naudojant duomenų patvirtinimo sistemą nustatyti duomenų neatitikimai. Duomenų bazėje taip pat nurodoma, kurie duomenys buvo ištaisyti, ir pateikiamos tokio ištaisymo priežastys.

5. Jeigu nustatomas duomenų neatitikimas, atitinkama valstybė narė atlieka privalomus tyrimus; ir jeigu yra pagrindas manyti, kad buvo padarytas pažeidimas, imasi reikiamų veiksmų.

6. Valstybės narės užtikrina, kad duomenų bazėje būtų aiškiai matomos duomenų gavimo, duomenų įvesties ir duomenų patvirtinimo datos, taip pat datos, kada buvo imtasi su nustatytų neatitikimų pašalinimu susijusių tolesnių veiksmų.

7. Jeigu 2 dalyje nurodyti duomenys nėra perduodami elektroninio ryšio priemonėmis, valstybės narės užtikrina, kad į duomenų bazę jie nedelsiant būtų suvedami ranka.

8. Valstybės narės parengia nacionalinį patvirtinimo sistemos įgyvendinimo planą, į kurį įtraukiami 2 dalies a ir b punktuose išvardyti duomenys ir tolesni su neatitikimų šalinimu susiję veiksmai. Planas sudaro sąlygas valstybės narėms nustatyti patvirtinimo ir kryžminių patikrinimų prioritetus bei tolesnius su neatitikimų šalinimu susijusius veiksmus, grindžiamus rizikos vadymu. Iki 2011 m. gruodžio 31 d. planas pateikiamas Komisijai patvirtinti. Komisija patvirtina planus iki 2012 m. liepos 1 d., leidusi valstybės narėms juos koreguoti. Plano pakeitimai kasmet pateikiami Komisijai patvirtinti.

9. Jeigu atlikusi tyrimus Komisija nustatė į valstybės narės duomenų bazę įvestų duomenų neatitikimų, pateikusi dokumentus ir pasikonsultavusi su valstybe narė ji gali reikalauti, kad valstybė narė iširtų neatitikimo priežastis ir prireikus ištaisytų duomenis.

10. Valstybių narių sukurtos duomenų bazės ir surinkti duomenys, nurodyti šiame reglamente, laikomi autentiškais laikantis sąlygų, kurios nustatytos pagal nacionalinę teisę.

110 straipsnis

Prieiga prie duomenų

1. Valstybės narės užtikrina Komisijai ar jos paskirtai įstaigai galimybę bet kuriuo metu be išankstinio perspėjimo gauti nuotolinę prieigą prie visų 115 straipsnyje nurodytų duomenų. Be to, Komisijai suteikiama galimybė automatiškai ir rankiniu būdu parsiųsti bet kurio laikotarpio arba bet kurio žvejybos laivų skaičiaus duomenis.

2. Valstybės narės Komisijos pareigūnams prieigą suteikia naudodama elektroninius pažymėjimus, kuriuos sukuria Komisija ar jos paskirta įstaiga.

Ši prieiga suteikiama 115 straipsnyje nurodytoje valstybių narių tinklaviečių saugiojoje dalyje.

3. Nepažeisdamos 1 ir 2 dalių nuostatų, valstybės narės iki 2012 m. birželio 30 d. gali atlikti bandomąjį (-uosius) projektą (-us) su Komisija ir jos paskirta įstaiga, susijusius su nuotoline prieiga realiuoju laiku prie valstybės narės pagal šį reglamentą įregistruotų ir patvirtintų duomenų apie žvejybos galimybes. Jei Komisija ir atitinkama valstybė narė yra patenkintos bandomojo projekto rezultatais ir tol, kol nuotoline prieiga naudojama laikantis susitarimo, atitinkama valstybė narė nebeprivalo teikti duomenų apie 33 straipsnio 2 ir 8 dalyse nurodytas žvejybos galimybes. Turi būti apsvarstyti ir išbandyti prieigos prie duomenų formatai bei procedūros. Valstybės narės iki 2012 m. sausio 1 d. informuoja Komisiją, jei jos planuoja vykdyti bandomuosius projektus. Nuo 2013 m. sausio 1 d. Taryba gali priimti sprendimą dėl valstybių narių vykdomo duomenų perdavimo Komisijai kitokio būdo ir dažnumo.

111 straipsnis

Keitimasis duomenimis

1. Kiekviena vėliavos valstybė narė užtikrina, kad su kitomis valstybėmis narėmis ir prireikus Komisija ar jos paskirta įstaiga būtų vykdomas tiesioginis keitimasis atitinkama informacija elektroninėmis priemonėmis, visų pirma būtų keičiamasi:

- a) laivų stebėjimo sistemos duomenimis, kai jos laivai yra kitų valstybių narių vandenyse;
- b) žvejybos žurnale įrašyta informacija, kai jos laivai žvejoja kitų valstybių narių vandenyse;
- c) iškrovimo deklaracijomis ir perkrovimo deklaracijomis, kai šios operacijos vykdomos kitų valstybių narių uostuose;
- d) išankstiniais pranešimais, kai ketinama plaukti į kitos valstybės narės uostą.

2. Kiekviena pakrantės valstybė narė užtikrina, kad su kitomis valstybėmis narėmis ir prireikus Komisija ar jos paskirta įstaiga būtų vykdomas tiesioginis keitimasis atitinkama informacija elektroninėmis priemonėmis, visų pirma siunčiant:

- a) pardavimo pažymų informaciją vėliavos valstybei narėi, kai pirminis pardavimas vykdomas iš kitos valstybės narės žvejybos laivo;
- b) perėmimo deklaracijų informaciją, kai žuvis patiekama saugojimui kitoje valstybėje narėje nei vėliavos valstybė narė ar iškrovimo valstybė narė;
- c) pardavimo pažymų ir perėmimo deklaracijų informaciją valstybei narėi, kurioje vyko iškrovimas.

3. Išsamios šio skyriaus taikymo taisyklės, visų pirma reglamentuojančios duomenų kokybės patikrinimą, duomenų pateikimo terminų laikymąsi, duomenų kryžminių patikrinimą, analizę ir patikrą bei standartinio duomenų parsisiuntimo ir keitimosi duomenimis formato nustatymą, priimamos 119 straipsnyje nurodyta tvarka.

II SKYRIUS

Duomenų konfidencialumas

112 straipsnis

Asmens duomenų apsauga

1. Šis reglamentas neturi įtakos ir jokiais būdais nekeičia Bendrijos ir nacionalinės teisės nuostatų užtikrintos asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis lygio, visų pirma, nekeičia nei valstybių narių išpareigojimų, susijusių su jų tvarkomais asmens duomenimis, prisiimtų remiantis Direktyva 95/46/EB, nei Bendrijos institucijų ir įstaigų išpareigojimų, numatytų Reglamente (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos toms institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis.

2. Asmenų naudojamą teisėmis, susijusiomis su nacionalinėse sistemose tvarkomais jų registracijos duomenimis, reglamentuoja valstybės narės, kuri saugo jų asmens duomenis, teisė, visų pirma Direktyvą 95/46/EB įgyvendinančios nuostatos, o naudojamą teisėmis, susijusiomis su Bendrijos sistemose tvarkomais jų registracijos duomenimis – Reglamentas (EB) Nr. 45/2001.

113 straipsnis

Profesinės ir komercinės paslapties konfidencialumas

1. Valstybės narės ir Komisija imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad taikant šį reglamentą surinkti ir gauti duomenys būtų tvarkomi laikantis duomenims taikomų profesinės ir komercinės paslapties taisyklių.

2. Duomenys, kuriais keičiasi Valstybės narės ir Komisija, neperduodami asmenims, išskyrus tuos, kurie dirba valstybių narių ar Bendrijos institucijose ir kurių funkcijos reikalauja naudotis tokiomis duomenimis, nebent duomenis perduodančios valstybės narės aiškiai išreikia sutikimą.

3. 1 dalyje nurodyti duomenys naudojami tik šiame reglamente numatytam tikslui, išskyrus atvejus, kai duomenis teikiančios valdžios institucijos duoda aiškų sutikimą juos naudoti kitiems tikslams, ir su sąlyga, kad valstybėje narėje, kurios institucija gauna duomenis, galiojančiomis nuostatomis nėra draudžiamas toks duomenų naudojimas.

4. Pagal šį reglamentą kompetentingose institucijose, teismuose, kitose valstybės institucijose ir Komisijoje ar jos paskirtoje įstaigoje dirbantiems asmenims perduotiems duomenims, kuriuos atskleidus būtų:

- pažeista asmens privatumo ir jo neliečiamumo apsauga pagal Bendrijos asmens duomenų apsaugos teisės aktus;
- pažeisti fizinio ar juridinio asmens komerciniai interesai, įskaitant intelektinę nuosavybę;
- pakenkta teismo procesui ir užkirstas kelias gauti teisininko konsultaciją arba
- daromas poveikis inspektavimo ar tyrimų mastui,

taikomos konfidencialumo taisyklės. Informacija gali būti visada atskleista, jei tai būtina siekiant nutraukti bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių pažeidimą ar jį sutrukdyti.

5. 1 dalyje nurodytiems duomenims taikoma tokia pat apsauga, kokia panašioms duomenims taikoma pagal juos gaunančios valstybės narės nacionalinės teisės aktus ir atitinkamas Bendrijos institucijoms taikomas nuostatas.

6. Šis straipsnis negali būti aiškinamas taip, kad trukdytų nau-

dozenis, gautus taikant šį reglamentą, nagrinėjant bylą teisme ar teisiniame procese, kuris pradedamas dėl bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių pažeidimo. Duomenis perduodančios valstybės narės kompetentingoms institucijoms pranešama apie visus atvejus, kai šie duomenys buvo naudoti šiems tikslams.

7. Šis straipsnis neturi įtakos įsipareigojimams pagal tarptautines konvencijas dėl savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose.

III SKYRIUS

Oficialios tinklavietės

114 straipsnis

Oficialios tinklavietės

1. Šio reglamento tikslu kiekviena valstybė narė iki 2012 m. sausio 1 d. sukuria internetu prieinamą oficialią tinklavietę, kurioje pateikiama 115 ir 116 straipsniuose išvardyta informacija. Valstybės narės Komisijai praneša savo oficialių tinklaviečių adresus. Komisija gali nuspręsti parengti bendrus standartus ir procedūras, kad būtų užtikrintas skaidrus ryšių palaikymas tarp pačių valstybių narių ir tarp valstybių narių, Bendrijos žuvininkystės kontrolės agentūros bei Komisijos, įskaitant reguliarių su žvejybos galimybėmis susijusios žvejybos veiklos įrašų santraukų perdavimą.

2. Kiekvienos valstybės narės oficialią tinklavietę sudaro viešai prieinama ir saugioji dalis. Toje tinklavietėje kiekviena valstybė narė pateikia, saugo ir atnaujina duomenis, kurie reikalingi kontrolės tikslais, kaip nurodyta šiame reglamente.

115 straipsnis

Viešai prieinama tinklavietės dalis

Viešai prieinamoje tinklavietės dalyje valstybės narės nedelsdamos skelbia toliau nurodytus duomenis arba pateikia tiesioginį saitą su jais:

- už žvejybos licencijų ir 7 straipsnyje nurodytų žvejybos leidimų išdavimą atsakingų kompetentingų institucijų pavadinimai ir adresai;
- paskirtųjų uostų, kuriuose atliekamas perkrovimas, sąrašas, nurodant jų darbo valandas, kaip nurodyta 20 straipsnyje;
- praėjus vienam mėnesiui nuo daugiamečio plano įsigaliojimo ir patvirtinus Komisijai – paskirtųjų uostų sąrašas, nurodant jų darbo valandas, kaip nustatyta 43 straipsnyje, o po to per 30 dienų – susijusios sugautų rūšių, kurioms taikomas daugiamečio planas, kiekių, iškrautų per kiekvieną iškrovimą, registravimo ir pranešimo sąlygos;
- sprendimas, kuriuo skelbiamas žvejybos uždraudimas realiuoju laiku ir aiškiai nustatomas geografinis rajonas, kuriam jis taikomas, uždraudimo trukmė ir sąlygos, reglamentuojančios žvejybą tame rajone žvejybos uždraudimo laikotarpiu, kaip nurodyta 53 straipsnio 2 dalyje;

- e) informacijos centro, į kurį perduodami žvejybos žurnalai, išankstiniai pranešimai, perkrovimo, iškrovimo deklaracijos, pardavimo pažymos, perėmimo deklaracijos ir važtos dokumentai, kaip nurodyta 14, 17, 20, 23, 62, 66 ir 68 straipsniuose, išsamią informaciją;
- f) žemėlapis, kuriame pateikiamos žvejybos zonos, kurioje, kaip nurodyta 54 straipsnyje, realiuoju laiku laikinai uždraudžiama žvejyba, koordinatės, nurodant žvejybos uždraudimo trukmę ir žvejybos tvarką, kuri galioja toje zonoje draudimo metu;
- g) sprendimas uždrausti žvejybą žvejybos rajone pagal 35 straipsnį ir visa reikiama susijusi informacija.

116 straipsnis

Saugioji tinklavietės dalis

1. Saugiojoje tinklavietės dalyje kiekviena valstybė narė suteikia, palaiko ir atnaujina prieigą prie šių sąrašų ir duomenų bazių:
 - a) 74 straipsnyje nurodytų už inspektavimą atsakingų pareigūnų sąrašų;
 - b) 78 straipsnyje nurodytos elektroninės duomenų bazės, skirtos inspektavimo ir priežiūros ataskaitoms, kurias parengė pareigūnai;
 - c) 9 straipsnyje nurodytų laivų stebėjimo sistemos kompiuterinių laikmenų, kurias parengė žvejybos stebėjimo centras;
 - d) elektroninės duomenų bazės, kurioje pateikiamas visų žvejybos licencijų ir žvejybos leidimų, išduotų ir administruojamų pagal šį reglamentą, sąrašas, aiškiai nurodant nustatytas sąlygas ir informaciją apie visus galiojimo sustabdymus ir atšaukimus;
 - e) 26 straipsnio 6 dalyje nurodyto nenutrūkstamo 24 valandų laikotarpio nustatymo būdo;
 - f) elektroninės duomenų bazės, kurioje pateikiami visi reikiami duomenys apie žvejybos galimybes, kaip nurodyta 33 straipsnyje;
 - g) 46 straipsnyje nurodytų nacionalinių kontrolės veiksmų programų;
 - h) elektroninės duomenų bazės, skirtos patikrinti surinktų duomenų išsamumą ir kokybę, kaip nurodyta 109 straipsnyje.
2. Kiekviena valstybė narė užtikrina:
 - a) Komisijai ar jos paskirtai įstaigai – nuotolinę prieigą prie visų šiame straipsnyje nurodytų duomenų naudojantis saugiu interneto ryšiu 24 valandas per parą septynias dienas per savaitę;
 - b) tiesioginį keitimąsi atitinkama informacija su kitomis valstybėmis narėmis, Komisija ar jos paskirta įstaiga elektroninėmis priemonėmis.

3. Valstybė narė prieigą Komisijos pareigūnams suteikia naudodama elektroninius prieigos liudijimus, kuriuos parengia Komisija ar jos paskirta įstaiga.

4. Prieiga prie saugiosiose tinklavietės dalyse pateiktų duomenų suteikiama tik tam tikriems naudotojams, kuriems suinteresuotos valstybės narės, Komisija ar jos paskirta įstaiga suteikia leidimą. Šiems asmenims prieinami tik tie duomenys, kurie jiems reikalingi savo užduotims atlikti ir veiklai, kuria siekiama užtikrinti bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių laikymąsi, vykdyti; atitinkamai šie pareigūnai privalo laikytis tokių duomenų naudojimo konfidencialumo taisyklių.

5. Saugiosiose tinklavietės dalyse esantys duomenys laikomi tik tol, kol jie reikalingi šio reglamento tikslams, tačiau bet kuriuo atveju ne trumpiau kaip trejus kalendorinius metus, skaičiuojant nuo metų, einančių po tų metų, kuriais informacija buvo užregistruota. Asmens duomenimis, kuriais pagal šį reglamentą turi būti keičiamasi istoriniais, statistiniais ar moksliniais tikslais, keičiamasi tik anonimine forma arba, jei tai neįmanoma, tik užšifravus duomenų subjektų tapatybę.

6. Išsamios šio skyriaus taikymo taisyklės priimamos laikantis 119 straipsnyje nurodytos tvarkos.

XIII ANTRAŠTINĖ DALIS

ĮGYVENDINIMAS

117 straipsnis

Administracinis bendradarbiavimas

1. Už šio reglamento įgyvendinimą valstybėse narėse atsakingos institucijos bendradarbiauja vienos su kitomis, su trečiųjų šalių kompetentingomis institucijomis, Komisija ir jos paskirta įstaiga, kad būtų užtikrinta, kad bus laikomasi šio reglamento reikalavimų.

2. 1 dalyje nurodytu tikslu sukuriama savitarpio pagalbos sistema, kurią, be kita ko, sudaro taisyklės, taikomos keitimuisi informacija gavus išankstinį prašymą arba spontaniškai.

3. Valstybė narė, kurioje buvo vykdoma žvejybos veikla, Komisijos prašymu elektroninėmis priemonėmis perduoda Komisijai visą susijusią informaciją tuo pačiu metu kaip ir žvejybos laivo vėliavos valstybei narei.

4. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės patvirtinamos 119 straipsnyje nurodyta tvarka.

118 straipsnis

Pareiga teikti ataskaitas

1. Kas penkerius metus valstybės narės pateikia Komisijai ataskaitą apie šio reglamento taikymą.

2. Remdamasi valstybių narių pateiktomis ataskaitomis ir savo pastebėjimais, Komisija kas penkerius metus parengia ataskaitą, kuri pateikiama Europos Parlamentui ir Tarybai.

3. Praėjus penkeriems metams nuo šio reglamento įsigaliojimo Komisija atlieka šio reglamento poveikio bendrajai žuvininkystės politikai įvertinimą.

4. Valstybės narės Komisijai pateikia ataskaitą, kurioje nurodo taisykles, kurių laikantis buvo rengiamos pagrindinių duomenų ataskaitos.

5. Išsamios taisyklės, reglamentuojančios ataskaitų, kurias valstybės narės teikia pagal šį straipsnį, turinį ir formatą, priimamos 119 straipsnyje nurodyta tvarka.

119 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda pagal Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 30 straipsnį įsteigtas komitetas.

2. Jei yra nuoroda į šį straipsnį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 4 ir 7 straipsniai.

Sprendimo 1999/468/EB 4 straipsnio 3 dalyje nustatytas laikotarpis yra vienas mėnuo.

XIV ANTRAŠTINĖ DALIS

PAKEITIMAI IR PANAIKINIMAI

120 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 768/2005 pakeitimai

Reglamentas (EB) Nr. 768/2005 iš dalies keičiamas taip:

1. 3 straipsnis papildomas šiuo punktu:

„i) padėti vienodai įgyvendinti bendrosios žuvininkystės politikos kontrolės sistemą, visų pirma:

— organizuoti valstybių narių kontrolės veiklos koordinavimą, kad būtų įgyvendinamos specialios kontrolės ir patikrinimo programos, neteisėtos, nedeklaruojamos ir nereglamentuojamos (NNN) žvejybos kontrolės programos bei tarptautinės kontrolės ir patikrinimo programos,

— atlikti reikiamus inspektavimus, kad būtų atliktos agentūros užduotys, nustatytos pagal 17a straipsnį.“;

2. 5 straipsnyje

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Agentūros atliekamas veiklos koordinavimas apima visos veiklos, kuriai taikoma bendroji žuvininkystės politika, kontrolę.“;

b) įrašoma ši dalis:

„3. Siekdama gerinti valstybių narių veiklos koordinavimą, Agentūra su atitinkamomis valstybėmis narėmis gali parengti veiklos planus ir koordinuoti jų įgyvendinimą.“;

3. 7 straipsnis pakeičiamas taip:

„7 straipsnis

Pagalba Komisijai ir valstybėms narėms

Agentūra padeda Komisijai ir valstybėms narėms užtikrinti visapusišką, vienodą ir veiksmingą jų pareigų pagal bendrosios žuvininkystės politikos taisykles vykdymą, įskaitant kovą su NNN žvejyba ir jų santykius su trečiosiomis šalimis. Agentūra visų pirma:

a) parengia ir tobulina valstybių narių žuvininkystės inspekcijos instruktorių pagrindinę mokymo programą ir organizuoja papildomus mokymo kursus bei seminarus tiems pareigūnams ir kitiems kontrolės ir inspektavimo veiklą vykdančioms darbuotojams;

b) parengia ir tobulina Bendrijos inspektorių pagrindinę mokymo, kuris rengiamas prieš jiems atliekant pirmą užduotį, programą ir nuolat organizuoja papildomą atnaujintą šių inspektorių mokymą ir seminarus;

c) valstybių narių prašymu vykdo bendrą su valstybių narių vykdoma kontrolės ir patikrinimo veikla susijusių prekių bei paslaugų pirkimą, taip pat valstybių narių pasirengimą bendriems bandomiesiems projektams ir jų įgyvendinimo koordinavimą;

d) parengia bendras veiklos procedūras, susijusias su kontrolės ir patikrinimo veikla, kurią kartu atlieka dvi ar daugiau valstybių narių;

e) išsamiai parengia kriterijus, pagal kuriuos valstybės narės tarpusavyje ir su trečiosiomis šalimis keičiasi kontrolės bei inspektavimo priemonėmis ir pagal kuriuos valstybės narės suteikia tokias priemones;

f) remdamasi žuvininkystės duomenimis apie sugautus bei iškrautus kiekius ir žvejybos pastangas atlieka rizikos analizę bei nedeklaruotų iškrautų kiekių rizikos analizę, įskaitant, *inter alia*, sugautų kiekių ir importo duomenų lyginimą su eksporto ir nacionalinio suvartojimo duomenimis;

g) Komisijos arba valstybių narių prašymu parengia bendrą inspektavimo metodiką ir procedūras;

h) valstybių narių prašymu padeda laikytis jų Bendrijos ir kitų jų tarptautinių išipareigojimų, įskaitant kovą su NNN žvejyba, bei tų išipareigojimų, kurie susiję su regioninių žuvininkystės valdymo organizacijų veikla;

- i) savo kompetencijos srityje skatina ir koordinuoja vieno-
dų rizikos valdymo metodikų rengimą;
- j) koordinuoja ir skatina valstybių narių bendradarbiavimą
ir bendrus 2009 m. lapkričio 20 d. Tarybos reglamente
(EB) Nr. 1224/2009 nustatančiame Bendrijos kontrolės
sistemą, kuria užtikrinamas bendrosios žuvininkystės
politikos taisyklių laikymasis (*) mėginių ėmimo atran-
kos planų rengimo standartus.

(*) OL L 343, 2009 12 22, p. 1.“;

4. 8 straipsnis keičiamas taip:

„8 straipsnis

**Bendrijos įsipareigojimų dėl kontrolės ir tikrinimo
įgyvendinimas**

1. Komisijos prašymu Agentūra, parengdama jungtinės
veiklos planus, koordinuoja valstybių narių kontrolės ir in-
spektavimo veiklą pagal tarptautines kontrolės bei inspekta-
vimo programas.

2. Agentūra gali įsigyti, nuomotis ar užsakyti įrangą, kuri
būtina įgyvendinant 1 dalyje nurodytus jungtinės veiklos
planus.“

5. 9 straipsnis pakeičiamas taip:

„9 straipsnis

**Specialiųjų kontrolės ir inspektavimo programų
įgyvendinimas**

1. Agentūra koordinuoja specialiųjų kontrolės ir inspek-
tavimo programų, parengtų pagal Reglamento (EB)
Nr. 1224/2009 95 straipsnį, įgyvendinimą parengdama jung-
tinės veiklos planus.

2. Agentūra gali įsigyti, nuomotis ar užsakyti įrangą, kuri
būtina įgyvendinant 1 dalyje nurodytus jungtinės veiklos
planus.“;

6. Po III skyriaus įterpiamas šis skyrius:

„III A SKYRIUS

AGENTŪROS KOMPETENCIJA

17a straipsnis

Agentūros pareigūnų skyrimas Bendrijos inspektoriais

Pagal Reglamento (EB) Nr. 1224/2009 79 straipsnį Agentū-
ros pareigūnai tarptautiniuose vandenyse gali būti paskirti
dirbti Bendrijos inspektoriais.

17b straipsnis

Priemonės, kurių imasi Agentūra

Prireikus Agentūra:

- a) leidžia suderintų inspektavimo standartų žinyvus;
- b) parengia gaires, atspindinčias bendrosios žuvininkystės
politikos kontrolės veiklos geriausią praktiką, įskaitant
kontrolę vykdančių pareigūnų mokymą, ir reguliariai tą
medžiagą atnaujina;
- c) Komisijai teikia techninę ir administracinę pagalbą, rei-
kalingą jos užduotims atlikti;

17c straipsnis

Bendradarbiavimas

1. Valstybės narės ir Komisija bendradarbiauja su Agen-
tūra ir teikia joms užduotims atlikti būtiną pagalbą.

2. Tinkamai atsižvelgdama į skirtingas valstybių narių tei-
sines sistemas, Agentūra sudaro palankesnes sąlygas valsty-
bėms narėms bendradarbiauti tarpusavyje ir su Komisija
rengiant suderintus kontrolės standartus, kurie atitiktų Bend-
rijos teisės aktus ir kuriuose būtų atsižvelgta į geriausią vals-
tybių narių praktiką bei sutartus tarptautinius standartus.

17d straipsnis

Kritinių padėčių padalinys

1. Jeigu gavusi bent dviejų valstybių narių prašymą arba
savo iniciatyva Komisija nustato, kad susiklostė padėtis, ke-
lianti didelę tiesioginę, netiesioginę arba galimą riziką bend-
rajai žuvininkystės politikai, ir kad taikant turimas priemones
neįmanoma rizikai užkirsti kelio, jos pašalinti arba sumažinti
ar rizikos neįmanoma adekvačiai valdyti, apie tai nedelsiant
pranešama Agentūrai.

2. Gavusi Komisijos pranešimą arba savo iniciatyva Agen-
tūra nedelsdama įsteigia kritinių padėčių padalinį ir apie tai
praneša Komisijai.

17e straipsnis

Kritinių padėčių padalinio užduotys

1. Agentūros įkurtas kritinių padėčių padalinys atsako už
tai, kad būtų renkama ir vertinama visa svarbi informacija, ir
būtų nustatytos turimos galimybės kuo veiksmingiau ir spar-
čiau užkirsti kelią rizikai, kuri iškilo bendrajai žuvininkystės
politikai, ją pašalinti ar sumažinti.

2. Kritinių padėčių padalinys gali prašyti pagalbos visų valdžios institucijų ar privačių asmenų, kurių patirtį jis laiko reikalinga siekiant veiksmingai reaguoti į krizę.

3. Agentūra imasi koordinavimo veiklos, būtinos siekiant tinkamai ir laiku reaguoti į kritinę padėtį.

4. Prireikus kritinių padėčių padalinys informuoja visuomenę apie atsiradusią riziką ir priemones, kurių buvo imtasi.

17f straipsnis

Daugiametė darbo programa

1. Daugiametėje Agentūros darbo programoje penkeriems metams nustatomi bendrieji tikslai, įgaliojimai, užduotys, veiklos rodikliai ir visų Agentūros veiksmų prioritetingos sritys. Darbo programoje pateikiamas personalo politikos planas ir biudžeto asignavimų, kuriuos teks skirti per tuos penkerius metus, kad būtų pasiekti tikslai, sąmata.

2. Daugiametė darbo programa parengiama remiantis veikla grindžiama Komisijos parengta valdymo sistema ir metodika. Ją patvirtina administracinė valdyba.

3. 23 straipsnio 2 dalies c punkte nurodyta darbo programa – tai daugiametė darbo programa. Joje aiškiai nurodomi papildymai, pakeitimai ar išbraukti dalykai, palyginti su praėjusių metų darbo programa, taip pat pažanga, padaryta įgyvendinant daugiametės darbo programos bendruosius tikslus ir prioritetus.

17g straipsnis

Bendradarbiavimas jūrų klausimais

Agentūra prisideda įgyvendinant ES integruotą jūrų politiką, pavyzdžiui, sudaro administracinius susitarimus su kitomis įstaigomis tais klausimais, kuriems taikomas šis reglamentas, administracinei valdybai pritarus. Tokių derybų pradžioje vykdomasis direktorius praneša Komisijai ir valstybėms narėms apie derybas.

17h straipsnis

Išsamios taisyklės

Išsamios šio skyriaus įgyvendinimo taisyklės priimamos Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 30 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

Šios taisyklės visų pirma gali reglamentuoti reagavimo į kritinę padėtį planų rengimą, kritinių padėčių padalinio steigimą ir taikytinas praktines procedūras.“

121 straipsnis

Kitų reglamentų pakeitimai

1. Reglamento (EB) Nr. 847/96 5 straipsnis išbraukiamas.

2. Reglamentas (EB) Nr. 2371/2002 iš dalies keičiamas taip:

a) 21 straipsnis pakeičiamas taip:

„21 straipsnis

Bendrijos kontrolės ir vykdymo sistema

Kontroliuojamas patekimas į vandenį ir galimybė naudotis ištekliais bei 1 straipsnyje nustatyta veikla, taip pat užtikrinama, kad būtų laikomasi bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių. Tuo tikslu steigiama Bendrijos bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių kontrolės, inspektavimo ir vykdymo užtikrinimo sistema.“

b) 22–28 straipsniai išbraukiami.

3. 2004 m. balandžio 21 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 811/2004, nustatančio priemones šiaurinių jūrų lydekų ištekliams atkurti ⁽¹⁾ 7, 8, 10, 11, 12 ir 13 straipsniai išbraukiami.

4. 2005 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2115/2005, nustatantis juodojo paltuso išteklių atkūrimo planą Šiaurės vakarų Atlanto žvejybos organizacijoje ⁽²⁾ 7 straipsnis išbraukiamas.

5. 2005 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2166/2005, nustatančio Zelandijos merlūzų ir norveginių omarų išteklių Kantabrijos jūroje ir prie vakarinės Pirėnų pusiasalio dalies atkūrimo priemones ⁽³⁾ IV skyrius išbraukiamas.

6. 2006 m. vasario 23 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 388/2006, nustatančio jūrų liežuvių išteklių Biskajos įlankoje tausojančio naudojimo daugiametį planą ⁽⁴⁾ IV skyrius išbraukiamas.

7. 2007 m. gegužės 7 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 509/2007, nustatančio Lamanšo sąsiaurio vakarinės dalies jūrų liežuvių išteklių tausojančio naudojimo daugiametį planą ⁽⁵⁾ IV skyrius išbraukiamas.

8. 2007 m. birželio 11 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 676/2007, nustatančio plekšnių ir jūrų liežuvių išteklių žvejybos Šiaurės jūroje daugiametį planą ⁽⁶⁾ IV skyrius išbraukiamas.

⁽¹⁾ OL L 150, 2004 4 30, p. 1.

⁽²⁾ OL L 340, 2005 12 23, p. 3.

⁽³⁾ OL L 345, 2005 12 28, p. 5.

⁽⁴⁾ OL L 65, 2006 3 7, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 122, 2007 5 11, p. 7.

⁽⁶⁾ OL L 157, 2007 6 19, p. 1.

9. 2007 m. rugsėjo 18 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1098/2007, nustatančio Baltijos jūros menkių išteklį ir jų žvejybos būdų daugiamečių planą ⁽¹⁾ 10 straipsnio 3 ir 4 dalys, 11 straipsnio 2 ir 3 dalys, 12, 13 ir 15 straipsniai, 18 straipsnio 2 ir 3 dalys, 19 ir 20 straipsniai, 22 straipsnio 2 dalis, 23, 24 ir 25 straipsniai išbraukiami.

10. 2008 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1300/2008, nustatančio atlantinių silkių išteklį, esančių į vakarus nuo Škotijos, ir šių išteklių žvejybos būdų daugiamečių planą ⁽²⁾ 5 ir 6 straipsniai išbraukiami.

11. 2008 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1342/2008, nustatančio menkių išteklį ir šių išteklių žvejybos būdų daugiamečių planą ⁽³⁾ 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 26, 27, 28 ir 29 straipsniai išbraukiami.

122 straipsnis

Panaikinimas

1. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2847/93 panaikinamas, išskyrus 6, 8 ir 11 straipsnius, kurie bus panaikinti šio reglamento 14, 21 ir 23 straipsnių įgyvendinamųjų taisyklių įsigaliojimo dieną, ir 5 straipsnį, 9 straipsnio 5 dalį bei, 13, 21 ir 34 straipsnius, kurie panaikinami nuo 2011 m. sausio 1 d.

2. Reglamentas (EB) Nr. 1627/94 panaikinamas šio reglamento 7 straipsnio įgyvendinamųjų taisyklių įsigaliojimo dieną.

3. Reglamentas (EB) Nr. 1966/2006 panaikinamas 2011 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2009 m. lapkričio 20 d.

123 straipsnis

Nuorodos

Nuorodos į 121 straipsniu panaikintas nuostatas ir reglamentus laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal II priede pateiktą atitikties lentelę.

XV ANTRAŠTINĖ DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

124 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2010 m. sausio 1 d.

Tačiau:

- a) 33 straipsnio 6 ir 9 dalių, 37, 43, 58, 60, 61, 63, 67, 68, 73, 78 ir 84 straipsnių, 90 straipsnio 2, 3 ir 4 dalių, 93 ir 117 straipsnių, 121 straipsnio 3–11 dalių nuostatos taikomos nuo 2011 m. sausio 1 d.;
- b) 6, 7, 14, 21 ir 23 straipsnių nuostatos taikomos nuo įgyvendinančių taisyklių įsigaliojimo dienos;
- c) 92 straipsnis taikomas praėjus šešiams mėnesiams nuo jį įgyvendinančių taisyklių įsigaliojimo dienos.

Tarybos vardu
Pirmininkas
E. ERLANDSSON

⁽¹⁾ OL L 248, 2007 9 22, p. 1.

⁽²⁾ OL L 344, 2008 12 20, p. 6.

⁽³⁾ OL L 348, 2008 12 24, p. 20.

I PRIEDAS

SPECIALIEJI INSPEKTAVIMO STANDARTAI, SKIRTI DAUGIAMEČIAMS PLANAMS

Tikslas

1. Kiekviena valstybė narė pagal šį priedą parengia specialiuosius inspektavimo standartus.

Strategija

2. Inspektuojant ir prižiūrint žvejybos veiklą, daugiausia dėmesio skiriama žvejybos laivams, kurie gali sugauti tų rūšių žuvis, kurioms taikomas daugiametis planas. Tų rūšių žuvų, kurioms taikomas daugiametis planas, vežimo ir prekybos jomis atsitiktinis inspektavimas atliekamas kaip papildomas kryžminio patikrinimo mechanizmas, skirtas inspektavimo ir priežiūros veiksmingumui patikrinti.

Prioritetai

3. Atsižvelgiant į tai, kokios įtakos laivynų veiklai turi žvejybos galimybių apribojimai, nustatoma skirtinga atskirų rūšių žvejybos įrankių prioritetinė tvarka. Todėl kiekviena valstybė narė nustato konkrečius prioritetus.

Siektini standartai

4. Ne vėliau kaip per mėnesį nuo reglamento, kuriuo nustatomas daugiametis planas, įsigaliojimo valstybės narės pagal savo tvarkaraščius atlieka inspektavimą, atsižvelgdamos į toliau nurodytus tikslus.

Valstybės narės nurodo, kokia mėginių ėmimo atrankos strategija bus taikoma, ir ją apibūdina.

Pateikusi prašymą, Komisija turi turėti teisę susipažinti su valstybės narės taikomu mėginių ėmimo atrankos planu.

- a) Uostuose atliekamo inspektavimo lygis

Paprastai siektinas tikslumas turėtų būti bent lygiavertis tam, kuris būtų užtikrinamas taikant paprastą atsitiktinių mėginių ėmimo atrankos metodą, jeigu inspektuojama 20 % (vertinant pagal svorį) visų valstybėje narėje iškraunamo tų rūšių, kurioms taikomas daugiametis planas, žuvų kiekio.

- b) Prekybos inspektavimo lygis

Inspektuojama 5 % pasiūlyto aukcione parduoti rūšių, kurioms taikomas daugiametis planas, žuvų kiekio.

- c) Inspektavimo jūroje lygis

Lankstus standartas: turi būti nustatomas atlikus išsamią kiekviename rajone vykdytos žvejybos veiklos analizę. Jūroje taikomuose standartuose nurodomas patruliavimo valdymo zonose dienų skaičius, galbūt atskirai nurodant patruliavimo dienų tam tikruose rajonuose skaičiaus standartą.

- d) Priežiūros iš oro apimtis

Lankstus standartas: turi būti nustatomas atlikus išsamią kiekviename rajone vykdytos žvejybos veiklos analizę ir atsižvelgiant į valstybės narės turimus išteklius.

II PRIEDAS

ATTIKTIES LENTELĖ

Reglamentas (EEB Nr. 2847/93)	Šis reglamentas
1 straipsnio 1 dalis	1 ir 2 straipsniai
1 straipsnio 2 dalis	5 straipsnio 3 dalis
1 straipsnio 3 dalis	2 straipsnis
2 straipsnis	5 straipsnis
3 straipsnis	9 straipsnis
4 straipsnio 1 dalis	5 straipsnis
4 straipsnio 2 dalis	75 straipsnis
5 straipsnio a ir b punktas	74 straipsnis
5 straipsnio c punktas	8 straipsnis
6 straipsnis	14, 15 ir 16 straipsniai
7 straipsnis	17 ir 18 straipsniai
8 straipsnis	23, 24 ir 25 straipsniai
9 straipsnio 1, 2, 3, 4, 4a, 5, 6, 7, 8 ir 9 dalys	62, 63, 64, 65 ir 68 straipsniai
9 straipsnio 4b ir 5 dalys	66 ir 67 straipsniai
11 straipsnis	20, 21 ir 22 straipsniai
13 straipsnis	68 straipsnis
14 straipsnis	59 straipsnis
15 straipsnio 1), 2 ir 4 dalys	33 ir 34 straipsniai
15 straipsnio 3 dalis	36 straipsnis
16 straipsnis	117 straipsnis
17 straipsnis	5 straipsnis
19 straipsnis	112 ir 113 straipsniai
IIA antraštinė dalis	IV antraštinė dalis, I skyrius, 2 skirsnis
20 straipsnio 1 dalis	47 straipsnis
20 straipsnio 2 dalis	49 straipsnis
21 straipsnio 1 dalis	33 straipsnis
21 straipsnio 2 dalis	35 straipsnis
21 straipsnio 3 dalis	36 straipsnis
21 straipsnio 4 dalis	37 straipsnis
21a straipsnis	35 straipsnis
21b straipsnis	34 straipsnis
21c straipsnis	36 straipsnis
23 straipsnis	105 straipsnis
V antraštinė dalis	IV antraštinė dalis, II skyrius, ir 109 straipsnis
28 straipsnio 1 dalis	56 straipsnis
28 straipsnio 2 dalis	57 ir 70 straipsniai
28 straipsnio 2a dalis	56 straipsnis
29 straipsnis	96, 97, 98 ir 99 straipsniai
30 straipsnis	102 straipsnis
31 straipsnio 1 ir 2 dalys	89 ir 90 straipsniai
31 straipsnio 4 dalis	86 straipsnis

32 straipsnio 1 dalis	85 straipsnis
32 straipsnio 2 dalis	88 straipsnis
33 straipsnis	86 straipsnis
34 straipsnis	117 straipsnis
34a straipsnis	117 straipsnis
34b straipsnis	98 straipsnis
34c straipsnis	95 straipsnis
35 straipsnis	118 straipsnis
36 straipsnis	119 straipsnis
37 straipsnis	112 ir 113 straipsniai
38 straipsnis	3 straipsnis
39 straipsnis	122 straipsnis
40 straipsnis	124 straipsnis
Reglamentas EB Nr. 1627/94	Šis reglamentas
Visas šis reglamentas	7 straipsnis
Reglamentas EB Nr. 847/96	Šis reglamentas
5 straipsnis	106 straipsnis
Reglamentas EB Nr. 2371/2002	Šis reglamentas
21 straipsnis	1 ir 2 straipsniai
22 straipsnio 1 dalis	6, 7, 8, 9, 14 ir 75 straipsniai
22 straipsnio 2 dalis	58, 59, 62, 68 ir 75 straipsniai
23 straipsnio 3 dalis	5 straipsnio 3 dalis, 5 straipsnio 5 dalis ir 11 straipsnis
23 straipsnio 4 dalis	105 ir 106 straipsniai
24 straipsnis	5 straipsnis, VII antraštinė dalis ir 71 bei 91 straipsniai
25 straipsnis	VII antraštinės dalies III ir IV skyriai bei 89 straipsnis
26 straipsnio 1 dalis	96 straipsnis
26 straipsnio 2 dalis	108 straipsnis
26 straipsnio 4 dalis	36 straipsnis
27 straipsnio 1 dalis	96–99 straipsniai
27 straipsnio 2 dalis	101 ir 102 straipsniai
28 straipsnio 1 dalis	117 straipsnis
28 straipsnio 3 dalis	80, 81 ir 83 straipsniai
28 straipsnio 4 dalis	79 straipsnis
28 straipsnio 5 dalis	74 straipsnis
Reglamentas EB Nr. 811/2004	Šis reglamentas
7 straipsnis	14 straipsnio 2 dalis
8 straipsnis	17 straipsnis
10 straipsnis	14 straipsnio 3 dalis
11 straipsnis	44 straipsnis
12 straipsnis	60 straipsnio 6 dalis
Reglamentas EB Nr. 2166/2005	Šis reglamentas
9 straipsnis	14 straipsnio 3 dalis
10 straipsnis	60 straipsnio 1 dalis
12 straipsnis	44 straipsnis
13 straipsnis	60 straipsnio 6 dalis

Reglamentas EB Nr. 2115/2005	Šis reglamentas
7 straipsnis	14 straipsnio 3 dalis
Reglamentas EB Nr. 388/2006	Šis reglamentas
7 straipsnis	14 straipsnio 3 dalis
8 straipsnis	60 straipsnio 1 dalis
10 straipsnis	44 straipsnis
11 straipsnis	60 straipsnio 6 dalis
Reglamentas EB Nr. 509/2007	Šis reglamentas
6 straipsnis	14 straipsnio 3 dalis
8 straipsnis	44 straipsnis
9 straipsnis	60 straipsnio 6 dalis
Reglamentas EB Nr. 676/2007	Šis reglamentas
10 straipsnis	14 straipsnio 2 dalis
11 straipsnis	14 straipsnio 3 dalis
12 straipsnis	60 straipsnio 1 dalis
14 straipsnis	44 straipsnis
15 straipsnis	60 straipsnio 6 dalis
Reglamentas EB Nr. 1098/2007	Šis reglamentas
15 straipsnis	14 straipsnio 3 dalis
19 straipsnis	60 straipsnio 1 dalis
24 straipsnis	46 straipsnis
Reglamentas EB Nr. 1342/2008	Šis reglamentas
19 straipsnio 1 dalis	109 straipsnio 2 dalis
19 straipsnio 2 dalis	115 straipsnis
20 straipsnis	60 straipsnis
22 straipsnis	42 straipsnis
23 straipsnis	46 straipsnis
24 straipsnis	17 straipsnis
25 straipsnis	43 straipsnis
26 straipsnis	14 straipsnio 2 dalis
27 straipsnis	44 straipsnis
28 straipsnis	60 straipsnio 6 dalis

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1225/2009

2009 m. lapkričio 30 d.

dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių

(kodifikuota redakcija)

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 133 straipsnį,

atsižvelgdama į 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, nustatantį bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas („Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas“) ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

- (1) 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių ⁽²⁾ buvo keletą kartų iš esmės keičiamas ⁽³⁾. Siekiant aiškumo ir racionalumo minėtas reglamentas turėtų būti kodifikuotas.
- (2) Po 1994 m. vykusių daugiašalių derybų dėl prekybos buvo sudaryti nauji susitarimai dėl Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos (toliau – GATT) VI straipsnio įgyvendinimo. Atsižvelgiant į skirtingą naujų taisyklių dėl dempingo ir subsidijų pobūdį, kiekvienai šių sričių taip pat reikėtų sukurti po atskirą Bendrijos taisyklių rinkinį. Todėl taisyklės dėl apsaugos nuo subsidijų ir dėl kompensacinių muitų pateikiamos atskirame reglamente.
- (3) Susitarime dėl dempingo, t. y. 1994 m. Susitarime dėl GATT VI straipsnio įgyvendinimo (toliau – 1994 m. Susitarimas dėl antidempingo) pateikiamos išsamios taisyklės, ypač kaip nustatyti dempingą, kokia tvarka pradėti ir atlikti tyrimą, taip pat kaip nustatyti ir traktuoti faktus, kaip taikyti laikinąsias priemones, kaip nustatyti ir rinkti antidempingo muitus, kokia turi būti antidempingo priemonių trukmė ir peržiūrų tvarka, kaip viešai paskelbti informaciją apie atliekamus antidempingo tyrimus. Siekiant

užtikrinti, kad tos taisyklės būtų taikomos tinkamai ir skaidriai, susitarimo nuostatos, kiek tai yra įmanoma, turi būti įtrauktos į Bendrijos teisės aktus.

- (4) Siekiant išlaikyti GATT nustatytų teisių ir įsipareigojimų pusiausvyrą, Bendrija, taikydama taisykles, turi atsižvelgti į tai, kaip jas aiškina pagrindiniai Bendrijos prekybos partneriai.
- (5) Būtina nustatyti aiškias ir išsamias taisykles, kaip apskaičiuoti normaliąją vertę. Visais atvejais tokia vertė turi būti nustatoma remiantis tipiškais pardavimo rodikliais įprastomis prekybos sąlygomis eksportuojančioje valstybėje. Tikslinga nustatyti, kada šalyje gali būti laikomos susijusiomis dempingo nustatymo tikslais. Tikslinga apibrėžti tas aplinkybes, kurioms esant vidaus pardavimai gali būti laikomi nuostolingais ir dėl to neįtraukiami į skaičiavimus, taip pat aplinkybes, kurioms esant galima naudoti likusių pardavimų rodiklius ar apskaičiuotąją normaliąją vertę, ar pardavimus trečiosioms valstybėms. Taip pat reikėtų nustatyti tinkamą išlaidų paskirstymo sistemą, netgi pradedant veiklą, ir apibrėžti veiklos pradžios momentą bei išlaidų paskirstymo mastą ir būdą. Taip pat, apskaičiuojant normaliąją vertę, būtina nurodyti metodus, taikytinus nustatant pardavimo, bendrąsias ir administracines sąnaudas bei pelno normą.
- (6) Nustatant normaliąją vertę ne rinkos ekonomikos valstybėse, reikėtų nustatyti taisykles, kaip šiam tikslui parinkti tinkamą trečiąją rinkos ekonomikos valstybę, o jeigu neįmanoma rasti tinkamos trečiosios valstybės, numatyti, kad normalioji vertė gali būti nustatoma kitu tinkamu būdu.
- (7) Bendrijos antidempingo praktika turėtų atsižvelgti į Kazachstane pakitusias ekonomines sąlygas. Visų pirma, reikėtų nurodyti, jog normalioji vertė gali būti nustatyta pagal rinkos ekonomikos valstybėms taikomas taisykles tais atvejais, kai galima įrodyti, jog vienam ar keliems gamintojams, kurių veikla dėl nagrinėjamojo produkto gamybos ir pardavimo tiriama, vyrauja rinkos sąlygos.
- (8) Taip pat panašų režimą reikėtų taikyti importui iš tokių valstybių, kurios atitinkamo antidempingo tyrimo pradžios dieną yra Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) narės.

⁽¹⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.⁽²⁾ OL L 56, 1996 3 6, p. 1.⁽³⁾ Žr. I priedą.

- (9) Reikėtų nurodyti, jog patikrinimas, ar vyrauja rinkos sąlygos, bus atliekamas remiantis tinkamai pagrįstais skundais, paduotais vieno ar kelių gamintojų, kurių veikla turi būti tirama ir kurie nori pasinaudoti galimybe normaliąją vertę apskaičiuoti pagal rinkos ekonomikos valstybėms taikomas taisykles.
- (10) Tikslinga apibrėžti eksporto kainą ir išvardyti koregavimo būdus, kurie atliekami tais atvejais, kuomet būtina perskaičiuoti šią kainą pagal pirmąją atviros rinkos kainą.
- (11) Siekiant užtikrinti, kad eksporto kaina ir normalioji vertė būtų lyginamos teisingai, reikėtų išvardyti tuos veiksniai, kurie gali turėti įtakos kainoms ir kainų palyginimui, taip pat nustatyti atitinkamas taisykles, kaip ir kada reiktų jas koreguoti, bei numatyti, kad turėtų būti vengiama dvigubo koregavimo. Taip pat reikėtų numatyti, kad palyginimui naudojamos vidutinės kainos, nors individualios eksporto kainos taip pat gali būti lyginamos su vidutine normaliąja verte, jeigu jos skiriasi priklausomai nuo pirkėjo, regiono ar laikotarpio.
- (12) Būtina nustatyti aiškius ir išsamius kriterijus, kuriais remiantis atitinkami veiksniai gali būti laikomi svarbiais nustatant, ar importas dempingo kaina padarė arba gali padaryti materialinę žalą. Įrodinėjant, kad nagrinėjamojo importo apimtys ir kainų dydis padarė žalą Bendrijos pramonei, turėtų būti atsižvelgiama į kitų veiksmų poveikį ir ypač į Bendrijoje vyraujančias rinkos sąlygas.
- (13) Reikėtų apibrėžti sąvoką „Bendrijos pramonė“ ir numatyti, kad su eksportuotojais susijusios šalys gali būti neįtraukiamos į tokią pramonę, taip pat apibrėžti sąvoką „susijusios“. Be to, būtina numatyti, kurių antidempingo veiksmų bus imtasi atitinkamo Bendrijos regiono gamintojų vardu, ir išdėstyti gaires tokiam regionui apibrėžti.
- (14) Būtina nustatyti, kas gali pateikti skundą dėl dempingo, taip pat numatyti, kokių mastu skundą turi palaikyti Bendrijos pramonė, ir kokia informacija apie dempingą, žalą ir priežastinį ryšį turi būti nurodyta tokiaame skunde. Taip pat tikslinga nurodyti, kokia tvarka atmetami skundai arba pradamas tyrimas.
- (15) Būtina nustatyti, kokia tvarka suinteresuotoms šalims turėtų būti pranešama apie valdžios institucijų reikalaujamą informaciją ir sudaromos tinkamos sąlygos pateikti visus svarbius įrodymus bei apginti savo interesus. Taip pat aiškiai išdėstyti taisykles ir tvarką, kurių turi būti laikomasi atliekant tyrimą, o ypač tas taisykles, pagal kurias suinteresuotos šalys turi per nustatytą laiką pranešti apie save, pareikšti savo nuomonę ir pateikti reikiamą informaciją, kad į tokią nuomonę bei informaciją būtų atsižvelgta. Taip pat pageidautina nustatyti, kokiomis sąlygomis suinteresuota šalis gali gauti kitų suinteresuotų šalių pateiktą informaciją ir pareikšti pastabas dėl jos. Be to, valstybės narės ir Komisija turi bendradarbiauti renkant informaciją.
- (16) Būtina išdėstyti aplinkybes, kada gali būti nustatyti laikinieji muitai, nurodant sąlygą, kad juos galima nustatyti ne anksčiau kaip po 60 dienų, bet ne vėliau kaip po devynių mėnesių nuo tyrimo pradžios. Dėl administracinių priežasčių taip pat būtina numatyti, kad bet kuriuo atveju Komisija gali nustatyti tokius muitus arba iš karto devyniems mėnesiams, arba dviem – šešių ir trijų mėnesių – laikotarpiams.
- (17) Būtina nurodyti, kokia tvarka priimami išipareigojimai dėl kainų, kurie pašalina dempingą ir žalą, kad nereikėtų nustatyti laikinųjų ar galutinių muitų. Taip pat būtina nustatyti, kokios yra išipareigojimų pažeidimo ar jų atšaukimo pasekmės, ir nurodyti, kad laikinieji muitai gali būti nustatyti tais atvejais, kai įtariamas pažeidimas arba kai tolesnis tyrimas yra būtinas papildyti išvadoms. Priimant išipareigojimus, būtina užtikrinti, kad šie išipareigojimai ir jų įgyvendinimas nesąlygotų antikoncepcinių veiksmų.
- (18) Būtina numatyti, kad nepriklausomai nuo to, ar priimtos galutinės priemonės, tyrimas paprastai turi būti pabaigtas per 12 mėnesių, ir ne vėliau kaip per 15 mėnesių nuo tyrimo pradžios. Tyrimus ar procedūras reiktų nutraukti, jeigu dempingas yra *de minimis* arba žala nereikšminga, o taip pat reikia apibrėžti šias sąvokas. Jeigu turi būti nustatomos atitinkamos priemonės, tyrimas yra nutraukiamas ir užtikrinama, kad tokios priemonės bus mažesnės nei dempingo skirtumas, jei jos bus pakankamos pašalinti atsiradusią žalą, o taip pat būtina nustatyti, kuriuo būdu skaičiuojamas priemonių mastas atrankos atveju.
- (19) Būtina numatyti, kad laikinuosius muitus, jei būtina, galima rinkti už praėjusį laikotarpį ir apibrėžti, kokiomis aplinkybėmis gali prirėkti muitus taikyti praėjusiam laikotarpiui, kad nebūtų pakenkta taikytinų galutinių muitų poveikiui. Taip pat būtina numatyti, kad muitai gali būti taikomi praėjusiam laikotarpiui tais atvejais, kai pažeidžiami ar atšaukiami išipareigojimai dėl kainų.

- (20) Būtina numatyti, kad šios priemonės nustoja galioti po penkerių metų, nebent peržiūros metu būtų išsiaiškinta, kad jas reikia tęsti. Taip pat būtina numatyti, kad tais atvejais, kai apie pakitusias aplinkybes pateikiama pakankamai įrodymų, reikia atlikti tarpines peržiūras arba tyrimus, siekiant išsiaiškinti, ar pateisinamas antidempingo muitų sugražinimas. Taip pat reikia nustatyti, kad perskaičiuojant dempingą, dėl ko tenka pakartotinai apskaičiuoti eksporto kainas, muitai neturi būti laikomi išlaidomis, patirtomis nuo importo iki perpardavimo, jei jie atsispindi produktų, kuriems Bendrijoje taikomos priemonės, kainose.
- (21) Būtina specialiai numatyti, kad eksporto kainos ir dempingo skirtumai turi būti nustatomi pakartotinai, jeigu muitas yra absorbuojamas eksportuotojo kompensacinio susitarimo formos pagrindu, o priemonės neatsispindi produktų, kuriems Bendrijoje taikomos priemonės, kainose.
- (22) 1994 m. Susitarime dėl antidempingo nėra nuostatų dėl antidempingo priemonių vengimo, nors atskirame GATT Ministrų sprendime tai įvardijama kaip problema, kurios sprendimas pavestas GATT Antidempingo komitetui. Ši problema nebuvo išspręsta daugiašalėse derybose, ir laukiant PPO Antidempingo komiteto sprendimo, būtina, kad Bendrijos teisės aktuose būtų nuostatų, reglamentuojančių tokią veiklą, net jei tai tebtų produktų surinkimas Bendrijoje ar trečiojoje valstybėje, kai tokios veiklos pagrindinis tikslas – vengti antidempingo priemonių.
- (23) Taip pat pageidautina išsiaiškinti, kokia veikla sudaro priemonių vengimą. Priemonių gali būti vengiama ir Bendrijoje, ir už jos ribų. Todėl būtina numatyti, kad atleidimai nuo išplėstų muitų, kurie jau galėjo būti suteikti importuotojams, taip pat gali būti suteikiami eksportuotojams, kai muitai išplečiami dėl vengimo už Bendrijos ribų.
- (24) Tikslinga leisti sustabdyti antidempingo priemonių taikymą, jeigu rinkos sąlygos laikinai pakito ir dėl to toliau šias priemones taikyti laikinai netinka.
- (25) Būtina nustatyti tiriamojo importo registravimą įvežimo metu, kad vėliau tokių produktų importui būtų galima pritaikyti priemones.
- (26) Užtikrinant tinkamą priemonių įgyvendinimą, būtina, kad valstybės narės stebėtų ir praneštų Komisijai apie tiriamųjų produktų arba produktų, kuriems taikomos priemonės, importą, o taip pat apie muitų, renkamų šio reglamento pagrindu, sumas.
- (27) Būtina numatyti, kad reguliariais ir tiksliai nustatytais tyrimo eigos etapais turi būti konsultuojamasi su Patariamuoju komitetu. Komitetą turėtų sudaryti valstybių narių atstovai, o jam pirmininkauti turėtų Komisijos atstovas.
- (28) Valstybėms narėms Patariamajame komitete pateikiama informacija dažnai yra labai techniško pobūdžio ir reikalauja sudėtingos ekonominės bei teisinės analizės. Siekiant suteikti valstybėms narėms pakankamai laiko šiai informacijai išnagrinėti, ji turėtų būti išsiunčiama pakankamai anksti iki posėdžio dienos, kurią nustato Patariamąjo komiteto pirmininkas.
- (29) Tikslinga numatyti, kad apie dempingą ir žalą pateikta informacija tikrinama patikrinimo metu, tačiau tokiam lankymuisi būtina sąlyga – tinkamų atsakymų į pateiktą klausymą pateikimas.
- (30) Svarbu numatyti, kad kai šalių ar sandorių yra daug, reikia pritaikyti atrankos metodą, siekiant užbaigti tyrimus per nustatytą laikotarpį.
- (31) Reikia numatyti, kad jei šalis vengia bendradarbiauti, faktams nustatyti gali būti panaudota kita informacija, ir kad tokia informacija gali būti ne tokia palanki šalims, kaip tuo atveju, jei jos būtų tinkamai bendradarbiavusios.
- (32) Reikėtų numatyti, kad konfidenciali informacija būtų naudojama neatskleidžiant komercinių paslapčių.
- (33) Būtina numatyti, kad esminiai faktai ir argumentai būtų tinkamai atskleisti šalims, turinčioms teisę susipažinti su tokia informacija, ir nustatomas toks terminas nuo informacijos atskleidimo iki sprendimų priėmimo Bendrijoje momento, kad šalis galėtų tinkamai apginti savo interesus.
- (34) Tikslinga numatyti tokią administracinę sistemą, kur būtų pateikiami duomenys apie priemonių atitikimą Bendrijos interesams, įskaitant vartotojų interesus, ir nustatyti terminus per kuriuos ši informacija turi būti pateikiama, taip pat apibrėžti suinteresuotų šalių teisę susipažinti su tokio pobūdžio informacija,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Principai

1. Antidempingo muitas gali būti taikomas bet kuriam produktui dempingo kaina, kurį išleidus į laisvą apyvartą Bendrijoje būtų padaryta žala.

2. Produktu dempingo kaina yra laikomas produktas, jeigu jo eksporto į Bendriją kaina yra mažesnė nei palyginamoji panašaus produkto kaina įprastomis prekybos sąlygomis eksportuojančioje valstybėje.

3. Eksportuojančia valstybe paprastai laikoma produkto kilmės valstybė. Tačiau ja gali būti tarpinė valstybė, išskyrus, pavyzdžiui, kai produktas yra tik pervežamas per tą valstybę arba kai nagrinėjamas produktas negaminamas toje valstybėje arba kai toje valstybėje tokiems produktams nėra palyginamosios kainos.

4. Taikant šį reglamentą, sąvoka „panašus produktas“ yra identiškas produktas, t. y. produktas, visais atžvilgiais panašus į nagrinėjamąjį produktą, o jeigu identiško produkto nėra – kitas produktas, kuris nors ne visais atžvilgiais, tačiau panašiomis nagrinėjamojo produkto savybėmis pasižymintis produktas.

2 straipsnis

Dempingo nustatymas

A. NORMALIOJI VERTĖ

1. Normalioji vertė paprastai yra nustatoma pagal kainas, kurias įprastomis prekybos sąlygomis moka arba turi mokėti nepriklausomi pirkėjai eksportuojančioje valstybėje.

Tačiau jeigu eksportuotojas eksportuojančioje valstybėje negamina arba neparduoda panašaus produkto, normalioji vertė gali būti nustatoma pagal kitų pardavėjų ar gamintojų kainas.

Kainos tarp šalių, kurios įtariamos tarpusavyje susijusios arba sudariusios kompensacinį susitarimą, negali būti laikomos kainomis įprastomis prekybos sąlygomis ir nenaudojamos nustatant normaliąją vertę, nebent būtų nustatyta, kad tokie tarpusavio santykiai neturi įtakos šioms kainoms.

Siekiant nustatyti, ar dvi šalys yra susijusios, galima atsižvelgti į susijusių šalių apibrėžimą, pateiktą 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas ⁽¹⁾ 143 straipsnyje.

2. Normaliajai vertei nustatyti paprastai naudojami panašaus produkto pardavimai vidaus vartojimui, jeigu tokių pardavimų kiekis sudaro 5 % arba daugiau nagrinėjamojo produkto pardavimų kiekio į Bendriją. Tačiau gali būti naudojami ir mažesnės apimtys pardavimų rodikliai, pavyzdžiui, kai mokama kaina laikoma tipiška tiriamoje rinkoje.

3. Jeigu įprastomis prekybos sąlygomis panašus produktas neparduodamas arba parduodamas nepakankamais kiekiais, arba kai

dėl ypatingos situacijos rinkoje pardavimo rodikliai nesudaro galimybės deramai palyginti, panašaus produkto normalioji vertė apskaičiuojama pagal jo gamybos sąnaudas produkto kilmės valstybėje, pridėjus pagrįstas produkto pardavimo, bendrąsias ir administracines sąnaudas bei pagrįstą pelną, arba pagal eksporto į trečiąją valstybę įprastomis prekybos sąlygomis kainas, su sąlyga, kad tokios kainos yra tipiškios.

Gali būti laikoma, *inter alia*, kad egzistuoja ypatinga nagrinėjamojo produkto rinkos situacija, kuri apibrėžta pirmoje pastraipoje, kai kainos yra dirbtinai sumažintos, kai vykdoma stambi barterinė prekyba arba kai yra nekomercinio perdurbimo susitarimas.

4. Panašaus produkto pardavimai eksportuojančios valstybės vidaus rinkoje arba pardavimai eksportui į trečiąją valstybę kainomis, mažesnis už produkto vieneto gamybos išlaidas (pastovias ir kintamas), prie jų pridėjus pardavimo, bendrąsias ir administracines išlaidas gali būti nelaikomi pardavimais įprastomis prekybos sąlygomis kainos atžvilgiu ir į juos gali būti neatsižvelgiama nustatant normaliąją vertę; ši nuostata taikoma tik tuo atveju, jei nustatoma, kad taip buvo parduodama pakankamai ilgą laiką, dideliais kiekiais ir tokiais kainomis, kurios per pagrįstą laikotarpį nepadengia visų produkto išlaidų.

Jeigu kainos, kurios pardavimo metu yra mažesnės už išlaidas, viršija vidutines svertines tiriamojo laikotarpio išlaidas, tokios kainos laikomos padengiančios visas išlaidas per pagrįstą laikotarpį.

Ilgas laikotarpis paprastai yra vieneri metai, bet negali būti trumpesnis kaip šeši mėnesiai, o pardavimais žemiau už vieneto išlaidas, laikomi pardavimai pakankamai dideliais kiekiais nurodytu laikotarpiu, kai yra nustatyta, kad vidutinė svertinė pardavimo kaina yra mažesnė už vidutines svertines vieneto išlaidas, arba kad pardavimų žemiau už vieneto išlaidas, kiekis sudaro ne mažiau kaip 20 % pardavimų, naudojamų normaliajai vertei nustatyti.

5. Išlaidos paprastai skaičiuojamos remiantis tiriamosios šalies dokumentais, jeigu tokie dokumentai atitinka bendrai priimtus apskaitos principus nagrinėjamoje valstybėje, su sąlyga, kad tie dokumentai pagrįstai atspindi nagrinėjamojo produkto gamybos ir pardavimo sąnaudas.

Jeigu su tiriamo produkto gamyba ir pardavimu susiję išlaidos nėra tinkamai atspindėtos suinteresuotosios šalies apskaitoje, jos bus koreguojamos arba nustatomos remiantis kitų tos pačios valstybės gamintojų ar eksportuotojų išlaidomis arba, kai tokia informacija nėra prieinama arba ja negali būti naudojama, bet kokiu kitu tinkamu pagrindu, įskaitant ir informaciją, gautą iš kitų tipinių rinkų.

Į pateiktus įrodymus dėl tinkamo išlaidų paskirstymo atsižvelgiama, jeigu matyti, kad taip paskirstytos lėšos buvo panaudotos. Nesant tinkamesnio metodo, pirmenybė teikiama išlaidų pasiskirstymui pagal produktų apyvartą. Jeigu šioje pastraipoje minėtos išlaidos dar neatsispindėjo skirstant išlaidas, jos turi būti atitinkamai koreguojamos, atsižvelgiant į tuos neperiodinių išlaidų straipsnius, kurie naudingi produktų gamybai ateityje ir (ar) dabar.

⁽¹⁾ OL L 253, 1993 10 11, p. 1.

Tuo atveju, kai per tiriamąjį laikotarpį naujai panaudota didelių papildomų investicijų reikalaujanti įranga ir prastas gamybinių pajėgumų išnaudojimas pradedant veiklą turėjo įtakos sąnaudų dydžiui jų atsipirkimo laikotarpiu, vidutinės sąnaudos veiklos pradžios stadijoje pagal jau minėtas pasiskirstymo taisykles nustatomos tokios stadijos pabaigai, ir pagal 4 dalies antros pastraipos nuostatas įskaičiuojamos į tiriamojo laikotarpio vidutines svertines produkto sąnaudas. Veiklos pradžios stadijos trukmė apskaičiuojama pagal nagrinėjamo gamintojo ar eksportuotojo aplinkybes, tačiau negali būti ilgesnė už atitinkamą pradinę sąnaudų atsipirkimo laikotarpio dalį. Tyrimo laikotarpiu koreguojant sąnaudas tokiu būdu, atsižvelgiama į informaciją apie veiklos pradžios stadiją, trunkančią ilgiau nei toks tyrimo laikotarpis, bet tik tuo atveju, jeigu ji yra pateikta prieš patikrinimo apsilankymus ir per tris mėnesius nuo tyrimo pradžios.

6. Pardavimo, bendrųjų ir administracinių sąnaudų bei pelno sumos turi būti pagrįstos faktiniais duomenimis apie tiriamojo eksportuotojo ar gamintojo panašaus produkto gamybą ir pardavimus įprastomis prekybos sąlygomis. Tais atvejais, kai šių sumų negalima nustatyti tokiu būdu, jie gali būti nustatyti bet kuriuo iš šių būdų:

- a) pagal kitų tiriamų eksportuotojų ar gamintojų svertinių faktinių panašaus produkto gamybos ir pardavimų kilmės valstybės vidaus rinkoje sumų vidurkį;
- b) pagal tiriamo eksportuotojo ar gamintojo tos pačios kategorijos produktų gamybos ir pardavimų įprastomis prekybos sąlygomis kilmės valstybės vidaus rinkoje faktines sumas;
- c) bet kuriuo kitu pagrįstu būdu, su sąlyga, kad taip nustatytas pelnas neviršytų pelno, kurį paprastai gauna kiti eksportuotojai ar gamintojai parduodami tos pačios kategorijos produktus kilmės valstybės vidaus rinkoje.

7.

- a) Importuojant iš ne rinkos ekonomikos valstybių ⁽¹⁾, normalioji vertė apskaičiuojama pagal trečiosios rinkos ekonomikos valstybės kainą arba apskaičiuotą vertę, arba pagal kainą, taikomą importuojant iš tokios trečiosios valstybės į kitas valstybes, įskaitant Bendriją, o jei tai neįmanoma – remiantis kuriuo nors kitu pagrįstu pagrindu, įskaitant už panašų produktą Bendrijoje faktiškai sumokėtą arba mokėtiną kainą, kuri prireikus tinkamai pakoreguojama, kad būtų įskaičiuojama pagrįsta pelno norma.

Atitinkama trečioji rinkos ekonomikos valstybė parenkama pagrįstu būdu ir tinkamai atsižvelgiant į visą atrankos metu pateiktą patikimą informaciją. Be to, atsižvelgiama į terminus; kada tinkama, pasirenkama trečioji rinkos ekonomikos valstybė, kuri yra to pačio tyrimo objektu.

⁽¹⁾ Įskaitant Azerbaidžaną, Baltarusiją, Šiaurės Korėją, Tadžikiją, Turkmėniją ir Uzbekiją.

Pradėjus tyrimą, tiriamosioms šalims iš karto pranešama apie pasirinktą trečiąją rinkos ekonomikos valstybę ir suteikiamas 10 dienų laikotarpis pastaboms pareikšti.

- b) Atliekant su importu iš Kazachstano bei bet kurios ne rinkos ekonomikos valstybės, kuri tyrimo pradžios dieną yra Pasaulio prekybos organizacijos narė, susijusius antidempingo tyrimus, normalioji vertė apskaičiuojama pagal 1–6 dalis, jei remiantis vieno ar kelių gamintojų, kurių veikla turi būti tirama, paduotais tinkamai pagrįstais skundais ir c punkte išdėstytais kriterijais ir tvarka įrodoma, kad minėtam gamintojui ar gamintojams dėl panašaus nagrinėjamojo produkto gamybos ir pardavimo vyrauja rinkos ekonomikos sąlygos. Kitais atvejais laikomasi a punkte išdėstytų taisyklių.

- c) Pagal b punktą paduotas skundas turi būti išdėstomas raštu ir jame turi būti pateikta pakankamai įrodymų, jog gamintojas dirba rinkos ekonomikos sąlygomis, t. y.:

— įmonių sprendimai dėl kainų, išlaidų ir sąnaudų, įskaitant, pavyzdžiui, išlaidas žaliavoms, technologijoms ir darbo jėgai apmokėti, gamybai, pardavimams ir investicijoms, priimami pagal rinkoje vyraujančią pasiūlą ir paklausą bei valstybei per daug nesikišant į šią sritį, o pagrindinės gamybos sąnaudos iš esmės atitinka rinkos kainą,

— įmonės turi vieną aiškų svarbiausių apskaitos dokumentų, kurių nepriklausomas auditas buvo atliktas pagal tarptautinius apskaitos standartus ir kurie yra taikomi įvairiems tikslams, rinkinį,

— įmonių gamybos sąnaudoms ir finansinei būklei nedaro įtakos iš buvusios ne rinkos ekonomikos sistemos išlikę ženklūs iškraipymai, pirmiausia tie, kurie susiję su turto nuvertėjimu, kitais nurašymais, barterine prekyba ir mokėjimu kompensuojant skolas,

— nagrinėjamosioms įmonėms taikomi bankroto ir nuosavybės įstatymai, kurie garantuoja įmonių veiklos teisinį tikrumą bei pastovumą, ir

— valiuta konvertuojama pagal rinkos kursą.

Po specialių konsultacijų su Patariamuoju komitetu ir Bendrijos pramonei suteikus galimybę pareikšti pastabas, per tris mėnesius nuo tyrimo pradžios nustatoma, ar gamintojas atitinka minėtus kriterijus. Šis nustatytas statusas išlieka viso tyrimo metu.

B. EKSPORTO KAINA

8. Eksperto kaina yra kaina, faktiškai sumokėta arba mokėtina už produktą, jį parduodant eksportui iš eksportuojančios valstybės į Bendriją.

9. Tais atvejais, kai eksperto kainos nėra arba kai eksperto kaina atrodo nepatikima dėl eksportuotojo ir importuotojo ar trečiosios šalies tarpusavio saitų ar kompensacinių susitarimų, eksperto kaina gali būti apskaičiuota pagal kainą, už kurią importuoti produktai yra pirmą kartą perparduodami nepriklausomam pirkėjui arba – jeigu produktai nėra perparduodami nepriklausomam pirkėjui arba nėra perparduodami tokiomis sąlygomis, kuriomis buvo importuoti – bet kuriuo kitu priimtiniu būdu.

Tokiais atvejais norint nustatyti patikimą eksperto kainą ties Bendrijos muitų sienomis, ji koreguojama pagal visas išlaidas, įskaitant muitus ir mokesčius, patirtus tarp importavimo ir perpardavimo, taip pat priaugantį pelną.

Išlaidos, kurios gali būti koreguojamos, apima įprastines importuotojo išlaidas, kurias padengia bet kuri kita Bendrijos ar už jos ribų esanti šalis, kuri yra susijusi arba sudariusi kompensacinį susitarimą su importuotoju arba eksportuotoju, įskaitant įprastines pervežimo, draudimo, aptarnavimo, krovimo ir papildomas išlaidas, muito mokesčius, antidempingo muitus, kitus mokesčius, mokėtinus importuojančioje valstybėje už prekių importą ar pardavimą, ir pagrįstą pardavimo, bendrųjų ir administracinių išlaidų skirtumą bei pelną.

C. Palyginimas

10. Eksperto kaina ir normalioji vertė palyginamos teisingu būdu. Šis palyginimas turi būti atliktas tuo pačiu prekybos lygiu, lyginant per kiek galima artimesnį laiką darytus pardavimus, atsižvelgiant į kitus skirtumus, turinčius įtakos kainų palyginamumui. Jeigu nustatytos normalioji vertė ir eksperto kaina nėra vienodo palyginamojo pagrindo, jos turi būti koreguojamos kiekvienu atveju individualiai, atsižvelgiant į besiskiriančius veiksnius, kurie, kaip tvirtinama arba įrodyta, turi įtakos kainoms ir kainų palyginamumui. Vengiama bet kokio dvigubo koregavimo, ypač dėl nuolaidų, lengvatų, parduotų produktų kiekių ar prekybos lygio. Kai atsižvelgiama į nurodytas sąlygas, veiksnius, pagal kuriuos gali būti koreguojama, yra:

a) Fizinės savybės

Koreguojama, kai skiriasi nagrinėjamojo produkto fizinės savybės. Tokio koregavimo suma turi atitikti pagrįstą fizinių savybių skirtumo rinkos vertę.

b) Importo mokesčiai ir netiesioginiai mokesčiai

Normaliosios vertės koregavimo suma turi atitikti visus importo mokesčius ir netiesioginius mokesčius, mokamus už panašų produktą arba jo gamybai panaudotas medžiagas, kai šis produktas skirtas vartoti eksportuojančioje valstybėje, bet kurie nėra renkami ar gražinami, kai produktas eksportuojamas į Bendriją.

c) Nuolaidos, lengvatos ir kiekiai

Koreguojama dėl nuolaidų ir lengvatų skirtumų, įskaitant nuolaidas, suteiktas atsižvelgiant į kiekių skirtumus, jeigu jos yra tinkamai įvertintos kiekybiškai ir yra tiesiogiai susijusios su tiriamu pardavimu. Gali būti koreguojama ir dėl atidėtų nuolaidų ar lengvatų, jei jos buvo nuolat taikomos ankstesniu laikotarpiu ir atitinka tokioms nuolaidoms ir lengvatoms keliamus reikalavimus.

d) Prekybos lygis

i) Koreguojama, kai skiriasi prekybos lygiai, įskaitant skirtumus OEM (tikrųjų įrangos gamintojų) pardavimuose, jeigu eksperto kaina, įskaitant apskaičiuotą eksperto kainą, abiejų rinkų paskirstymo tinkle priklauso kitam prekybos lygiui nei normalioji vertė ir jei toks prekybos lygių skirtumas turi įtakos kainų palyginamumui; šią įtaką rodo pastovūs ir dideli pardavėjo funkcijų ir kainų skirtumai tarp įvairių prekybos lygių eksportuojančios valstybės vidaus rinkoje. Koregavimo suma turi būti pagrįsta tų skirtumų rinkos verte.

ii) Tačiau i punkte neapartomis aplinkybėmis, kai esamo prekybos lygio skirtumo neįmanoma įvertinti kiekybiškai, nes eksportuojančių valstybių vidaus rinkose nėra atitinkamų prekybos lygių, arba kai aiškiai matyti, kad kai kurios funkcijos yra susijusios su tokiais prekybos lygiais, kurie nėra naudojami palyginimui, gali būti leista daryti specialųjį koregavimą.

e) Gabenimo, draudimo, aptarnavimo, krovimo ir pagalbinės išlaidos

Koreguojama, kai skiriasi tiesiogiai su nagrinėjamųjų produktų transportavimu iš eksportuotojo patalpų nepriklausomam pirkėjui susijusios išlaidos, kai tokios išlaidos įtraukiamos į kainas. Tokios išlaidos apima gabenimo, draudimo, aptarnavimo, krovimo ir pagalbinės išlaidas.

f) Pakavimas

Koreguojama, kai skiriasi tiesiogiai su nagrinėjamojo produkto pakavimu susijusios išlaidos.

g) *Kreditas*

Koreguojama, kai skiriasi išlaidos dėl bet kurio kredito, suteikto nagrinėjamiems pardavimams, jeigu tai yra vienas iš veiksnių, į kurių atsižvelgiama nustatant kainas.

h) *Išlaidos po pardavimo*

Koreguojama, kai skiriasi tiesioginės išlaidos užtikrinant produkto garantinį laiką ir remontą, techninę priežiūrą ir aptarnavimą, kaip numatyta įstatymuose ir (arba) pardavimo sutartyse.

i) *Komisiniai*

Koreguojama, kai skiriasi komisiniai, mokami dėl nagrinėjamo pardavimo.

Terminas „komisiniai“ yra suprantamas kaip apimantis antkainį, kurį gauna prekybininkas tuo ar panašiu produktu, jeigu tokio prekybininko funkcijos yra panašios į komisinių pagrindu dirbančio agento funkcijas.

j) *Valiutos konvertavimas*

Kai dėl kainų palyginimo reikia konvertuoti valiutą, ji konvertuojama pagal pardavimo dienos valiutų keitimo kursą, išskyrus, kai užsienio valiutos pardavimas išankstinėse rinkose yra tiesiogiai susijęs su tiriamu eksporto pardavimu – tuomet naudojamas išankstinio sandorio valiutos keitimo kursas. Paprastai pardavimo diena laikoma sąskaitos-faktūros data, bet galima naudoti ir sutarties sudarymo, produktų užsakymo ar užsakymo patvirtinimo datą, jeigu jos yra labiau tinkamos esminėms pardavimo sąlygoms nustatyti. Valiutos keitimo kurso svyravimų nepaisoma, o eksportuotojams suteikiamas 60 dienų terminas pakoreguoti savo eksporto kainas pagal tiriamuoju laikotarpiu buvusius valiutų kursų pasikeitimus.

k) *Kiti veiksniai*

Gali būti koreguojama, kai skiriasi kiti, nuo a iki j pastraipose nenumatyti veiksniai, jeigu matyti, kad atsiradę skirtumai turi įtakos kainų palyginamumui, kaip numatyta pagal šią dalį, ypač jeigu pirkėjai vidaus rinkoje nuolatos moka skirtingas kainas dėl tokių veiksnių skirtumo.

D. DEMPINGO SKIRTUMAS

11. Laikantis kitų taikytinų nuostatų dėl teisingo palyginimo, dempingo skirtumas tiriamuoju laikotarpiu paprastai nustatomas palyginant normaliosios vertės svertinį vidurkį su visų eksporto į Bendriją sandorių kainų svertiniu vidurkiu arba palyginant individualias normaliąsias vertes su kiekvieno sandorio individualiomis eksporto į Bendriją kainomis. Tačiau normalioji vertė, nustatyta svertinio vidurkio pagrindu, gali būti palyginama su visų individualių eksporto į Bendriją sandorių kainomis, jeigu yra tam tikra eksporto kainų tendencija, kuri žymiai skiriasi priklausomai

nuo pirkėjų, regionų ar laiko periodų, ir jeigu pirmame šios dalies sakinyje nurodyti metodai neatspindi viso vykstančio dempingo masto. Be šios dalies nuostatų, galima pasinaudoti ir 17 straipsnyje nurodytu atrankos metodu.

12. Dempingo skirtumas yra suma, kuria normalioji vertė viršija eksporto kainą. Jeigu dempingo skirtumai yra nevienodi, gali būti nustatytas dempingo skirtumų svertinis vidurkis.

3 straipsnis

Žalos nustatymas

1. Pagal šį reglamentą sąvoka „žala“, jei nenurodyta kitaip, suprantama kaip materialinė žala Bendrijos pramonei, materialinės žalos grėsmė Bendrijos pramonei arba materialinės kliūtys tai pramonei kurtis ir yra aiškinama pagal šio straipsnio nuostatas.

2. Žala nustatoma, remiantis ją patvirtinančiais įrodymais ir objektyviai ištyrus:

a) importo dempingo kaina kiekius ir poveikį panašių produktų kainoms Bendrijos rinkoje; ir

b) tokio importo sąlygotą poveikį Bendrijos pramonei.

3. Vertinant importo dempingo kaina kiekį, reikia atsižvelgti į tai, ar iš viso žymiai išaugo importas dempingo kaina absoliučiu dydžiu arba lyginant su gamyba ar suvartojimu Bendrijoje. Vertinant importo dempingo kaina poveikį kainoms, reikia nustatyti, ar produktai dempingo kaina yra importuojami žymiai mažesnėmis kainomis lyginant su Bendrijos pramonės panašių produktų kainomis, arba į tai, ar toks importas turėjo kitokią poveikį – ženkliai nusmukdė kainas arba smarkiai trukdė kainoms kilti, kaip kad būtų atsitikę kitomis aplinkybėmis. Nė vienas šių veiksnių nėra būtinais lemiamas.

4. Kai atliekant antidempingo tyrimą tuo pat metu nagrinėjamas importas daugiau kaip iš vienos valstybės, tokio importo iš visų valstybių poveikis vertinamas bendrai tik tai tuomet, jei nustatoma:

a) kad dempingo skirtumas, apskaičiuotas importui iš kiekvienos valstybės, yra didesnis nei 9 straipsnio 3 dalyje apibrėžtas *de minimis*, ir kad importo iš kiekvienos valstybės kiekis nėra nereikšmingas; ir

b) kad atsižvelgus į importuotų produktų tarpusavio konkurencijos sąlygas ir į importuotų produktų ir panašių Bendrijos produktų konkurencijos sąlygas, importo poveikį tikslinga vertinti bendrai.

5. Nagrinėjant importo dempingo kainą poveikį tiriamai Bendrijos pramonei, reikia ištirti visus svarbius atitinkamos pramonės būklę apibūdinančius ekonominius veiksnius ir rodiklius, tokius kaip: pramonės pastangas atsigausti po dempingo ar subsidijavimo praityje padaryto poveikio, esamo dempingo skirtumo dydį, esamą ir galimą pardavimų, pelno, produkcijos, rinkos dalies, produktyvumo, investicijų gražos, pajėgumų panaudojimo sumažėjimą; Bendrijos kainas įtakojančius veiksnius; esamą ir galimą neigiamą poveikį pinigų srautams, atsargų kiekiui, užimtumui, darbo užmokesčiui, gamybos plėtrai, galimybėms sukaupti kapitalą ir pritraukti investicijas. Šis sąrašas nėra išsamus, be to, jokie iš išvardytų veiksnių nėra būtinai lemiami.

6. Pateikus visus 2 dalyje minimus susijusius įrodymus turi būti akivaizdu, kad importas dempingo kainą sukelia žalą, kaip apibrėžta šiame reglamente. Ypatingai turi būti akivaizdu, kad 3 dalyje apibrėžtas kiekis ir (arba) kainos sukėlė 5 dalyje nurodytą poveikį Bendrijos pramonei ir kad šį poveikį galima apibrėžti kaip materialinį.

7. Taip pat turi būti nagrinėjami ir kiti, be importo dempingo kainą, žinomi veiksniai, kurie tuo pat metu daro neigiamą poveikį Bendrijos pramonei, siekiant, kad šių veiksnių padaryta žala nebūtų priskiriama importui dempingo kainą pagal 6 dalį. Tokio pobūdžio veiksniai gali būti: ne dempingo kainomis parduodamo importo kiekiai ir kainos, paklausos sumažėjimas ar vartojimo tendencijų pokyčiai, prekybos apribojimai ir konkurencija tarp trečiosios valstybės ir Bendrijos gamintojų, technologijos pažanga, Bendrijos pramonės eksporto plėtra ir gamybos našumo augimas.

8. Importo dempingo kainą poveikis vertinamas lyginant su Bendrijos pramonės panašaus produkto gamyba, kai turimi duomenys sudaro galimybę atskirai nustatyti tą gamybą remiantis tokiomis kriterijomis kaip gamybos procesas, gamintojų pardavimai ir pelnas. Jeigu atskirai nustatyti tos gamybos neįmanoma, importo dempingo kainą poveikis vertinamas nagrinėjant siauriausios produktų grupės ar rūšies, kuriai priklauso panašus produktas ir apie kurią galima gauti reikalingą informaciją, gamybą.

9. Materialinės žalos grėsmė vertinama remiantis faktais, o ne vien prielaidomis, spėjimais ar neaiškiomis perspektyvomis. Aplinkybių, dėl kurių dempingas sąlygotų žalą, pasikeitimas, turi būti aiškiai numatomas ir neišvengiamas.

Sprendžiant, ar gresia materialinė žala, reikėtų atsižvelgti taip pat ir į tokius veiksnius:

- a) ar importo dempingo kainą į Bendrijos rinką augimo tempas rodo tikimybę, kad importas žymiai didės;
- b) pakankami eksportuotojo disponuojami pajėgumai arba neišvengiamas tokių pajėgumų žymus didėjimas, patvirtinantis eksporto dempingo kainą į Bendriją didėjimo tikimybę, atsižvelgiant į tai, ar yra kitų eksportuotojų prieinamų rinkų papildomam eksportui absorbuoti;
- c) ar importas įvežamas tokiomis kainomis, kurios ženkliai nusmukdytų kainas arba trukdytų kainoms kilti, kaip kad būtų atsitikę kitomis aplinkybėmis, ir tikriausiai padidintų importuojamų produktų paklausą; ir
- d) kokios yra aptariamo produkto atsargos.

Joks iš šių išvardytų veiksnių nėra pats savaime lemiantis, bet apsvarstytų veiksnių visuma turi lemti išvadą, kad neišvengiamai gresia tolesnis eksportas dempingo kainą ir kad nesiečius apsaugos veiksnių bus padaryta materialinė žala.

4 straipsnis

Bendrijos pramonės apibrėžtis

1. Pagal šį reglamentą sąvoka „Bendrijos pramonė“ suprantama kaip panašius produktus gaminančių Bendrijos gamintojų visuma arba tie iš jų, kurių bendra tokių produktų produkcija sudaro didžiąją dalį visos Bendrijos produkcijos, kaip numatyta 5 straipsnio 4 dalyje, išskyrus:

- a) kai gamintojai yra susiję su tiriamai dempingo kainą produkto eksportuotojais arba importuotojais arba patys yra jo importuotojai, sąvoka „Bendrijos pramonė“ gali būti suprantama kaip reiškianti likusius gamintojus;
- b) ypatingomis aplinkybėmis dėl aptariamą produkcijos Bendrijos teritorija gali būti padalinta į dvi ar daugiau konkurencinių rinkų, o gamintojai kiekvienoje rinkoje gali būti laikomi atskiromis pramonėmis, jeigu:
 - i) tokioje rinkoje esantys gamintojai parduoda visą ar beveik visą savo pagamintą aptariamo produkto produkciją toje rinkoje, ir
 - ii) paklausa toje rinkoje nėra žymiu mastu patenkinama kitose Bendrijos vietose esančių aptariamo produkto gamintojų. Tokiomis aplinkybėmis gali būti pripažįstama, kad žala egzistuoja, net jei didžiąją visos Bendrijos pramonės daliai nebuvo padaryta žala, bet jeigu importas dempingo kainą yra nukreipiamas į tokią izoliuotą rinką, ir jeigu importas dempingo kainą yra žalingas visos arba beveik visos produkcijos gamintojams tokioje rinkoje.

2. Taikant 1 dalies nuostatas, laikoma, kad gamintojai yra susiję su eksportuotojais arba importuotojais tik tuo atveju, jeigu:

- a) vienas iš jų tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja kitą; arba
- b) juos abu tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja trečiasis asmuo; arba
- c) jie abu kartu tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja trečiąjį asmenį, jei yra pagrindo manyti ar įtarti, kad nagrinėjamas gamintojas elgsis kitaip negu nesusiję gamintojai.

Taikant šios dalies nuostatas, vienas iš jų laikomas kontroliuojančiu kitą, jeigu pirmasis turi teisinių ar operatyvinių galimybių suvaržyti antrąjį ar jam vadovauti.

3. Kai Bendrijos pramonė suprantama kaip tam tikro regiono gamintojai, eksportuotojams suteikiama galimybė pasiūlyti išpareigojimus dėl kainų pagal 8 straipsnio nuostatas nagrinėjamam regionui. Tokiais atvejais vertinant Bendrijos suinteresuotumą priemonių atžvilgiu, specialiai atsižvelgiama į to regiono interesus. Jeigu greitai laiku nepasiūlomas tinkamas išpareigojimas dėl kainų arba susiklosto 8 straipsnio 9 ir 10 dalyse nurodytos padėtytys, gali būti nustatytas laikinasis arba galutinis muittas visai Bendrijai. Tokiais atvejais šių muittų taikymas gali būti apribotas, jei tai yra naudinga, taikant juos tiksliai konkrečioms gamintojams arba eksportuotojams.

4. Šiam straipsniui taikomos 3 straipsnio 8 dalies nuostatos.

5 straipsnis

Tyrimo inicijavimas

1. Išskyrus 6 dalyje numatytus atvejus, tyrimas nustatyti įtariamo dempingo buvimą, mastą ir poveikį pradedamas, gavus raštišką bet kurio fizinio ar juridinio asmens arba asociacijos, neturinčios juridinio asmens teisių Bendrijos pramonės vardu pateiktą skundą.

Skundas gali būti pateikiamas Komisijai arba valstybei narei, kuri jį perduoda Komisijai. Bet kokio gauto skundo nuorašą Komisija siunčia valstybėms narėms. Skundas laikomas paduotas pirmą darbo dieną po to, kai yra pristatomas Komisijai registruotu paštu arba kai Komisija patvirtina jį gavusi.

Netgi nesant skundo, jeigu valstybė narė turi pakankamai dempingo arba jo sukeltos žalos Bendrijos pramonei įrodymų, nedelsiant juos perduoda Komisijai.

2. Pateikiant 1 dalyje nurodytą skundą, būtina pateikti dempingo, žalos ir priežastinio ryšio tarp įtariamo importo

dempingo kaina ir įtariamoms žaloms įrodymus. Skunde turi būti pateikti šie duomenys, jei jie yra prieinami pareiškėjui:

- a) skundo pateikėjo tapatybė ir skundo pateikėjo gaminamo panašaus produkto kiekio bei vertės apibūdinimas, lyginant su Bendrijos produkcija. Kai raštiškas skundas pateikiamas Bendrijos pramonės vardu, skunde turi būti nurodyta, kurios būtent pramonės vardu jis paduodamas, išvardijant visus žinomus panašaus produkto gamintojus Bendrijoje (arba panašaus produkto gamintojų Bendrijoje asociacijas) ir kiek įmanoma konkrečiau nurodant tokių gamintojų gaminamo panašaus produkto kiekį ir vertę, lyginant su Bendrijos produkcija;

- b) išsamus tariamai dempingo kaina produkto aprašymas, jį gaminančios ar eksportuojančios valstybės (valstybių) pavadinimai, kiekvieno žinomo eksportuotojo ar užsienio gamintojo tapatybė ir žinomų aptariamą produktą importuojančių asmenų sąrašas;

- c) duomenys apie kainas, kuriomis parduodamas aptariamas produktas jį gaminančios ar eksportuojančios valstybės (valstybių) vidaus rinkose (arba, kur tinkama, -informacija apie kainas, kuriomis produktas parduodamas iš gaminančios ar eksportuojančios jį valstybės (valstybių) į trečiąją valstybę (valstybes) arba apie produkto apskaičiuotą vertę), taip pat informacija apie eksporto kainas arba kitu atveju – apie kainas, kuriomis produktas yra pirmą kartą perparduodamas nepriklausomam pirkėjui Bendrijoje;

- d) duomenys apie tariamai dempingo kaina produkto importo kiekio pokyčius, tokio importo poveikį panašaus produkto kainoms Bendrijos rinkoje ir tokio importo sąlygotą poveikį Bendrijos pramonei pagal atitinkamos pramonės būklę apibūdinančius veiksnius ir rodiklius, išvardytus 3 straipsnio 3 ir 5 dalyse.

3. Komisija, norėdama nustatyti, ar pakanka įrodymų pradėti tyrimą, kruopščiai ištiria skunde pateiktų įrodymų teisingumą ir jų atitikimą reikalavimams.

4. Tyrimas pagal 1 dalį pradedamas tik tuo atveju, jeigu išnagrinėjus, kokių mastu panašaus produkto gamintojai Bendrijoje pritaria ar nepritaria pateiktam skundui, nustatoma, kad skundas yra paduotas Bendrijos pramonės vardu. Skundas laikomas paduotas Bendrijos pramonės vardu, jeigu jam pritaria tie Bendrijos gamintojai, kurių bendra gamybos apimtis sudaro daugiau nei 50 % visų skundui pritariančių ar nepritariančių Bendrijos gamintojų, gaminančių panašų produktą, gamybos apimties. Tačiau tyrimas nepradedamas, jei skundui aiškiai pritariančių Bendrijos gamintojų gamybos apimtis sudaro mažiau nei 25 % visų Bendrijos gamintojų, gaminančių panašų produktą, gamybos apimties.

5. Iki sprendimo pradėti tyrimą priėmimo, apie gautą skundą dėl tyrimo inicijavimo viešai neskelbiama. Tačiau gavus reikiamais dokumentais pagrįstą skundą, prieš pradėdant tyrimą pranešama nagrinėjamos eksportuojančios valstybės valdžiai.

6. Jeigu ypatingomis aplinkybėmis nusprendžiama pradėti tyrimą negavus Bendrijos pramonės vardu paduoto raštiško skundo, kuriuo prašoma pradėti tokį tyrimą, tai daroma remiantis šiam tyrimui pagrįsti pakankamais dempingo, žalos ir priežastinio ryšio įrodymais, nurodytais 2 dalyje.

7. Sprendžiant, ar pradėti tyrimą, dempingo ir žalos įrodymai svarstomi kartu. Skundas atmetamas, jeigu dempingo arba žalos įrodymų nepakanka tyrimo atlikimui pagrįsti. Tyrimas nepradedamas tokių valstybių atžvilgiu, iš kurių importas yra mažiau nei 1 % bendros rinkos, nebent importas iš visų tokių valstybių drauge sudarytų 3 % ar daugiau Bendrijos suvartojimo.

8. Skundą galima atsiimti prieš tyrimo pradžią ir tokiu atveju laikoma, kad skundas nebuvo paduotas.

9. Jeigu pasikonsultavus aišku, kad tyrimo procedūroms pradėti pakanka įrodymų, Komisija pradeda jas per 45 dienas nuo skundo pateikimo dienos ir apie tai paskelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Jeigu pateiktų įrodymų nepakanka, pasikonsultavus, skundo pateikėjui pranešama apie tai per 45 dienas nuo skundo pateikimo Komisijai dienos.

10. Pranešime apie tyrimo procedūrų inicijavimą skelbiama tyrimo pradžia, nurodomas produktas ir nagrinėjamosios valstybės, pateikiama gautos informacijos santrauka ir nurodoma, kad visa su tyrimu susijusi informacija būtų perduodama Komisijai; taip pat nurodoma, per kokį laiką suinteresuotos šalys gali pranešti apie save, raštu pareikšti savo nuomones ir pateikti informaciją, kad į tokias nuomones bei informaciją būtų atsižvelgta tyrimo metu; be to nurodoma, per kokį laiką suinteresuotos šalys gali kreiptis į Komisiją, kad būtų išklaustytos pagal 6 straipsnio 5 dalį.

11. Komisija praneša eksportuotojams, importuotojams ir eksportuotojus ar importuotojus atstovaujančioms asociacijoms, kurie, kiek jai žinoma, yra suinteresuoti, taip pat eksportuojančios valstybės ir skundo pateikėjų atstovams apie tyrimo procedūrų inicijavimą ir, neatskleisdama konfidencialios informacijos, pateikia 1 dalies nuostatų pagrindu gauto raštiško skundo visą tekstą žinomiems eksportuotojams ir eksportuojančios valstybės valdžios institucijoms, taip pat, esant prašymui, – kitoms suinteresuotoms ir susijusioms šalims. Jeigu susijusių eksportuotojų yra ypatingai daug, visas raštiško skundo tekstas gali būti pateikiamas tikrai eksportuojančios valstybės institucijoms arba atitinkamai prekybos ir verslo asociacijai.

12. Dėl antidempingo tyrimo neturi būti stabdomos ar ribojamos muitinės procedūros.

6 straipsnis

Tyrimas

1. Inicijavus tyrimo procedūras Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, pradeda tyrimą Bendrijos mastu. Toks tyrimas turi apimti ir dempingą, ir žalą, todėl jie tiriami kartu. Siekiant pagrįstų išvadų, parenkamas tiriamasis laikotarpis – paprastai tiriant dempingą imamas ne trumpesnis kaip 6 mėnesių laikotarpis iki tyrimo pradžios. Į informaciją susijusią su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, paprastai neatsižvelgiama.

2. Klausimynus dėl antidempingo tyrimo gavusioms šalims turi būti skirta ne mažiau kaip 30 dienų atsakymams pateikti. Eksportuotojams terminas skaičiuojamas nuo klausimyno gavimo datos ir laikoma, kad eksportuotojai klausimyną gauna per 1 savaitę nuo jo išsiuntimo arba perdavimo eksportuojančios valstybės diplomatinei atstovybei. Jeigu šalis nurodo svarbias aplinkybes, dėl kurių negali laiku pateikti atsakymų, šis 30 dienų laikotarpis gali būti pratęstas, atsižvelgiant į tyrimui skirtą laiką.

3. Komisija gali prašyti, kad valstybės narės pateiktų informaciją, o valstybės narės imasi visų reikalingų priemonių, kad patenkintų tokius prašymus. Jos Komisijai išsiunčia reikalaujamą informaciją kartu su visų atliktų apžiūrų, patikrinimų ar tyrimų rezultatais. Komisija perduoda tokią informaciją valstybėms narėms, jei ji yra įdomi kitoms valstybėms narėms arba jei ją perduoti paprašė kuri nors valstybė narė, tačiau jeigu ši informacija yra konfidenciali – perduodama tikrai nekonfidenciali santrauka.

4. Komisija gali prašyti valstybių narių atlikti visas reikalingas apžiūras ir patikrinimus, ypač importuotojų, prekybininkų ir Bendrijos gamintojų atžvilgiu, bei atlikti tyrimus trečiosiose valstybėse, jeigu nagrinėjamos įmonės duoda sutikimą, ir jeigu nagrinėjamos valstybės valdžia yra oficialiai informuota ir tam neprieštarauja. Valstybės narės imasi visų reikalingų priemonių, kad patenkintų tokius Komisijos prašymus. Komisijos pareigūnai turi teisę Komisijos arba valstybės narės prašymu padėti valstybių narių pareigūnams atlikti savo pareigas.

5. Suinteresuota šalis, pranešusi apie save 5 straipsnio 10 dalyje numatyta tvarka, išklausiama, jeigu per *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbtame pranešime nurodytą laiką pateikia raštišką prašymą ją išklausti, įrodydama, kad ji yra suinteresuota, nes tyrimo išvados gali turėti įtakos jai, ir kad yra svarbių priežasčių ją išklausti.

6. Importuotojams, eksportuotojams, eksportuojančios valstybės valdžios atstovams ir skundo pateikėjams, kurie apie save pranešė kaip numatyta 5 straipsnio 10 dalyje, paprašius, sudaromos tinkamos galimybės priešingų interesų turinčioms šalims susitikti, pareikšti priešingus požiūrius ir pateikti paneigiančius argumentus. Suteikiant tokias galimybes turi būti užtikrintas konfidencialumas ir atsižvelgiama į patogumą šalims. Šalių dalyvavimas nėra privalomas, o nedalyvavimas nedaro neigiamos įtakos tos šalies bylai. Į pagal šią dalį pateiktą žodinę informaciją atsižvelgiama tuo atveju, jei po to ji yra patvirtinama raštu.

7. Skundo pateikėjai, importuotojai ir eksportuotojai bei juos atstovaujanti asociacijos, vartotojai ir vartotojų asociacijos, kurie apie save pranešė 5 straipsnio 10 dalyje nurodyta tvarka, taip pat eksportuojančios valstybės atstovai, pateikę raštiškus prašymus, gali peržiūrėti visą bet kurios tyrime dalyvaujančios šalies pateiktą informaciją – skirtingai nei Bendrijos ar jos valstybių narių valdžios institucijų parengtus vidaus naudojimo dokumentus – kuri yra svarbi jiems pateikiant savo argumentus, bet nėra konfidenciali, kaip numatyta 19 straipsnyje, ir kuri yra naudojama atliekant tyrimą. Tokios šalys gali atsiliepti į gautą informaciją, o į jų pastabas atsižvelgiama, jeigu jos yra pakankamai pagrįstos atsiliepime.

8. Išskyrus 18 straipsnyje numatytus atvejus, yra tikrinamas suinteresuotų šalių pateiktos ir išvadas grindžiančios informacijos teisingumas.

9. Tyrimo procedūros, inicijuotos pagal 5 straipsnio 9 dalį, turi būti baigtos, jei tai įmanoma, per vienerius metus. Tačiau bet kuriuo atveju tyrimas turi būti baigtas per 15 mėnesių nuo jo pradžios, laikantis 8 straipsnio pagrindu priimtų išvadų dėl įsipareigojimų arba 9 straipsnio pagrindu priimtų išvadų dėl galutinių veiksmų.

7 straipsnis

Laikinosios priemonės

1. Laikinieji muitai gali būti nustatyti jeigu pagal 5 straipsnį yra pradėtos tyrimo procedūros, jeigu suinteresuotoms šalims apie tai pranešta ir sudaryta pakankamai galimybių pateikti informaciją bei pastabas, remiantis 5 straipsnio 10 dalimi, jeigu preliminariai nustatomas dempingo faktas bei jo sąlygota žala Bendrijos pramonei, ir jeigu ginant Bendrijos interesus būtina užkirsti kelią tokiai žalai. Laikinieji muitai gali būti nustatyti ne anksčiau kaip praėjus 60 dienų, bet ne vėliau kaip per devynis mėnesius nuo tyrimo procedūrų inicijavimo.

2. Laikinojo antidempingo muito dydis negali viršyti preliminariai nustatyto dempingo skirtumo ir turi būti mažesnis už tokį skirtumą, jei tokio mažesnio muito dydžio pakaks pašalinti žalą Bendrijos pramonei.

3. Nagrinėjamieji produktai išleidžiami į laisvą apyvartą Bendrijoje tik tai pateikus garantiją, kad laikinieji muitai bus sumokėti.

4. Komisija imasi laikinųjų veiksmų, prieš tai pasikonsultavusi su valstybėmis narėmis arba – ypatingos skubos atvejais – pranešusi joms. Pastaruoju atveju konsultacijos turi būti surengtos vėliausiai per dešimt dienų po to, kai valstybėms narėms buvo pranešta apie Komisijos veiksmus.

5. Kai valstybė narė prašo, kad Komisija nedelsiant įsikištų, ir kai patenkinamos 1 dalies sąlygos, Komisija per ne ilgesnį kaip penkių darbo dienų laiką nuo tokio prašymo gavimo nusprendžia, ar bus nustatyti laikinieji antidempingo muitai.

6. Komisija nedelsiant praneša Tarybai ir valstybėms narėms apie bet kurį sprendimą, priimtą pagal 1–5 dalies nuostatas. Taryba, pritarus kvalifikuotai daugumai, gali priimti kitokį sprendimą.

7. Laikinieji muitai gali būti nustatyti šešioms mėnesiams, pratęsiant jų taikymą dar trimis mėnesiams, arba gali būti iš karto nustatyti devyniems mėnesiams. Tačiau pratęsti taikymą arba iš karto nustatyti devynių mėnesių laikotarpį galima tik tuo atveju, jeigu to reikalauja ar, Komisijai apie tai pranešus neprieštarauja eksportuotojai, atstovaujantys didelę susijusios prekybos dalį.

8 straipsnis

Įsipareigojimai

1. Tuo atveju, kai preliminariai buvo nustatytas dempingas ir žala, Komisija gali priimti bet kurio eksportuotojo savanoriškus pakankamus įsipareigojimus peržiūrėti savo kainas ar nutraukti eksportą dempingo kainomis, jei, pasikonsultavus su Patariamuoju komitetu, įsitikinama, kad taip bus pašalintas žalingas dempingo poveikis. Tokiu atveju ir tol, kol šie įsipareigojimai galioja, laikinieji muitai, Komisijos nustatyti pagal 7 straipsnio 1 dalį, ar galutiniai muitai, Tarybos nustatyti pagal 9 straipsnio 4 dalį, kartu su vėlesniais pakeitimais, netaikomi atitinkamam nagrinėjamųjų produktų, gaminamų Komisijos sprendime dėl įsipareigojimų priėmimo nurodytų bendrovių, importui. Kainos pagal šiuos įsipareigojimus didinamos ne daugiau nei būtina dempingo skirtumui pašalinti, ir jos turėtų būti didinamos mažiau nei dempingo skirtumas, jei tokio padidavimo užtektų žalai Bendrijos pramonei pašalinti.

2. Komisija gali skatinti įsipareigoti dėl kainų, bet joks eksportuotojas neprivalo įsipareigoti. Tas faktas, jog eksportuotojai nesisiūlo ar nesutinka įsipareigoti, jokiu būdu nedaro neigiamos įtakos bylos nagrinėjimui. Tačiau gali būti nustatyta, kad žalos grėsmė bus labiau tikėtina, jeigu importas dempingo kaina tęsis. Eksportuotojų įsipareigojimai dėl kainų nėra skatinami ar priimami, jeigu dempingas ar jo padaryta žala nėra preliminariai nustatyti. Išskyrus ypatingas aplinkybes, įsipareigojimai dėl kainų negali būti pasiūlomi pasibaigus 20 straipsnio 5 dalyje nustatytam pareiškimų laikui.

3. Nebūtina priimti eksportuotojo pasiūlytą įsipareigojimą dėl kainų, jeigu tai nepraktiška, jeigu esamų ar galimų eksportuotojų yra labai daug, arba dėl kitų priežasčių, tarp jų ir dėl bendros politikos. Suinteresuotam eksportuotojui gali būti nurodytos priežastys, dėl kurių ketinama atmesti jo pasiūlytą įsipareigojimą, ir gali būti sudaryta galimybė pateikti atitinkamas pastabas. Įsipareigojimo atmetimo priežastys išdėstomos galutiniam sprendime.

4. Šalių, kurios siūlo savo įsipareigojimus dėl kainų, gali būti reikalaujama pateikti nekonfidencialias tokių įsipareigojimų versijas, kad apie juos būtų galima pranešti kitoms tyrimu suinteresuotoms šalims.

5. Jeigu pasikonsultavus įsipareigojimais dėl kainų priimami, ir jeigu Patariamasis komitetas neprieštarauja, tyrimas baigiamas. Visais kitais atvejais Komisija nedelsiant pateikia Tarybai ataskaitą apie konsultacijų išvadą drauge su siūlymu baigti tyrimą. Tyrimas laikomas baigtu, jeigu per mėnesį Taryba, kvalifikuotai daugumai pritarus, nenusprendžia kitaip.

6. Jeigu įsipareigojimais dėl kainų priimami, dempingo ir žalos tyrimas paprastai užbaigiamas. Nenustačius dempingo ar žalos, įsipareigojimas dėl kainų automatiškai nustoja galioti, išskyrus atvejus, kai dempingo ar žalos faktai nenustatomi iš esmės dėl priimto įsipareigojimo. Tokiais atvejais gali būti reikalaujama, kad įsipareigojimo būtų laikomasi pagrįstą laiką. Nustačius dempingą ar žalą, įsipareigojimo dėl kainų laikomasi toliau pagal jo priėmimo sąlygas ir šio reglamento nuostatas.

7. Komisija reikalauja, kad kiekvienas eksportuotojas, kurio įsipareigojimas dėl kainų buvo priimtas, periodiškai teiktų atitinkamą informaciją apie savo įsipareigojimo laikymąsi ir leistų patikrinti susijusius duomenis. Tokių reikalavimų nevykdymas laikomas įsipareigojimo pažeidimu.

8. Jeigu atliekant tyrimą, kai kurių eksportuotojų įsipareigojimais dėl kainų priimami, pagal 11 straipsnio nuostatas laikoma, kad tokie įsipareigojimais pradeda galioti tą dieną, kai tyrimas užbaigiamas eksportuojančios valstybės atžvilgiu.

9. Bet kuriai įsipareigojusiai šaliai pažeidus ar atsiėmus įsipareigojimą arba Komisijai atsisakius priimto įsipareigojimo, įsipareigojimo priėmimas, pasikonsultavus, atmetamas Komisijos sprendimu arba Komisijos reglamentu, atitinkamai, o laikinasis muitas, Komisijos nustatytas pagal 9 straipsnį, ar galutinis muitas, Tarybos nustatytas pagal 9 straipsnio 4 dalį, taikomas automatiškai, su sąlyga, kad suinteresuotam eksportuotojui buvo sudaryta galimybė pareikšti savo pastabas, išskyrus, kai įsipareigojimą atsiėmė jis pats.

Kiekviena suinteresuota šalis ar valstybė narė gali pateikti informaciją, turinčią *prima facie* įrodymų, jog įsipareigojimas pažeistas. Iš to sekantis nagrinėjimas siekiant nustatyti, ar įsipareigojimas

pažeistas, ar ne, paprastai pabaigiamas per šešis mėnesius, bet ne vėliau kaip per devynis mėnesius nuo tos dienos, kai buvo pateiktas tinkamai pagrįstas prašymas. Komisija gali prašyti kompetentingų valstybių narių institucijų padėti vykdyti įsipareigojimų stebėseną.

10. Jeigu yra pagrindo įtarti, kad įsipareigojimas dėl kainų yra pažeidžiamas, arba – pažeidus arba atsiėmus įsipareigojimą – nėra užbaigtas tokį įsipareigojimą paskatinęs tyrimas, pagal 7 straipsnio nuostatas remiantis geriausia turima informacija, pasikonsultavus, gali būti nustatytas laikinasis muitas.

9 straipsnis

Tyrimo baigimas, netaikant priemonių; galutinių muitų nustatymas

1. Atsiėmus skundą, tyrimo procedūros gali būti nutrauktos, jeigu tai neprieštarauja Bendrijos interesams.

2. Tyrimas arba procedūros baigiami, jeigu, pasikonsultavus, nustatoma, kad apsaugos priemonės nebūtinos, o Patariamasis komitetas tam neprieštarauja. Visais kitais atvejais Komisija nedelsiant pateikia Tarybai ataskaitą apie konsultacijų išvadą drauge su pasiūlymu baigti tyrimo procedūras. Tyrimo procedūros laikomos baigtomis, jeigu per mėnesį Taryba, pritarus kvalifikuotai daugumai, nenusprendžia priešingai.

3. Pagal 5 straipsnio 9 dalį pradėjus tyrimo procedūras, žala paprastai laikoma nereikšminga, jeigu nagrinėjamųjų produktų importas nesudaro 5 straipsnio 7 dalyje nustatyto kiekio. Atliekant tas pačias tyrimo procedūras ir nustačius, kad dempingo skirtumas yra mažiau nei 2 % procentais išreikštos eksporto kainos, tyrimas nedelsiant baigiamas, bet tik tai tyrimas, kai skirtumas nesiekia 2 % individualių eksportuotojų atžvilgiu, be to, jie išlieka antidempingo procedūrų objektu ir jų atžvilgiu gali būti atliktas pakartotinis tyrimas pagal 11 straipsnį, atliekant bet kurią tolesnę peržiūrą nagrinėjamos valstybės atžvilgiu.

4. Kai galutinai nustatyti faktai įrodo, kad yra dempingas ir jo padaryta žala bei dėl Bendrijos interesų reikia įsikišti pagal 21 straipsnį, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, pateiktu pasikonsultavus su Patariamuoju komitetu, nustato galutinį antidempingo muitą. Taryba priima pasiūlymą, jei ji paprastąja balsų dauguma nenusprendžia atmesti pasiūlymo per vieną mėnesį nuo tada, kai Komisija jį pateikė. Kai galioja laikinieji muitai, pasiūlymas imtis galutinių veiksmų pateikiamas ne vėliau kaip likus vienam mėnesiui iki šių muitų galiojimo pabaigos. Antidempingo maito suma neviršija nustatyto dempingo skirtumo, tačiau ji turėtų būti mažesnė už šį skirtumą, jei šio mažesnio maito pakaktų Bendrijos pramonei padarytai žalai pašalinti.

5. Kiekvienu atveju atitinkamo dydžio antidempingo muitas turi būti nustatomas, nediskriminaciniu pagrindu produktui, importuojamam dempingo kaina iš visų šaltinių ir darančiam žalos, išskyrus jo importą iš tų šaltinių, kurių išipareigojimai buvo priimti pagal šio Reglamento nuostatas. Reglamente nustatančiame muitą turi būti tiksliai apibrėžtas muitas kiekvienam tiekėjui arba, jeigu tai nepraktiška, ir paprastai, kai taikytinas 2 straipsnio 7 dalies a punktas, – nagrinėjami tiekiančiam valstybei.

Tačiau tais atvejais, kai yra taikytinas 2 straipsnio 7 dalies a punktas, individualus muitas gali būti nustatytas eksportuotojams, kurie, remdamiesi tinkamai pagrįstais reikalavimais, gali įrodyti, kad:

- a) jei įmonės yra visiškai ar dalinai užsienio kapitalo įmonės ar bendros įmonės, eksportuotojai gali nevaržomai grąžinti kapitalą bei pelną į savo šalį;
- b) eksporto kainos ir kieki, pardavimo sąlygos ir terminai yra nustatomi laisvai;
- c) akcijų dauguma priklauso privatiems asmenims. Direktorių valdyboje esantys ar svarbias vadovaujančias pareigas užimantys valstybės pareigūnai sudaro mažumą, arba įrodyti, kad bendrovė vis dėlto yra pakankamai nepriklausoma nuo valstybės kišimosi;
- d) valiutų keitimo kurso perskaičiavimai yra atliekami pagal rinkoje nusistovėjusį valiutos kursą; ir
- e) valstybės kišimasis nėra toks, kad leistų išvengti nustatytų priemonių, jei atskiriems eksportuotojams nustatyti skirtingi muitų tarifai.

6. Jeigu pagal 17 straipsnį Komisija apribojo savo tyrimą, bet kuris antidempingo muitas taikomas importui iš eksportuotojų ar gamintojų, pranešusių apie save pagal 17 straipsnį, bet netirtų, turi nevirsyti vidutinio svertinio dempingo skirtumo nustatyto atrinktoms šalims. Taikydama šios dalies nuostatas, Komisija nepaiso nulinių ar *de minimis* skirtumų bei 18 straipsnyje nurodytomis aplinkybėmis nustatytų skirtumų. Individualūs muitai taikomi importui iš bet kurio eksportuotojo ar gamintojo, kuriam pagal 17 straipsnio nuostatas suteiktas individualus režimas.

10 straipsnis

Taikymas atgal

1. Laikinosios priemonės ir galutiniai antidempingo muitai taikomi tik tiems produktams, kurie išleidžiami į laisvą apyvartą po to, kai įsigalioja pagal 7 straipsnio 1 dalį arba – priklausomai nuo aplinkybių – pagal 9 straipsnio 4 dalį priimtas sprendimas, išskyrus atvejus, numatytus šiame reglamente.

2. Jeigu buvo taikomas laikinasis muitas, o galutinai nustatyti faktai rodo, kad yra dempingas ir žala, nepriklausomai nuo to, ar ketinama nustatyti galutinį antidempingo muitą, Taryba nusprendžia, kuri laikinojo muto dalis turi būti galutinai surenkama. Taikant šią nuostatą, „žala“ neapima nei materialinių kliūčių

Bendrijos pramonei kurtis, nei materialinės žalos grėsmės, nebent būtų nustatyta, kad tik pritaikius laikinąsias priemones buvo išvengta materialinės žalos. Visais kitais atvejais, susijusiais su tokia grėsme ar kliūtimis, bet kurios laikinai mokamos sumos turi būti nerenkamos, o galutiniai muitai gali būti nustatomi tiksliai nuo tada, kai buvo galutinai nustatyta tokia grėsmė ar materialinės kliūtys.

3. Jeigu galutinis antidempingo muitas yra didesnis nei laikinasis muitas, skirtumas nesurenkamas. Jeigu galutinis muitas yra mažesnis nei laikinasis muitas, muitas perskaičiuojamas. Jeigu galutinis rezultatas yra neigiamas, laikinasis muitas nepatvirtinamas.

4. Galutinis antidempingo muitas gali būti taikomas produktams, įvežtiems vartoti likus ne daugiau kaip 90 dienų iki laikinųjų priemonių taikymo pradžios, bet ne anksčiau tyrimo pradžios, jeigu importas buvo užregistruotas pagal 14 straipsnio 5 dalį, jeigu Komisija suteikė suinteresuotiems importuotojams galimybę pareikšti pastabas, ir jeigu:

- a) aptariamo produkto dempingas trunka gana ilgą laiką arba jeigu importuotojas žinojo ar turėjo žinoti apie dempingą, o svarbiausia – apie įtariamo ar nustatyto dempingo ir žalos mastą; ir
- b) greta tyrimo laikotarpiu žalą sukėlusio importo lygio nustatytas dar ir žymus importo augimas, kuris dėl laikotarpio, savo apimties ir kitų aplinkybių gali žymiai sumažinti numatomo taikyti galutinio antidempingo muto atstatomąjį poveikį.

5. Pažeidus arba atsiėmus išipareigojimus dėl kainų, galutiniai muitai gali būti taikomi produktams, įvežtiems laisvai cirkuliuoti likus ne daugiau kaip 90 dienų iki laikinųjų priemonių taikymo pradžios, jeigu toks importas buvo užregistruotas pagal 14 straipsnio 5 dalį, bet muitas už praėjusį laikotarpį netaikomas importuojamiems produktams, įvežtiems prieš pažeidžiant ar atsiimant išipareigojimą.

11 straipsnis

Priemonių trukmė, peržiūros ir muitų grąžinimai

1. Bet kuri antidempingo priemonė galioja tiksliai tokį laiką ir tokiu mastu, kiek tai reikalinga neutralizuoti žalą sukeltą dempingą.

2. Galutinė antidempingo priemonė baigia galioti, praėjus penkeriems metams nuo sprendimo ją taikyti įsigaliojimo dienos arba penkeriems metams nuo paskutinės dempingą ir jo žalą nagrinėjusios peržiūros užbaigimo dienos, jeigu peržiūros metu nebuvo nustatyta, kad priemonei baigus galioti bus labai tikėtina, jog dempingas ir žala tęsis arba pasikartos. Priemonių galiojimo termino peržiūra pradedama Komisijos arba Bendrijos gamintojų iniciatyva, ir tokia priemonė galioja iki peržiūros pabaigos.

Priemonių galiojimo termino peržiūra pradedama, jeigu prašyme pateikiami pakankami įrodymai, kad priemonei nustojus galioti bus labai tikėtina, jog dempingas ir žala tęsis arba pasikartos. Pavyzdžiui, tokią tikimybę gali patvirtinti įrodymai, kad tęsiasi dempingas arba žala, kad tik pritaikytos priemonės pašalino žalą, arba kad susidariusi eksporto situacija arba rinkos sąlygos rodo tolesnio, žalą sukeliančio dempingo tikimybę.

Atliekant tyrimus pagal šios dalies nuostatas, eksportuotojams, importuotojams, eksportuojančios valstybės atstovams ir Bendrijos gamintojams suteikiama galimybė peržiūros prašyme išdėstyti problemas pakomentuoti plačiau, paneigti arba pareikšti pastabas dėl jų, o išvados daromos atitinkamai atsižvelgus į visus svarbius ir tinkamai dokumentais paremtus įrodymus, pateiktus patvirtinant ar paneigiant dempingo ir žalos tęstinumo ar pasikartojimo tikimybę.

Pranešimas apie artėjančią priemonės galiojimo pabaigą atitinkamu metu skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskutiniaisiais priemonės taikymo laikotarpio metais, kaip apibrėžta šioje dalyje. Po to, ne vėliau kaip likus trims mėnesiams iki minėto penkerių metų laikotarpio pabaigos, Bendrijos gamintojai turi teisę pateikti prašymą dėl peržiūros pagal antros pastraipos nuostatas. Taip pat pagal šios dalies nuostatas skelbiamas ir pranešimas apie faktišką priemonių galiojimo pabaigą.

3. Būtinybė toliau taikyti priemones taip pat gali būti peržiūrima, jei reikia, arba Komisijos iniciatyva, arba valstybės narės prašymu, arba – jeigu nuo galutinės priemonės nustatymo pradžios yra praėjęs pagrįstai nustatytas bent vienerių metų laikotarpis, – bet kurio eksportuotojo, importuotojo ar Bendrijos gamintojo prašymu, kuriame pateikiami pakankami įrodymai, jog tokia tarpinė peržiūra yra būtina.

Tarpinė peržiūra pradedama, jeigu prašyme pateikiami pakankami įrodymai, kad dempingui kompensuoti nėra būtina toliau taikyti tą priemonę, ir (arba), kad atšaukus arba pakeitus tą priemonę nebūs tikėtina, jog žala tęsis arba pasikartos, arba kad taikomos priemonės nepakanka – arba nebepakanka – žalą sukeliančiam dempingui pašalinti.

Atlikdama tyrimus pagal šios dalies nuostatas, Komisija gali taip pat apsvarstyti, ar dempingo ir žalos aplinkybės smarkiai pakito ir ar taikomomis priemonėmis pasiekiami norimų rezultatų pašalinant pagal 3 straipsnį jau nustatytą žalą. Šiuo atveju, galutinai nustatant faktus, atsižvelgiama į visus svarbius ir tinkamai dokumentais pagrįstus įrodymus.

4. Peržiūra atliekama taip pat ir norint nustatyti individualius dempingo skirtumus naujiems nagrinėjamoje eksportuojančioje valstybėje esantiems eksportuotojams, kurie to produkto neeksportavo tiriamuoju laikotarpiu, kurio pagrindu taikomos priemonės.

Peržiūra pradedama, jeigu naujasis eksportuotojas arba gamintojas gali patvirtinti, kad nėra susijęs su jokia eksportuojančioje valstybėje esančiu eksportuotoju ar gamintoju, kuriam dėl to produkto taikomos antidempingo priemonės, ir kad iš tikrųjų eksportavo į Bendriją po tiriamojo laikotarpio, arba jeigu gali įrodyti, kad yra prisiėmęs neatšaukiamą sutartinę prievolę eksportuoti didelį kiekį į Bendriją.

Peržiūra dėl naujojo eksportuotojo pradedama ir atliekama pareigtingai, prieš tai pasikonsultavus su Patariamuoju komitetu ir suteikus galimybę Bendrijos gamintojams pareikšti pastabas. Komisijos reglamentu, pradedančiu peržiūrą, panaikinamas muitas, kuris galiojo nagrinėjamo naujojo eksportuotojo atžvilgiu, iš dalies keičiamas reglamentas, kuriuo toks muitas buvo nustatytas, ir nurodoma registruoti importą pagal 14 straipsnio 5 dalies nuostatas, kad antidempingo muitus būtų galima surinkti už praėjusį laikotarpį – nuo peržiūros pradžios, jeigu atliekant tą peržiūrą tokio eksportuotojo atžvilgiu būtų nustatytas dempingas.

Šio dalies nuostatos netaikomos, jeigu muitai nustatyti pagal 9 straipsnio 6 dalies nuostatas.

5. Atitinkamos šio reglamento nuostatos dėl tyrimo tvarkos ir atlikimo, išskyrus trukmę ribojančias nuostatas, taikomos bet kuriai pagal 2, 3 ir 4 dalis atliekamai peržiūrai. Pagal 2 ir 3 dalis vykdomos peržiūros atliekamos nedelsiant ir užbaigiamos paprastai per 12 mėnesių nuo peržiūros pradžios. Bet kuriuo atveju peržiūros pagal 2 ir 3 dalis visada užbaigiamos per 15 mėnesių nuo peržiūros pradžios. Peržiūros pagal 4 dalį visais atvejais užbaigiamos per devynis mėnesius nuo peržiūros pradžios. Jei pagal 2 dalį atliekama peržiūra pradedama vykstant peržiūrai pagal 3 dalį toje pačioje procedūroje, tai pagal 3 dalį atliekama peržiūra baigiama tuo metu kaip ir peržiūra pagal 2 dalį.

Tarybai Komisija pateikia pasiūlymą imtis veiksmų ne vėliau kaip likus mėnesiui iki pirmoje pastraipoje nurodytų terminų pabaigos.

Jei tyrimai neužbaigiami per pirmoje pastraipoje nurodytus terminus, priemonės:

— nustoja galios atliekant tyrimus pagal 2 dalį,

— nustoja galios vienu metu atliekant tyrimus pagal 2 ir 3 dalį, kai pagal 2 dalį tyrimas buvo pradėtas toje pačioje procedūroje jau vykstant tyrimui pagal 3 dalį arba kai šios peržiūros buvo pradėtos vienu metu, arba

— lieka nepakitusios, atliekant tyrimus pagal 3 ir 4 dalis.

Pranešimas apie pagal šią dalį nustojusias galios ar išliekančias priemones yra skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

6. Peržiūras pagal šį straipsnį inicijuoja Komisija, pasikonsultavusi su Patariamuoju komitetu. Pagal peržiūros rezultatus Bendrijos institucija, atsakinga už priemonių nustatymą, pagal 2 dalį priemonės panaikina ar palieka galioti, arba pagal 3 ir 4 dalis priemonės panaikina, palieka galioti ar pakeičia. Jeigu priemonės panaikinamos individualiems eksportuotojams, bet ne visai valstybei apskritai, tokių eksportuotojų atžvilgiu toliau vyksta nagrinėjimas ir gali būti automatiškai pakartotas tyrimas pagal šį straipsnį atliekant bet kurią tolesnę peržiūrą tos valstybės atžvilgiu.

7. Jeigu priemonių peržiūra pagal 3 dalį vyksta baigiantis priemonių taikymo laikotarpiui, kaip apibrėžta 2 dalyje, tokia peržiūra taip pat apima ir 2 dalyje išdėstytas aplinkybes.

8. Nepažeisdamas 2 dalies nuostatų importuotojas gali prašyti, kad jam būtų grąžinti jo sumokėti muitai, įrodęs, kad dempingo skirtumas, kurio pagrindu buvo sumokėti muitai, buvo pašalintas arba sumažintas tiek, kad tapo mažesnis už galiojančią muitą.

Importuotojo prašymas grąžinti jo sumokėtus antidempingo muitus pateikiamas Komisijai. Toks prašymas pateikiamas per valstybę narę, kurios teritorijoje produktai išleisti į laisvą apyvartą per šešis mėnesius nuo tos dienos, kada kompetentingų valdžios institucijų buvo apskaičiuota privalomų mokėti galutinių muitų suma arba kada buvo galutinai priimtas sprendimas surinkti garantijomis užtikrintas laikinųjų muitų sumas. Valstybės narės nedelsiant perduoda tokį prašymą Komisijai.

Prašymas dėl sumokėto maito grąžinimo laikomas tinkamai pagrįstas įrodymais tik tuo atveju, jeigu jame pateikiama tiksli informacija apie prašomą grąžinti sumokėtų antidempingo muitų sumą ir visi muitinės dokumentai, susiję su tokios sumos skaičiavimu ir mokėjimu. Prašyme taip pat turi būti pateikti įrodymai apie eksportuotojo ar gamintojo, kuriam taikomas tas maitas, produkto normaliąją vertę ir eksporto į Bendriją kainą nustatytu atitinkamu laikotarpiu. Jeigu importuotojas nėra susijęs su nagrinėjamu eksportuotoju ar gamintoju ir tokios informacijos neįmanoma gauti nedelsiant, arba jeigu eksportuotojas ar gamintojas nenori jos atskleisti importuotojui, prašyme pateikiamas eksportuotojo ar gamintojo pareiškimas, kad dempingo skirtumas buvo sumažintas arba pašalintas, kaip nurodyta šiame straipsnyje, ir kad atitinkami patvirtinantys tai įrodymai bus pateikti Komisijai. Jeigu tokių įrodymų negaunama iš eksportuotojo ar gamintojo per pagrįstai nustatytą laiką, prašymas atmetamas.

Komisija, pasikonsultavusi su Patariamuoju komitetu, nusprendžia, ar patenkinti prašymą ir kurią maito dalį grąžinti, taip pat gali bet kada nuspręsti pradėti tarpinę peržiūrą pagal tokioms peržiūroms taikomas nuostatas, o atlikusi tokią peržiūrą, Komisija remiasi gauta informacija ir išsiaiškintais faktais sprendžiamas, ar reikia grąžinti muitą ir kurią jo dalį. Muitai grąžinami paprastai per 12 mėnesių, bet ne vėliau kaip per 18 mėnesių nuo tos dienos, kada produkto, kuriam taikomas antidempingo maitas, importuotojas pateikė reikiamaiais įrodymais paremtą prašymą grąžinti muitą. Priklausančias grąžinti muitų sumas paprastai moka valstybės narės per 90 dienų nuo Komisijos sprendimo priėmimo dienos.

9. Jei aplinkybės nepasikeitė, Komisija, pagal šį straipsnį atlikdama bet kuriuos peržiūrų ar maito grąžinimo tyrimus, taiko tą pačią metodiką, kuri buvo taikoma atliekant tyrimus, kurių pagrindu nustatytas maitas, tačiau atitinkamai atsižvelgia į 2 straipsnį, o ypač į jo 11 ir 12 dalis, bei į 17 straipsnį.

10. Atlikdama tyrimus pagal šį straipsnį, Komisija pagal 2 straipsnį išnagrinėja eksporto kainų patikimumą. Tačiau kai yra nuspręsta apskaičiuoti eksporto kainą pagal 2 straipsnio 9 dalį, Komisija apskaičiuoja ją neatimdama sumokėtų antidempingo maitų sumos, kai pateikiami galutiniai įrodymai, kad šis maitas deramai atsispindi perpardavimo kainose ir tolesnio pardavimo Bendrijoje kainose.

12 straipsnis

Pakartotinis tyrimas

1. Kai Bendrijos pramonė ar kita suinteresuota šalis pateikia, paprastai per du metus nuo priemonių įsigaliojimo, pakankamai informacijos, įrodančios, kad, po pradinio tiriamojo laikotarpio ir prieš nustatant ar nustačius priemones, eksporto kainos sumažėjo arba kad importuoto į Bendriją produkto perpardavimo ar tolesnio pardavimo kainos nepakito ar pakito nepakankamai, pasikonsultavus, tyrimas gali būti pradėtas iš naujo, siekiant ištirti, ar priemonė turėjo poveikį pirmiau minėtoms kainoms.

Pagal pirmiau nustatytas sąlygas tyrimą taip pat galima atnaujinti Komisijos iniciatyva ar valstybės narės prašymu.

2. Pagal šį straipsnį atliekant pakartotinį tyrimą, eksportuotojams, importuotojams ir Bendrijos gamintojams sudaroma galimybė paaiškinti padėtį dėl perpardavimo kainų ir tolesnio pardavimo kainų: nusprendus, kad dėl priemonių minėtos kainos turėjo pakisti, tikslu anksčiau pagal 3 straipsnį nustatyti žalai pašalinti, eksporto kainos iš naujo įvertinamos pagal 2 straipsnį, o dempingo skirtumai perskaiciuojami iš naujo atsižvelgiant į pakartotinai įvertintas eksporto kainas.

Nusprendus, kad 12 straipsnio 1 dalies sąlygos susidaro dėl eksporto kainų kritimo, kuris įvyko po pradinio tiriamojo laikotarpio ir prieš nustatant ar nustačius priemones, dempingo skirtumai gali būti perskaiciuojami siekiant atsižvelgti į tokias mažesnes eksporto kainas.

3. Kai pagal šį straipsnį atliktas pakartotinis tyrimas rodo, kad dempingas išaugo, Taryba, pasikonsultavusi ir remdamasi Komisijos pasiūlymu pagal naujas išvadas dėl eksporto kainų, gali pakeisti galiojančias priemones. Pasiūlymą priima Taryba, jei ji paprastąją balsų daugumą nenusprendžia atmesti pasiūlymo per vieną mėnesį, kai jį pateikia Komisija. Pagal šį straipsnį nustatyto antidempingo maito suma negali du kartus viršyti maito sumos, kurią Taryba nustatė pradžioje.

4. Atitinkamos 5 ir 6 straipsnių nuostatos taikomos visiems pagal šį straipsnį atliekamiems pakartotiniams tyrimams, tik šie tyrimai turi būti atliekami nedelsiant ir užbaigiami paprastai per šešis mėnesius nuo tokio pakartotinio tyrimo pradžios. Bet kokiu atveju šie pakartotiniai tyrimai visada užbaigiami per devynis mėnesius nuo pakartotinio tyrimo pradžios.

Tarybai Komisija pateikia pasiūlymą imtis veiksmų ne vėliau kaip likus mėnesiui iki pirmoje pastraipoje nurodytų terminų pabaigos.

Jei pakartotinis tyrimas neužbaigiamas per pirmoje pastraipoje nurodytus terminus, priemonės lieka nepakeistos. Pranešimas apie pagal šią dalį išliekančias priemones skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5. Į tariamus normaliosios vertės pokyčius pagal šį straipsnį atsižvelgiama tik tuo atveju, jei visa atitinkamais įrodymais pagrįsta informacija apie peržiūrėtas normaliąsias vertes pateikiama Komisijai per pranešime apie tyrimo inicijavimą nurodytą laikotarpį. Jeigu tiriant reikia pakartotinai išnagrinėti normaliąsias vertes, iki pakartotinio tyrimo pabaigos gali būti reikalaujama registruoti importą pagal 14 straipsnio 5 dalį.

13 straipsnis

Vengimas

1. Kai galiojančių priemonių yra vengiama, pagal šį reglamentą nustatyti antidempingo muitai gali būti išplečiami panašaus produkto, kuris gali būti ir nežymiai pakeistas, ir nepakeistas, importui iš trečiųjų valstybių; arba nežymiai pakeisto panašaus produkto importui iš valstybės, kuriai taikoma priemonė; arba šių prekių sudėtinėms dalims. Kai galiojančių priemonių vengiama, antidempingo muitai, neviršijantys pagal 9 straipsnio 5 dalį nustatyto likutinio antidempingo maito, gali būti išplečiami importui iš bendrovių, kurios turi naudos individualiais muitais valstybėse, kurioms taikomos priemonės. Vengimas apibrėžiamas kaip prekybos tarp trečiųjų valstybių ir Bendrijos arba individualių bendrovių valstybėje, kuriai nustatytos priemonės, ir Bendrijos būdo pokytis, atsiradęs dėl veiksmų, proceso ar veiklos, kurių negalima paaiškinti jokiais kitomis pagrįstomis priežastimis ar ekonominiu pagrindu, kaip tik antidempingo maito nustatymu, ir kai yra įrodymų dėl žalos arba kad ištaisantysis maito poveikis yra mažinamas panašaus produkto kainų ir (arba) kiekių prasme, bei yra dempingo įrodymų, lyginant su anksčiau panašiam produktui nustatytomis, jei būtina pagal 2 straipsnio nuostatas, normaliosiomis vertėmis.

Pirmoje pastraipoje minimi veiksmai, procesas ar veikla, *inter alia*, apima nežymius nagrinėjamojo produkto pakeitimus, siekiant jam pritaikyti muitinės kodus, kuriems paprastai netaikomos priemonės, su sąlyga, kad modifikavimas nepakeičia esminių produkto savybių; produkto, kuriam taikomos priemonės, gabenimą per trečiąsias valstybes; eksportuotojo ar gamintojo pardavimo būdų ar kanalų pertvarkymą valstybėje, kuriai taikomos priemonės, siekiant galiausiai eksportuoti savo prekes į Bendriją per gamintojus, kurie naudojami individualių muitų tarifais, žemesniais už

tuos, kurie taikomi gamintojo produktams; ir, esant 2 dalyje nurodytoms aplinkybėms, dalių surinkimui surinkimo operacijomis Bendrijoje ar trečiojoje valstybėje.

2. Surinkimo operacijos Bendrijoje ar trečiojoje valstybėje laikomos galiojančių priemonių vengimu, jeigu:

- a) tos operacijos prasidėjo arba žymiai suintensyvojo jau pradėjus arba prieš pat pradėdant antidempingo tyrimą, o nagrinėjamos sudedamosios dalys yra iš valstybės, kuriai taikomos priemonės; ir
- b) tokios sudedamosios dalys sudaro 60 % ar daugiau visos surinkamo produkto sudedamųjų dalių vertės, tačiau vengimu nelaikomas atvejis, kai surinkimo ar baigimo operacijų metu įvežtų sudedamųjų dalių pridėtinė vertė sudaro daugiau nei 25 % gamybos sąnaudų; ir
- c) taisomasis maito poveikis yra mažinamas surinkto panašaus produkto kainų ir (arba) kiekių prasme ir yra dempingo įrodymų, lyginant su anksčiau panašiam ar artimam produktui nustatytomis normaliosiomis vertėmis.

3. Pagal šį straipsnį tyrimai pradėdami Komisijos iniciatyva arba valstybės narės ar kurios nors suinteresuotos šalies prašymu, kai pateikiama pakankamai įrodymų dėl 1 dalyje nurodytų veiksmų. Tyrimas pradėdamas, Komisijai pasikonsultavus su Patariamuoju komitetu ir priėmus reglamentą, kuriame taip pat gali būti nurodoma muitinių institucijoms registruoti importą pagal 14 straipsnio 5 dalį arba reikalauti garantijų. Tyrimus atlieka Komisija, kuriai gali padėti muitinių institucijos, ir užbaigia juos per devynis mėnesius. Kai galutinai patvirtinti faktai pateisina priemonių išplėtimą, Taryba, remdamasi Komisijos, pasikonsultavusios su Patariamuoju komitetu, pasiūlymu, priemonės išplečia. Pasiūlymą priima Taryba, jeigu ji paprastą balsų daugumą nenusprenžia atmesti pasiūlymo per vieną mėnesį, kai jį pateikia Komisija. Išplėtimas įsigalioja tą dieną, kurią buvo nustatyta registracija pagal 14 straipsnio 5 dalį arba pareikalauta garantijų. Atitinkamos procedūrinės šio reglamento nuostatos dėl tyrimų pradžios ir atlikimo taikomos kaip numatyta šiame straipsnyje.

4. Importas neregistruojamas pagal 14 straipsnio 5 dalį arba jam netaikomos priemonės, kai juo užsiima bendrovės, kurioms suteiktos išimty. Prašymai dėl išimčių, paremti tinkamais įrodymais, pateikiami per laikotarpį, nurodytą Komisijos reglamente dėl tyrimų pradžios. Kai vengimo veiksmai, procesas ar veikla vyksta už Bendrijos ribų, išimty gali būti suteikiamos nagrinėjamojo produkto gamintojams, kurie gali įrodyti, kad jie nėra susiję su gamintojais, kuriems taikomos priemonės, ir kad nenustatyta, jog jie dalyvauja vengimo veiksmuose kaip tai apibrėžta šio straipsnio 1 ir 2 dalyse. Kai vengimo veiksmai, procesas ar veikla vyksta Bendrijoje, išimty gali būti suteikiamos importuotojams, kurie gali įrodyti, jog nėra susiję su gamintojais, kuriems taikomos priemonės.

Šios išimtys suteikiamos Komisijos, pasikonsultavusios su Patariamuoju komitetu, sprendimu arba priemonės nustatančiu Tarybos sprendimu, ir galioja tiek laiko ir tokiomis sąlygomis, kokios nustatytos šiuose sprendimuose.

Jei laikomasi 11 straipsnio 4 dalyje nustatytų sąlygų, išimtys taip pat gali būti suteikiamos pasibaigus tyrimui, lemiančiam priemonių išplėtimą.

Jeigu nuo priemonės išplėtimo praėjo daugiau nei vieneri metai, ir jei šalių, prašančių ar ketinančių prašyti suteikti išimtį, skaičius yra didelis, Komisija gali nuspręsti pradėti priemonių išplėtimo peržiūrą. Kiekviena tokia peržiūra atliekama pagal 11 straipsnio 5 dalies nuostatas, kurios taikomos peržiūroms pagal 11 straipsnio 3 dalį.

5. Jokia šio straipsnio nuostata netrukdo įprastu būdu taikyti galiojančių nuostatų dėl muito mokesčių.

14 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Laikinieji ar galutiniai antidempingo muitai nustatomi reglamentu ir valstybių narių renkami tokia forma pagal nurodytą tarifą ir tokius kitus kriterijus, kurie yra išdėstyti šiuos muitus nustatančiuose reglamentuose. Be to, tokie muitai renkami nepriklausomai nuo kitų paprastai importui taikomų muitų, mokesčių ar rinkliavų. Jokiam produktui nėra taikomi kartu ir antidempingo, ir kompensaciniai muitai, skirti atstatyti tą pačią padėtį, susidariusią dėl dempingo ar eksporto subsidijavimo.

2. Reglamentai, kuriais nustatomi laikinieji ar galutiniai antidempingo muitai, o taip pat reglamentai arba sprendimai, kuriais priimami šaipareigojimai dėl kainų arba baigiami tyrimai ar procedūros, spausdinami *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Tokie reglamentuose arba sprendimuose, neįtraukiant konfidencialios informacijos, būtina pateikiami susijusių eksportuotojų, jei įmanoma, arba valstybių pavadinimai, produkto aprašas, svarbių su dempingo ar žalos nustatymu susijusių faktų bei motyvų santrauka. Kiekvienu atveju žinomoms suinteresuotoms šalims išsiunčiamas tokio reglamento ar sprendimo nuorašas. Šios dalies nuostatos taikomos *mutatis mutandis* peržiūroms.

3. Specialios nuostatos, ypač dėl bendro kilmės sąvokos apibrėžimo, pateiktos 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2913/92 nustatančiame Bendrijos muitinės kodeksą⁽¹⁾, gali būti priimtose pagal šį reglamentą.

(¹) OL L 302, 1992 10 19, p. 1.

4. Atsižvelgiant į Bendrijos interesus, šiuo reglamentu nustatytos priemonės Komisijos, pasikonsultavusios su Patariamuoju komitetu, sprendimu gali būti sustabdytos devyniems mėnesiams. Laikinis sustabdymas gali būti pratęstas, bet ne ilgiau kaip vieneriems metams, jei Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, taip nusprendžia. Pasiūlymą priima Taryba, jei ji paprastą balsų daugumą nenusprendžia atmesti pasiūlymo per vieną mėnesį, kai jį pateikia Komisija. Priemonės gali būti sustabdomos tik tada, jeigu rinkos sąlygos laikinai pasikeitė tokiu mastu, jog nėra tikimybės žalai atsinaujinti dėl tokio sustabdymo, ir jeigu Bendrijos pramonei buvo sudaryta galimybė pareikšti pastabas ir į šias pastabas buvo atsižvelgta. Pasikonsultavus priemonių taikymas bet kada gali būti atnaujinamas, jeigu sustabdymo priežastis išnyko.

5. Komisija, pasikonsultavusi su Patariamuoju komitetu, nurodo muitinių institucijoms imtis reikalingų veiksmų registruoti importą, kad vėliau tokiam importui būtų galima pritaikyti priemones nuo registracijos datos. Importas pradedamas registruoti, kai Bendrijos pramonė pareikalauja ir pateikia pakankamų įrodymų tokiame veiksmui pateisinti. Registracija įvedama reglamentu, kuriame nurodomas tokio veiksmo tikslas ir, jei reikia, galimos turtinės prievolės suma. Registruoti importą privaloma ne ilgesnį kaip devynių mėnesių laikotarpį.

6. Kiekvieną mėnesį valstybės narės atsiskaito Komisijai apie nagrinėjamųjų produktų, kuriems taikomos priemonės, importą, o taip pat apie muitų, renkamų pagal šį reglamentą, sumas.

7. Nepažeisdama 6 dalies, Komisija gali paprašyti, kad valstybės narės, kiekvienu konkrečiu atveju, teiktų informaciją, būtiną priemonių taikymo efektyvumui stebėti. Šiuo atveju taikomos 6 straipsnio 3 ir 4 dalių nuostatos. Visiems duomenims, valstybių narių pateikiamiems pagal šį straipsnį, taikomos 19 straipsnio 6 dalies nuostatos.

15 straipsnis

Konsultacijos

1. Visos šiame reglamente numatytos konsultacijos vyksta Patariamajame komitete, kurį sudaro kiekvienos valstybės narės atstovai ir kuriam pirmininkauja Komisijos atstovas. Konsultacijos rengiamos nedelsiant pareikalavus valstybei narei ar Komisijos iniciatyva – bet kuriuo atveju per tokį laikotarpį, kuris atitinka šiame reglamente nustatytus trukmės apribojimus.

2. Komiteto posėdžius sušaukia jo pirmininkas. Kaip galima greičiau, bet ne vėliau kaip likus 10 darbo dienų iki posėdžio pradžios, valstybėms narėms jis pateikia visą susijusią informaciją.

3. Kai būtina, konsultacijos gali vykti raštu; tokiu atveju Komisija apie tai praneša valstybėms narėms ir nurodo laikotarpį, per kurį jos turi teisę pareikšti savo nuomonės arba pareikalauti žodinių konsultacijų, kurias surengia pirmininkas, jei tas žodines konsultacijas įmanoma surengti per tokį laikotarpį, kuris atitinka šiame reglamente nustatytus trukmės apribojimus.

4. Konsultacijose nagrinėjami tokie svarbiausi klausimai:

- a) dempingo faktas ir dempingo skirtumo nustatymo būdai;
- b) žalos faktas ir mastas;
- c) priežastinis ryšys tarp importo dempingo kaina ir žalos;
- d) priemonės, kurių susidariusiomis aplinkybėmis reikia imtis siekiant užkirsti kelią dempingo daromai žalai arba ją kompensuoti, o taip pat būdai ir priemonės tokioms priemonėms įgyvendinti.

16 straipsnis

Patikrinimo apsilankymai

1. Komisija, jei būtina, rengia apsilankymus, kad išnagrinėtų importuotojų, eksportuotojų, prekybininkų, agentų, gamintojų, prekybos asociacijų ar organizacijų dokumentus ir patikrintų apie dempingą ir žalą pateiktą informaciją. Nesant tinkamo ir laiku atsakymo, patikrinimo apsilankymai gali neįvykti.

2. Komisija gali atlikti tyrimus trečiojoje valstybėje, jei reikia, prieš tai gavusi nagrinėjamų įmonių sutikimą, pranešusi nagrinėjamos valstybės valdžios atstovams ir pastariesiems neprieštaraujant tyrimui. Kai nagrinėjamos įmonės duoda sutikimą, Komisija nedelsiant praneša eksportuojančios valstybės valdžios institucijoms įmonių, kuriose bus lankomasi, pavadinimus ir adresus bei sutartas datas.

3. Nagrinėjamosioms įmonėms pranešama apie informacijos, kuri bus tikrinama lankantis, pobūdį ir apie bet kurią kitą informaciją, kurią reikės pateikti tokių apsilankymų metu, bet tai netrukdo, jau vykstant patikrai, prašyti išsamesnių duomenų gauti informacijai papildyti.

4. Atliekant tyrimus pagal 1, 2 ir 3 dalių nuostatas, Komisijai padeda tų valstybių narių pareigūnai, kurios to prašo.

17 straipsnis

Atranka

1. Tais atvejais, kai skundo pateikėjų, eksportuotojų, importuotojų, produkto tipų ar sandorių yra labai daug, tyrimo mastas gali būti apribotas: arba tyrimui atrenkant tiktai pagrįstai nustatytą šalių, produktų ar sandorių pavyzdžių skaičių, kurie pagal atrankos metu turimą informaciją yra statistiškai tinkami, arba tiriant didžiausią tipišką produkcijos, pardavimo ar eksporto kiekį, kurį galima pagrįstai ištirti per turimą laiką.

2. Galutinį sprendimą dėl šalių, produktų tipų ar sandorių atrankos pagal išdėstytas atrankos nuostatas priima Komisija, nors pirmenybė teikiama atrankai, atliekamai konsultuojantis su suinteresuotomis šalimis ir gavus jų sutikimą, jei tokios šalys praneša apie save ir sudaro galimybes gauti pakankamą kiekį informacijos per tris savaites nuo tyrimo pradžios, kad būtų galima atlikti tipišką atranką.

3. Tais atvejais, kai tyrimo mastas yra ribojamas pagal šį straipsnį, individualus dempingo skirtumas vis dėlto nustatomas kiekvienam iš pradžių neatrinktam eksportuotojui ar importuotojui, kuris pateikia reikalingą informaciją per šiame reglamente nurodytą laiką, išskyrus atvejį, kai eksportuotojų ar importuotojų yra tiek daug, kad individualūs nagrinėjimai pernelyg apsunkintų tyrimą ir trukdytų užbaigti jį laiku.

4. Nusprendus atlikti atranką, tačiau kai kurioms arba visoms atrinktoms šalims nebendradarbiaujant, ir jei tai įtakotų tyrimo išvadas, gali būti atlikta kita atranka. Tačiau jeigu ir toliau iš esmės nebendradarbiaujama arba jeigu nepakanka laiko atlikti naują atranką, taikomos atitinkamos 18 straipsnio nuostatos.

18 straipsnis

Nebendradarbiavimas

1. Tais atvejais, kai kuri nors suinteresuota šalis atsisako suteikti informaciją ar kitokiu būdu nesuteikia reikalingos informacijos per šiame reglamente nurodytą laiką arba ženkliai trukdo atlikti tyrimą, preliminarious ar galutinės, teigiamos ar neigiamos išvados gali būti daromos remiantis turimais faktais. Išsiaiškinus, kad kuri suinteresuota šalis pateikė melagingą ar klaidingą informaciją, į tokią informaciją neatsižvelgiama, o remiamasi turimais faktais. Suinteresuotos šalys įspėjamos apie nebendradarbiavimo pasekmes.

2. Atsakymo nepateikimas kompiuterinėse laikmenose nelaikomas nebendradarbiavimu, jeigu suinteresuota šalis įrodo, kad atsakymo pateikimas reikalaujama būdu sudarytų pernelyg didelį sunkumą ar nepagrįstų papildomų išlaidų.

3. Jeigu suinteresuotos šalies pateiktoje informacijoje yra tam tikrų netikslumų, bet juos galima patikrinti ir dėl to nesusidaro didelių sunkumų panaudoti informaciją pagrįstoms ir tikslioms išvadoms, taip pat jeigu tokia informacija buvo pateikta laiku, o suinteresuotoji šalis visais įmanomais būdais stengėsi pateikti tinkamą informaciją, pateiktoji informacija neatmetama.

4. Jeigu įrodymai ar informacija nepriimami, juos pateikusiai šaliai nedelsiant pranešamos priežastys ir sudaromos sąlygos per nurodytą laiką pateikti tolesnius paaiškinimus. Jei šie paaiškinimai laikomi nepakankamais, tokių įrodymų ar informacijos atmetimo priežastys turi būti atskleistos ir nurodomos paskelbiant išvadas.

5. Jeigu nustatant faktus, taip pat ir nustatant normaliąją vertę, remiamasi 1 dalies nuostatomis, taip pat ir skunde pateikta informacija, pastaroji tikrinama, jei reikalinga ir pagal tyrimo trukmės apribojimus įmanoma, lyginant ją su iš kitų nepriklausomų šaltinių turima informacija, kaip antai: paskelbtais kainoraščiais, oficialia importo statistika, muitinės deklaracijomis; arba su tyrimo metu iš kitų suinteresuotų šalių gauta informacija.

Tokia informacija tam tikrais atvejais gali apimti aktualius duomenis, susijusius su pasauline rinka arba kitomis tipinėmis rinkomis.

6. Jeigu suinteresuota šalis nebendradarbiauja arba bendradarbiauja nepakankamai ir dėl to nuslepia susijusi svarbi informacija, tyrimo išvados tai šaliai gali būti ne tokios palankios, kaip tuo atveju, jei ji būtų bendradarbiavusi tinkamai.

19 straipsnis

Konfidencialumas

1. Bet kokia informacija, kuri yra konfidencialaus pobūdžio (pavyzdžiui, kadangi jos atskleidimas suteiktų žymų konkurencinį pranašumą konkurentui arba žymiai neigiamai paveiktų informaciją suteikusįjį asmenį arba asmenį, iš kurio šis gavo informaciją) arba kurią tiriamosios šalys suteikia konfidencialiu pagrindu, turi būti valdžios institucijų naudojama konfidencialiai, jei tai pagrįsta.

2. Suinteresuotos šalys, teikiančios konfidencialią informaciją, privalo pateikti nekonfidencialias tokios informacijos santraukas. Tokios santraukos turi būti pakankamai išsamios, kad būtų galima normaliai suprasti konfidencialiai pateiktos informacijos esmę. Ypatingomis aplinkybėmis tokios šalys gali nurodyti, kad neįmanoma padaryti šios informacijos santraukos. Tokiomis ypatingomis aplinkybėmis turi būti pateiktas pareiškimas išdėstant priežastis, kodėl neįmanoma padaryti tokios santraukos.

3. Jeigu manoma, kad prašymas laikytis konfidencialumo nėra pagrįstas, ir jeigu informacijos pateikėjas nenori atskleisti šios informacijos arba pateikti ją apibendrintu ar santraukos pavidalu, į tokią informaciją galima neatsižvelgti, nebent atitinkami šaltiniai pakankamai tvirtai įrodytų, kad ši informacija yra teisinga. Prašymai laikytis konfidencialumo negali būti atmetami nepagrįstai.

4. Šis straipsnis netrukdo Bendrijos institucijoms atskleisti bendro pobūdžio informacijos, o ypač pagal šį reglamentą priimtų sprendimų priežasčių, arba atskleisti įrodymų, kuriais rėmėsi Bendrijos institucijos, jeigu tai reikalinga tokias priežastis paaiškinti nagrinėjant bylą teisme. Taip atskleidžiant informaciją būtina atsižvelgti į teisėtus suinteresuotų šalių interesus, kad jų verslo paslaptys nebūtų atskleistos.

5. Taryba, Komisija ir valstybės narės bei jų pareigūnai privalo neatskleisti jokios pagal šį reglamentą gautos informacijos, kurią jos pateikėjas paprašė naudoti konfidencialiai, jeigu šis pateikėjas nedavė specialaus leidimo. Informacija, kuria keičiasi Komisija ir valstybės narės ar kuri yra susijusi su konsultacijomis pagal 15 straipsnį, taip pat vidaus naudojimo dokumentai, kuriuos parengia Bendrijos arba valstybių narių valdžios institucijos, negali būti atskleidžiami, išskyrus specialiai šiame reglamente numatytus atvejus.

6. Pagal šį reglamentą gauta informacija naudojama tikiai tiems tikslams, kuriems jos buvo prašyta. Ši nuostata netrukdo vieno tyrimo metu gautos informacijos naudoti, norint pradėti kitus tų pačių procedūrų tyrimus susijusius su nagrinėjamoju produktu.

20 straipsnis

Informacijos atskleidimas

1. Skundo pateikėjai, importuotojai ir eksportuotojai bei juos atstovaujanti asociacijos, taip pat eksportuojanti valstybės atstovai gali reikalauti, kad joms būtų atskleista išsami informacija, sąlygojusi esminius faktus ir motyvus, kurių pagrindu buvo nustatytos laikinosios priemonės. Tokie reikalavimai atskleisti informaciją pateikiami raštu iš karto po laikinųjų priemonių nustatymo, o reikalaujama informacija nedelsiant atskleidžiama raštu.

2. 1 dalyje minimos šalys gali reikalauti galutinai atskleisti esminius faktus ir motyvus, kurių pagrindu ketinama rekomenduoti nustatyti galutines priemones arba baigti tyrimą ar nagrinėjimą nenustatant priemonių – ypatingas dėmesys teikiamas reikalavimui atskleisti bet kuriuos faktus ar motyvus, kurie skiriasi nuo laikinąsias priemones pagrindusiųjų faktų ar motyvų.

3. Reikalavimai galutinai atskleisti informaciją, kaip apibrėžta 2 dalyje, turi būti adresuojami Komisijai raštu ir gaunami, – jeigu taikomas laikinasis muitas, – ne vėliau kaip per mėnesį nuo paskelbimo apie tokio maito nustatymą. Jeigu laikinasis muitas nebuvo taikomas, šalims sudaroma galimybė per Komisijos nustatytą laiką reikalauti galutinai atskleisti informaciją.

4. Galutinai atskleidžiama informacija turi būti pateikta raštu. Tai turi būti padaryta deramai paisant konfidencialios informacijos apsaugos kuo skubiau, o paprastai ne vėliau kaip likus mėnesiui iki galutinio sprendimo priėmimo ar iki Komisijos pateikiamo pasiūlymo pagal 9 straipsnį imtis galutinių veiksmų. Kai dėl susiklosčiusių aplinkybių Komisija negali atskleisti tam tikrų faktų ar motyvų, jie atskleidžiami kaip galima skubiau galimybei atsiradus. Atskleidimas neturi pažeisti jokio vėlesnio sprendimo, kurį gali priimti Komisija ar Taryba, tačiau jeigu toks sprendimas grindžiamas bet kuriuo iš skirtingų faktų ar motyvų, šie atskleidžiami kaip galima skubiau.

5. Į pareiškimus, pateiktus po galutinio informacijos atskleidimo, atsižvelgiama tik tai tuomet, jei jie yra gaunami per Komisijos kiekvienu atveju atskirai pagal reikalo skubumą nustatytą laiką, kuris yra ne trumpesnis nei 10 dienų.

21 straipsnis

Bendrijos interesai

1. Sprendimas, ar dėl Bendrijos interesų reikia imtis veiksmų, turi būti grindžiamas ne vien tik vietinės pramonės, naudotojų bei vartotojų interesų pagrindu, bet visų interesų visumos įvertinimu; prieš nusprendžiant, pagal šį straipsnį visoms šalims turi būti sudarytos galimybės išdėstyti savo nuomones pagal 2 dalį. Svarstant galimą sprendimą, ypatingas dėmesys teikiamas būtinybei pašalinti dempingo, sukeliančio žalą, prekybą iškreipiantį poveikį ir atstatyti veiksmingą konkurenciją. Priemonės, kurios nustatyto dempingo ir žalos pagrindu, negali būti taikomos, jei pagal visą pateiktą informaciją institucijos gali aiškiai nutarti, kad dėl Bendrijos interesų nereikia taikyti tokių priemonių.

2. Skundo pateikėjai, importuotojai ir juos atstovaujančios asociacijos, atstovaujantys naudotojai ir atstovaujančios vartotojų organizacijos per pranešime apie antidempingo tyrimo pradžią nustatytą laiką gali pranešti apie save ir pateikti informaciją Komisijai, kad sukurtų tvirtą pagrindą institucijoms atsižvelgti į visas nuomones ir informaciją, sprendžiant, ar dėl Bendrijos interesų reikia taikyti priemones. Kitoms šiame straipsnyje nurodytoms šalims sudaromos galimybės gauti tokią informaciją arba atitinkamas jos santraukas ir suteikiama teisė reaguoti į šią informaciją.

3. Šalys, kurios atliko 2 dalyje numatytus veiksmus, gali reikalauti būti išklaustytos. Tokie reikalavimai patenkinami, jei jie

pateikiami per 2 dalyje nurodytą laiką ir juose nurodyta, kaip jie susisiję su Bendrijos interesais ir kodėl šios šalys turi būti išklaustytos.

4. Šalys, kurios atliko 2 dalyje numatytus veiksmus, gali pareikšti pastabas dėl bet kurių nustatytų laikinųjų muitų taikymo. Kad į tokias pastabas būtų atsižvelgta, jos turi būti gautos per mėnesį nuo tokių priemonių taikymo pradžios; kitoms šalims, kurios turi teisę reaguoti į tokias pastabas, sudaromos galimybės gauti šias pastabas arba atitinkamas jų santraukas.

5. Komisija išnagrinėja tinkamai pateiktą informaciją ir jos reikšmę, o tokios analizės rezultatus drauge su nuomone dėl jos reikšmės perduoda Patariamajam komitetui. Komisija, teikdama bet kurį pasiūlymą pagal 9 straipsnį, atsižvelgia į Komiteto išreikštą nuomonių pusiausvyrą.

6. Šalys, kurios atliko 2 dalyje numatytus veiksmus, gali reikalauti, kad joms būtų sudaryta galimybė sužinoti faktus ir motyvus, kurių pagrindu ketinama priimti galutinius sprendimus. Sudaromos visos įmanomos galimybės gauti tokią informaciją, nepažeidžiant jokio vėlesnio sprendimo, kurį priima Komisija ar Taryba.

7. Į informaciją atsižvelgiama tik tai tada, jeigu ji yra paremta faktiniais įrodymais, patvirtinančiais jos tikrumą.

22 straipsnis

Baigiamosios nuostatos

Šalia šio reglamento gali būti taikoma:

- a) bet kurios specialiosios taisyklės, išdėstytos tarp Bendrijos ir trečiųjų valstybių sudarytuose susitarimuose;
- b) Bendrijos reglamentai žemės ūkio sektoriuje ir 1993 m. gruodžio 6 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 3448/93, nustatantis prekybos tvarką, taikomą tam tikroms iš perdirbtų žemės ūkio produktų pagamintoms prekėms ⁽¹⁾, 2006 m. lapkričio 7 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1667/2006 dėl gliukozės ir laktozės ⁽²⁾ ir 1975 m. spalio 29 d. Tarybos Reglamentas (EEB) Nr. 2783/75 dėl bendros prekybos ovalbuminu ir laktalbuminu sistemos ⁽³⁾. Šis reglamentas papildo išvardintuosius reglamentus ir nesilaikoma tokių jų nuostatų, kurios trukdo taikyti antidempingo muitus;
- c) specialiosios priemonės, jeigu toks veiksmas neprieštarauja įsipareigojimams pagal GATT.

⁽¹⁾ OL L 318, 1993 12 20, p. 18.

⁽²⁾ OL L 312, 2006 11 11, p. 1.

⁽³⁾ OL L 282, 1975 11 1, p. 104.

23 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 384/96 panaikinamas.

Tačiau Reglamento (EB) Nr. 384/96 panaikinimas neįtakoja pagal jį inicijuotų procedūrų galiojimo.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2009 m. lapkričio 30 d.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą, ir skaitomos pagal II priede pateiktą atitikmenų lentelę.

24 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Tarybos vardu
Pirmininkas
S. O. LITTORIN

I PRIEDAS

PANAIKINAMAS REGLAMENTAS IR JO VĖLESNI PAKEITIMAI

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 384/96
(OL L 56, 1996 3 6, p. 1)

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2331/96
(OL L 317, 1996 12 6, p. 1)

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 905/98
(OL L 128, 1998 4 30, p. 18)

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2238/2000
(OL L 257, 2000 10 11, p. 2)

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1972/2002
(OL L 305, 2002 11 7, p. 1)

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 461/2004
(OL L 77, 2004 3 13, p. 12)

1 straipsnis

Tik 3 straipsnio nuoroda į Reglamentą (EB) Nr. 384/96.

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2117/2005
(OL L 340, 2005 12 23, p. 17)

II PRIEDAS

ATTIKMENŲ LENTELĖ

Reglamentas (EB) Nr. 384/96	Šis reglamentas
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnio 1 dalis	2 straipsnio 1 dalis
2 straipsnio 2 dalis	2 straipsnio 2 dalis
2 straipsnio 3 dalies pirmas sakiny	2 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa
2 straipsnio 3 dalies antras sakiny	2 straipsnio 3 dalies antra pastraipa
2 straipsnio 4 dalis	2 straipsnio 4 dalis
2 straipsnio 5 dalies pirmas sakiny	2 straipsnio 5 dalies pirma pastraipa
2 straipsnio 5 dalies antras sakiny	2 straipsnio 5 dalies antra pastraipa
2 straipsnio 5 dalies antra ir trečia pastraipos	2 straipsnio 5 dalies trečia ir ketvirta pastraipos
2 straipsnio 6–9 dalys	2 straipsnio 6–9 dalys
2 straipsnio 10 dalies a–h punktai	2 straipsnio 10 dalies a–h punktai
2 straipsnio 10 dalies i punkto pirmas sakiny	2 straipsnio 10 dalies i punkto pirma pastraipa
2 straipsnio 10 dalies i punkto antras sakiny	2 straipsnio 10 dalies i punkto antra pastraipa
2 straipsnio 10 dalies j ir k punktai	2 straipsnio 10 dalies j ir k punktai
2 straipsnio 11 ir 12 dalys	2 straipsnio 11 ir 12 dalys
3 straipsnio 1 dalis	3 straipsnio 1 dalis
3 straipsnio 2 dalis	3 straipsnio 2 dalies įžanginė formuluotė ir a bei b punktai
3 straipsnio 3 dalis	3 straipsnio 3 dalis
3 straipsnio 4 dalis	3 straipsnio 4 dalies įžanginė formuluotė ir a bei b punktai
3 straipsnio 5–9 dalys	3 straipsnio 5–9 dalys
4 straipsnio 1 dalies įžanginė formuluotė	4 straipsnio 1 dalies įžanginė formuluotė
4 straipsnio 1 dalies a punktas	4 straipsnio 1 dalies a punktas
4 straipsnio 1 dalies b punktas	4 straipsnio 1 dalies b punkto įžanginė formuluotė ir i bei ii papunkčiai
4 straipsnio 2 dalis	4 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos įžanginė formuluotė ir a, b bei c punktai
	4 straipsnio 2 dalies antra pastraipa
4 straipsnio 3 ir 4 dalys	4 straipsnio 3 ir 4 dalys
5–22 straipsniai	5–22 straipsniai
23 straipsnis	—
—	23 straipsnis
24 straipsnio pirma pastraipa	24 straipsnis
24 straipsnio antra pastraipa	—
—	I priedas
—	II priedas

DIREKTYVOS

TARYBOS DIREKTYVA 2009/158/EB

2009 m. lapkričio 30 d.

dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių Bendrijos vidaus prekybą naminiais paukščiais ir perinti skirtais kiaušiniiais ir jų importą iš trečiųjų šalių

(kodifikuota redakcija)

(tekstas svarbus EEE)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 37 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,

kadangi:

(1) 1990 m. spalio 15 d. Tarybos direktyva 90/539/EEB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių Bendrijos vidaus prekybą naminiais paukščiais ir perinti skirtais kiaušiniiais ir jų importą iš trečiųjų šalių ⁽²⁾ buvo keletą kartų iš esmės keičiama ⁽³⁾. Siekiant aiškumo ir racionalumo minėta direktyva turėtų būti kodifikuota.

(2) Naminiai paukščiai, kaip gyvūnai, ir perinti skirti kiaušiniai, kaip gyvūniniai produktai, įtraukti į Sutarties I priedo produktų sąrašą.

(3) Siekiant užtikrinti racionalią naminių paukščių gamybos plėtrą, tuo pačiu ir šio sektoriaus produktyvumą, Bendrijos lygiu turėtų būti priimtos tam tikros gyvūnų sveikatos taisyklės, reglamentuojančios Bendrijos vidaus prekybą naminiais paukščiais ir perinti skirtais kiaušiniiais.

(4) Naminių paukščių veisimas ir auginimas yra ūkininkavimo sektoriaus dalis. Tai yra dalies ūkininkų pajamų šaltinis.

(5) Siekiant suintensyvinti Bendrijos vidaus prekybą naminiais paukščiais ir perinti skirtais kiaušiniiais, neturėtų būti neatitikimų tarp gyvūnų sveikatos reikalavimų atskirose valstybėse narėse.

(6) Siekiant darnios Bendrijos vidaus prekybos plėtos turėtų būti sukurta Bendrijos sistema, reglamentuojanti importą iš trečiųjų šalių.

(7) Šios direktyvos nuostatos iš esmės neturėtų būti taikomos tam tikros rūšies komerciniams renginiams, pvz., parodomoms, pasirodymams ir varžyboms.

(8) Atsižvelgiant į šiuolaikinės paukštinkystės esmę, geriausias būdas skatinti darnią Bendrijos vidaus prekybą naminiais paukščiais ir perinti skirtais kiaušiniiais plėtrą yra vykdyti gamybos įmonių monitoringą.

(9) Kompetentingoms valstybių narių institucijoms turėtų būti suteikta teisė patvirtinti įmonę, kuri atitiktų šioje direktyvoje išdėstytus reikalavimus, ir užtikrinti, kad tokių reikalavimų būtų laikomasi.

(10) 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1234/2007, nustatantis bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas („Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas“) ⁽⁴⁾ numato prekybos kiaušiniiais ir paukštienos sektoriaus produktais standartus, o 2008 m. birželio 27 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 617/2008, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 taikymo taisyklės dėl prekybos perinti skirtais kiaušiniiais ir ūkiuose auginamais paukščių jaunikliais standartų ⁽⁵⁾ nustato išsamias minėto reglamento taikymo taisyklės dėl prekybos perinti skirtais kiaušiniiais ir ūkiuose auginamais paukščių jaunikliais standartų, visų pirma dėl skiriamąjo registracijos numerio suteikimo kiekvienai gamybos įmonei ir perinti skirtų kiaušinių žymėjimo. Praktiniais tikslais šioje direktyvoje turėtų būti taikomi tie patys gamybos įmonių identifikavimo ir perinti skirtų kiaušinių ženklavimo kriterijai.

⁽¹⁾ 2009 m. spalio 20 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ OL L 303, 1990 10 31, p. 6.

⁽³⁾ Žr. VI priedo A dalį.

⁽⁴⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 168, 2008 6 28, p. 5.

- (11) Valstybės narės turėtų paskirti nacionalines etalonines laboratorijas ir teikti visus reikalingus duomenis ir atnaujintą informaciją. Valstybės narės turėtų sudaryti kitoms valstybėms narėms bei visuomenei sąlygas susipažinti su ta informacija.
- (12) Naminiai paukščiai ir perinti skirti kiaušiniai, norint, kad jie būtų tinkami Bendrijos vidaus prekybai ir būtų išvengta užkrečiamųjų ligų plitimo, turėtų atitikti tam tikrus gyvūnų sveikatos reikalavimus.
- (13) Dėl tos pačios priežasties turėtų būti numatyti vežimo reikalavimai.
- (14) Atsižvelgiant į konkrečios valstybės narės pasiektą pažangą, turėtų būti priimta nuostata, suteikianti Komisijai teisę patvirtinti tam tikrus papildomus reikalavimus dėl tam tikrų paukščių ligų likvidavimo, tačiau tokie reikalavimai jokiū būdu neturi būti griežtesni negu nacionaliniai tos valstybės narės taikomi reikalavimai. Dėl to, atsižvelgiant į tam tikras naminiams paukščiams pavojingas ligas, reikėtų apibrėžti tokios valstybės narės arba regionų statusą.
- (15) Nors dėl praktinių priežasčių labai mažoms siuntoms negalima taikyti visų Bendrijos reikalavimų, tam tikrų esminių taisyklių turėtų būti laikomasi.
- (16) Siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi teisės aktais numatytų reikalavimų, turėtų būti priimta nuostata dėl veterinarinio sertifikato, kurį išduotų oficialiai paskirtas veterinarinis gydytojas ir kuris lydėtų naminius paukščius ir perinti skirtus kiaušinius į paskirties vietą.
- (17) Paskirties valstybė narė, organizuodama ir atlikdama patikras bei įgyvendindama apsaugos priemones, turėtų remtis pagrindinėmis taisyklėmis, išdėstytomis 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyvoje 90/425/EEB dėl Bendrijos vidaus prekyboje tam tikrais gyvais gyvūnais ir produktais taikomų veterinarinių ir zootechninių patikrinimų, siekiant užbaigti vidaus rinkos kūrimą ⁽¹⁾.
- (18) Turėtų būti priimta nuostata dėl patikrinimų, kuriuos Komisija atlieka kartu su valstybių narių kompetentingomis institucijomis.
- (19) Nustatyti Bendrijos priemones, kurios būtų taikomos importui iš trečiųjų šalių, bus galima tik tuo atveju, jeigu bus sudarytas trečiųjų šalių arba jų teritorijų, iš kurių leidžiama importuoti naminius paukščius ir perinti skirtus kiaušinius, sąrašas.
- (20) Tokios šalys turėtų būti parenkamos remiantis bendro pobūdžio kriterijais, atsižvelgiant, pvz., į naminių paukščių ir kitų naminių gyvūnų sveikatos būklę, veterinarinių tarnybų struktūrą ir jų įgaliojimus bei galiojančius sveikatos teisės aktus.
- (21) Be to, turėtų būti draudžiama importuoti naminius paukščius ir perinti skirtus kiaušinius iš šalių, kurios apimtos Bendrijos naminiams gyvūnams pavojingomis užkrečiamosiomis naminių paukščių ligomis arba kuriose tokių ligų nebuvo pelyng trumpą laiką.
- (22) Bendrieji reikalavimai, taikomi importui iš trečiųjų šalių, turėtų būti papildyti specialiais reikalavimais, kurie sudaromi atsižvelgiant į kiekvienos šalies gyvūnų sveikatos būklę.
- (23) Standartinės formos sertifikatas, pateikiamas importuojant naminius paukščius ir perinti skirtus kiaušinius, yra geriausias būdas patvirtinti, kad laikomasi Bendrijos taisyklių. Šiose taisyklėse gali būti specialios nuostatos, kurios kiekvienai trečiajai šaliai gali būti skirtingos. Į tai turėtų būti atsižvelgta nustatant standartinės sertifikato formas.
- (24) Komisijos veterinarinio specialistai turėtų tikrinti, kad trečiojoje šalyje būtų laikomasi šių taisyklių.
- (25) Importuojant naminius paukščius ir perinti skirtus kiaušinius turėtų būti tikrinama jų kilmė ir sveikatos būklė.
- (26) Įvežus naminius paukščius ir perinti skirtus kiaušinius į Bendrijos teritoriją ir vežant juos į paskirties vietą valstybės narės turėtų turėti teisę imtis visų priemonių, tarp jų siuntą išskerti ir ją atsikratyti, kad būtų apsaugota žmonių ir gyvulių sveikata.
- (27) Dėl tobulėjančių metodų, skirtų naminiams paukščiams auginti, turi būti periodiškai keičiami naminių paukščių ligų kontrolės metodai.
- (28) Turėtų būti patvirtintos priemonės, būtinos šiai direktyvai įgyvendinti laikantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimo 1999/468/EB, nustatančio Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽²⁾.
- (29) Ši direktyva neturi poveikio valstybių narių pareigoms, susijusioms su direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę terminais, numatytais VI priedo B dalyje,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

1. Šioje direktyvoje išdėstyti gyvūnų sveikatos reikalavimai, reglamentuojantys Bendrijos vidaus prekybą naminiais paukščiais ir perinti skirtais kiaušiniiais bei jų importą iš trečiųjų šalių.

⁽¹⁾ OL L 224, 1990 8 18, p. 29.

⁽²⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

2. Ši direktyva netaikoma naminiams paukščiams, skirtiems parodomams, pasirodymams arba varžyboms.

2 straipsnis

Šioje direktyvoje vartojamos sąvokos „oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas“ ir „trečioji šalis“ reiškia oficialiai paskirtą veterinarijos gydytoją ir trečiąsias šalis tokia prasme kaip apibrėžta 2004 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyvoje 2004/68/EB, nustatančioje gyvūnų sveikatos taisykles, reglamentuojančias tam tikrų kanopinių gyvūnų importą į ir tranzitą per Bendriją ⁽¹⁾.

Taip pat vartojami šios apibrėžtys:

1. „naminiai paukščiai“ – vištos, kalakutai, perlinės vištos, antys, žąsys, putpelės, balandžiai, fazanai, kurapkos ir beketeriai (*Ratitae*), auginami arba laikomi nelaisvėje veislei, mėsos ar kiaušinių gamybai arba medžiojamųjų paukščių atsargoms papildyti;
2. „perinti skirti kiaušiniai“ – kiaušiniai perinimui, kuriuos sudeda naminiai paukščiai;
3. „vienadieniai paukščių jaunikliai“ – ne vyresni negu 72 valandų amžiaus ir nei karto nelesinti naminiai paukščiai, tačiau muskusinės antys (*Cairina moschata*) ar jų mišrūnai gali būti palesinti;
4. „veisliniai naminiai paukščiai“ – 72 valandų amžiaus arba vyresni naminiai paukščiai, skirti dėti perinti skirtus kiaušinius;
5. „produkciniai naminiai paukščiai“ – 72 valandų amžiaus arba vyresni naminiai paukščiai, auginami mėsos ir (arba) maistinių kiaušinių gamybai (arba medžiojamųjų paukščių atsargoms papildyti);
6. „skerstini naminiai paukščiai“ – kaip galima greičiau ir bet koku atveju per 72 valandas paskersti, tiesiai į skerdyklą atvežti paukščiai;
7. „pulkas“ – visi tokios pačios sveikatos būklės naminiai paukščiai, laikomi tose pačiose patalpose arba aptvare ir sudarantys vieną epidemiologinį vienetą. Jei kalbama apie patalpose laikomus naminius paukščius, ši sąvoka aprėpia visus toje pačioje erdvėje esančius paukščius;
8. „ūkis“ – įrengimai, tarp jų ir įmonė, naudojami auginti arba laikyti veislinius arba produkcinius naminius paukščius;
9. „įmonė“ – įrengimai arba jų dalis, sutelkti vienoje vietoje ir naudojami šiems tikslams:
 - a) „veislininkystės įmonė“ – įmonė, kurioje gaunami kiaušiniai veisliniams naminiams paukščiams perinti;

b) „veisimo įmonė“ – įmonė, kurioje gaunami kiaušiniai produkciniams naminiams paukščiams perinti;

c) „auginimo įmonė“:

i) veisiamoji naminių paukščių auginimo įmonė, kurioje auginami veisliniai naminiai paukščiai iki reprodukcinio amžiaus;

arba

ii) produkcinių naminių paukščių auginimo įmonė, kurioje auginami dedantys kiaušinius produkciniai naminiai paukščiai iki tol, kol pradeda dėti kiaušinius;

d) „perykla“ – įmonė, kurioje perinami perinti skirti kiaušiniai ir kuri tiekia vienadienius paukščių jauniklius;

10. „įgaliotasis veterinarijos gydytojas“ – veterinarijos gydytojas, kuriam kompetentinga veterinarinė institucija savo atsakomybe paveda atlikti konkrečioje įmonėje šioje direktyvoje numatytus patikrinimus;

11. „patvirtinta laboratorija“ – laboratorija, esanti valstybės narės teritorijoje, kuriai kompetentinga veterinarinė institucija savo atsakomybe patiki atlikti šioje direktyvoje numatytus diagnostinius tyrimus;

12. „sveikatos tikrinimas“ – oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo arba įgaliotojo veterinarijos gydytojo apsilankymas įmonėje, siekiant patikrinti visų ten laikomų naminių paukščių sveikatos būklę;

13. „ligos, apie kurias privaloma pranešti“ – V priede nurodytos ligos;

14. „ligos protrūkio vieta“ – vieta, apibrėžta 1982 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyvoje 82/894/EEB dėl pranešimo apie gyvūnų ligas Bendrijoje ⁽²⁾;

15. „karantino stotis“ – patalpos, kuriose naminiai paukščiai visiškai izoliuojami ir atskiriami nuo kitų paukščių, kad neturėtų su jais nei tiesioginio, nei netiesioginio kontakto ir juos būtų galima ilgą laiką stebėti ir ištirti, ar jie neserga V priede nurodytomis ligomis;

16. „sanitarinis skerdimas“ – visų paukščių ir jų produktų, kurie yra arba gali būti užkrėsti, sunaikinimas laikantis visų būtinų sveikatos apsaugos reikalavimų, tarp jų – dezinfekcijos.

⁽¹⁾ OL L 139, 2004 4 30, p. 321.

⁽²⁾ OL L 378, 1982 12 31, p. 58.

II SKYRIUS

BENDRIJOS VIDAUS PREKYBOS TAISYKLĖS

3 straipsnis

1. Iki 1991 m. liepos 1 d. valstybės narės pristato Komisijai nacionalinių priemonių planą, kurio įgyvendinimas užtikrintų, kad bus laikomasi II priedo taisyklių, skirtų patvirtinti įmones, prekiaujančias Bendrijoje naminiams paukščiams ir perinti skirtais kiaušiniams.

33 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka šie planai gali būti patvirtinami arba iš dalies papildyti, arba pakeisti ir tik po to patvirtinami.

2. 33 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka plano, kuris buvo patvirtintas pagal šio straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, papildymai arba pakeitimai gali būti:

- a) tvirtinami tos valstybės narės prašymu ir atsižvelgiant į pasikeitusią padėtį toje valstybėje narėje arba
- b) siūlomi, atsižvelgiant į pažangesnius ligų prevencijos ir kontrolės metodus.

4 straipsnis

Kiekviena valstybė narė paskiria nacionalinę etaloninę laboratoriją, kuri būtų atsakinga už šioje direktyvoje numatytų diagnostinių metodų koordinavimą ir jų panaudojimą jos teritorijoje esančiose patvirtintose laboratorijose.

Kiekviena valstybė narė kitoms valstybėms narėms bei visuomenei pateikia išsamią informaciją apie savo nacionalinę etaloninę laboratoriją ir apie visus tolesnius pasikeitimus.

Išsamios šio straipsnio vienodo taikymo taisyklės gali būti nustatomos 33 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

5 straipsnis

Bendrijoje leidžiama prekiauti:

- a) perinti skirtais kiaušiniams, vienadieniais paukščių jaunikliais, veisliniais naminiams paukščiams ir produkciniais naminiams paukščiams, kurie atitinka reikalavimus, išdėstytus 6, 15, 18 ir 20 straipsniuose. Jie taip pat turi atitikti visus pagal 16 ir 17 straipsnius nustatytus reikalavimus.

Be to:

- i) perinti skirti kiaušiniai turi atitikti 8 straipsnio reikalavimus;
- ii) vienadieniai paukščių jaunikliai turi atitikti 9 straipsnio reikalavimus;

iii) veisliniai naminiai paukščiai ir produkciniai naminiai paukščiai turi atitikti 10 straipsnio reikalavimus;

- b) skerstiniais naminiams paukščiais, kurie atitinka 11, 15, 18 ir 20 straipsniuose išdėstytus reikalavimus ir visus pagal 16 ir 17 straipsnių nuostatas nustatytus reikalavimus;
- c) naminiams paukščiams (įskaitant vienadienius paukščių jauniklius), kurie skirti papildyti medžiojamųjų paukščių atsargas ir kurie atitinka 12, 15, 18 ir 20 straipsniuose išdėstytus reikalavimus ir visus pagal 16 ir 17 straipsnių nuostatas nustatytus reikalavimus;
- d) salmoneliozės atžvilgiu Suomijai ir Švedijai skirti naminiai paukščiai privalo atitikti 13 straipsnyje nustatytas sąlygas.

6 straipsnis

Perinti skirti kiaušiniai, vienadieniai paukščių jaunikliai, veisliniai naminiai paukščiai ir produkciniai naminiai paukščiai turi būti:

- a) iš įmonių, kurios atitinka šiuos reikalavimus:
 - i) jos turi patvirtinimą ir skiriamąjį numerį, kuriuos kompetentinga institucija suteikia pagal II priedo I skyriuje pateiktas taisykles;
 - ii) išsiuntimo metu joms nėra taikomi jokie naminių paukščių sveikatos apribojimai;
 - iii) jos nėra įsikūrusios teritorijoje, kurioje dėl gyvūnų sveikatos taikomi apribojimai pagal Bendrijos teisės aktus dėl ligos, kuria gali sirgti naminiai paukščiai, protrūkio.
- b) iš paukščių pulko, kuris išsiuntimo metu neturi jokių klinikišų požymių ar nekelia įtarimo dėl užkrečiamųjų naminių paukščių ligų.

7 straipsnis

Kiekviena valstybė narė rengia ir nuolat atnauja pagal 6 straipsnio a punkto i papunktį patvirtintų įmonių ir jų skiriamųjų numerių sąrašą, ir sudaro kitoms valstybėms narėms bei visuomenei sąlygas su juo susipažinti.

Išsamios šio straipsnio vienodo taikymo taisyklės gali būti nustatomos 33 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

8 straipsnis

1. Išsiuntimo metu perinti skirti kiaušiniai turi:

- a) būti iš pulko:
 - i) kuris ne trumpiau kaip šešias savaites buvo laikomas vienoje arba daugiau Bendrijos įmonių, nurodytų 6 straipsnio a punkto i papunktėje;

- ii) kuris, jei buvo reikalaujama vakcinuoti, buvo vakcinuotas laikantis III priede išdėstytų vakcinavimo reikalavimų;
- iii) kuris
- likus 72 valandoms iki išsiuntimo buvo patikrintas oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo arba įgalioto veterinarijos gydytojo, ir tikrinimo metu neaptikta jokių klinikinių požymių ar nekilo įtarimo dėl užkrečiamos ligos, arba
 - kas mėnesį oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas arba įgaliotas veterinarijos gydytojas atlikdavo jo paukščių sveikatos tikrinimą, o paskutinis patikrinimas buvo ne anksčiau kaip likus 31 dienai iki išsiuntimo. Jei buvo pasirinktas šis variantas, oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas arba įgaliotas veterinarijos gydytojas taip pat privalėjo patikrinti pulko sveikatos būklės registracijos žurnalus ir įvertinti jo esamą sveikatos būklę pagal už pulką atsakingo asmens pateiktą informaciją per 72 valandų laikotarpį iki išsiuntimo. Jei, remiantis registracijos žurnalų įrašais ar kita informacija, buvo įtarta liga, oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas arba įgaliotas veterinarijos gydytojas privalėjo patikrinti pulko gyvūnų sveikatą ir paneigti užkrečiamosios naminių paukščių ligos tikimybę;
- b) yra suženklinti laikantis Reglamento (EB) Nr. 617/2008;
- c) buvo dezinfekuoti laikantis oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo nurodymų.

2. Jei inkubacijos metu pulke, iš kurio buvo paimti perinti skirti kiaušiniai, pasireiškia per kiaušinius galimos perduoti užkrečiamosios naminių paukščių ligos, būtina pranešti apie tai atitinkamai peryklai ir už ją atsakingai institucijai ar institucijoms ir kilmės pulko įmonei.

9 straipsnis

Vienadieniai paukščių jaunikliai turi:

- a) būti išperinti iš perinti skirtų kiaušinių, atitinkančių 6 ir 8 straipsnių reikalavimus;
- b) jei buvo reikalaujama vakcinuoti, atitikti III priede išdėstytus vakcinavimo reikalavimus;
- c) išsiuntimo metu nekelti jokio įtarimo dėl II priedo II skyriaus B skirsnio 2 dalies g ir h punktuose išdėstytų ligų.

10 straipsnis

Išsiuntimo metu veisliniai naminiai paukščiai ir produkciniai naminiai paukščiai turi:

- a) nuo išperinimo pradžios arba ne trumpiau kaip šešias savaites būti laikomi vienoje arba daugiau Bendrijos įmonių, nurodytų 6 straipsnio a punkto i papunktyje;

- b) jei buvo reikalaujama vakcinuoti, atitikti III priede išdėstytus vakcinavimo reikalavimus;
- c) likus 48 valandoms iki išsiuntimo būti patikrinti oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo arba įgalioto veterinarijos gydytojo ir neturėti jokių klinikinių požymių ar nekelti įtarimo dėl užkrečiamųjų ligų.

11 straipsnis

Išsiuntimo metu skerstiniai naminiai paukščiai turi būti iš ūkių:

- a) kuriuose jie buvo laikomi nuo išsiperėjimo pradžios arba ilgiau negu 21 dieną;
- b) kuriems netaikomi jokie naminių paukščių sveikatos apribojimai;
- c) kuriuose oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas arba įgaliotas veterinarijos gydytojas per penkių dienų laikotarpį iki išsiuntimo nustato, kad paukščių pulkas, iš kurio turi būti parinkti skerdimui skirti paukščiai, neturi jokių klinikinių požymių ar nekelia įtarimo dėl užkrečiamųjų ligų;
- d) kurie nėra įsikūrę teritorijoje, kurioje dėl gyvūnų sveikatai taikomi apribojimai pagal Bendrijos teisės aktus dėl ligos, kuria gali sirgti naminiai paukščiai, protrūkio.

12 straipsnis

1. Išsiuntimo metu naminiai paukščiai, vyresni nei 72 valandos, kurie skirti papildyti medžiojamųjų paukščių atsargas, turi būti iš ūkių:

- a) kuriuose jie buvo laikomi nuo išsiperėjimo arba ilgiau negu 21 dieną ir dvi savaites iki išsiuntimo neturėjo sąlyčio su naujai atvežtais naminiais paukščiais;
- b) kuriems netaikomi jokie naminiams paukščiams skirti apribojimai dėl gyvūnų sveikatos;
- c) kuriuose oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas arba įgaliotas veterinarijos gydytojas per 48 valandų laikotarpį iki išsiuntimo nustato, kad paukščių pulkas, iš kurio turi būti parinkti skerstiniai paukščiai, neturi jokių klinikinių požymių ar nekelia įtarimo dėl užkrečiamųjų ligų;
- d) kurie nėra įsikūrę teritorijoje, kurioje dėl gyvūnų sveikatos taikomi apribojimai pagal Bendrijos teisės aktus dėl ligos, kuria gali sirgti naminiai paukščiai, protrūkio.

2. 1 dalyje nurodytiems naminiams paukščiams netaikomas 6 straipsnis.

13 straipsnis

1. Salmoneliozės ir II priedo III skyriaus A skirsnyje nepaminėtų serotipų atžvilgiu kilmės įmonėje turi būti atliktas į Suomiją ir Švediją vežamų skerstinų naminių paukščių siuntų mikrobiologinis tyrimas pagal 1995 m. birželio 22 d. Tarybos sprendimą, nustatantį Suomijai ir Švedijai skirtų skerstinų naminių paukščių mikrobiologinio tyrimo, imant mėginius jų kilmės įmonėse, taisykles ⁽¹⁾.

2. 1 dalyje nurodyto tyrimo apimtis ir jo atlikimo būdai, kuriuos reikia priimti, nustatomi atsižvelgus į Europos maisto saugos tarnybos nuomonę ir į veiklos programą, kurią Suomija ir Švedija privalo pateikti Komisijai.

3. 1 dalyje nurodytas tyrimas neatliekamas skerstinėms naminiams paukščiams iš ūkio, kuriam taikoma pagal 33 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka 2 dalyje nurodytai programai pripažinta lygiaverte programa.

14 straipsnis

1. Reikalavimai, išdėstyti 5–11 ir 18 straipsniuose netaikomi Bendrijos vidaus prekybai naminiais paukščiais ir perinti skirtais kiaušiniams siuntų, kuriose yra mažiau negu 20 vienetų, atžvilgiu, jei jie atitinka šio straipsnio 2 dalį.

2. 1 dalyje nurodyti naminiai paukščiai ir perinti skirti kiaušiniai išsiuntimo metu turi būti iš pulkų:

- a) kurie buvo laikomi Bendrijoje nuo jų išperinimo pradžios arba ne trumpiau trijų mėnesių;
- b) kurie išsiuntimo metu neturėjo jokių klinikinių paukščių užkrečiamųjų ligų požymių;
- c) jei buvo reikalaujama, vakcinuoti laikantis III priede išdėstytų vakcinavimo reikalavimų;
- d) kuriems netaikomi jokie naminių paukščių sveikatos apribojimai;
- e) kurie nėra įsikūrę teritorijoje, kurioje dėl gyvūnų sveikatos taikomi apribojimai pagal Bendrijos teisės aktus dėl ligos, kuria gali sirgti naminiai paukščiai, protrūkio.

Visų siuntos paukščių serologinių tyrimų dėl *Salmonella pullorum* ir *Salmonella gallinarum* antikūnų, atliktų per mėnesio laikotarpį iki išsiuntimo remiantis II priedo III skyriaus reikalavimais, rezultatai yra neigiami. Perinti skirtų kiaušinių ir vienadienių paukščių jauniklių kilmės pulke serologiniai tyrimai dėl *Salmonella pullorum* ir *Salmonella gallinarum* antikūnų turi būti atlikti per trijų mėnesių laikotarpį iki išsiuntimo; esant 5 % ligos paplitimui tyrimo rezultatų patikimumas turi būti 95 %.

⁽¹⁾ OL L 243, 1995 10 11, p. 25.

3. 1 ir 2 dalies nuostatos netaikomos *Ratitae* genties paukščių ir jų perinti skirtų kiaušinių siuntoms.

15 straipsnis

1. Jeigu siunta, sudaryta iš naminių paukščių ir perinti skirtų kiaušinių iš tų valstybių narių arba valstybių narių regionų, kuriuose naminiai paukščiai vakcinuojami nuo Niukaslo ligos, yra siunčiama į valstybę narę, kuriai suteiktas tam tikras statusas laikantis 2 dalies reikalavimų, taikomos šios taisyklės:

- a) perinti skirti kiaušiniai turi būti iš tokio pulko, kurio paukščiai yra:
 - i) nevakcinuoti arba
 - ii) vakcinuoti, naudojant inaktyvuotą vakciną, arba
 - iii) vakcinuoti, naudojant gyvą vakciną, jeigu vakcinuojama likus 30 dienų iki perinti skirtų kiaušinių surinkimo;
- b) vienadieniai paukščių jaunikliai (taip pat ir veislės atsargoms atnaujinti skirti naminiai paukščiai) turi būti nevakcinuoti nuo Niukaslo ligos ir būti:
 - i) išsiritę iš perinti skirtų kiaušinių, kurie atitinka a punkto reikalavimus ir
 - ii) iš peryklų, kuriose garantuojama, kad tokie kiaušiniai perinami skirtingu laiku ir skirtingose vietose nuo kiaušinių, kurie neatitinka a punkte išdėstytų reikalavimų;
- c) veisliniai naminiai paukščiai ir produkciniai naminiai paukščiai turi būti:
 - i) nevakcinuoti nuo Niukaslo ligos,
 - ii) 14 dienų iki išsiuntimo laikomi ūkyje arba karantino stotyje prižiūrint oficialiai paskirtam veterinarijos gydytojui. Naminiai paukščiai kilmės ūkiuose arba karantino stotyse negali būti vakcinuojami nuo Niukaslo ligos per 21 dienos laikotarpį iki siuntos sudarymo ir per tą laiką į tokį ūkį arba karantino stotį neturi patekti kiti, siuntai neskirti paukščiai; be to, karantino stotyse vakcinuoti yra neleidžiama, ir
 - iii) per 14 dienų laikotarpį iki išsiuntimo atlikto serologinio tyrimo dėl Niukaslo ligos antikūnų, laikantis išsamių taisyklių, priimtų pagal 33 straipsnio 2 dalyje nurodytą tvarką, rezultatai yra neigiami;

- d) skerstini naminiai paukščiai turi būti iš pulkų, kurie:
- i) nevakcinuoti nuo Niukaslo ligos ir atitinka c punkto iii papunkčio reikalavimus;
 - ii) vakcinuoti nuo Niukaslo ligos, ir per 14 dienų laikotarpį iki išsiuntimo buvo ištirti, siekiant išskirti Niukaslo ligos virusą, laikantis išsamių taisyklių, priimtų 33 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

16 straipsnis

2. Jei valstybė narė, jos regionas ar regionai nori būti patvirtinti nevakcinuotais nuo Niukaslo ligos, jie gali pateikti programą, nurodytą 16 straipsnio 1 dalyje.

Komisija nagrinėja valstybių narių pateiktas programas. Programos gali būti patvirtintos laikantis 16 straipsnio 1 dalyje nurodytų kriterijų pagal 33 straipsnio 2 dalyje nurodytą tvarką. Pagal tą pačią tvarką galima nustatyti bet kokias papildomas bendrąsias ar konkrečias garantijas, kurių gali reikėti Bendrijos vidaus prekybai.

Kai valstybė narė ar jos regionas mano, kad turi teisę gauti nevakcinavimo nuo Niukaslo ligos statusą, Komisijai gali pateikti paraišką dėl nevakcinavimo nuo Niukaslo ligos statuso suteikimo pagal 33 straipsnio 2 dalyje nurodytą tvarką.

Sprendžiant, ar suteikti valstybei narei ar jos regionui nevakcinavimo nuo Niukaslo ligos statusą, atsižvelgiama į 17 straipsnio 1 dalyje nurodytus duomenis, o ypač į tokius kriterijus:

- a) naminiai paukščiai mažiausiai 12 paskutinių mėnesių neturėjo būti vakcinuoti nuo Niukaslo ligos, išskyrus Tarybos direktyvos 92/66/EEB⁽¹⁾ 17 straipsnio 3 dalyje nurodytą privalomąjį pašto karvelių vakcinavimą;
- b) bent kartą per metus veisimo pulkai buvo serologiškai tikrinami dėl Niukaslo ligos pagal išsamias taisykles, priimtas pagal 33 straipsnio 2 dalyje nurodytą tvarką;
- c) ūkiuose neturi būti naminių paukščių, kurie per pastaruosius 12 mėnesių buvo vakcinuoti nuo Niukaslo ligos, išskyrus pašto karvelius, skiepytus pagal Direktyvos 92/66/EEB 17 straipsnio 3 dalį.

3. Komisija gali laikinai atšaukti nevakcinavimo nuo Niukaslo ligos statusą pagal 33 straipsnio 2 dalyje nurodytą tvarką:

- a) pasireiškus sunkiai epizootinei Niukaslo ligai, kuri nėra valdoma, arba
- b) panaikinus juridinius apribojimus, draudžiančius vėl pradėti reguliariai vakcinuoti nuo Niukaslo ligos.

1. Valstybė narė gali pateikti Komisijai savanoriškosios arba privalomosios naminių paukščių ligų kontrolės programą, kurioje turi būti nurodyta:

- a) ligos paplitimas jos teritorijoje;
- b) programos sudarymo priežastys, atsižvelgiant į ligos svarbumą ir programos galimą naudą palyginus su jos išlaidomis;
- c) geografinė teritorija, kurioje bus įgyvendinta ši programa;
- d) skirtingos statuso kategorijos, kurios turi būti taikomos naminių paukščių įmonėms, standartai, kuriuos turi atitikti įvairių kategorijų įmonės, ir tyrimų atlikimo tvarka;
- e) programos monitoringo tvarka;
- f) veiksmai, kurių turi būti imtasi, jei įmonė praranda savo statusą;
- g) priemonės, kurių turi būti imtasi, jei tyrimų, atliktų laikantis programos nuostatų, rezultatai būtų teigiami.

2. Valstybių narių pateiktas programas nagrinėja Komisija. Programos, laikantis 1 dalyje nurodytų kriterijų, gali būti tvirtinamos 33 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka. Papildomos bendrosios arba specialiosios garantijos, kurių gali būti pareikalauta prekiaujant Bendrijoje, gali būti nustatytos ta pačia tvarka. Šios garantijos negali būti didesnės nei tos, kurių valstybė narė reikalauja savo teritorijoje.

3. Valstybių narių pateiktos programos gali būti iš dalies keičiamos arba pildomos 33 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka. Programos, kurios yra patvirtintos arba garantijos, kurios nustatomos laikantis šio straipsnio 2 dalies reikalavimų, gali būti iš dalies keičiamos arba pildomos ta pačia tvarka.

17 straipsnis

1. Jei valstybės narės nuomone jos teritorijoje arba jos teritorijos dalyje nėra ligų, kurioms imlūs naminiai paukščiai, ji pateikia Komisijai atitinkamus patvirtinamuosius dokumentus, kuriuose nurodoma:

- a) ligos kilmė ir jos atsiradimo toje valstybėje narėje istorija;

⁽¹⁾ OL L 260, 1992 9 5, p. 1.

- b) stebėsenos tikslais atliktų tyrimų rezultatai, remiantis serologiniais, mikrobiologiniais arba patologiniais tyrimais, kadangi pagal įstatymą apie ligą turi būti pranešta kompetentingai institucijai;
- c) stebėsenos trukmė;
- d) jei reikia, laikotarpis, kurio metu buvo draudžiama vakcinacija nuo tokios ligos, ir geografinė teritorija, kurioje toks draudimas buvo taikomas;
- e) priemonės, kuriomis būtų galima įsitikinti, kad tokioje teritorijoje šios ligos tikrai nebėra.

2. Komisija nagrinėja valstybių narių pateiktus dokumentus. Papildomos bendrosios arba specialiosios garantijos, kurių gali būti pareikalauta prekiaujant Bendrijoje, gali būti nustatytos laikantis 33 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos. Šios garantijos negali būti didesnės nei tos, kurių valstybė narė reikalauja savo teritorijoje.

3. Šios valstybės narės praneša Komisijai apie bet kokius duomenų, nurodytų 1 dalyje, pasikeitimus. Gavus tokį pranešimą, garantijos, nustatytos pagal 2 dalies reikalavimus, gali būti iš dalies pakeistos arba panaikinamos 33 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

18 straipsnis

- 1. Vienadieniai paukščių jaunikliai ir perinti skirti kiaušiniai turi būti vežami:
 - a) specialiose nenaudotose vienkartinio naudojimo dėžėse, kurios po to yra sunaikinamos, arba
 - b) tokiose dėžėse, kurios gali būti naudojamos ne vieną kartą, tačiau būtinai kaskart išvalomos ir dezinfekuojamos.
- 2. Bet kuriuo atveju 1 dalyje nurodytose dėžėse:
 - a) turi būti laikomi tik iš tos pačios įmonės atvežti vienos rūšies, kategorijos ir tipo paukščių vienadieniai jaunikliai arba perinti skirti kiaušiniai;
 - b) ant jų turi būti pateikti tokie duomenys:
 - i) kilmės valstybės narės ir regiono pavadinimas;
 - ii) kilmės įmonės patvirtinimo numeris, nurodytas II priedo I skyriaus 2 dalyje;
 - iii) paukščių jauniklių arba kiaušinių skaičius kiekvienoje dėžėje;
 - iv) naminių paukščių rūšis, kuriai priklauso kiaušiniai arba paukščių jaunikliai.

3. Dėžės su vienadieniais paukščių jaunikliais arba perinti skirtais kiaušiniiais gali būti vežamos atitinkamuose konteineriuose partijomis. Ant šių konteinerių turi būti nurodytas toje partijoje esančių dėžių skaičius ir nuorodos, minimos 2 dalies b punkte.

4. Veisliniai ir produkciniai naminiai paukščiai turi būti vežami specialiose dėžėse arba narvuose:

- a) juose turi būti tik tos pačios rūšies, kategorijos ir tipo naminiai paukščiai iš vienos įmonės;
- b) ant jų turi būti kilmės įmonės patvirtinimo numeris, numatytas II priedo I skyriaus 2 dalyje.

5. Veisliniai bei produkciniai naminiai paukščiai ir vienadieniai paukščių jaunikliai į paskirties įmonę turi būti pristatyti kaip galima greičiau, neturėti kontakto su kitais paukščiais, išskyrus veislinius bei produkcinis paukščius ir vienadienius paukščių jauniklius, kurie atitinka šioje direktyvoje išdėstytus reikalavimus.

Skerstini naminiai paukščiai turi būti nedelsiant pristatyti į paskirties skerdyklą, neturėti kontakto su kitais naminiais paukščiais, išskyrus skerstinius naminius paukščius, kurie atitinka šioje direktyvoje išdėstytus reikalavimus.

Naminiai paukščiai, skirti papildyti medžiojamųjų paukščių atsargas, turi būti nedelsiant pristatyti į paskirties vietą ir neturėti sąlyčio su kitais naminiais paukščiais, išskyrus skirtus papildyti medžiojamųjų paukščių atsargas ir atitinkančius šios direktyvos reikalavimus.

6. Dėžės, narvai ir transporto priemonės turi būti tokios konstrukcijos, kad:

- a) ekskrementai liktų viduje, o pervežimo metu paukščiai netektų kuo mažiau plunksnų;
- b) paukščiai būtų gerai matomi;
- c) jas būtų galima išvalyti ir dezinfekuoti.

7. Transporto priemonės ir daugkartinio naudojimo konteineriai, dėžės bei narvai prieš juos pakraunant ir iškraunant turi būti valomi ir dezinfekuojami laikantis tos valstybės narės kompetentingos institucijos nurodymų.

19 straipsnis

Naminius paukščius, nurodytus 18 straipsnio 5 dalyje, draudžiama vežti teritorijomis, užkrėstomis paukščių gripu arba Niukaslo liga, išskyrus atvejus, jei jie vežami magistraliniais keliais arba geležinkeliais.

20 straipsnis

Naminiai paukščiai ir perinti skirti kiaušiniai, kuriais tarpusavyje prekiauja valstybės narės, vežant juos į paskirties vietą, turi būti lydimi veterinarijos sertifikato, kuris:

- a) atitinka IV priede nurodytą pavyzdį, užpildytą pagal 2004 m. kovo 30 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 599/2004 dėl Bendrijos vidaus prekybos gyvūnais ir gyvūninės kilmės produktais suderinto sertifikato pavyzdžio ir patikrinimo ataskaitos patvirtinimo ⁽¹⁾;
- b) pasirašytas oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo;
- c) išduotas pakrovimo dieną ir parašytas oficialia kalba arba kalbomis, kurios vartojamos siuntos išsiuntimo valstybėje narėje, ir oficialia kalba arba kalbomis, kurios vartojamos paskirties valstybėje narėje;
- d) galioja penkis dienas;
- e) yra vieno lapo;
- f) paprastai skirtas vienam gavėjui;
- g) turi skirtingos kitos, negu pats sertifikatas, spalvos antspaudą ir parašą.
- a) naminių paukščių, kitų naminių ir laukinių gyvūnų sveikatos būklę trečiojoje šalyje, ypač į egzotines gyvūnų ligas bei epizootinę situaciją aplinkinėse teritorijose, kurios galėtų būti pavojingos valstybių narių visuomenės ir gyvūnų sveikatai;
- b) ar greitai ir reguliariai trečioji šalis pateikia informaciją apie užkrečiamąsias gyvulių ligas jos teritorijoje, ypač tas, kurios įtrauktos į Pasaulinės gyvūnų sveikatos organizacijos (OIE) ligų sąrašą;
- c) gyvūnų ligų prevencijos ir kontrolės taisykles toje šalyje;
- d) šalies veterinarinės tarnybos struktūrą ir įgaliojimus;
- e) užkrečiamųjų gyvulių ligų prevencijos ir kontrolės priemonių organizavimą ir įgyvendinimą;
- f) garantijas, kurias trečioji šalis gali pateikti, kad būtų laikomasi šios direktyvos nuostatų;
- g) ar laikomasi Bendrijos taisyklių dėl hormonų ir kenksmingų medžiagų likučių.

21 straipsnis

Paskirties valstybės narės, laikydamosi bendrųjų Sutarties nuostatų, gali vienai arba kelioms valstybėms narėms, iš kurių siunčiama siunta, išduoti bendruosius leidimus arba leidimus tam tikrais atvejais įvežti į jų teritoriją naminius paukščius ir perinti skirtus kiaušinius be 20 straipsnyje nurodyto sertifikato.

III SKYRIUS

IMPORTO IŠ TREČIŲJŲ ŠALIŲ TAISYKLĖS

22 straipsnis

Naminiai paukščiai ir perinti skirti kiaušiniai, importuojami į Bendriją, turi atitikti reikalavimus, išdėstytus 23–26 straipsniuose.

23 straipsnis

1. Naminiai paukščiai ir perinti skirti kiaušiniai turi būti kilę iš trečiosios šalies arba jos dalies, kurios įtrauktos į sąrašą, sudarytą Komisijos remiantis 33 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka. Šis sąrašas gali būti iš dalies keičiamas arba papildomas 33 straipsnio 3 dalyje nurodyta tvarka.

2. Sprendžiant, ar trečioji šalis arba jos dalis gali būti įtraukta į sąrašą, minimą 1 dalyje, išskirtinis dėmesys turėtų būti atkreiptas į šiuos dalykus:

3. 1 dalyje nurodytas sąrašas ir jo pakeitimai skelbiami *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

24 straipsnis

1. Naminiai paukščiai ir perinti skirti kiaušiniai turi būti vežami iš trečiųjų šalių:

a) kuriose paukščių gripas ir Niukaslo liga pagal atitinkamai Tarybos direktyvų 2005/94/EB ⁽²⁾ ir [92/66/EEB] apibrėžimus yra ligos, apie kurias privaloma pranešti pagal įstatymą;

b) kurios nebuvo apimtos paukščių gripo ir Niukaslo ligos

arba

kurios, nors ir buvo apimtos šių ligų, imasi priemonių joms valdyti ir tokios priemonės yra lygiavertės nurodytosioms atitinkamai Direktyvose 2005/94/EB ir 92/66/EEB.

2. Pagal 33 straipsnio 2 dalyje nurodytą tvarką Komisija gali nuspręsti, kokiomis sąlygomis šio straipsnio 1 dalies reikalavimai taikytini tik dalyje trečiųjų šalių teritorijos.

⁽¹⁾ OL L 94, 2004 3 31, p. 44.

⁽²⁾ OL L 10, 2006 1 14, p. 16.

25 straipsnis

1. Naminius paukščius ir perinti skirtus kiaušinius leidžiama importuoti iš trečiosios šalies arba jos teritorijos, kurios įtrauktos į sąrašą, sudarytą laikantis 23 straipsnio 1 dalies reikalavimų, tik tuo atveju, jeigu paukščiai yra iš tokio pulko, kuris:

- a) iki išsiuntimo buvo laikomas tos šalies teritorijoje arba jos dalyje visą laiką, kuris nustatomas 33 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka;
- b) atitinka gyvūnų sveikatos reikalavimus, taikomus naminių paukščių ir perinti skirtų kiaušinių importui iš tos šalies ir priimtus laikantis 33 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos.

2. Gyvūnų sveikatos reikalavimai nustatomi remiantis taisyklėmis, išdėstytomis II skyriuje ir atitinkamuose jo prieduose. Tam tikrais atvejais laikantis 33 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos gali būti daromos išimtys, jeigu trečioji šalis pasiūlo panašias lygiavertes gyvulių sveikatos garantijas.

26 straipsnis

1. Naminiai paukščiai ir perinti skirti kiaušiniai turi būti lydimi sertifikato, sudaryto ir pasirašyto eksportuojančios trečiosios šalies oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo.

Šis sertifikatas:

- a) turi būti išduotas siuntos, skirtos paskirties valstybei narei, pakrovimo dieną;
- b) turi būti surašytas oficialia kalba arba kalbomis, kurios vartojamos paskirties valstybėje narėje;
- c) turi būti originalas;
- d) jame turi būti įrašas apie tai, kad naminiai paukščiai arba perinti skirti kiaušiniai atitinka importo iš trečiųjų šalių reikalavimus, išdėstytus šioje direktyvoje ir priimtus laikantis šios direktyvos nuostatų;
- e) turi galioti penkias dienas;
- f) turi būti vieno lapo;
- g) turi būti išduotas vienam gavėjui;
- h) būti kitos, negu antspaudas ir parašas, spalvos.

2. Sertifikatas, nurodytas 1 dalyje, turi atitikti pavyzdį, sudarytą 33 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

27 straipsnis

Valstybių narių veterinarijos ekspertai ir Komisija atlieka patikrinimus vietoje, kad nustatytų, ar veiksmingai taikomos šios direktyvos nuostatos.

Atsakingus už tokius patikrinimus valstybių narių ekspertus skiria Komisija, remdamasi valstybių narių pasiūlymu.

Patikrinimai atliekami Bendrijos vardu, kuri padengia visus tikrinimų išlaidas.

Patikrinimų dažnumas ir tvarka nustatomi laikantis 33 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos.

28 straipsnis

1. Komisija 33 straipsnio 3 dalyje nurodyta tvarka gali apriboti importą iš trečiosios šalies arba jos dalies ir leisti įvežti tik tam tikras rūšis, perinti skirtus kiaušinius, veislinius arba produkcinius paukščius, skerstinus naminius paukščius arba naminius paukščius skirtus kitiems specialiams tikslams.

2. Komisija, remdamasi 33 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka, turi teisę nurodyti laikyti karantine ar izoliuoti naminius paukščius, perinti skirtus kiaušinius ar iš importuotų kiaušinių išperintus naminius paukščius laikotarpi, kuris negali būti ilgesnis kaip du mėnesiai.

29 straipsnis

Nepaisant 22, 24, 25 ir 26 straipsnių nuostatų, Komisija pagal 33 straipsnio 2 dalyje nurodytą tvarką turi teisę atskirais atvejais leisti importuoti iš trečiųjų šalių naminius paukščius ir perinti skirtus kiaušinius, nors jie ir neatitinka 22, 24, 25 ir 26 straipsnių nuostatų. Išsamios tokio importo taisyklės turi būti priimtos laikantis tos pačios tvarkos. Tokios taisyklės turi suteikti gyvūnų sveikatos garantijas, bent jau lygiavertes nurodytosioms II skyriuje, ir numatyti privalomąjį karantiną ir tyrimus dėl paukščių gripo, Niukaslo ligos ir visų kitų susijusių ligų.

30 straipsnis

Naminiai paukščiai, atvežti į paskirties valstybę narę, vežami tiesiai į skerdyklą ir ten nedelsiant skerdziami.

Nepažeidžiant specialių reikalavimų, kurie gali būti priimti laikantis 33 straipsnio 3 dalyje nurodytos tvarkos, kompetentinga paskirties valstybės narės institucija, atsižvelgdama į gyvūnų sveikatą, gali nurodyti skerdyklą, į kurią vežami naminiai paukščiai.

IV SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

31 straipsnis

Naminiams paukščiams ir perinti skirtiems kiaušiniams, kuriais prekiaujama Bendrijoje, taikomos 1989 m. gruodžio 11 d. Tarybos direktyvoje 89/662/EEB dėl veterinarinių patikrinimų, taikomų Bendrijos vidaus prekyboje, siekiant sukurti vidaus rinką ⁽¹⁾ nurodytos apsaugos priemonės.

32 straipsnis

Naminiams paukščiams ir perinti skirtiems kiaušiniams, kuriais prekiaujama Bendrijoje, taikomos veterinarinės kontrolės taisyklės, numatytos Direktyvoje 90/425/EEB.

33 straipsnis

1. Komisijai padeda 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 178/2002, nustatančio maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiančio Europos maisto saugos tarnybą ir nustatančio su maisto saugos klausimais susijusias procedūras ⁽²⁾, 58 straipsniu įsteigtas Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinis komitetas.

2. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas terminas yra trys mėnesiai.

3. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas terminas yra 15 dienų.

34 straipsnis

Sprendimai dėl I–V priedų dalinių pakeitimų, siekiant juos pritaikyti prie pasikeitusių diagnostinių metodų ir permainų, susijusių su ekonomine tam tikrų ligų svarba, priimami laikantis 33 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos.

35 straipsnis

Valstybės narės pateikia Komisijai nacionalinių teisės aktų, kuriuos jos priima šios direktyvos taikymo srityje, nuostatų tekstus.

36 straipsnis

Direktyva 90/539/EEB su pakeitimais, padarytais aktais, nurodytais VI priedo A dalyje, panaikinama, nedarant poveikio valstybių narių pareigoms, susijusioms su direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę terminais, numatytais VI priedo B dalyje.

Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos pagal VII priede pateiktą atitikmenų lentelę.

37 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Ji taikoma nuo 2010 m. sausio 1 d.

38 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2009 m. lapkričio 30 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
S. O. LITTORIN

⁽¹⁾ OL L 395, 1989 12 30, p. 13.

⁽²⁾ OL L 31, 2002 2 1, p. 1.

I PRIEDAS

Pagal 4 straipsnį paskirtos nacionalinės etaloninės laboratorijos, tiriančios paukščių ligas, kiekvienoje valstybėje narėje yra atsakingos už šioje direktyvoje numatytą diagnostikos metodų koordinavimą. Šiuo tikslu:

- a) jos gali aprūpinti patvirtintas laboratorijas reagentais, kurie būtini diagnostiniams tyrimams;
 - b) jos kontroliuoja šioje direktyvoje numatytiems diagnostiniams tyrimams vykdyti patvirtintose laboratorijose naudojamų reagentų kokybę;
 - c) jos periodiškai organizuoja lyginamuosius tyrimus.
-

II PRIEDAS

ĮMONIŲ TVIRTINIMAS

I SKYRIUS

BENDROSIOS TAISYKLĖS

1. Įmonės, siekiančios kompetentingos institucijos patvirtinimo, kad galėtų dalyvauti Bendrijos vidaus prekyboje, turi:
 - a) atitikti reikalavimus, taikomus įrenginiams ir veikimo būdai, kurie išdėstyti II skyriuje;
 - b) taikyti ir laikytis ligos stebėsenos programos, kurią kompetentinga veterinarinė institucija tvirtina atsižvelgusi į III skyriaus reikalavimus;
 - c) turėti įrengimus, kuriais būtų galima atlikti d punkte nurodytas procedūras;
 - d) būti tikrinamos kompetentingos veterinarinės institucijos, kuri nustatytų, kaip prižiūrima gyvūnų sveikata. Toks monitoringas reiškia, kad:
 - bent kartą per metus turi apsilankyti oficialiai paskirtas veterinarinės gydytojas, kuris patikrintų, ar higienos priemonės taikomos ir įmonė laikosi II skyriuje išdėstytų reikalavimų,
 - ūkininkai turi registruoti ir pateikti visą informaciją, kad kompetentinga veterinarinė institucija galėtų susidaryti nuomonę apie tos įmonės gyvūnų sveikatos būklę;
 - e) laikyti tik naminius paukščius.
2. Kompetentinga institucija suteikia visoms įmonėms, kurios atitinka 1 dalies reikalavimus, skiriamąjį numerį, kuris gali sutapti su numeriu, suteiktu laikantis Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 nuostatų.

II SKYRIUS

ĮRENGINIAI IR VEIKIMO BŪDAS

- A. Veislininkystės, veisimo ir auginimo įmonės
 1. Įrenginiai
 - a) Įrenginių išdėstymas ir vieta turi būti pritaikyti tam tikrai produkcijos rūšiai ir užtikrinti apsaugą nuo ligų arba jų protrūkio, jei toks kiltų, kontrolę. Skirtingų rūšių naminiai paukščiai toje pačioje įmonėje laikomi atskirai.
 - b) Įrenginiai turi atitikti higienos reikalavimus ir būti tinkami vykdyti gyvūnų sveikatos priežiūrą.
 - c) Įrengimai turi būti pritaikyti tam tikrai produkcijos rūšiai, o įrenginius ir transporto priemones, kuriais naminiai paukščiai ir kiaušiniai vežami į jiems labiausiai tinkamą vietą, būtų galima išvalyti ir dezinfekuoti.
 2. Auginimas
 - a) Auginimo metodai turi būti kaip galima saugesni ir remtis principu, kad visa paukštidė būtų užpildyta arba visiškai tuščia. Valymo ir dezinfekcijos darbai bei paukščių skaičiaus mažinimas atliekami tarp partijų pristatymo.
 - b) Veislininkystės, veisimo ir auginimo įmonėse turi būti laikomi tik tie naminiai paukščiai, kurie yra:
 - iš tos pačios įmonės ir (arba)

- iš kitų Bendrijos veislininkystės, veisimo arba auginimo įmonių, patvirtintų laikantis 6 straipsnio a punkto i papunkčio reikalavimų, ir (arba)
 - importuoti iš trečiosios šalies laikantis šios direktyvos nuostatų.
- c) Higienos taisyklės nustato įmonės vadovybė; personalas turi dėvėti atitinkamus darbo drabužius, o lankytojai – apsauginius drabužius.
- d) Pastatai, narveliai ir įrenginiai turi būti tvarkingi.
- e) Kiaušiniai turi būti surenkami keletą kartų per dieną, jie turi būti švarūs ir kaip galima greičiau dezinfekuojami.
- f) Ūkininkas turi pranešti įgaliotajam veterinarijos gydytojui apie bet kokius produkcijos gamybos rodiklių pakitimus arba požymius, pagal kuriuos galima įtarti užkrečiamąją naminių paukščių ligą. Įtarus ligą, veterinarijos gydytojas turi nusiųsti mėginius į patvirtintą laboratoriją diagnozei nustatyti arba patvirtinti.
- g) Turi būti rašoma paukščių pulko istorija, registracijos arba duomenų informacijos žurnalas, kurie turi būti saugomi ne trumpiau kaip dvejus metus po to, kai pulko nebelieka, ir kuriuose turi būti nurodoma:
- atvežimo ir išvežimo data,
 - produkcijos rodikliai,
 - duomenys apie paukščių sergamumą ir mirtingumą, nurodant priežastis,
 - laboratoriniai tyrimai ir jų rezultatai,
 - paukščių kilmės vieta,
 - kiaušinių paskirties vieta.
- h) Jeigu nustatoma naminių paukščių liga, laboratorinių tyrimų rezultatai nedelsiant pranešami įgaliotajam veterinarijos gydytojui.

B. Peryklos

1. Įrenginiai

- a) Perykla turi būti įrengta ir veikti atskirai nuo paukščių auginimo įmonių. Turi būti atskirtos įvairios paskirties patalpos, kuriose:
- laikomi ir rūšiuojami kiaušiniai,
 - dezinfekuojama,
 - kiaušiniai laikomi iki perinimo,
 - perinami kiaušiniai,
 - prekės pakuojamos ir ruošiamos išsiuntimui.
- b) Pastatai iš išorės turi būti apsaugoti nuo kitų paukščių ir graužikų; jų grindys ir sienos turi būti iš tvirtos, atsparios ir lengvai plaunamos medžiagos; juose turi būti įrengtos natūralaus arba dirbtino apšvietimo ir temperatūros reguliavimo ir ventiliacijos sistemos; turi būti pasirūpinta higienišku atliekų (kiaušinių ir paukščių jaunikių) pašalinimu.
- c) Įrengimų paviršius turi būti lygus ir nelaidus vandeniui.

2. Veikimo būdas

- a) Visi procesai, susiję su kiaušiniais, kilnojamaisiais įrengimais ir personalo judėjimu, turi vykti viena kryptimi.
- b) Perinti skirti kiaušiniai turi būti:
 - iš Bendrijos veislininkystės arba veisimo įmonių, patvirtintų laikantis 6 straipsnio a punkto i papunkčio reikalavimų,
 - importuoti iš trečiųjų šalių laikantis šios direktyvos nuostatų.
- c) Higienos taisyklės nustato įmonės vadovybė; personalas turi dėvėti atitinkamus darbo drabužius, o lankytojai – apsauginius drabužius.
- d) Pastatai ir įrengimai turi būti suremontuoti.
- e) Turi būti dezinfekuojami:
 - kiaušiniai – laikotarpiu nuo jų atvežimo iki inkubavimo,
 - inkubatoriai – reguliariai,
 - peryklos ir įrengimai – po kiekvienos kiaušinių siuntos išperinimo.
- f) Peryklos sanitarinei būklei nustatyti turi būti naudojama mikrobiologinės kokybės kontrolės programa.
- g) Ūkininkas turi pranešti įgaliotajam veterinarijos gydytojui apie bet kokius produkcijos gamybos rodiklių pakitimus arba požymius, pagal kuriuos galima įtarti užkrečiamąją naminių paukščių ligą. Įtarus ligą, veterinarijos gydytojas turi nusiųsti mėginius į patvirtintą laboratoriją ir informuoti kompetentingą veterinarijos instituciją, kuri sprendžia, kokių reikėtų imtis priemonių.
- h) Turi būti rašoma paukščių pulko istorija, registracijos arba duomenų informacijos žurnalas, kurie turi būti saugomi ne trumpiau kaip dvejus metus ir kuriuose, jei įmanoma, būtų tokia informacija apie kiekvieną paukščių pulką:
 - kiaušinių kilmė ir jų atvežimo data,
 - išperintų kiaušinių skaičius,
 - pasitaikiusios anomalijos,
 - laboratoriniai tyrimai ir jų rezultatai,
 - informacija apie bet kokias vakcinacijos programas,
 - inkubuotų, tačiau neišperintų kiaušinių skaičius ir patalpinimo vieta,
 - vienadienių paukščių jauniklių patalpinimo vieta.
- i) Jeigu nustatoma naminių paukščių liga, laboratorinių tyrimų rezultatai nedelsiant pranešami įpareigotajam veterinarijos gydytojui.

III SKYRIUS

LIGŲ STEBĖSENOS PROGRAMA

Nepažeidžiant sveikatos priemonių ir 16 bei 17 straipsnių nuostatų, ligų stebėsenos programose, be kita ko, turi būti numatyta infekcinių susirgimų, kuriais gali susirgti toliau nurodytos paukščių rūšys, stebėseną:

A. *Salmonella pullorum*, *Salmonella gallinarum* ir *Salmonella arizonae* infekcijos

1. Paukščių rūšys

- a) *Salmonella pullorum* et *gallinarum*: vištos ir gaidžiai, kalakutai, perlinės vištos, putpelės, fazanai, kurapkos ir antys.
- b) *Salmonella arizonae*: kalakutai.

2. Ligų stebėsenos programa

- a) Infekcija turi būti nustatoma serologiniais ir (arba) bakteriologiniais tyrimais.
- b) Jei reikia, imami kraujo, antros rūšies paukščių jauniklių, peryklose esančių pūkų arba dulkių, peryklų sienų nuograndų, vandens arba nešvarumų iš gertuvių mėginiai.
- c) Atliekant serologinius kraujo tyrimus dėl *Salmonella pullorum* arba *Salmonella arizonae*, mėginių skaičius turi būti nustatomas atsižvelgiant į ligos paplitimą toje šalyje ir į tai, koks buvo sergamumas ta liga konkrečioje įmonėje.

Paukščių pulkai turi būti tikrinami kiaušinių dėjimo metu tada, kai yra didžiausia tikimybė nustatyti ligą.

B. *Mycoplasma gallisepticum* ir *Mycoplasma meleagridis* infekcijos

1. Rūšys

- a) *Mycoplasma gallisepticum*: vištos, gaidžiai ir kalakutai.
- b) *Mycoplasma meleagridis*: kalakutai.

2. Ligų priežiūros programa

- a) Infekcija nustatoma atliekant serologinį ir (arba) bakteriologinį tyrimą, ir (arba) pagal vienadienių paukščių jauniklių ir kalakučių oro maišų uždegimo požymius.
- b) Jei reikia, tyrimui imami vienadienių paukščių jauniklių ir kalakučių kraujo mėginiai, sperma, arba trachėjos, kloakos ar oro maišų tepinėliai.
- c) siekiant nustatyti *Mycoplasma gallisepticum* arba *Mycoplasma meleagridis*, turi būti tiriamas kontrolinis mėginys, kad infekcijos eigą būtų galima sekti paukščių auginimo ir kiaušinių dėjimo metu, t. y. prieš pat kiaušinių sudėjimą ir tris mėnesius po to.

C. Rezultatai ir priemonės, kurių reikia imtis

Jei nenustatoma reaguojančių paukščių, tyrimas laikomas neigiamu. Jei reaguojančių paukščių yra, paukščių pulkas gali būti užkrėstas ir jam turi būti taikomos IV skyriuje nurodytos priemonės.

D. Ūkiuose, sudarytuose iš dviejų arba daugiau atskirų gamybos vienetų, kompetentingos veterinarinės institucijos gali leisti nenaudoti priemonių užkrėsto ūkio neužkrėstiems gamybos vienetams, jeigu įgaliotasis veterinarinis gydytojas patvirtina, kad tokie gamybos vienetai savo struktūra, dydžiu bei veikimo principu sudaro atskirą padalinį kiaušiniams talpinti, paukščiams laikyti bei lesinti ir kad liga iš vieno gamybos vieneto negali persimesti į kitą.

IV SKYRIUS

KRITERIJAI, KURIAIS REMIANTIS ĮMONĖMS SUTEIKTAS PATVIRTINIMAS YRA SUSTABDOMAS ARBA PANAIKINAMAS

1. Įmonėms suteiktas patvirtinimas yra laikinai sustabdomas:

- a) jeigu nesilaikoma II skyriuje išdėstytų reikalavimų;

- b) iki tam tikros ligos tyrimo pabaigos, jeigu:
- įtariama, kad įmonėje gali būti paukščių gripas arba Niukaslo liga,
 - naminiai paukščiai arba perinti skirti kiaušiniai į įmonę pristatyti iš tokios įmonės, kuri yra arba galėjo būti užkrėsta paukščių gripu arba Niukaslo liga,
 - iškyla infekcijos pavojus dėl kontakto tarp įmonės ir paukščių gripo arba Niukaslo ligos protrūkio vietos;
- c) iki tol, kol bus atlikti nauji tyrimai, jeigu tikrinimo, atlikto laikantis II ir III skyriuje išdėstytos tvarkos, rezultatai rodo, kad gali būti *Salmonella pullorum*, *Salmonella gallinarum*, *Salmonella arizonae*, *Mycoplasma gallisepticum* arba *Mycoplasma meleagridis* infekcija;
- d) iki tol, kol bus baigtos taikyti oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo nurodytos priemonės, jeigu įmonė nesilaiko I skyriaus 1 punkto a, b ir c papunkčių reikalavimų.
2. Patvirtinimas yra panaikinamas, jeigu:
- a) įmonėje susergama paukščių gripu arba Niukaslo liga;
- b) antrojo tyrimo metu pasitvirtina *Salmonella pullorum*, *Salmonella gallinarum*, *Salmonella arizonae*, *Mycoplasma gallisepticum* arba *Mycoplasma meleagridis* infekcija;
- c) po antrojo oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo išpėjimo nesiimama jokių veiksmų, kad įmonėje būtų laikomasi I skyriaus 1 punkto a, b ir c papunkčių reikalavimų.
3. Patvirtinimas grąžinamas, jeigu:
- a) patvirtinimas buvo panaikintas dėl paukščių gripo arba Niukaslo ligos, jis gali būti grąžintas po 21 dienos, tačiau paukščiai iki tos dienos turi būti paskersti, o patalpos išvalytos ir dezinfekuotos;
- b) patvirtinimas buvo panaikintas dėl infekcijos, kurią sukėlė:
- *Salmonella pullorum et gallinarum* arba *Salmonella arizonae*, jis gali būti grąžintas, jeigu dviejų tyrimų rezultatai yra neigiami, tačiau jie turi būti atlikti įmonėje ne dažniau kaip kas 21 dieną, prieš tai išpjovus užsikrėtusius paukščius ir dezinfekavus patalpas;
 - *Mycoplasma gallisepticum* arba *Mycoplasma meleagridis*, jis gali būti grąžintas, jeigu dviejų tyrimų rezultatai yra neigiami, tačiau jie turi būti atlikti visam paukščių pulkui kas 60 dienų.
-

*III PRIEDAS***NAMINIŲ PAUKŠČIŲ VAKCINAVIMO SĄLYGOS**

1. Vakcinoms, naudojamoms naminiams paukščiams arba paukščiams, kurių kiaušiniai perinami inkubatoriuje vakcinuoti, turi būti išduotas valstybės narės, kurioje naudojamos tos vakcinos, kompetentingos institucijos leidimas jomis prekiauti.
 2. Komisija turi teisę nustatyti vakcinų nuo Niukaslo ligos pagal įprastines vakcinavimo programų kriterijus.
-

IV PRIEDAS

VETERINARIJOS SERTIFIKATAI, SKIRTI PREKIAUTI BENDRIJOJE

(1–6 pavyzdžiai)

1 PAVYZDYS

EUROPOS SĄJUNGA				Prekybos tarp šalių narių sertifikatas				
I dalis: Duomenys apie siuntą	I.1. Siuntėjas Pavadinimas			I.2. Sertifikato numeris		I.2.a. Suteiktas vietinis sertifikato numeris		
	Adresas Pašto kodas			I.3. Centrinė kompetetinga institucija				
	I.5. Gavėjas Pavadinimas			I.6.				
	Adresas Pašto kodas			I.7.				
	I.8. Kilmės šalis	ISO kodas	I.9. Kilmės regionas	Kodas	I.10. Paskirties šalis	ISO kodas	I.11. Paskirties regionas	Kodas
	I.12. Siuntos kilmės adresas			I.13. Paskirties adresas				
	Laikymo vieta ☐ Įmonė ☐			Laikymo ☐ vieta Įmonė ☐ Patvirtinta ☐ institucija				
	Pavadinimas Patvirtinimo numeris			Pavadinimas Patvirtinimo numeris				
	Adresas			Adresas				
	Pašto kodas			Pašto kodas				
I.14. Pakrovimo vieta			I.15. Išvykimo data ir laikas					
Pašto kodas								
I.16. Transporto priemonė			I.17. Vežėjas					
Lėktuvas ☐ Laivas ☐ Geležinkelio vagonas ☐			Pavadinimas Patvirtinimo numeris					
Kelio transporto ☐ priemonė Kita ☐			Adresas					
Identifikacija:			Pašto kodas Šalis narė					
I.18. Gyvūnų rūšis/Produktas				I.19. Prekės kodas (KPN) 04.07				
				I.20. Skaičius/Kiekis				
I.21.				I.22. Pakuočių skaičius				
I.23. Konteinerio identifikacija/Plombos numeris				I.24.				
I.25. Gyvūnai/Produktai								
Veislei ☐ Patvirtintoms institucijoms ☐ Kita ☐								
I.26. Tranzitu per trečiąją šalį ☐			I.27. Tranzitu per ES šalį ☐					
Trečioji šalis ISO kodas			Šalis narė ISO kodas					
Išvažiavimo vieta Kodas			Šalis narė ISO kodas					
Įvažiavimo vieta PVP vieneto numeris			Šalis narė ISO kodas					
I.28. Eksportas ☐			I.29.					
Trečioji šalis ISO kodas								
Išvažiavimo vieta Kodas								
I.30.								
I.31. Gyvūnų identifikacija/Produktas								
Rūšys Kategorija Identifikavimas Amžius Pakuočių skaičius Kiekis (Mokslinis pavadinimas)								

EUROPOS BENDRIJA

Perinti skirti kiaušiniai

II dalis: Sertifikavimas		II.a. Sertifikato numeris	II.b. Vietos nuorodos numeris
II.1 Gyvūnų sveikumo patvirtinimas			
Aš žemiau pasirašęs oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas, tvirtinu, kad pirmiau aprašyti perinti skirti kiaušiniai:			
a) atitinka			
⁽¹⁾ arba [Tarybos direktyvos [2009/158/EB] 6, 9 ir 18 straipsnių nuostatas]			
⁽¹⁾ ⁽²⁾ arba [Tarybos direktyvos [2009/158/EB] 6 straipsnio a punkto i ir ii papunkčių ir b punkto, 9 straipsnio ir 18 straipsnio nuostatas];			
⁽³⁾ b) atitinka Tarybos direktyvos [2009/158/EB] 15 straipsnio 1 dalies a punkto nuostatas;			
⁽⁴⁾ c) atitinka Komisijos sprendimo (ų)/...../EB dėl papildomų garantijų suteikimo (nurodyti ligą (-AS)) atveju ir Tarybos direktyvos 2009/158/EB 16 arba 17 straipsnį;			
d) juos padėjo naminiai paukščiai:			
⁽¹⁾ arba [nebuvo vakcinuoti nuo Niukaslo ligos];			
⁽¹⁾ arba [buvo vakcinuoti nuo Niukaslo ligos, naudojant:			
..... (vakcinos pavadinimas, tipas (gyva ar išaktyvuota) ir vakcinai (-oms) naudota Niukaslo ligos viruso padermė)			
Data: amžius savaitėmis].			
II.2 Tinkamumo žmonių maistui patvirtinimas			
Aš, žemiau pasirašęs oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas, tvirtinu, kad pirmiau aprašyti perinti skirti kiaušiniai:			
⁽⁵⁾ a) gauti iš pulko, kuris buvo patikrintas dėl visuomenės sveikatai pavojingų salmonelių serotipų pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2160/2003.			
Pulko paskutinio tikrinimo, kurio rezultatai yra žinomi, data:			
Pulko viso tikrinimo rezultatai:			
⁽¹⁾ ⁽⁶⁾ arba [teigiamas];			
⁽¹⁾ ⁽⁶⁾ arba [neigiamas]			
⁽⁵⁾ b) ir, vykdant II.2.a punkte minimą kontrolės programą, nebuvo nustatyta nei <i>Salmonella Enteritidis</i> , nei <i>Salmonella Typhimurium</i> .			
II.3 Papildoma informacija apie sveikumą			
⁽¹⁾ ⁽⁷⁾ II.3.1. Siuntą sudaro gyvi naminiai paukščiai/vienadieniai paukščių jaunikliai/perinti skirti kiaušiniai ūkių, kuriuose nebuvo atliekamas vakcinavimas nuo paukščių gripo.			
⁽¹⁾ II.3.2. Ši siunta Komisijos sprendimu 2006/415/EB nustatytas gyvūnų sveikatos sąlygas.			
⁽¹⁾ II.3.3. Ši siunta Komisijos sprendimu 2006/563/EB nustatytas gyvūnų sveikatos sąlygas.			

Pastabos**I dalis:**

- **Nuoroda į I.16 langelį:** Registracijos numeris (geležinkelio vagonų ar konteinerio ir sunkvežimių), reiso numeris (orlaivio) ar pavadinimas (laivo).
- **Nuoroda į I.31 langelį:** Kategorija: palikti reikalingą: grynoji linija, seneliai, tėvai, jaunos dedeklės, mėsiniai paukščiai, kita. Identifikavimas: nurodyti kilmės pulko identifikacinę informaciją ir prekės ženklą. Amžius: nurodyti surinkimo datą.

II dalis

- (¹) Palikti tinkamą variantą.
- (²) Taikoma tik tokiu atveju, jeigu laikomasi II.3.2 arba II.3.3 punktų reikalavimų.
- (³) Patvirtinti išsiuntimą į valstybę narę, kurią EB patvirtino kaip nevykdančią vakcinavimo prieš Niukaslą ligą: Suomija ir Švedija; kitu atveju nuorodą išbraukti.
- (⁴) Prireikus užpildyti.
- (⁵) Sertifikavimas pagal II.2 punktą taikomas tik *Gallus gallus* rūšies naminiams paukščiams.
- (⁶) Jei tyrimų dėl *Salmonella Infantis*, *Salmonella Virchow* arba *Salmonella Hadar* rezultatai pulko gyvavimo metu buvo teigiami, nurodykite, kad jie buvo teigiami.
- (⁷) Taikoma tik valstybėms narėms, atliekančioms vakcinavimo nuo paukščių gripo pagal EB patvirtintą vakcinavimo planą.
 - Spaudo ir parašo spalva turi skirtis nuo kitų sertifikato įrašų spalvos.

Oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas

Vardas ir pavardė (didžiosiomis raidėmis):

Kvalifikacija ir pareigos

Vietos veterinarijos tarnyba:

Susijusio VVTP Nr.

Data:

Parašas:

Antspaudas

2 PAVYZDYS

EUROPOS SĄJUNGA

Prekybos tarp šalių narių sertifikatas

I dalis: Duomenys apie siuntą	I.1. Siuntėjas Pavadinimas		I.2. Sertifikato numeris		I.2.a. Suteiktas vietinis sertifikato numeris					
	Adresas Pašto kodas		I.3. Centrinė kompetetinga institucija							
			I.4. Vietinė kompetetinga institucija							
	I.5. Gavėjas Pavadinimas		I.6. Susijusių originalių sertifikatų numeriai.		Lydinčių dokumentų numeriai					
	Adresas Pašto kodas		I.7.							
	I.8. Kilmės šalis	ISO kodas	I.9. Kilmės regionas	Kodas	I.10. Paskirties šalis	ISO kodas	I.11. Paskirties regionas	Kodas		
	I.12. Siuntos kilmės adresas			I.13. Place of destination						
	Laikymo vieta ☐		Įmonė ☐		Laikymo vieta ☐		Įmonė ☐		Patvirtinta ☐ institucija	
	Pavadinimas		Patvirtinimo numeris		Pavadinimas		Patvirtinimo numeris			
	Adresas				Adresas					
	Pašto kodas				Pašto kodas					
	I.14. Pakrovimo vieta				I.15. Išvykimo data ir laikas					
	Pašto kodas									
I.16. Transporto priemonė				I.17. Vežėjas						
Lėktuvas ☐		Laivas ☐		Pavadinimas		Patvirtinimo numeris				
		Geležinkelio ☐ vagonas		Adresas						
Kelio transporto priemonė ☐		Kita ☐		Pašto kodas		Šalis narė				
Identifikacija:										
I.18. Gyvūnų rūšis/Produktas				I.19. Prekės kodas (KPN)						
				I.20. Skaičius/Kiekis						
I.21.				I.22. Pakuočių skaičius						
I.23. Konteinerio identifikacija/Plombos numeris				I.24.						
I.25. Gyvūnai/Produktai										
Veislei ☐		Patvirtintoms institucijoms ☐		Kita ☐						
I.26. Tranzitu per trečiąją šalį ☐				I.27. Tonzitu per ES šalį ☐						
Trečioji šalis		ISO kodas		Šalis narė		ISO kodas				
Išvažiavimo vieta		Kodas		Šalis narė		ISO kodas				
Įvažiavimo vieta		PVP vieneto numeris		Šalis narė		ISO kodas				
I.28. Eksportas ☐				I.29.						
Trečioji šalis		ISO kodas								
Išvažiavimo vieta		Kodas								
I.30.										
I.31. Gyvūnų identifikacija/Produktas										
Rūšys (Mokslinis pavadinimas)		Kategorija		Amžius		Pakuočių skaičius		Kiekis		

EUROPOS BENDRIJA

Vienadieniai paukščių jaunikliai

	II.a. Sertifikato numeris	II.b. Vietos nuorodos numeris
II dalis: Sertifikavimas	II.1. Gyvūnų sveikumo patvirtinimas	
	<p>Aš, žemiau pasirašęs oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas, patvirtinu, kad pirmiau aprašyti vienadieniai paukščių jaunikliai:</p> <p>a) atitinka:</p> <p>(¹) arba i) [Tarybos direktyvos 2009/158/EB 6, 9 ir 18 straipsnių nuostatas]</p> <p>(¹) (²) (³) arba [Tarybos direktyvos 2009/158/EB 6 straipsnio a punkto i, ii papunkčius ir b punktą, 9 ir 18 straipsnių nuostatas]</p> <p>(¹) arba ii) [išperėti iš perinti skirtų kiaušinių, atsižvelgiant į Reglamento (EB) Nr. 798/2008 HEP pavyzdžio reikalavimus ir į Tarybos direktyvos [2009/158/EB] 6 straipsnio a punktą ir 9 straipsnio b ir c punktus].</p> <p>(¹) (²) (³) arba [išperėti iš perinti skirtų kiaušinių, importuotų atsižvelgiant į Reglamento (EB) Nr. 798/2008 HEP pavyzdžio reikalavimus ir į Tarybos direktyvos 2009/158/EB 6 straipsnio a punkto i, ii papunkčius ir 9 straipsnio b ir c punktus.</p> <p>(⁴) b) atitinka Tarybos direktyvos 2009/158/EB 15 straipsnio 1 dalies b punktą.</p> <p>(⁵) c) atitinka Komisijos sprendimo (ų)/...../EB dėl papildomų garantijų suteikimo (nurodyti ligą) atveju Tarybos direktyvos 2009/158/EB 16 arba 17 straipsnį.</p> <p>(¹) d) arba [nebuvo vakcinuoti nuo Niukaslo ligos]; (¹) arba [buvo vakcinuoti nuo Niukaslo ligos, naudojant: (vakcinos pavadinimas, tipas (gyva ar išaktyvuota) ir vakcinai (-oms) naudota Niukaslo ligos viruso padermė) Data].</p> <p>e) yra kilę iš pulko, kurio paukščiai: (¹) arba [nebuvo vakcinuoti nuo Niukaslo ligos]; (¹) arba [buvo vakcinuoti nuo Niukaslo ligos, naudojant: (vakcinos pavadinimas, tipas (gyva ar išaktyvuota) ir vakcinai (-oms) naudota Niukaslo ligos viruso padermė) Data].</p> <p>(¹) f) vienadieniai paukščių jaunikliai įleidimui į veislinių arba produkcinių naminių paukščių pulkus yra kilę iš pulkų, ištirtų pagal taisykles, nustatytas Komisijos sprendimu 2003/644/EB ir gauti neigiami rezultatai.</p>	
	II.2. Tinkamumo žmonių maistui patvirtinimas	
	<p>Aš, žemiau pasirašęs oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas, patvirtinu, kad pirmiau aprašyti vienadieniai paukščių jaunikliai:</p> <p>(⁶) a) gauti iš pulko, kuris buvo patikrintas dėl visuomenės sveikatai pavojingų salmonelių serotipų pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2160/2003.</p> <p>Pulko paskutinio tikrinimo, kurio rezultatai yra žinomi, data:</p> <p>Pulko viso tikrinimo rezultatai: (¹) (⁷) arba [teigiamas]; (¹) (⁷) arba [neigiamas];</p> <p>(⁶) b) ir, jeigu skirti perinti, vykdam II.2.a punkte minimą kontrolės programą, nebuvo nustatyta nei <i>Salmonella Enteritidis</i>, nei <i>Salmonella Typhimurium</i>.</p>	

II.3. Papildoma informacija apie sveikumą

- (¹) (⁶) II.3.1. Siuntą sudaro gyvi naminiai paukščiai/vienadieniai paukščių jaunikliai/perinti skirti kiaušiniai iš ūkių, kuriuose nebuvo atliekamas vakcinavimas nuo paukščių gripo.
- (¹) II.3.2. Ši siunta atitinka Komisijos sprendimu 2006/415/EB nustatytas gyvūnų sveikatos sąlygas.

Pastabos**I dalis:**

- **Nuoroda į I.6 langelį:** Veterinarijos sertifikato (ų) numeris (-iai).
- **Nuoroda į I.6 langelį:** Registracijos numeris (geležinkelio vagonų ar konteinerio ir sunkvežimių), reiso numeris (orlaivio) ar pavadinimas (laivo).
- **Nuoroda į I.19 langelį:** naudoti atitinkamus HS kodus: 01.05.01.06.39.
- **Nuoroda į I.31 langelį:** Kategorija: palikti reikalingą: grynoji linija, seneliai, tėvai, jaunos dedeklės, mėsiniai paukščiai, kita.
Amžius: įrašyti išperėjimo datą.
Pakuočių kiekis: įrašyti dėžučių arba narvų skaičių.

II dalis:

- (¹) Palikti tinkamą variantą.
- (²) Taikoma tik tokiu atveju, jeigu laikomasi II.3.2 punkto reikalavimų
- (³) Jeigu vienadieniai paukščių jaunikliai išperimi iš kiaušinių, importuojamų iš trečiosios šalies, paskyrimo ūkyje juos reikia laikyti izoliuotus per laikotarpį, nustatytą Reglamento (EB) Nr. 798/2008 VIII priedo II dalyje. Vienadienių paukščių jauniklių galutinės paskyrimo šalies kompetentingai institucijai apie šį reikalavimą pranešama per TRACES sistemą.
- (⁴) Patvirtinti išsiuntimą į valstybę narę, kurią EB patvirtino kaip nevykdančią vakcinavimo prieš Niukaslo ligą: Suomija ir Švedija; kitu atveju nuorodą išbraukti.
- (⁵) Prireikus užpildyti.
- (⁶) Pagal II.2 punktą suteiktos garantijos taikomos tik *Gallus gallus* rūšies vienadieniams paukščių jaunikliams ir,
- jei vienadieniai paukščių jaunikliai skirti tik kiaušinių gamybai, išskyrus perinti skirtus kiaušinius, garantijos taikomos nuo 2008 m. vasario 1 d.;
 - jei vienadieniai jaunikliai skirti tik mėsos gamybai, garantijos taikomos nuo 2009 m. sausio 1 d.
- (⁷) Jei kurių nors iš toliau nurodytų serotipų tyrimų rezultatai pulko gyvavimo metu buvo teigiami, nurodykite, kad jie buvo teigiami.
- Veisliniai naminiai paukščiai: *Salmonella Hadar*, *Salmonella Virchow* ir *Salmonella Infantis*.
- Produkciniai naminiai paukščiai: *Salmonella Enteritidis* ir *Salmonella Typhimurium*.
- (⁸) Taikoma tik valstybėms narėms, atliekančioms vakcinavimus nuo paukščių gripo pagal EB patvirtintą vakcinavimo planą.
Spaudo ir parašo spalva turi skirtis nuo kitų sertifikato įrašų spalvos.

Oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas

Vardas ir pavardė (didžiosiomis raidėmis):	Kvalifikacija ir pareigos
Vietos veterinarijos tarnyba:	Susijusio VVTP Nr.
Data:	Parašas:
Antspaudas	

3 PAVYZDYS

EUROPOS SĄJUNGA

Prekybos tarp šalių narių sertifikatas

I dalis: Duomenys apie siuntą	I.1. Siuntėjas Pavadinimas		I.2. Sertifikato numeris		I.2.a. Suteiktas vietinis sertifikato numeris						
	Adresas Pašto kodas		I.3. Centrinė kompetetinga institucija								
	I.5. Gavėjas Pavadinimas		I.4. Vietinė kompetetinga institucija								
	Adresas Pašto kodas		I.6.								
	I.8. Kilmės šalis		ISO kodu	I.9. Kilmės regionas		Kodu	I.10. Paskirties šalis	ISO kodas	I.11. Paskirties regionas		Kodu
	I.12. Siuntos kilmės adresas					I.13. Place of destination					
	Laikymo vieta ☐		Įmonė ☐		Laikymo ☐ vieta		Įmonė ☐		Patvirtinta ☐ institucija		
	Pavadinimas		Patvirtinimo numeris		Pavadinimas		Patvirtinimo numeris				
	Adresas				Adresas						
	Pašto kodas				Pašto kodas						
	I.14. Pakrovimo vieta					I.15. Išvykimo data ir laikas					
	Pašto kodas										
	I.16. Transporto priemonė					I.17. Vežėjas					
Lėktuvas ☐		Laivas ☐		Geležinkelio vagonas ☐		Pavadinimas		Patvirtinimo numeris			
Kelio transporto ☐ priemonė		Kita ☐		Adresas		Pašto kodas		Šalis narė			
Identifikacija:											
I.18. Gyvūnų rūšis/Produktas					I.19. Prekės kodas (KPN)						
					I.20. Skaičius/Kiekis						
I.21.					I.22. Pakuočių skaičius						
I.23. Konteinerio identifikacija/Plombos numeris					I.24.						
I.25. Gyvūnai/Produktai											
Veislei ☐		Patvirtintoms institucijoms ☐		Kita ☐							
I.26. Tranzitu per trečiąją šalį ☐					I.27. Tranzitu per ES šalį ☐						
Trečioji šalis		ISO kodas		Šalis narė		ISO kodas					
Išvažiavimo vieta		Kodu		Šalis narė		ISO kodas					
Įvažiavimo vieta		PVP vieneto numeris		Šalis narė		ISO kodas					
I.28. Eksportas ☐					I.29.						
Trečioji šalis		ISO kodas									
Išvažiavimo vieta		Kodu									
I.30.											
I.31. Gyvūnų identifikacija/Produktas											
Rūšys (Mokslinis pavadinimas)		Kategorija		Amžius		Pakuočių skaičius		Kiekis			

EUROPOS BENDRIJA

Veisliniai ir produkciniai naminiai paukščiai

II dalis: Sertifikavimas	II.a. Sertifikato numeris	II.b. Vietos nuorodos numeris
	<p>II.1. Gyvūnų sveikumo patvirtinimas</p> <p>Aš, žemiau pasirašęs oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas, patvirtinu, kad pirmiau aprašyti naminiai paukščiai:</p> <p>a) atitinka Tarybos direktyvos 2009/158/EB 6, 10 ir 18 straipsnių nuostatas</p> <p>(¹) b) atitinka Tarybos direktyvos 2009/158/EB 15 straipsnio 1 dalies c punktą.</p> <p>(²) c) atitinka Komisijos sprendimo (ų)/...../EB dėl papildomų garantijų suteikimo (nurodyti ligą) atveju Tarybos direktyvos 2009/158/EB 16 arba 17 straipsnių.</p> <p>(³) d) arba [nevakcinuoti nuo Niukaslo ligos];</p> <p>(³) arba [vakcinuoti nuo Niukaslo ligos, naudojant:</p> <p>(vakcinos pavadinimas, tipas (gyva ar išaktyvuota) ir vakcinai (-oms) naudota Niukaslo ligos viruso padermė). amžius savaitėmis].</p> <p>(³) e) vienadieniai paukščių jaunikliai įleidimui į veislinių arba produkcinų naminių paukščių pulkus yra kilę iš pulkų, ištirtų pagal taisykles, nustatytas Komisijos sprendimu 2003/644/EB ir gauti neigiami rezultatai.</p> <p>(³) f) vištos dedeklės (produkciniai naminiai paukščiai, auginami vartojimui skirtiems kiaušiniams dėti) ištirtos pagal taisykles, nustatytas Komisijos sprendimu 2004/235/EB ir gauti neigiami rezultatai.</p> <p>II.2. Tinkamumo žmonių maistui patvirtinimas</p> <p>Aš, žemiau pasirašęs oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas, patvirtinu, kad pirmiau aprašyti naminiai paukščiai:</p> <p>(⁴) (a) gauti iš pulko, kuris buvo patikrintas dėl visuomenės sveikatai pavojingų salmonelių serotipų pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2160/2003.</p> <p>Pulko paskutinio tikrinimo, kurio rezultatai yra žinomi, data:</p> <p>Pulko viso tikrinimo rezultatai:</p> <p>(³) (⁵) arba [teigiamas];</p> <p>(³) (⁵) arba [neigiamas];</p> <p>(⁴) (b) ir, jeigu skirti perinti, vykdant II.2.a punkte minimą kontrolės programą, nebuvo nustatyta nei <i>Salmonella Enteritidis</i>, nei <i>Salmonella Typhimurium</i>.</p> <p>II.3. Papildoma informacija apie sveikumą</p> <p>(³) (⁶) II.3.1. Siuntą sudaro gyvi naminiai paukščiai/vienadieniai paukščių jaunikliai/perinti skirti kiaušiniai iš ūkių, kuriuose nebuvo atliekamas vakcinavimas nuo paukščių gripo.</p>	

Pastabos**I dalis:**

- **Nuoroda į I.6 langelį:** Registracijos numeris (geležinkelio vagonų ar konteinerio ir sunkvežimių), reiso numeris (orlaivio) ar pavadinimas (laivo).
- **Nuoroda į I.19 langelį:** naudoti atitinkamus HS kodus: 01.05. 01.06.39.
- **Nuoroda į I.31 langelį:** Kategorija: palikti reikalingą: grynoji linija, seneliai, tėvai, jaunos dedeklės, mėsiniai paukščiai, kita. Identifikavimas: nurodyti kilmės pulko identifikacinę informaciją ir prekės ženklą.

II dalis:

- (¹) Patikrinti išsiuntimą į valstybę narę, kurią EB patvirtino kaip nevykdančią vakcinavimo prieš Niukaslo ligą: Suomija ir Švedija; kitu atveju nuorodą išbraukti.
- (²) Prireikus užpildyti.
- (³) Palikti tinkamą variantą.
- (⁴) Garantijos pagal II.2 punktą suteikiamos tik *Gallus gallus* rūšies naminiams paukščiams ir
 - Jei naminiai paukščiai skirti tik kiaušinių gamybai, išskyrus perinti skirtus kiaušinius, garantijos taikomos nuo 2008 m. vasario 1 d.
 - Jei naminiai paukščiai skirti tik mėsos gamybai, garantijos taikomos nuo 2009 m. sausio 1 d.
- (⁵) Jei kurių nors iš toliau nurodytų serotipų tyrimų rezultatai pulko gyvavimo metu buvo teigiami, nurodykite, kad jie buvo teigiami.
 - Veisliniai naminiai paukščiai: *Salmonella Hadar*, *Salmonella Virchow* ir *Salmonella Infantis*.
 - Produkciniai naminiai paukščiai: *Salmonella Enteritidis* ir *Salmonella Typhimurium*.
- (⁶) Taikoma tik valstybėms narėms, atliekančioms vakcinavimo nuo paukščių gripo pagal EB patvirtintą vakcinavimo planą.
 - Spaudo ir parašo spalva turi skirtis nuo kitų sertifikato įrašų spalvos.

Oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas

Vardas ir pavardė (didžiosiomis raidėmis):

Kvalifikacija ir pareigos

Vietos veterinarijos tarnyba:

Susijusio VVTP Nr.

Data:

Parašas:

Antspaudas

4 PAVYZDYS

EUROPOS SĄJUNGA

Prekybos tarp šalių narių sertifikatas

I dalis: Duomenys apie siuntą	I.1. Siuntėjas Pavadinimas		I.2. Sertifikato numeris		I.2.a. Suteiktas vietinis sertifikato numeris					
	Adresas Pašto kodas		I.3. Centrinė kompetetinga institucija							
	I.5. Gavėjas Pavadinimas		I.4. Vietinė kompetetinga institucija							
	Adresas Pašto kodas		I.6.							
	I.8. Kilmės šalis		ISO kodas	I.9. Kilmės regionas		Kodas				
	I.12. Siuntos kilmės adresas		I.10. Paskirties šalis				ISO kodas	I.11. Paskirties regionas		Kodas
	Laikymo vieta ☐		Įmonė ☐		I.13. Paskirties adresas					
	Pavadinimas		Patvirtinimo numeris		Laikymo vieta ☐		Įmonė ☐		Patvirtinta ☐ institucija	
	Adresas				Pavadinimas		Patvirtinimo numeris			
	Pašto kodas				Adresas					
	I.14. Pakrovimo vieta		I.15. Išvykimo data ir laikas							
	Pašto kodas									
	I.16. Transporto priemonė		I.17. Vežėjas		Patvirtinimo numeris					
Lėktuvas ☐		Laivas ☐		Pavadinimas						
Kelio transporto ☐		Geležinkelio vagonas ☐		Adresas						
prieemonė		Kita ☐		Pašto kodas		Šalis narė				
Identifikacija:										
I.18. Gyvūnų rūšis/Produktas				I.19. Prekės kodas (KPN)						
				I.20. Skaičius/Kiekis						
I.21.				I.22. Pakuočių skaičius						
I.23. Konteinerio identifikacija/Plombos numeris				I.24.						
I.25. Gyvūnai/Produktai				Patvirtintoms institucijoms ☐						
Veislei ☐				Medžiojamųjų gyvūnų ☐						
ir paukščių gausinimui				Skerdimui ☐						
				Naminiai gyvūnėliai ☐						
				Kiti ☐						
I.26. Tranzitu per trečiąją šalį ☐		I.27. Tranzitu per ES šalį ☐								
Trečioji šalis		ISO kodas		Šalis narė		ISO kodas				
Išvažiavimo vieta		Kodas		Šalis narė		ISO kodas				
Įvažiavimo vieta		PVP vieneto numeris		Šalis narė		ISO kodas				
I.28. Eksportas ☐		I.29.								
Trečioji šalis		ISO kodas								
Išvažiavimo vieta		Kodas								
I.30.										
I.31. Gyvūnų identifikacija/Produktas										
Rūšys (Mokslinis pavadinimas)		Kategorija	Identifikavimas	Amžius	Pakuočių skaičius	Kiekis				

EUROPOS BENDRIJA

Naminiai paukščiai, vienadieniai paukščių jaunikliai ir perinti skirti kiaušiniai mažesnėmis nei 20 vienetų siuntomis (išskyrus *ratitae* genties paukščius ir jų kiaušinius)

II dalis: Sertifikavimas		II.a. Sertifikato numeris	II.b. Vietos nuorodos numeris
	<p>II.1. Gyvūnų sveikumo patvirtinimas</p> <p>Aš, žemiau pasirašęs oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas, patvirtinu, kad:</p> <p>a) ⁽¹⁾ arba [pirmiau aprašyti naminiai paukščiai, vienadieniai paukščių jaunikliai arba perinti skirti kiaušiniai atitinka Tarybos direktyvos 2009/158/EB 14 straipsnio nuostatas].</p> <p>⁽¹⁾ ⁽²⁾ arba [pirmiau aprašyti naminiai paukščiai, vienadieniai paukščių jaunikliai arba perinti skirti kiaušiniai atitinka Tarybos direktyvos 2009/158/EB 14 straipsnio 1 dalies ir 2 dalies a–d punktų nuostatas].</p> <p>⁽³⁾ b) pirmiau aprašyti naminiai paukščiai, vienadieniai paukščių jaunikliai arba perinti skirti kiaušiniai atitinka Tarybos direktyvos 2009/158/EB 15 straipsnio 1 dalies nuostatas.</p> <p>⁽¹⁾ c) arba i) [naminiai paukščiai]; ⁽¹⁾ arba ii) [vienadieniai paukščių jaunikliai]; ⁽¹⁾ arba iii) [perinti skirti kiaušiniai];</p> <p>⁽⁴⁾ atitinka Komisijos sprendimo (ų)/...../EB dėl papildomų garantijų suteikimo (nurodyti ligą) atveju Tarybos direktyvos [2009/158/EB] 18 arba 19 straipsnį.</p> <p>d) naminiai paukščiai: ⁽¹⁾ arba [nevakcinuoti nuo Niukaslo ligos]; ⁽¹⁾ arba [vakcinuoti nuo Niukaslo ligos, naudojant: (vakcinos pavadinimas, tipas (gyva ar išaktyvuota) ir vakcinai (-oms) naudota Niukaslo ligos viruso padermė) amžius savaitėmis].</p> <p>e) vienadieniai paukščių jaunikliai: ⁽¹⁾ arba [nevakcinuoti nuo Niukaslo ligos]; ⁽¹⁾ arba [vakcinuoti nuo Niukaslo ligos, naudojant: (vakcinos pavadinimas, tipas (gyva ar išaktyvuota) ir vakcinai (-oms) naudota Niukaslo ligos viruso padermė) Data:].</p> <p>f) naminiai paukščiai, iš kurių buvo išvesti vienadieniai paukščių jaunikliai: ⁽¹⁾ arba [nevakcinuoti nuo Niukaslo ligos]; ⁽¹⁾ arba [vakcinuoti nuo Niukaslo ligos, naudojant: (vakcinos pavadinimas, tipas (gyva ar išaktyvuota) ir vakcinai (-oms) naudota Niukaslo ligos viruso padermė) amžius savaitėmis].</p> <p>g) naminiai paukščiai, sudėję perinti skirtus kiaušinius: ⁽¹⁾ arba [nevakcinuoti nuo Niukaslo ligos]; ⁽¹⁾ arba [vakcinuoti nuo Niukaslo ligos, naudojant: (vakcinos pavadinimas, tipas (gyva ar išaktyvuota) ir vakcinai (-oms) naudota Niukaslo ligos viruso padermė) amžius savaitėmis].</p>		

II.2. Tinkamumo žmonių maistui patvirtinimas

Aš, toliau pasirašęs oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas, patvirtinu, kad:

(⁶) a) naminiai paukščiai, vienadieniai paukščių jaunikliai arba perinti skirti kiaušiniai gauti iš pulko, kuris iširtas dėl visuomenės sveikatai pavojingų salmonelių serotipų pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2160/2003.

Pulko paskutinio tikrinimo, kurio rezultatai yra žinomi, data:

Pulko viso tikrinimo rezultatai:

(¹) (⁶) arba [teigiamas];

(¹) (⁶) arba [neigiamas];

(⁶) (b) ir, jeigu tai yra veisliniai naminiai paukščiai, perinti skirti kiaušiniai arba veisliniai vienadieniai paukščių jaunikliai, vykdančią II.2.a punkte minimą kontrolės programą nenustatyta nei *Salmonella Enteritidis*, nei *Salmonella Typhimurium*.

II.3. Papildoma informacija apie sveikumą

(¹) (⁷) II.3.1. Siuntą sudaro gyvi naminiai paukščiai/vienadieniai paukščių jaunikliai/perinti skirti kiaušiniai iš ūkių, kuriuose nebuvo atliekamas vakcinavimas nuo paukščių gripo.

(¹) II.3.2. Ši siunta atitinka Komisijos sprendimu 2006/415/EB nustatytas gyvūnų sveikatos sąlygas.

(¹) II.3.3. Ši siunta atitinka Komisijos sprendimu 2006/563/EB nustatytas gyvūnų sveikatos sąlygas.

Pastabos**I dalis:**

— **Nuoroda į I.6 langelį:** Registracijos numeris (geležinkelio vagonų ar konteinerio ir sunkvežimių), reiso numeris (orlaivio) ar pavadinimas (laivo).

— **Nuoroda į I.19 langelį:** naudoti atitinkamus HS kodus: 01.05, 01.06.39, 04.07.

— **Nuoroda į I.31 langelį:** Kategorija: palikti reikalingą: grynoji linija, seneliai, tėvai, jaunos dedeklės, mėsiniai paukščiai, kita. Identifikavimas: nurodyti kilmės pulko identifikacinę informaciją ir prekės ženklą.

Amžius: nurodyti surinkimo datą (jeigu tai yra kiaušiniai) arba apytikslį amžių (jeigu tai yra naminiai paukščiai).

II dalis:

(¹) Palikti tinkamą variantą

(²) Taikoma tik tokiu atveju, jeigu laikomasi II.3.2. arba II.3.3. punktų reikalavimų.

(³) Patvirtinti išsiuntimą į valstybę narę, kurią EB patvirtino kaip nevykdančią vakcinavimo prieš Niukaslo ligą: Suomiją ir Švediją; kitu atveju nuorodą išbraukti.

(⁴) Prireikus užpildyti.

(⁵) Pagal II.2 punktą suteikiamos garantijos taikomos tik *Gallus gallus* rūšies naminiams paukščiams bei perinti skirtiems kiaušiniams ir

— Jei naminiai paukščiai arba vienadieniai paukščių jaunikliai skirti tik kiaušinių gamybai, išskyrus perinti skirtus kiaušinius, garantijos taikomos nuo 2008 m. vasario 1 d.

— Jei naminiai paukščiai arba vienadieniai paukščių jaunikliai skirti tik mėsos gamybai, garantijos taikomos nuo 2009 m. sausio 1 d.

(⁶) Jei kurių nors iš toliau nurodytų serotipų tyrimų rezultatai pulko gyvavimo metu buvo teigiami, nurodykite, kad jie buvo teigiami.

— Veisliniai naminiai paukščiai: *Salmonella Hadar*, *Salmonella Virchow* ir *Salmonella Infantis*.

— Produkciniai naminiai paukščiai: *Salmonella Enteritidis* ir *Salmonella Typhimurium*.

(⁷) Taikoma tik valstybėms narėms, atliekančioms vakcinavimo nuo paukščių gripo pagal EB patvirtintą vakcinavimo planą.

— Spaudo ir parašo spalva turi skirtis nuo kitų sertifikato įrašų spalvos.

Oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas

Vardas ir pavardė (didžiosiomis raidėmis):

Kvalifikacija ir pareigos

Vietos veterinarijos tarnyba:

Susijusio VVTP Nr.

Data:

Parašas:

Antspaudas

5 PAVYZDYS

EUROPOS SĄJUNGA

Prekybos tarp šalių narių sertifikatas

I dalis: Duomenys apie siuntą	I.1. Siuntėjas Pavadinimas		I.2. Sertifikato numeris		I.2.a. Suteiktas vietinis sertifikato numeris		
	Adresas Pašto kodas		I.3. Centrinė kompetetinga institucija				
	I.5. Gavėjas Pavadinimas		I.4. Vietinė kompetetinga institucija				
	Adresas Pašto kodas		I.6.				
	I.8. Kilmės šalis		ISO kodas	I.9. Kilmės regionas	Kodas	I.10. Paskirties šalis	
						ISO kodas	I.11. Paskirties regionas
							Kodas
	I.12. Siuntos kilmės adresas				I.13. Paskirties adresas		
	Laikymo vieta ☐		Įmonė ☐		Laikymo vieta ☐		Įmonė ☐
	Pavadinimas		Patvirtinimo numeris		Pavadinimas		Patvirtinta ☐ institucija
	Adresas				Adresas		Patvirtinimo numeris
	Pašto kodas				Pašto kodas		
	I.14. Pakrovimo vieta				I.15. Išvykimo data ir laikas		
	Pašto kodas						
I.16. Transporto priemonė				I.17. Vežėjas			
Lėktuvas ☐		Laivas ☐	Geležinkelio ☐ vagonas		Pavadinimas		
Kelio transporto priemonė ☐		Kita ☐		Adresas		Patvirtinimo numeris	
Identifikacija:				Pašto kodas		Šalis narė	
I.18. Gyvūnų rūšis/Produktas				I.19. Prekės kodas (KPN)			
				I.20. Skaičius/Kiekis			
I.21.				I.22. Pakuočių skaičius			
I.23. Konteinerio identifikacija/Plombos numeris				I.24.			
I.25. Gyvūnai/Produktai Skerdimui ☐							
I.26. Tranzitu per trečiąją šalį ☐				I.27. Tranzitu per ES šalis ☐			
Trečioji šalis		ISO kodas		Šalis narė		ISO kodas	
Išvažiavimo vieta		Kodas		Šalis narė		ISO kodas	
Įvažiavimo vieta		PVP vieneto numeris		Šalis narė		ISO kodas	
I.28. Eksportas ☐				I.29.			
Trečioji šalis		Išvažiavimo vieta					
ISO kodas		Kodas					
I.30.							
I.31. Gyvūnų identifikacija/Produktas							
Rūšys (Mokslinis pavadinimas)		Kategorija	Identifikavimas	Amžius	Pakuočių skaičius	Kiekis	

EUROPOS BENDRIJA

Skerstini naminiai paukščiai

		II.a. Sertifikato numeris	II.b. Vietos nuorodos numeris
II dalis: Sertifikavimas	II.1. Gyvūnų sveikumo patvirtinimas		
	Aš, žemiau pasirašęs oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas, patvirtinu, kad pirmiau aprašyti naminiai paukščiai:		
	a) ⁽¹⁾ arba	[atitinka Tarybos direktyvos 2009/158/EB 11 ir 18 straipsnių nuostatas].	
	⁽¹⁾ ⁽²⁾ arba	[atitinka Tarybos direktyvos 2009/158/EB 11 straipsnio a, b ir c dalis ir 18 straipsnį.]	
	⁽³⁾ b)	atitinka Tarybos direktyvos 2009/158/EB 15 straipsnio 1 dalies d punktą.	
	⁽⁴⁾ c)	atitinka Komisijos sprendimo (ų)/...../EB dėl papildomų garantijų suteikimo (nurodyti ligą) atveju Tarybos direktyvos 2009/158/EB 16 ir 17 straipsnį.	
	d) ⁽¹⁾ arba	[nevakcinuoti nuo Niukaslo ligos];	
	⁽¹⁾ arba	[vakcinuoti nuo Niukaslo ligos, naudojant: (vakcinos pavadinimas, tipas (gyva ar išaktyvuota) ir vakcinai (-oms) naudota Niukaslo ligos viruso padermė) amžius savaitėmis].	
	II.2. Tinkamumo žmonių maistui patvirtinimas		
	Aš, žemiau pasirašęs oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas, patvirtinu, kad pirmiau aprašyti naminiai paukščiai:		
⁽⁵⁾	naminiai paukščiai, vienadieniai paukščių jaunikliai arba perinti skirti kiaušiniai gauti iš pulko, kuris ištirtas dėl visuomenės sveikatai pavojingų salmonelių serotipų pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2160/2003.		
Pulko paskutinio tikrinimo, kurio rezultatai yra žinomi, data:			
Pulko viso tikrinimo rezultatai:			
⁽¹⁾ ⁽⁶⁾ arba	[teigiamas];		
⁽¹⁾ ⁽⁶⁾ arba	[neigiamas];		
II.3. Papildoma informacija apie sveikumą			
⁽¹⁾ ⁽⁷⁾ II.3.1.	Siuntą sudaro gyvi naminiai paukščiai/vienadieniai paukščių jaunikliai/perinti skirti kiaušiniai iš ūkių, kuriuose nebuvo atliekamas vakcinavimas nuo paukščių gripo.		
⁽¹⁾ II.3.2.	Ši siunta atitinka Komisijos sprendimu 2006/415/EB nustatytas gyvūnų sveikatos sąlygas.		
Pastabos			
I dalis:			
– Nuoroda į I.6 langelį: Registracijos numeris (geležinkelio vagonų ar konteinerio ir sunkvežimių), reiso numeris (orlaivio) ar pavadinimas (laivo).			
– Nuoroda į I.19 langelį: naudoti atitinkamus HS kodus: 01.05, 01.06.39.			
– Nuoroda į I.31 langelį: Kategorija: palikti reikalingą: grynoji linija, seneliai, tėvai, jaunos dedeklės, mėsiniai paukščiai, kita. Identifikavimas: nurodyti kilmės pulko identifikacinę informaciją ir prekės ženklą. Amžius: nurodyti apytikslį naminių paukščių amžių.			

II dalis:

- (¹) Palikti tinkamą variantą
- (²) Taikoma tik tokiu atveju, jeigu laikomasi II.3.2. arba II.3.3. punktų reikalavimų.
- (³) Patvirtinti išsiuntimą į valstybę narę, kurią EB patvirtino kaip nevykdančią vakcinavimo prieš Niukaslą ligą: Suomiją ir Švediją; kitu atveju nuorodą išbraukti.
- (⁴) Prireikus užpildyti.
- (⁵) Pagal II.2 punktą suteikiamos garantijos taikomos tik *Gallus gallus* rūšies naminiams paukščiams bei perinti skirtiems kiaušiniams ir
- Jei naminiai paukščiai arba vienadieniai paukščių jaunikliai skirti tik kiaušinių gamybai, išskyrus perinti skirtus kiaušinius, garantijos taikomos nuo 2008 m. vasario 1 d.
 - Jei naminiai paukščiai arba vienadieniai paukščių jaunikliai skirti tik mėsos gamybai, garantijos taikomos nuo 2009 m. sausio 1 d.
- (⁶) Jei kurių nors iš toliau nurodytų serotipų tyrimų rezultatai pulko gyvavimo metu buvo teigiami, nurodykite, kad jie buvo teigiami.
- Veisliniai naminiai paukščiai: *Salmonella Hadar*, *Salmonella Virchow* ir *Salmonella Infantis*.
 - Produkciniai naminiai paukščiai: *Salmonella Enteritidis* ir *Salmonella Typhimurium*.
- (⁷) Taikoma tik valstybėms narėms, atliekančioms vakcinavimo nuo paukščių gripo pagal EB patvirtintą vakcinavimo planą.
- Spaudo ir parašo spalva turi skirtis nuo kitų sertifikato įrašų spalvos.

Oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas

Vardas ir pavardė (didžiosiomis raidėmis):

Kvalifikacija ir pareigos

Vietos veterinarijos tarnyba:

Susijusio VVTP Nr.

Data:

Parašas:

Antspaudas

6 PAVYZDYS

EUROPOS SĄJUNGA

Prekybos tarp šalių narių sertifikatas

I dalis: Duomenys apie siuntą	I.1. Siuntėjas Pavadinimas		I.2. Sertifikato numeris		I.2.a. Suteiktas vietinis sertifikato numeris	
	Adresas Pašto kodas		I.3. Centrinė kompetetinga institucija			
	I.5. Gavėjas Pavadinimas		I.4. Vietinė kompetetinga institucija			
	Adresas Pašto kodas		I.6.			
	I.8. Kilmės šalis		ISO kodas	I.9. Kilmės regionas		Kodas
	I.10. Paskirties šalis		ISO kodas	I.11. Paskirties regionas		Kodas
	I.12. Siuntos kilmės adresas			I.13. Paskirties adresas		
	Laikymo vieta ☐		Įmonė ☐		Patvirtinta ☐ institucija	
	Pavadinimas		Patvirtinimo numeris		Pavadinimas	
	Adresas		Patvirtinimo numeris		Adresas	
	Pašto kodas		Patvirtinimo numeris		Pašto kodas	
	I.14. Pakrovimo vieta			I.15. Išvykimo data ir laikas		
	Pašto kodas					
I.16. Transporto priemonė			I.17. Vežėjas			
Lėktuvas ☐		Laivas ☐		Pavadinimas		
Kelio transporto priemonė ☐		Geležinkelio vagonas ☐		Adresas		
Identifikacija:		Kita ☐		Patvirtinimo numeris		
				Pašto kodas		
				Šalis narė		
I.18. Gyvūnų rūšis/Produktas				I.19. Prekės kodas (KPN)		
				I.20. Skaičius/Kiekis		
I.21.				I.22. Pakuočių skaičius		
I.23. Konteinerio identifikacija/Plombos numeris				I.24.		
I.25. Gyvūnai/Produktai Skerdimui ☐						
I.26. Tranzitu per trečiąją šalį ☐			I.27. Tonzitu per ES šalį ☐			
Trečioji šalis		ISO kodas	Šalis narė		ISO kodas	
Išvažiavimo vieta		Kodas	Šalis narė		ISO kodas	
Įvažiavimo vieta		PVP vieneto numeris	Šalis narė		ISO kodas	
I.28. Eksportas ☐			I.29.			
Trečioji šalis		ISO kodas				
Išvažiavimo vieta		Kodas				
I.30.						
I.31. Gyvūnų identifikacija/Produktas						
Rūšys (Mokslinis pavadinimas)		Kategorija	Identifikavimas	Amžius	Pakuočių skaičius	
					Kiekis	

EUROPOS BENDRIJA

Laukinių medžiojamųjų paukščių atsargoms papildyti skirti paukščiai

		II.a. Sertifikato numeris	II.b. Vietos nuorodos numeris
II dalis: Sertifikavimas	II.1. Gyvūnų sveikumo patvirtinimas		
	<p>Aš, žemiau pasirašęs oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas, patvirtinu, kad pirmiau aprašyti naminiai paukščiai:</p> <p>a) atitinka Tarybos direktyvos 2009/158/EB 12 ir 18 straipsnių nuostatas.</p> <p>(¹) b) atitinka Tarybos direktyvos 2009/158/EB 15 straipsnio 1 dalies c punktą.</p> <p>(²) c) atitinka Komisijos sprendimo (ų)/...../EB dėl papildomų garantijų suteikimo (nurodyti ligą) atveju Tarybos direktyvos 2009/158/EB 16 arba 17 straipsnį.</p> <p>(³) d) arba [nevakcinuoti nuo Niukaslų ligos]; (³) arba [vakcinuoti nuo Niukaslų ligos, naudojant: (vakcinos pavadinimas, tipas (gyva ar išaktyvuota) ir vakcinai (-oms) naudota Niukaslų ligos viruso padėmė) amžius savaitėmis].</p>		
II.2. Papildoma informacija apie sveikumą			
<p>(³) II.2.1. Siuntą sudaro gyvi naminiai paukščiai/vienadieniai paukščių jaunikliai/perinti skirti kiaušiniai iš ūkių, kuriuose nebuvo atliekamas vakcinavimas nuo paukščių gripo.</p> <p>(³) II.2.2. Ši siunta atitinka Komisijos sprendimu 2006/415/EB nustatytas gyvūnų sveikatos sąlygas.</p>			
Pastabos			
I dalis:			
<p>— Nuoroda į I.6 langelį: Registracijos numeris (geležinkelio vagonų ar konteinerio ir sunkvežimių), reiso numeris (orlaivio) ar pavadinimas (laivo).</p> <p>— Nuoroda į I.19 langelį: naudoti atitinkamus HS kodus: 01.05. 01.06.39.</p> <p>— Nuoroda į I.31 langelį: Kategorija: palikti reikalingą: grynoji linija, seneliai, tėvai, jaunos dedeklės, mėsiniai paukščiai, kita. Identifikavimas: nurodyti kilmės pulko identifikacinę informaciją ir prekės ženklą. Amžius: nurodyti apytikslį naminių paukščių amžių.</p>			
II dalis:			
<p>(¹) Patvirtinti išsiuntimą į valstybę narę, kurią EB patvirtino kaip nevykdančią vakcinavimo prieš Niukaslų ligą: Suomiją ir Švediją; kitu atveju nuorodą išbraukti.</p> <p>(²) Prireikus užpildyti.</p> <p>(³) Palikti tinkamą variantą.</p> <p>— Spauda ir parašo spalva turi skirtis nuo kitų sertifikato įrašų spalvos.</p>			
Oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas			
Vardas ir pavardė (didžiosiomis raidėmis):		Kvalifikacija ir pareigos	
Vietos veterinarijos tarnyba:		Susijusio VVTP Nr.	
Data:		Parašas:	
Antspaudas			

V PRIEDAS

LIGOS, APIE KURIAS PRIVALOMA PRANEŠTI

- paukščių gripas,
- Niukaslo liga.

VI SKYRIUS

A DALIS

Panaikinama direktyva su vėlesniais pakeitimais (nurodyta 36 straipsnyje)

Tarybos direktyva 90/539/EEB (OL L 303, 1990 10 31, p. 6).	
Tarybos direktyva 91/494/EEB (OL L 268, 1991 9 24, p. 35).	tik 19 straipsnio 2 dalis
Tarybos direktyva 91/496/EEB (OL L 268, 1991 9 24, p. 56).	tik 26 straipsnio 2 dalyje pateikta nuoroda į Direktyvą 90/539/EEB
Tarybos direktyva 92/65/EEB (OL L 268, 1992 9 14, p. 54).	7 straipsnio B dalies, antra pastraipa
Komisijos sprendimas 92/369/EEB (OL L 195, 1992 7 14, p. 25).	
Tarybos direktyva 93/120/EB (OL L 340, 1993 12 31, p. 35).	
1994 m. Stojimo aktas, I priedas, V.E.I.2.A.4 punktai (OL C 241, 1994 8 29, p. 132).	
Tarybos direktyva 1999/90/EB (OL L 300, 1999 11 23, p. 19).	
Komisijos sprendimas 2000/505/EB (OL L 201, 2000 8 9, p. 8).	1 straipsnis ir priedas
Komisijos sprendimas 2001/867/EB (OL L 323, 2001 12 7, p. 29)	
Tarybos reglamentas (EB) Nr. 806/2003 (OL L 122, 2003 5 16, p. 1).	III priedas, 13 punktas
2003 m. Stojimo aktas, II priedas, 6.B.I.17 punktas (OL L 236, 2003 9 23, p. 381).	
Tarybos direktyva 2006/104/EB (OL L 363, 2006 12 20, p. 352).	tik Priedo I.3 punktas
Komisijos sprendimas 2006/911/EB (OL L 346, 2006 12 9, p. 41)	tik Priedo 4 punktas
Komisijos sprendimas 2007/594/EB (OL L 227, 2007 8 31, p. 33).	
Komisijos sprendimas 2007/729/EB (OL L 294, 2007 11 13, p. 26).	tik Priedo 2 punktas
Tarybos direktyva 2008/73/EB (OL L 219, 2008 8 14, p. 40).	tik 11 straipsnis

B DALIS

Perkėlimo į nacionalinę teisę terminų sąrašas (nurodytas 36 straipsnyje)

Direktyvos	Perkėlimo terminas
90/539/EEB	1992 m. gegužės 1 d.
91/494/EEB	1992 m. gegužės 1 d.
91/496/EEB	1992 m. liepos 1 d.
92/65/EEB	1993 m. gruodžio 31 d.
93/120/EB	1995 m. sausio 1 d.
1999/90/EB	2000 m. birželio 30 d.
2006/104/EB	2007 m. sausio 1 d.
2008/73/EB	2010 m. sausio 1 d.

VII PRIEDAS

ATTIKMENŲ LENTELĖ

Direktyva 90/539/EEB	Ši direktyva
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnio pirma dalis	2 straipsnio pirma dalis
2 straipsnio antros dalies 1–14 punktai	2 straipsnio antros dalies 1–14 punktai
2 straipsnio antros dalies 16 punktas	2 straipsnio antros dalies 15 punktas
2 straipsnio antros dalies 17 punktas	2 straipsnio antros dalies 16 punktas
3 straipsnio pirma dalis	3 straipsnio pirmos dalies pirma pastraipa
3 straipsnio antra dalis	3 straipsnio pirmos dalies antra pastraipa
3 straipsnio 3 dalies pirma ir antra įtrauka	3 straipsnio 2 dalies a ir b punktai
4 straipsnis	4 straipsnis
5 straipsnio a punkto pirma pastraipa	5 straipsnio a punkto pirma pastraipa
5 straipsnio a punkto antros pastraipos pirma, antra ir trečia įtrauka	5 straipsnio a punkto antros pastraipos i, ii ir iii punktai
5 straipsnio b, c ir d punktai	5 straipsnio b, c ir d punktai
6 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktai	6 straipsnio a punkto i, ii ir iii papunkčiai
6 straipsnio 2 dalis	6 straipsnio b punktas
6a straipsnis	7 straipsnis
7 straipsnio pirmos dalies 1 punkto pirmoji įtrauka	8 straipsnio pirmos dalies a punkto i papunktis
7 straipsnio pirmos dalies 1 punkto antroji įtrauka	8 straipsnio pirmos dalies a punkto ii papunktis
7 straipsnio pirmos dalies 1 punkto antrosios įtraukos pirmoji subįtrauka	8 straipsnio pirmos dalies a punkto iii papunkčio pirmoji įtrauka
7 straipsnio pirmos dalies 1 punkto antrosios įtraukos antroji subįtrauka	8 straipsnio pirmos dalies a punkto iii papunkčio antroji įtrauka
7 straipsnio pirmos dalies 2 punktas	8 straipsnio pirmos dalies b punktas
7 straipsnio pirmos dalies 3 punktas	8 straipsnio pirmos dalies c punktas
7 straipsnio antra dalis	8 straipsnio antras punktas
8 straipsnis	9 straipsnis
9 straipsnis	10 straipsnis
9a straipsnis	—
9b straipsnis	—
10 straipsnis	11 straipsnis
10a straipsnis	12 straipsnis
10b straipsnis	13 straipsnis
11 straipsnio 1 dalis	14 straipsnio 1 dalis
11 straipsnio 2 dalies pirma-penka įtrauka	14 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a-e punktai
11 straipsnio 2 dalies šešta įtrauka	14 straipsnio 2 dalies antra pastraipa
11 straipsnio 3 dalis	14 straipsnio 3 dalis
12 straipsnio 1 dalies a punkto pirma, antra ir trečia įtrauka	15 straipsnio 1 dalies a punkto i, ii ir iii papunkčiai
12 straipsnio 1 dalies b punkto pirma ir antra įtrauka	15 1 dalies b punkto i ir ii papunkčiai
12 straipsnio 1 dalies c punkto pirma, antra ir trečia įtrauka	15 1 dalies c punkto i, ii ir iii papunkčiai

Direktyva 90/539/EEB	Ši direktyva
12 straipsnio 1 dalies d punkto pirma ir antra įtrauka	15 straipsnio 1 dalies d punkto i ir ii papunkčiai
12 straipsnio 2 dalies pirma, antra ir trečia pastraipos	15 straipsnio 2 dalies pirma, antra ir trečia pastraipos
12 straipsnio 2 dalies ketvirtos pastraipos pirma, antra ir trečia įtrauka	15 straipsnio 2 dalies ketvirtos pastraipos a, b ir c punktai
12 straipsnio 2 dalies penkta pastraipa	—
12 straipsnio 3 dalies i ir ii punktai	15 straipsnio 3 dalies a ir b punktai
13 straipsnio 1 dalies pirma–septinta įtraukos	16 straipsnio 1 dalis a–g punktai
13 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa	16 straipsnio 2 dalis
13 straipsnio 2 dalies antra pastraipa	—
13 straipsnio 3 dalis	16 straipsnio 3 dalis
13 straipsnio 4 dalis	—
14 straipsnio 1 dalies pirma–penkta įtraukos	17 straipsnio 1 dalies a–e punktai
14 straipsnio 2 dalis	17 straipsnio 2 dalis
14 straipsnio 3 dalis	17 straipsnio 3 dalis
14 straipsnio 4 dalis	—
15 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos pirma ir antra įtrauka	18 straipsnio 1 dalies a ir b punktas
15 straipsnio 1 dalies antros pastraipos a punktas	18 straipsnio 2 dalies a punktas
15 straipsnio 1 dalies antros pastraipos b punkto pirma - ketvirta įtraukos	18 straipsnio 2 dalies b punkto i–iv papunkčiai
15 straipsnio 2 dalis	18 straipsnio 3 dalis
15 straipsnio 3 dalies pirma ir antra įtrauka	18 straipsnio 4 dalies a b punktai
15 straipsnio 4 dalies a punktas	18 straipsnio 5 dalies pirma pastraipa
15 straipsnio 4 dalies b punktas	18 straipsnio 5 dalies antra pastraipa
15 straipsnio 4 dalies c punktas	18 straipsnio 5 dalies trečia pastraipa
15 straipsnio 5 dalies pirma, antra ir trečia įtrauka	18 straipsnio 6 dalies a, b ir c punktai
15 straipsnio 6 dalis	18 straipsnio 7 dalis
16 straipsnis	19 straipsnis
17 straipsnio, pirma–septinta įtraukos	20 straipsnio a–g punktai
18 straipsnis	21 straipsnis
20 straipsnis	22 straipsnis
21 straipsnis	23 straipsnis
22 straipsnio 1 dalis	24 straipsnio 1 dalis
22 straipsnio 2 dalis	—
22 straipsnio 3 dalis	24 straipsnio 2 dalis
23 straipsnis	25 straipsnis
24 straipsnis	26 straipsnis
25 straipsnis	27 straipsnis
26 straipsnis	28 straipsnis
27a straipsnis	29 straipsnis
28 straipsnis	30 straipsnis
29 straipsnio 1 dalis	31 straipsnis
30 straipsnio 1 dalis	32 straipsnis
30 straipsnio 2 dalis	— (*)
31 straipsnis	—

Direktyva 90/539/EEB	Ši direktyva
32 straipsnio 1 dalis	33 straipsnio 1 dalis
32 straipsnio 2 dalis	33 straipsnio 2 dalis
32 straipsnio 3 dalis	—
33 straipsnio 1 dalis	—
33 straipsnio 2 dalis	33 straipsnio 3 dalis
34 straipsnis	34 straipsnis
36 straipsnis	—
—	35 straipsnis
—	36 straipsnis
—	37 straipsnis
37 straipsnis	38 straipsnis
I priedo 2 punktas	I priedas
II priedo I, II ir III skyrius	II priedo I, II ir III skyrius
II priedo IV skyriaus 1 ir 2 punktai	II priedo IV skyriaus 1 ir 2 punktai
II priedo IV skyriaus 3 punkto a papunktis	II priedo IV skyriaus 3 punkto a papunktis
II priedo IV skyriaus 3 punkto b papunkčio i ir ii papunkčio dalys	II priedo IV skyriaus 3 punkto b papunkčio pirma ir antra įtrauka
III, IV ir V priedai	III, IV ir V priedai
—	VI priedas
—	VII priedas

(*) iš dalies pakeičianti direktyvą 90/425/EEB.

2009 m. prenumeratos kainos (be PVM, įskaitant paprastosios siuntos išlaidas)

ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 000 EUR per metus (*)
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	100 EUR per mėnesį (*)
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, spausdintinė versija ir metinis kompaktinis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 200 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	700 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	70 EUR per mėnesį
ES oficialusis leidinys, C serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	400 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, C serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	40 EUR per mėnesį
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, mėnesinis kaupiamasis kompaktinis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	500 EUR per metus
Oficialiojo leidinio priedas, S serija (Konkursai ir viešieji pirkimai), kompaktinis diskas, leidžiamas du kartus per savaitę	daugiakalbis: 23 oficialiosiomis ES kalbomis	360 EUR per metus (30 EUR per mėnesį)
ES oficialusis leidinys, C serija. Konkursai	konkursų kalbomis	50 EUR per metus

(*) Egzempliorių kainos: iki 32 puslapių: 6 EUR,
33–64 puslapiai: 12 EUR,
daugiau nei 64 puslapiai: kaina nustatoma kiekvienu atveju.

Europos Sąjungos oficialųjį leidinį, leidžiamą oficialiosiomis Europos Sąjungos kalbomis, galima prenumeruoti bet kuria iš 22 kalbų. Jį sudaro L (teisės aktai) ir C (informacija ir pranešimai) serijos.

Kiekviena kalba leidžiamas leidinys prenumeruojamas atskirai.

Oficialieji leidiniai airių kalba parduodami atskirai, remiantis 2005 m. birželio 18 d. Oficialiajame leidinyje L 156 paskelbtu Tarybos reglamentu (EB) Nr. 920/2005, nurodančiu, kad Europos Sąjungos institucijos laikinai neįpareigojamos rengti ir skelbti visų aktų airių kalba.

Oficialiojo leidinio priedas (S serija. Konkursai ir viešieji pirkimai) skelbiamas viename daugiakalbiame kompaktiniame diske visomis 23 oficialiosiomis kalbomis.

Pateikę paprastą prašymą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* prenumeratoriai gali gauti įvairius Oficialiojo leidinio priedus. Apie priedų išleidimą prenumeratoriai informuojami pranešime skaitytojui, kuris skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Pardavimas ir prenumerata

Leidinių biuro leidžiamų mokamų leidinių galima įsigyti mūsų pardavimo biuruose. Pardavimo biurų sąrašą galima rasti internete adresu

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lt.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite <http://europa.eu>

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT